ISSN 1977-0863

Úřední věstník Evropské unie C 169 E

České vydání

Svazek 55

15. června 2012

Informace a oznámení

Oznámení č. Obsah Strana

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Evropský parlament

ZASEDÁNÍ 2010–2011

Dílčí zasedání od 14. do 16. prosince 2010

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 93 E, 25.3.2011

PŘIJATÉ TEXTY

Úterý, 14. prosince 2010

2012/C 169 E/01 Regulace obchodování s finančními nástroji - „dark pools“ atd.

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o regulaci obchodování s finančními nástroji – anonymní obchodní platformy (tzv. „dark pools“) atd. (2010/2075(INI)) 1

2012/C 169 E/02 Posílení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v oblasti CBRN

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o posílení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti (2010/2114(INI)) 8

2012/C 169 E/03 Řádná správa s ohledem na regionální politiku EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o řádné správě s ohledem na regionální politiku EU: postupy podpory a kontroly ze strany Evropské komise (2009/2231(INI)) 23

2012/C 169 E/04 Územní, sociální a hospodářská soudržnost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o dosažení skutečné územní, sociální a hospodářské soudržnosti v EU – nezbytné podmínky konkurenceschopnosti na světové úrovni? (2009/2233(INI)) 29

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č. | Obsah (pokračování) | Strana

Středa, 15. prosince 2010

2012/C 169 E/05 Prezentace pracovního programu Komise na rok 2011

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o sdělení Komise o pracovním programu Komise na rok 2011 37

2012/C 169 E/06 Budoucnost strategického partnerství Afrika-EU v návaznosti na 3. summit Afrika-EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o budoucnosti strategického partnerství mezi EU a Afrikou v návaznosti na třetí vrcholnou schůzku mezi EU a Afrikou 45

2012/C 169 E/07 Situace základních práv v Evropské unii (2009) – Účinné uplatňování po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii (2009) - účinné provádění po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (2009/2161(INI)) 49

2012/C 169 E/08 Dopad reklamy na chování spotřebitelů

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o dopadu reklamy na chování spotřebitelů (2010/2052(INI)) 58

2012/C 169 E/09 Akční plán pro energetickou účinnost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 k revizi akčního plánu pro energetickou účinnost (2010/2107(INI)) 66

Čtvrtek, 16. prosince 2010

2012/C 169 E/10 Dodržování lidských práv ve světě v roce 2009 a politika Evropské unie v této oblasti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2009 a politice EU v této oblasti (2010/2202(INI)) 81

2012/C 169 E/11 Nová strategie pro Afghánistán

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o nové strategii pro Afghánistán (2009/2217(INI)) 108

2012/C 169 E/12 Zavedení stálého krizového mechanismu na ochranu finanční stability eurozóny

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince. 2010 o zavedení stálého krizového mechanismu na ochranu finanční stability eurozóny 122

2012/C 169 E/13 Situace v Pobřeží slonoviny

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o situaci v Pobřeží slonoviny 126

2012/C 169 E/14 Dobré životní podmínky nosnic

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o chovu nosnic v EU: zákaz používání klecových systémů od roku 2012 129

2012/C 169 E/15 Malajsie: používání bití

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o Malajsii: bití holí 132

CS

(Pokračování na straně 251)

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

Regulace obchodování s finančními nástroji - „dark pools“ atd.

P7_TA(2010)0466

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o regulaci obchodování s finančními nástroji – anonymní obchodní platformy (tzv. „dark pools“) atd. (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Evropský parlament,

— s ohledem na směrnici 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů (MiFID) ([1]),

— s ohledem na směrnici 2003/6/ES o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ([2]),

— s ohledem na prohlášení skupiny G-20 ze dne 2. dubna 2009 v Londýně, ze dne 25. září 2009 v Pittsburghu a ze dne 26. a 27. června 2010 v Torontu,

— s ohledem na poskytování technického poradenství Evropské komisi Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) v souvislosti s přezkumem směrnice MiFID – akciové trhy (číslo oznámení: CESR/10-394),

— s ohledem na poskytování technického poradenství Evropské komisi Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) v souvislosti s přezkumem směrnice MiFID – informační povinnost u transakcí (číslo oznámení: CESR/10-292),

— s ohledem na poskytování technického poradenství Evropské komisi Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) v souvislosti s přezkumem směrnice MiFID – ochrana investorů a zprostředkovatelé (číslo oznámení: CESR/10-417),

— s ohledem na výzvu Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry týkající se posouzení mikrostrukturálních otázek v oblasti evropských trhů s cennými papíry (číslo oznámení: CESR/10-142),

— s ohledem na zprávu francouzského ministra hospodářství, průmyslu a zaměstnanosti o přezkumu směrnice MiFID z února 2010,

— s ohledem na konzultační zprávu Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) o „politikách přímého elektronického přístupu“ z února 2009,

([1]) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

Úterý, 14. prosince 2010

— s ohledem na doporučení Výboru pro platební a vypořádací systémy a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry z listopadu 2004 týkající se centrálních protistran,

— s ohledem na oznámení úřadu pro dohled na burze Spojených států o struktuře akciového trhu (č. 34-61358; spis č. S7-02-10),

— s ohledem na technické poradenství Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) poskytované Evropské komisi v souvislosti s přezkumem směrnice MiFID a na odpovědi na žádost Evropské komise o dodatečné informace (číslo oznámení: CESR/10-802, číslo oznámení: CESR/10-799, číslo oznámení: CESR/10-808, číslo oznámení: CESR/10-859, číslo oznámení: CESR/10-860),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A7-0326/2010),

A. vzhledem k tomu, že skupina G-20 stanovila, že žádná finanční instituce, finanční produkt ani území by neměly zůstat mimo oblast působnosti inteligentní regulace a účinného dohledu, a souhlasila s tím, že by se všemi standardizovanými mimoburzovními derivátovými smlouvami mělo obchodovat na burze nebo případně prostřednictvím elektronických platforem obchodování,

B. vzhledem k tomu, že nedostatek transparentnosti a s tím spojená nepřehlednost rizikových struktur v rámci finančního systému byly přitěžujícím faktorem při finanční krizi, a napomohly tak šíření všeobecné nedůvěry, čímž přispěly k radikálně sníženým tokům likvidity,

C. vzhledem k tomu, že ochrana spotřebitele, transparentnost, zejména pokud jde o proces tvorby cen, efektivní a likvidní trhy a hospodářská soutěž za rovnocenných podmínek byly klíčovými cíli při vstupu směrnice MiFID v platnost, ale nebylo jich ještě dosaženo a musí proto zůstat prioritou; vzhledem k tomu, že po finanční krizi se při přezkumu směrnice MiFID musí stát prioritou též omezení systémového rizika,

D. vzhledem k tomu, že při změnách směrnice MiFID by měl být vždy brán v úvahu její význam při řízení kapitálových toků do reálné ekonomiky a tudíž potenciální vliv na pracovní místa, investice a důchody,

E. vzhledem k tomu, že mimoburzovní obchodování (OTC) stále tvoří až 40 % obchodovaného objemu; vzhledem k tomu, že účastníci trhu by měli být vybízeni k tomu, aby transakce prováděli více na organizovaných obchodních místech,

F. vzhledem k tomu, že cílem zahrnutí výjimky pro požadavky na transparentnost před uskutečněním obchodu a vytvoření MTF a anonymních obchodních platforem do směrnice MiFID bylo usnadnění přechodu na regulovanější a transparentnější místa obchodování,

G. vzhledem k tomu, že směrnice MiFID definuje obchodování OTC jako charakteristické pro ad hoc a nepravidelné obchodování, prováděné s velkoobchodními protistranami a jako součást obchodních vztahů, které je samo o sobě charakterizováno obchody nad standardní velikost na trhu a při kterém se obchody uskutečňují mimo systémy obvykle ze strany firem, jež mají obavy o své obchody jako systematický internalizátor,

H. vzhledem k tomu, že navzdory ustanovení směrnice MiFID o výjimkách, které umožňují nepřehledné obchodování na organizovaných trzích, vytváření MTF a systematických internalizátorů (SI) a vymezení obchodů OTC jako nepravidelných a ad hoc, tvoří obchody OTC neprovedené na základě SI nadále vysoký podíl obchodování akcií ve výši 38 % všech oznámených obchodů v souladu s CESR/10-394 a tento podíl se od provedení směrnice MiFID nesnížil; vzhledem k tomu by se proto mělo zajistit přísnější a účinnější prosazování pravidel a výjimek směrnice MiFID,

I. vzhledem k tomu, že fragmentace trhu v oblasti obchodování s akciemi má nežádoucí vliv na likviditu a efektivnost trhu z důvodu snížení transparentnosti, k němuž dochází v důsledku zvýšení počtu anonymních obchodních platforem a platforem křížení příkazů, a vlivem zvýšeného počtu obchodovacích míst, ať už v burzovním či mimoburzovním prostoru, a obchodování, které stále více využívá technologií, a že snížila průměrnou výši transakcí z 22 266 EUR v roce 2006 na 9 923 EUR v roce 2009, čímž se zvýšily celkové náklady transakcí pro některé uživatele,

J. vzhledem k tomu, že snížení výše transakcí vedlo k omezení schopnosti účastníků trhu okamžitě vyřídit vysoký objem příkazů na konkrétním trhu a úsilí o zabránění dopadu velkého objemu příkazů na trh podpořilo rozvoj obchodování prostřednictvím anonymních obchodních platforem (tzv. „dark-pools“); vzhledem k tomu, že výjimek z požadavků na transparentnost před uskutečněním obchodu uvedených ve směrnici MiFID se využívá v méně než 10 % veškerého obchodovaní s akciemi na organizovaných trzích v EHP (CESR/10-394), vzhledem k tomu, že tyto výjimky uvedené ve směrnici MiFID umožňují, aby bylo obchodování prostřednictvím anonymních obchodních platforem na organizovaném trhu transparentnější a lépe regulovanou alternativou k nepřehledným obchodům mimo burzovního prostoru (OTC), ale vzhledem k tomu, že absence dostatečné regulace OTC transakcí, včetně platforem křížení příkazů zadaných makléři (Broker Crossing Networks, (BCN)), poskytuje konkurenční výhodu prostoru OTC a podporuje růst nepřehledného obchodování, což snižuje transparentnost trhu obecně; vzhledem k tomu, že celkově se na přibližně polovinu obchodů v současnosti nevztahují požadavky na transparentnost před uskutečněním obchodu, ale polovina OTC transakcí se nachází pod tržním objemem a nevyžaduje proto ochranu před působením trhu,

K. vzhledem k tomu, že v zájmu zajištění rovných podmínek by platformy křížení příkazů zadaných makléři měly být předmětem hloubkového šetření jejich obchodních modelů s cílem zajistit, aby v případě, že poskytují služby, které znamenají, že v podstatě fungují jako regulované trhy (RT), multilaterální obchodní systémy (multilateral trading facilities, MTF) či jako systematičtí internalizátoři, byly regulovány stejně jako ony,

L. vzhledem k tomu, že výhody hospodářské soutěže, které přinášejí konkurenceschopnější a inovativnější strukturu obchodování, nebyly prokázány, jelikož se celkové náklady na obchodování nesnížily a nepřehlednost se zvýšila, a zároveň je jasné, že kvalita a celistvost pro všechny účastníky na roztříštěnějším trhu není přiměřeně zaručena,

M. vzhledem k tomu, že na základě tvrzení, která se objevují v souvislosti s vysokofrekvenčním obchodováním (high frequency trading, HFT) a která uvádí, že HFT poskytuje likviditu finančním trhům, by bylo užitečné zjistit, zda existují rizika spojená s elektronickými systémy zadávání příkazů a s významným podílem obchodovaných objemů, které je možno připsat strategiím HFT a které se v USA odhadují na 70 %, zejména ve světle závěrů americké Komise pro cenné papíry a burzy (SEC) týkajících se bleskového propadu akcií v USA dne 6. května 2010, kdy poskytovatelé likvidity HFT opustili trh,

N. vzhledem k tomu, že strategie HFT jsou v Evropě relativně novým jevem a podle odhadů tvoří nyní 35 % objemu trhu,

O. vzhledem k tomu, že by prostřednictvím oznamování obchodních transakcí před uzavřením obchodu a po jeho uskutečnění ve všech třídách aktiv měla být vytvořena větší transparentnost, aby se zajistilo lepší včasné varování před narůstajícími problémy a jejich rozsahem, jakož i zlepšila efektivnost procesu tvorby cen a podpořila důvěra mezi účastníky trhu,

P. vzhledem k tomu, že v rozhodnutích skupiny G-20 přijatých ve dnech 24. a 25. září 2009 v Pittsburghu se uvádí, že „se všemi standardizovanými mimoburzovními derivátovými smlouvami by se mělo obchodovat na burze ***nebo*** prostřednictvím platforem na elektronické obchodování“,

Q. vzhledem k tomu, že odlišné provádění ve členských státech vedlo k nekompletnímu uplatňování rámce směrnice MiFID,

Místa obchodování MiFID

1. uznává odolnost tržních infrastruktur během krize a vyzývá Komisi, aby nicméně posílila tržní infrastruktury na všech místech obchodování a v zúčtovacích systémech, aby se mohly s budoucími riziky vypořádat na základě zvýšené transparentnosti, vyšší odolnosti a regulačního dohledu nad všemi souhrnnými obchody;

2. vítá návrh Komise na nařízení o derivátech OTC, centrálních protistranách a registrech obchodních údajů jako nezbytnou podmínku pro zvýšení transparentnosti a bezpečnosti na trzích s finančními nástroji a považuje to za první krok k přesunutí významného podílu obchodů OTC na obchodní místa podléhající regulaci směrnice MiFID;

3. navrhuje, aby v zájmu rovnocenného zacházení podléhaly MTF stejné míře dohledu jako hospodářská soutěž mezi MTF a byly proto regulovány srovnatelným způsobem, a aby regulované trhy fungovaly na základě rovných podmínek, přičemž zároveň bere v úvahu důležitou úlohu MTF při vstupu na trh;

4. žádá Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA), aby provedl šetření ve věci fungování režimu systematického internalizátora (SI), jeho účelu a předložení návrhů na zlepšení regulace této kategorie s cílem zajistit jeho využívání při provádění příkazů na bilaterálním základě s finančními protistranami;

5. žádá, aby investičním firmám, které poskytují službu správy portfolia a jednají ve funkci správy portfolia, poskytly investiční firmy, u kterých zadávají objednávky, nejlepší způsob provádění objednávek, nehledě na skutečnost, že je správce portfolia ve směrnici MiFID považován za oprávněnou protistranu;

6. žádá orgán ESMA o prezkoumání, zda je třeba lepší regulace nejlepšího způsobu provádění jednotlivých příkazů ve vztahu k dostupnosti údajů – po uskutečnění obchodu a ve vztahu ke kvalitě zadávání příkazů – a ve vztahu k tržní technologii, např. pokud jde o systémy posílání příkazů (order routers) a propojení různých míst obchodování;

7. žádá důkladné prosazování ustanovení ve směrnici MiFID s cílem zajistit, aby platformy křížení příkazů zadaných makléři (BCN), které provádějí činnosti rovnocenné RT, MTF nebo SI, byly regulovány jako tyto systémy, a s cílem usnadnit toto prosazování trvá na tom, aby všechny BCN musely příslušným orgánům předkládat všechny potřebné informace zahrnující:

— popis systému, vlastnictví a klientů,

— podrobnosti týkající se přístupu do systému,

— spárované příkazy v systému,

— metody obchodování a velikost rozpětí ponechaného na uvážení makléře (broker discretion),

— opatření týkající se okamžitého oznamování údajů po uskutečnění obchodu;

8. žádá vyšetření obchodování OTC s akciemi a vyzývá ke zlepšení regulace mimoburzovního obchodování s cílem zajistit, aby se zvýšilo využívání RT a MTF při provádění příkazů na multilaterálním základě a SI při provádění příkazů na bilaterálním základě a aby se podstatně snížil podíl mimoburzovního obchodování s akciemi;

9. žádá, aby Komise přezkoumala účinky stanovení minimální výše příkazu pro transakce prováděné prostřednictvím anonymních obchodních platforem a zjistila, zda by to mohlo být přísně prosazováno s cílem zachovat přiměřené obchodování prostřednictvím transparentních míst obchodování v zájmu stanovování cen;

Výjimky z požadavků na transparentnost před uskutečněním obchodu

10. žádá, aby Komise provedla přezkum současné výjimky z požadavků na transparentnost před uskutečněním obchodu uvedené ve směrnici MiFID s cílem:

— zvážit možnost zavedení vhodného minimálního prahu pro výjimku z referenční ceny s cílem podpořit využívání transparentních míst obchodování,

— zvážit rozšíření výjimky z referenční ceny, aby zahrnovala obchody, které patří do současného rozpětí na referenčním trhu,

— zavést maximální objem transakcí, které by mohly využívat výjimky z požadavků na transparentnost před uskutečněním obchodu, aby byla zaručeno účinné stanovování cen,

— poskytnout orgánu ESMA možnost podle potřeby upravit a omezit výjimky z požadavků před uskutečněním obchodu s ohledem na dopad nepřehledných obchodů na účinnost trhů;

11. žádá o jednotné uplatňování výjimek z požadavků na transparentnost před uskutečněním obchodu ve všech členských státech s cílem omezit rozdíly při jejich provádění, které mohou vést k nejistotě, regulační arbitráži a nestejným podmínkám; navrhuje, že vhodným způsobem, jak toho dosáhnout, by mohlo být zavedení technických norem definovaných orgánem ESMA v souladu s koncepcí jednotné knihy pravidel pro finanční služby;

Konsolidace obchodních informací

12. vítá nedávné sdělení účastníků trhu, že rozdělí své údaje před uskutečňováním obchodu a po jeho skončení, a vyzývá k dalšímu úsilí zaměřenému na společné normy údajů a jejich lepší dostupnost;

13. vyzývá Komisi, aby zřídila pracovní skupinu pro překonávání obtíží, které brání konsolidaci tržních údajů v Evropě, a zejména špatné kvality vykazovaných údajů o všech transakcích;

14. vyzývá orgán ESMA, aby na pomoc konsolidaci údajů vypracoval společné normy pro předkládání zpráv a formáty pro oznamování všech údajů po uskutečnění obchodu, a to jak o organizovaných místech obchodování, tak i o OTC;

15. žádá, aby všechna místa oznamování uskutečněných obchodů měla povinnost oddělit údaje po uskutečnění obchodu od údajů před uskutečněním obchodu, aby mohli mít všichni účastníci trhu přístup k informacím za komerčně přiměřené a srovnatelné ceny; dále žádá, aby Komise zvážila zavedení konceptu opatření pro schválení zveřejnění (Approved Publication Arrangements - APA) s cílem zavést normy kvality pro zveřejňování obchodů a snížit počet míst, jimž mohou být oznamovány obchody, jakož i používání internetových stránek, které jsou překážkou konsolidace;

16. žádá o omezení časové lhůty na odklad zveřejňování údajů o transakcích, aby byly transakce oznamovány regulačním orgánům do dvaceti čtyř hodin po uskutečnění; pokud jde o zveřejňování transakcí, zastává názor, že by zpoždění přesahující více než jednu minutu mělo být za běžných okolností považováno za nepřijatelné;

17. domnívá se, že je důležité analyzovat poruchy a obchodní modely obchodování OTC, a žádá proto zavedení specifických označení transparentnosti obchodů OTC před uskutečněním obchodu a po jeho uskutečnění, aby bylo možno dále porozumět charakteristice těchto OTC obchodů a vyhodnotit, které typy transakcí mohou být legitimně prováděny jako OTC kvůli jejich specifickému charakteru;

Mikrostrukturální otázky

18. trvá na tom, aby po bleskovém propadu akcií všechny obchodní platformy musely být schopny prokázat vnitrostátním orgánům dohledu, že jejich technologie a systémy dohledu dokážou odolávat tak velkému náporu příkazů, k jakému došlo 6. května 2010, s cílem zabezpečit, aby mohly úspěšně zvládnout činnost spojenou s vysokofrekvenčním obchodováním a algoritmickým obchodováním v extrémních podmínkách, a prokázat, že jsou schopny do konce dne znovu vytvořit knihy objednávek tak, aby bylo možno určit příčiny neobvyklé činnosti na trhu a rozpoznat podezření na zneužití trhu;

19. vyzývá orgán ESMA, aby provedl přezkum nákladů a výnosů algoritmického a vysokofrekvenčního obchodování pro trhy a jeho vlivu na ostatní uživatele trhu, zejména institucionální investory, s cílem zjistit, zda významný tržní tok, který je vyprodukován automaticky, poskytuje trhu skutečnou likviditu a jaký to má vliv na celkové stanovování cen, jakož i možnosti zneužívání prostřednictvím manipulace trhu vedoucí k nerovným podmínkám mezi účastníky trhu a dopad na celkovou stabilitu trhu;

20. požaduje, aby praxe „vrstvení“ nebo „nadsazování nabídek“ byla výslovně označena za zneužívání trhu;

Úterý, 14. prosince 2010

21. žádá přezkoumat, zda regulovat firmy, jež využívají strategie vysokofrekvenčního obchodování s cílem zabezpečit, aby měly propracované systémy a kontrolu se soustavnými regulačními přezkumy algoritmů, které používají, kapacity pro sledování v rámci jednoho dne a zjišťování stávajících pozic v reálném čase a pákového efektu a schopnosti prokázat, že pro případy mimořádných situací mají připraveny zásadní řídící postupy;

22. žádá o přezkoumání otázky vysokofrekvenčního obchodování z hlediska monitorování trhu; uznává, že regulační orgány potřebují mít vhodné prostředky k tomu, aby mohly odhalit a sledovat případné zneužití; z tohoto důvodu žádá, aby příslušným orgánům byly podávány zprávy o všech příkazech obdržených regulovanými trhy a multilaterálními obchodními systémy i o obchodování uskutečňovaném na těchto platformách;

23. žádá, aby všechna místa obchodování, která umožňují společné umísťování serverů – přímo nebo prostřednictvím třetích stran poskytujících údaje –, zabezpečila rovnocenný přístup pro všechny společné klienty a pokud možno na základě stejné infrastruktury skrytých opatření, a to v souladu s nediskriminačním postupem stanoveným ve směrnici MiFID,

24. vyzývá regulační orgány, aby sledovaly a regulovaly poskytování sponzorovaného přístupu na trh, a Komisi, aby zvážila další opatření včetně:

— výslovného zákazu nefiltrovaného sponzorovaného přístupu společnostem, bez ohledu na to, zda patří ke stejné skupině společností jako sponzor,

— požadavků, aby makléři a investiční firmy zřídili, evidovali a udržovali systém kontrol řízení rizik (před uskutečněním obchodu a po jeho skončení) a postupy dohledu na řízení finančních, regulačních a jiných rizik spojených s přístupem na trh;

25. bez ohledu na nezbytné uplatňování bezpečnostních opatření vyzývá orgán ESMA, aby dále zjišťoval, zda sponzorovaný přístup překračuje mez nediskriminačního přístupu;

26. vyzývá Komisi, aby přijala zásady, jež vyvíjí technický výbor Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry, týkající se přímého elektronického přístupu na trh včetně sponzorovaného přístupu, které budou zahrnovat kritéria výběru klientů, kteří mohou získat sponzorovaný přístup, a smluvní vztah mezi platformou, členem a klientem a v nichž se stanoví jejich příslušné povinnosti, pokud jde o jejich využívání s vhodnými kontrolami a filtry;

27. zastává názor, že na základě zásady, že by se ke všem investorům mělo přistupovat stejně, by měla být zcela jasně zakázána praxe používání bleskových příkazů;

28. žádá orgán ESMA o přezkoumání struktur poplatků, aby bylo zabezpečeno, že prováděcí poplatky, vedlejší poplatky, zprostředkovatelské poplatky investičních firem a všechny další související stimuly jsou transparentní, nediskriminační a v souladu se spolehlivým vytvářením cen a jsou vytvořeny a prováděny tak, aby nepodporovaly obchodování za nevhodným účelem, a o posouzení, zda by minimální poplatek měli platit uživatelé zadávající příkazy bez ohledu na to, zda jsou tyto příkazy provedeny či nikoli, jelikož tržní infrastruktura musí tyto příkazy zpracovat;

29. navrhuje, aby orgán ESMA provedl studii, která by se zabývala modelem poplatků „maker/taker“ - s cílem určit, zda by formálním povinnostem a dohledu měl podléhat i každý příjemce výhodnější struktury poplatků typu „maker“;

30. požaduje dohled orgánu ESMA a definici v prováděcích aktech pro spolehlivé mechanizmy umožňující přerušení v závislosti na kolísání trhu a jiné přerušovací mechanizmy, jež by fungovaly současně na všech místech obchodování, aby se zabránilo bleskovému propadu akcií, k němuž došlo ve Spojených státech;

Oblast působnosti

31. žádá, aby žádný účastník neregulovaného trhu neměl přímý nebo nefiltrovaný sponzorovaný přístup na oficiální místa obchodování a aby se významní účastníci trhu obchodující na svůj vlastní účet museli zaregistrovat u regulačního orgánu a umožnit, aby jejich obchodní činnost podléhala z důvodu zajištění stability přiměřené míře dohledu a kontroly;

32. žádá, aby byla obchodní činnost na vlastní účet uskutečňovaná neregulovanými subjekty prostřednictvím algoritmických obchodních stratégií vykonávána pouze prostřednictvím regulované finanční protistrany;

33. žádá rozšíření rozsahu působnosti režimu transparentnosti MiFID na všechny nástroje podobné akciím včetně depozitních certifikátů (depository receipts), podílových fondů obchodovaných na burze (Exchange Traded Funds), burzovních komodit (exchange traded commodities, EDC) a certifikátů (certificates);

34. žádá Komisi a orgán ESMA, aby zvážily zavedení požadavků na transparentnost – před uskutečněním obchodu a po jeho skončení – pro všechny nemajetkové finanční nástroje, včetně trhů se státními a podnikovými dluhopisy a způsobilými deriváty ústředních protistran, které by byly uplatňovány způsobem, jenž se v případě potřeby liší v jednotlivých třídách aktiv a zároveň spojuje s opatřeními, která zajišťují větší standardizaci mimoburzovních derivátových produktů s cílem umožnit dosažení větší transparentnosti;

35. zastává názor, že s ohledem na problémy, které nastaly v souvislosti s kvalitou údajů a konsolidací údajů po uskutečnění obchodu pro evropské akcie, by Komise měla zajistit, aby údaje po uskutečnění obchodu pro nekapitálové produkty byly poskytovány ve formě, která je již konsolidovaná;

36. podporuje úmysl Komise uplatňovat na derivátové nástroje širší škálu ustanovení směrnice MiFID, protože obchodování s těmito produkty ve stále větší míře přechází na organizovaná místa obchodování a je předmětem zvyšující se standardizace a centrálních zúčtovacích požadavků;

37. požaduje návrh Komise, který by zajistil, aby všechny smlouvy na deriváty OTC, které lze normalizovat, byly podle potřeby uskutečňovány na burzách nebo elektronických obchodních platformách, aby bylo zajištěno, že ceny takových smluv jsou tvořeny transparentním, spravedlivým a účinným způsobem, aniž by došlo ke střetu zájmů;

38. žádá o přezkoumání norem Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry týkajících se zúčtovacích center, zúčtovacích systémů cenných papírů a systémově důležitých platebních systémů s cílem dále zlepšit transparentnost trhu;

39. domnívá se, že pro regulační orgány na různých trzích s fyzickými a finančními produkty je nezbytné, aby měly přístup ke stejným údajům, a mohly tak identifikovat trendy a vzájemné souvislosti, a vyzývá Komisi, aby koordinovala toto úsilí v rámci EU a celosvětově;

*

* *

40. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě a Komisi a Evropské centrální bance.

Úterý, 14. prosince 2010

Posílení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v oblasti CBRN

P7_TA(2010)0467

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o posílení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 3 Smlouvy o EU, čl. 2 odst. 5 a články 67, 74, 196 a 222 SFEU,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,

— s ohledem na program Rady a Komise ze dne 20. prosince 2002 na zlepšení unijní spolupráce v oblasti prevence a snižování následků chemických, biologických, radiologických a jaderných teroristických hrozeb (program CBRN 2002) ([1]),

— s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu ([2]) ve znění pozměněném rámcovým rozhodnutím Rady 2008/919/SVV ([3]),

— s ohledem na strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů z roku 2003,

— s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii z roku 2003 nazvanou „Bezpečná Evropa v lepším světě“, kterou přijala Evropská rada dne 12. prosince 2003 na zasedání v Bruselu, a na strategii EU v oblasti vnitřní bezpečnosti z roku 2010 ([4]) [a] příslušné sdělení Komise (KOM(2010)0673),

— s ohledem na program solidarity EU na řešení důsledků teroristických hrozeb a útoků z roku 2004 ([5]),

— s ohledem na strategii EU pro boj proti terorismu z roku 2005, kterou přijala Evropská rada dne 1. prosince 2005 na zasedání v Bruselu ([6]) a na provádění akčního plánu ([7]),

— s ohledem na akční rámec z Hyogo na období 2005–2015 ([8]) přijatý na Světové konferenci pro omezování katastrof, jež se konala ve dnech 18. až 22. ledna 2005 v Japonsku,

— s ohledem na sedmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj ([9]), a zejména na jeho financování projektu CBRN Emap ([10]),

([1]) 14627/2002.
([2]) Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.
([3]) Úř. věst. L 330, 9.12.2008, s. 21.
([4]) 5842/2/2010.
([5]) 15480/2004.
([6]) 14469/4/2005.
([7]) 5771/1/2006.
([8]) http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm.
([9]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1).
([10]) https://www.cbrnemap.org.

— s ohledem na rozhodnutí Euratom a Rady 2007/162/ES ze dne 5. března 2007 o zřízení finančního nástroje pro civilní ochranu ([1]),

— s ohledem na rozhodnutí Euratom a Rady 2007/779/ES ze dne 8. listopadu 2007 o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství (přepracovaná verze) ([2]),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití ([3]),

— s ohledem na směrnici Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu ([4]), zejména v případě činností s přeshraničním dopadem, která mimo jiné stanoví pokyny pro integrovaný přístup ke zvyšování kapacit na ochranu kritických infrastruktur na úrovni EU, konstatuje, že je třeba vytvořit Evropský varovný systém pro kritické infrastruktury (CIWIN), a která svěřuje Komisi pravomoc předkládat návrhy a zajišťovat koordinaci v oblasti zvyšování ochrany těchto klíčových infrastruktur,

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o posílení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti (KOM(2009)0273),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 30. listopadu 2009 o posílení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v Evropské unii – akční plán EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti ([5]),

— s ohledem na Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je ([6]),

— s ohledem na sdělení o politice EU pro boj proti terorismu: dosažené úspěchy a budoucí úkoly (KOM(2010)0386),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané „Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – akční plán provádění Stockholmského programu“ (KOM (2010)0171),

— s ohledem na svá dřívější usnesení týkající se chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti a předcházení katastrofám a reakcí na ně a s ohledem na své nedávné usnesení ze dne 10. února 2010 o zemětřesení na Haiti ([7]), které vyzývá ke zřízení jednotky civilní ochrany EU,

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. září 2010 o sdělení Komise „Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem“ ([8]),

— s ohledem na revidovaný návrh předsednictva Rady ze dne 25. října 2010 týkající se návrhu závěrů Rady o připravenosti a reakci v případě chemického, biologického, radiologického či jaderného útoku připravený na základě cílů stanovených v Akci H.29 o zlepšení nouzového plánování v akčním plánu EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti ([9]), který přijala Rada dne 8. listopadu 2010,

([1]) Úř. věst. L 71, 10.3.2007, s. 9.
([2]) Úř. věst. L 314, 1.12.2007, s. 9.
([3]) Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.
([5]) 15505/1/2009 REV 1.
([6]) Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.
([7]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0015.
([8]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0326.
([9]) 15465/2010.

Úterý, 14. prosince 2010

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci“ (KOM(2010)0600),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro zahraniční věci a Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku (A7-0349/2010),

A. vzhledem k tomu, že EU může prokázat dlouhodobou angažovanost v programech chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti (dále „program CBRN“), počínaje závěry ze zasedání Evropské rady, která se konala v Gentu dne 19. října 2001 a v Laekenu ve dnech 13. až 14. prosince 2001; vzhledem k tomu, že program CBRN byl přijat v roce 2002 a v roce 2004 ho nahradil program solidarity EU a že Rada přijala dne 12. listopadu 2009 nový akční plán EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti,

B. vzhledem k tomu, že chemické, biologické, radiologické a jaderné katastrofy, ať již jsou neúmyslné nebo důsledkem teroristického útoku, vážně ohrožují bezpečnost a zdraví obyvatel EU, ovlivňují jejich životy, životní prostředí a majetek, včetně jejich kulturního dědictví, a dokonce i fungování společnosti v jednom či více členských státech EU, protože mohou narušit důležitou infrastrukturu a řídící kapacity,

C. vzhledem k tomu, že se Rada i Komise shodují na tom, že počet nehod souvisejících s chemickým, biologickým, radiologickým či jaderným materiálem, a to včetně teroristických činů, byl dosud poměrně nízký, a vzhledem k tomu, že většina katastrof způsobených chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami byla průmyslovými nehodami nebo k nim došlo kvůli zvýšení objemu a celosvětového šíření nebezpečných patogenních látek,

D. vzhledem k tomu, že stávající dlouhodobé riziko katastrof způsobených chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami na území Evropské unie, ať již jsou důsledkem náhody nebo záměru, vážně narušuje plné užívání všech základních práv a svobod a je v rozporu s přísliby a rozvojem evropského prostoru, svobody, bezpečnosti a práva,

E. vzhledem k tomu, že největší riziko chemické, biologické, radiologické a jaderné katastrofy vyplývá z šíření chemického, biologického, radiologického a jaderného materiálu teroristickými organizacemi, a vzhledem k tomu, že jedno z nejdůležitějších opatření se proto týká zpřísnění režimu nešíření zbraní a odzbrojování prostřednictvím všeobecného a bezvýhradného provádění všech souvisejících smluv a mezinárodních dohod (konkrétně Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, Úmluvy o chemických zbraních a Úmluvy o biologických zbraních) a dosažení dohody o úmluvě týkající se zákazu výroby štěpných materiálů pro zbrojařské účely (smlouva o zákazu výroby štěpných materiálů pro jaderné zbraně (FMCT),

F. vzhledem k tomu, že výroba, vlastnění, získávání, přeprava, dodávání nebo používání zbraní a výbušnin anebo jaderných či chemických zbraní, a také výzkum a vývoj biologických a chemických zbraní a návod na výrobu anebo použití výbušnin, střelných zbraní anebo jiných zbraní pro nelegální účely je součástí definice, kterou EU vymezuje terorismus a teroristický výcvik, jak je uvedeno v rámcových směrnicích Rady 2002/475/SVV a 2008/919/SVV,

G. vzhledem k tomu, že opatření týkající se chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů jsou jedním ze základních kamenů strategie EU pro boj proti terorismu a že Rada s ohledem na tuto skutečnost schválila dne 30. listopadu 2009 akční plán EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti,

H. vzhledem k tomu, že problém zneužívání některých chemikálií, které jsou široké veřejnosti na trhu snadno dostupné, jako prekurzorů k domácí výrobě výbušnin, může v EU vést k řadě teroristických i jiných trestných činů; vzhledem tomu, že tato situace vyžaduje přísné sledování a kontrolu provádění návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a jejich používání KOM(2010)0473),

I. vzhledem k tomu, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je nastolována nová rovnováha odpovědnosti mezi různými orgány EU na straně jedné a EU a jejími členskými státy, včetně odborných znalostí v oblasti obrany, na straně druhé; vzhledem k tomu, že budování tohoto nového rámce je neustálým procesem, který vyžaduje chápání společných hodnot a společný cíl,

J. vzhledem k tomu, že za politiku v oblasti biologické, radiologické, jaderné a chemické bezpečnosti (politika v oblasti CBRN) jsou v zásadě odpovědné členské státy, avšak že je přesto nezbytná úzká spolupráce a koordinace na úrovni EU,

K. vzhledem k tomu, že zřízení Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) poskytuje příležitost k tomu, aby se zlepšila celková reakce EU na krize prostřednictvím činností v rámci nástroje stability,

L. vzhledem k tomu, že na základě akčního plánu EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti by měla být zabezpečena účinná interakce iniciativ členských států a EU při řešení chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik a při přípravě potřebných protiopatření, přičemž by byla posílena tzv. horizontální koordinace mezi Komisí a členskými státy a tzv. vertikální koordinace mezi nástroji na úrovni EU a členských států s cílem zvýšit účinnost a rychlost společného využívání informací, výměny osvědčených postupů, analytického podávání zpráv ve všech fázích, společného plánování, rozvoje operačních postupů, operačních cvičení a hospodárného shromažďování stávajících zdrojů,

M. vzhledem k tomu, že opatřeními v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti se zabývá několik agentur EU činných v trestním řízení, např. Europol, a to na základě vytvoření evropské databáze výbušných zařízení a systému včasného varování v oblasti výbušnin a chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů; vzhledem k tomu, že tato praxe vyžaduje vytvoření řádných postupů pro provádění kontrol ze strany Evropského parlamentu a parlamentů členských států, jak je uvedeno např. v článku 88 SFEU,

N. vzhledem k tomu, že zdravotní rizika a s nimi související všudypřítomné nebezpečné patogenní látky se vyskytují ve stále větší míře v EU i na celém světě, jak dokázal nedávný výskyt případů nákazy virem A/H1N1,

O. vzhledem k tomu, že problémy znečištění a kontaminace životního prostředí, včetně problémů přeshraniční povahy, mohou být zhoršeny incidenty v oblasti CBRN, kvůli nimž je zapotřebí do politiky v oblasti CBRN zahrnout i strategie EU na regeneraci a dekontaminaci,

P. vzhledem k tomu, že celkovým cílem nové politiky EU v oblasti CBRN je snížit nebezpečí incidentů v oblasti CBRN a škody, které z nich pro občany Evropské unie vyplývají, a vzhledem k tomu, že tohoto cíle se dosáhne tak, že se „sníží pravděpodobnost výskytu incidentů v oblasti CBRN a omezí se jejich následky v případě, že k nim dojde“,

Q. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení o úloze EU v oblasti celosvětového zdraví ([1]) uznává, že je zapotřebí koordinovat opatření na úrovni EU i na celosvětové úrovni, aby bylo možno urychleně reagovat na hrozby pro zdraví, a zavazuje se ke zlepšení připravenosti a krizových mechanismů v případě epidemií či výskytu nákazy, včetně úmyslných aktů, jako je bioterorismus,

R. vzhledem k tomu, že biologické materiály, jako je antrax, jsou v porovnání s nukleární technologií a jejími prekurzory mnohem levnější a snadněji dosažitelné a šiřitelné, což skýtá příležitosti pro nekonvenční teroristické útoky, které by mohly znamenat dlouhodobé obrovské ohrožení zdraví a životního prostředí, včetně zemědělství a dodávek potravin,

([1]) Pracovní dokument Komise nazvaný Celosvětové zdraví – reakce na problémy spojené s globalizací (SEK(2010)0380), doprovodný dokument ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanému Úloha EU v oblasti celosvětového zdraví (KOM(2010)0128).

S. vzhledem k tomu, že nebyla-li záchranářům, včetně policejních, požárních a zdravotnických služeb, předem poskytnuta ochrana ve formě zdravotních prostředků a dostatečné přípravy, nemohou pomáhat obětem přímo na místě incidentu způsobeného chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami, aniž by se sami vystavovali riziku,

T. vzhledem k tomu, že zásoby zdravotních záchranných prostředků v regionech poskytují dostatečnou ochranu pro občany tím, že uvádějí do rovnováhy ochranu veřejného zdraví a ekonomické zájmy a současně zajišťují odpovědnost a solidaritu členských států,

U. vzhledem k tomu, že Světová zdravotnická organizace se svým celosvětovým programem včasného varování před katastrofami a reakcí na ně [1] usiluje o zlepšení biologické bezpečnosti a ochrany a připravenost na výskyty nákazy nebezpečnými a nově se objevujícími patogenními látkami,

V. vzhledem k tomu, že EU se prostřednictvím členských států a Komise aktivně účastní diskusí v rámci iniciativy pro celosvětovou zdravotní bezpečnost, jejímž cílem je dosáhnout koordinované celosvětové akce s cílem zvýšit připravenost v oblasti veřejného zdraví a zavést opatření v reakci na hrozbu mezinárodního biologického, chemického a jaderného terorismu,

W. vzhledem k tomu, že ohrožení chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti nevzniká pouze v souvislosti s teroristickými útoky nebo s nedbalostí, ale i v oblastech, které jsou zamořeny chemickými zbraněmi z druhé světové války, jež byly navezeny na dno moří nebo na úložiště jaderného odpadu v EU,

X. vzhledem k tomu, že míra chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v EU závisí také na míře bezpečnostních opatření uplatňovaných ve třetích zemích,

Y. vzhledem k tomu, že v souvislosti s využíváním nových technologií při plánování teroristických činů by mohla vzniknout nová rizika pro bezpečnost, protože bezpečnostní normy se technickému pokroku nepřizpůsobují dostatečně rychle,

Z. vzhledem k tomu, že je zapotřebí provést důkladnou revizi různých norem, které jsou v současné době uplatňovány, aby bylo možno stanovit nezbytné a dostatečné bezpečnostní požadavky,

AA. vzhledem k tomu, že akční plán EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti má tři hlavní části – prevenci, detekci a připravenost a reakci – a obsahuje i čtvrtou kapitolu o opatřeních vztahujících se na prevenci, detekci a reakci v oblasti CBRN; vzhledem k tomu, že pochopení významu každé fáze má klíčový význam pro zabezpečení řádného provádění studií o hodnocení rizik, reakcí a protiopatření, přičemž je třeba k zacházení s chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály přijmout průřezový a přeshraniční přístup, tj. přístup založený na řádném rozvržení měřitelných cílů a činností v každé fázi,

AB. vzhledem k tomu, že změny, které učinila Rada ve stávajícím akčním plánu EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti navrženém Komisí, tento akční plán oslabují a kvůli nim ztrácejí závazky členských států povinný charakter, a zmírňují se tak stanovená opatření, přičemž mnoho z nich bylo zavedeno na vnitrostátní úrovni místo toho, aby měly celoevropský rozměr, a zároveň oslabují monitorování a kontrolu jejich plnění ze strany Komise, přičemž Komise občas není postavena na roveň členským státům ani jako „zapojený aktér“,

Obecné směry

1. konstatuje, že akční plán EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti si po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost osvojil nové rozdělení kompetencí mezi členskými státy a EU, jak je uvedeno v článku 5 Smlouvy o EU ve spojitosti se zásadou přenesení pravomocí, subsidiarity

[1] http://www.who.int/csr/en/

a proporcionality; poukazuje na to, že tento akční plán zahrnuje oblast sdílených vnitřních pravomocí (článek 4 SFEU), pokud jde o prostor svobody, bezpečnosti a práva, společné bezpečnostní otázky a dopravu, opatření civilní ochrany (článek 196 SFEU) a dále vnější činnosti Unie (články 21 a 22 Smlouvy o EU);

2. zdůrazňuje však, že provádění společného bezpečnostního systému v oblasti CBRN by neměl omezit pravomoci členských států v této oblasti politiky;

3. domnívá se, že tento akční plán bude hrát klíčovou roli při zajišťování hladké interakce mezi vnitrostátními a evropskými iniciativami, které se zabývají řešením chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik;

4. uznává, že je naprosto nezbytné posílit příslušné odborné znalosti a vyhnout se zdvojování činnosti, roztříštěnosti a nedůslednosti v úsilí, které orgány EU nebo členské státy vynakládají v oblastech bezpečnosti a obrany, v nichž je ohroženo základní právo na život a lehkovážnost a nedbalost mají nedozírné následky;

5. zdůrazňuje, že EU by měla posílit společný přístup k prevenci, odhalování a řešení chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik tím, že vytvoří zvláštní mechanismy (regulační, legislativní nebo nelegislativní), které by v případě chemické, biologické, radiologické a jaderné katastrofy, k níž došlo v důsledku nehody nebo teroristického útoku, stanovily povinnost spolupráce a pomoci; připomíná, že hlavním cílem orgánů EU by mělo být zabezpečení účinné národní nebo mezinárodní reakce na chemickou, biologickou, radiologickou a jadernou nehodu nebo teroristický útok na základě solidarity EU, a to koordinovaným způsobem pod záštitou Komise a s celoevropským dosahem;

6. připomíná, že akční plán EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti je pro EU a její členské státy příležitostí k nalezení legislativních prostředků k účinnému uplatňování doložky solidarity, která je obsažena v článku 222 SFEU, a že se členské státy musejí vzájemně informovat o svých plánech a osvědčených postupech v případě chemických, biologických, radiologických a jaderných katastrof, bez ohledu na to, zda se jedná o nehodu nebo zda byly způsobeny úmyslně, aby si mohly vzájemně koordinovaným a účinným způsobem pomáhat;

7. zdůrazňuje, že je velmi důležité rozšířit rozsah normativního a regulačního zásahu Komise, která má vzhledem k množství stanovených cílů a opatření v současném znění akčního plánu EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti poněkud nejasnou úlohu; naléhá proto na Komisi, aby vydala legislativní návrhy pokud možno pro všechny oblasti, na něž se vztahuje akční plán, a zdůrazňuje, že mezery v úsilí vyvíjeném jednotlivými členskými státy je možno vyplnit pouze tehdy, bude-li Komisi svěřena silná regulační úloha;

8. poukazuje na to, že závazek členských států bdít nad chemickou, biologickou, radiologickou a jadernou bezpečností se v žádném případě nesmí omezit pouze na výměnu osvědčených postupů a informací a že by měly být shromažďovány, resp. společně využívány i technologie a infrastruktury s cílem zabránit zdvojování činností a plýtvání zdroji, aby tak byla navázána hodnotná a nákladově efektivní spolupráce na úrovni EU; vyzývá členské státy, aby se dohodly na metodách odhalování a prevence katastrof způsobených chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami, na převozu chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů na území EU a na protiopatřeních, včetně sdílení příslušných informací a přeshraniční pomoci;

9. vyzývá proto členské státy s nejvyspělejšími systémy vnitřní bezpečnosti, aby sdílely své informace, technologie a infrastruktury navzdory jejich citlivé a výsostně vnitrostátní povaze a aby zahájily výše uvedené společné strategické projekty; vyzývá Komisi a Radu, aby vytvořily a pravidelně aktualizovaly databázi zdravotních protiopatření, která jsou v členských státech k dispozici v případě chemické, biologické, radiologické a jaderné havárie, aby podporovaly sdílení existujících kapacit a aby koordinovaly výhodný nákup zmíněných protiopatření;

Úterý, 14. prosince 2010

10. žádá, aby byly vypracovány kvalitativní a bezpečnostní normy EU a také systém a síť laboratoří EU na certifikaci bezpečnostního zařízení a technologií v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti; zdůrazňuje, že přísné bezpečnostní normy a přijímací postupy musí platit také pro pracovníky, kteří jsou zaměstnáni v zařízeních, v nichž mají přístup ke škodlivým látkám; vyzývá ke sdílení a využívání osvědčených postupů a znalostí, jak z civilní, tak z vojenské oblasti; zdůrazňuje, že pod záštitou Komise by mělo být zabezpečeno i potřebné financování výzkumu a vývoje, aby bylo zajištěno provádění aplikovaného výzkumu a významných demonstračních programů EU, a vzhledem k fragmentaci tohoto trhu zdůrazňuje, že je třeba vypracovat průmyslovou politiku EU v oblasti civilní bezpečnosti, která by podniky v EU podněcovala ke spolupráci a která by poskytovala zvláštní podporu malým a středním podnikům (průmyslovým odvětvím), jež se významně podílejí na inovacích 7. rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj (tematická oblast bezpečnost), a že tento podíl by měl být zvýšen; dále zdůrazňuje, že je třeba usilovat o povzbuzení (zejména přeshraniční) spolupráce mezi evropskými podniky; přeje si, aby byly vytvořeny kapacity pro globální řízení projektů, které budou dohlížet nad veškerými aspekty projektů v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti a pokryjí všechna stadia hrozeb, která představují chemické, biologické, radiologické a jaderné látky, tj. prevenci, odhalování a reakci; vyzývá Komisi k navržení strategie pro rozvoj odvětví biologické ochrany v Evropě;

11. vítá skutečnost, že chemická, biologická, radiologická a jaderná ochrana je jedním z témat evropské rámcové spolupráce v oblasti bezpečnostního a obranného výzkumu, která byla navázána mezi Komisí, Evropskou kosmickou agenturou a Evropskou obrannou agenturou; zdůrazňuje, že doplňkovost, koordinace a součinnost mezi investicemi do výzkumu a technologií v oblasti obrany a investicemi do výzkumu civilní bezpečnosti, které poskytuje Komise v souvislosti se sedmým rámcovým programem, by vyžadovaly efektivní zlepšení příslušných právních podmínek pro výměnu informací v rámci Hospodářského a finančního výboru a pro činnosti na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU v souladu s rozhodnutím Rady 2006/971/ES ze dne 19. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) ([1]); vyzývá k rozvoji aplikovaného výzkumu evropského rozměru v oblasti bezpečnosti zařízení, aby tak byla zajištěna ochrana místních obyvatel a životního prostředí, a k zahájení významných demonstračních programů; podporuje vytváření odborných středisek specializovaných na chemické, biologické, radiologické a jaderné hrozby a mobilitu výzkumných pracovníků;

12. trvá na tom, aby byla při práci se sdílenými databázemi členských států a citlivými údaji získanými z výzkumu uplatňována vhodná ochranná a bezpečnostní opatření, neboť důraz na bezpečnost povzbudí k větší spolupráci a ke sdílení informací mezi orgány a subjekty členských států;

13. zdůrazňuje, že je důležité posílit naši připravenost a vyzývá k pravidelnému mapování vnitrostátních kapacit a aktiv a ke společným cvičením členských států;

14. žádá o naléhavé vytvoření evropského mechanismu reakcí na krize, který by byl začleněn do útvarů Komise a který by koordinoval civilní a vojenské prostředky, s cílem zabezpečit, aby byla EU schopna rychle řešit katastrofy způsobené chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami; připomíná svou žádost o vytvoření evropských jednotek civilní ochrany vycházejících ze stávajícího mechanismu EU civilní ochrany, které by Unii umožnily sloučit zdroje potřebné k poskytnutí nouzové pomoci, včetně humanitární pomoci, do 24 hodin od vypuknutí chemické, biologické, radiologické a jaderné katastrofy na území EU nebo mimo něj; zdůrazňuje, že je třeba vhodně propojit i orgány, jako je Europol, Interpol a vnitrostátní orgány činné v trestním řízení, jež by měly navázat partnerství a vytvořit odpovídající a účinnou síť pro proaktivní předvídání nouzových situací, jejich monitorování v reálném čase, operativní zapojení či koordinační činnost v zájmu řešení chemických, biologických, radiologických a jaderných katastrof, a dále zdůrazňuje, že je třeba poskytovat zprávy Komisi; připomíná Barnierovu zprávu z roku 2006 nazvanou „V zájmu zřízení evropské jednotky civilní ochrany Europe aid“ ([2]), kterou Parlament významně podpořil, a v tomto ohledu vítá, že Komise projevila ochotu vytvořit evropskou kapacitu pro reakce na mimořádné situace, jak je uvedeno ve sdělení Komise „Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci“ (KOM(2010)0600),

([1]) Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 86.
([2]) http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

15. vyzývá k zohlednění dvojího charakteru civilně-vojenských technologií jakožto zdroje součinnosti; v rámci řádně stanovených os strategické spolupráce vyzývá ke spolupráci s Evropskou obrannou agenturou, se zeměmi NATO, jako jsou Spojené státy a Kanada, a s třetími zeměmi, které jsou v oblasti bezpečnosti CBRN průkopníky; tato spolupráce by spočívala ve výměně osvědčených postupů, organizaci strukturovaných dialogů mezi odborníky a ve společném rozvíjení kapacit; zdůrazňuje, že je důležité, aby se členské státy EU účastnily společných cvičení zaměřených na prevenci a zvládání bezpečnostních incidentů způsobených chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami, do nichž se zapojí ozbrojené síly a složky civilní ochrany členských států a mechanismus EU v oblasti civilní ochrany;

16. konstatuje, že stávající mechanismus EU v oblasti civilní ochrany podle rozhodnutí Euratom a Rady 2007/779/ES představuje v současnosti vhodný nástroj k řešení chemických, biologických, radiologických a jaderných katastrof, a zdůrazňuje, že tato struktura by měla být fórem, kde budou přijímána nouzová rozhodnutí týkající se připravenosti a reakcí na chemické, biologické, radiologické a jaderné katastrofy; konstatuje však, že v zájmu dosažení tohoto cíle a zajištění řádné prevence a odhalování katastrof je třeba v každém členském státě a na úrovni EU navázat spolupráci s orgány civilní ochrany, zpravodajskými službami, donucovacími orgány a také se středisky bezpečnostních služeb a s vojenskými informačními a operačními centry, například s Útvarem pro plánování a provádění civilních operací (CPCC) Politického a bezpečnostního výboru a se společným situačním střediskem (SitCen); připomíná také úlohu Stálého výboru pro operační spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI), která spočívá v usnadňování, prosazování a posilování operační spolupráce příslušných vnitrostátních orgánů členských států v oblasti vnitřní bezpečnosti;

17. připomíná, že společné situační středisko (SITCEN) je součástí nové Evropské služby pro vnější činnost a že jeho pracovníky jsou zejména příslušníci zpravodajských služeb a policejních útvarů členských států; zdůrazňuje, že jeho činnost má mimořádný význam pro podporu vnitrostátních center pro řešení krizí;

18. vyzývá členské státy, aby pod dohledem Komise koordinovaly své úsilí s cílem zvýšit interoperabilitu zařízení, kapacit a technologií v oblasti civilní ochrany, a začaly tak účinně uplatňovat novou doložku o solidaritě v případě katastrofy způsobené chemickými, radiologickými, biologickými a jadernými látkami;

19. zdůrazňuje, že posilování kapacit EU v oblasti civilní ochrany musí kromě využívání technologií, infrastruktur a kapacit dvojího použití zahrnovat i strategickou spolupráci s Evropskou obrannou agenturou, jak je uvedeno výše, Evropskou kosmickou agenturou, Mezinárodní agenturou pro atomovou energii, Organizací pro zákaz chemických zbraní a jinými vysoce specializovanými mezinárodními středisky nebo programy, které se zabývají chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami;

20. důrazně vyzývá členské státy, aby určily nebo zřídily vnitrostátní orgán, který by v případě útoku nebo katastrofy způsobené chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami měl za úkol jednat jako hlavní koordinátor všech zapojených vnitrostátních a místních struktur i všech opatření přijatých v reakci na tuto událost;

21. ztotožňuje se s hodnocením, že chemické, biologické, radiologické a jaderné útoky představují pro obyvatele EU vážnou hrozbu; podporuje proto všechna opatření, která poskytnou před těmito útoky lepší ochranu;

22. zdůrazňuje, že boj proti terorismu musí být prováděn za plného dodržování mezinárodního humanitárního práva a evropských předpisů, zásad a hodnot v oblasti základních práv, včetně zásady právního státu; připomíná, že je zapotřebí dodržovat zásady Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí;

23. připomíná, že zabránit teroristům v přístupu k chemickým, biologickým, radiologickým a jaderným materiálům je klíčovou prioritou jak v rámci současné (z roku 2005), tak i budoucí strategie EU pro boj proti terorismu a také v rámci strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů z

roku 2003; žádá proto, aby koordinátor EU pro boj proti terorismu prostřednictvím vhodných a relevantních agentur a odborníků EU pravidelně podával Parlamentu zprávy o stupni všech možných chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik nebo hrozeb, které zaznamená na území Unie nebo vůči občanům či zájmům EU ve světě; trvá na tom, že je třeba jasněji stanovit příslušné úlohy různých orgánů EU a členských států zapojených do boje proti terorismu; v této souvislosti oceňuje koordinační úlohu výboru COSI a centra SitCen; vyzývá Parlament jakožto jediný přímo demokraticky volený orgán v EU, aby v rámci svých výsad zajistil demokratický dohled nad oběma těmito orgány a byl tak bezodkladně a plně informován o jejich činnostech, a to způsobem, jenž zaručí jejich bezpečné fungování;

24. naléhavě vyzývá orgány EU, aby při vypracování a provádění všech částí akčního plánu EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti zachovávaly demokratickou kontrolu a transparentnost v souladu s právem veřejnosti na přístup ke všem informacím a příslušným dokumentům, které se týkají veřejné bezpečnosti a každodenních rizik spojených s katastrofami způsobenými chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami;

25. žádá, aby byla opatření uvedená v akčním plánu EU v oblasti chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik začleněna do všech nástrojů EU pro vnější vztahy v oblasti hospodářské spolupráce a do politického dialogu se třetími zeměmi (včetně doložek EU o nešíření zbraní); naléhavě vyzývá Komisi a Radu, aby v rámci politického a hospodářského dialogu se třetími zeměmi využívaly veškeré dostupné prostředky (včetně nástrojů společné zahraniční a bezpečnostní politiky a vnějších vztahů) na podporu norem na odhalování a prevenci, včetně sdílení informací, a na reakci na nehody způsobené chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami ve třetích zemích, jak je nastíněno v akčním plánu;

26. klade důraz na těsné propojení a vzájemnou souvislost mezi bezpečností uvnitř a vně Evropské unie; v této souvislosti vítá akce prováděné regionálními špičkovými pracovišti CBRN v oblastech napětí mimo Evropskou unii, které mají podpořit sítě odborné spolupráce, zlepšit kontrolu vývozu chemických, biologických, radiologických a jaderných látek a zabránit nezákonnému obchodování s těmito látkami a posílit soubor nařízení příslušných států i regionální spolupráci v této oblasti; vyzývá, aby byli v Evropě vzděláváni mezinárodní experti z rizikových zemí, přičemž budou dodržována nezbytná pravidla bezpečnosti a důvěrnosti;

27. naléhavě vyzývá orgány EU a členské státy, aby odolaly tlaku průmyslu a jiných zainteresovaných stran, jež se dle očekávání (a jak jasně vyplývá z porovnání obou verzí akčního plánu EU v oblasti chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik ve znění Komise a Rady) snaží vyhnout zátěži vyplývající z přísnější regulace; domnívá se, že by měly být zohledněny obavy průmyslu ohledně kvality a dosahu navrhovaných regulačních opatření, aniž by byla opomenuta podstata věci – právo na život, svobodu a bezpečnost pro všechny lidi v Evropě a pro jejich společenství; zdůrazňuje, že prioritou je zabezpečit dohled nad chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály a jejich ochranu v celé EU a také účinnost reakce EU v případě katastrofy, ať už by se jednalo o nehodu nebo úmysl, a význam snahy o odstranění takovýchto hrozeb;

28. vyzývá členské státy, aby se v plné míře účastnily prováděcích fází akčního plánu EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek a aby v této souvislosti spolupracovaly s orgány EU, které převádějí cíle a opatření plánu do konkrétních kroků, aby v každém z členských států EU byla zaručena bezpečnost chemických, biologických, radiologických a jaderných látek;

Prevence

29. vyzývá Komisi, aby vystupovala jako hlavní zprostředkovatel a monitorovala vytvoření a pravidelnou aktualizaci seznamů EU chemických, biologických, radiologických a jaderných látek, přičemž o přiměřeném časovém rámci by měla rozhodovat právě Komise; trvá na tom, aby součástí těchto seznamů byla i možná preventivní opatření a zásahy pro každou chemickou, biologickou, radiologickou a jadernou látku v souladu se stupněm její nebezpečnosti, potenciálem zneužití a zranitelnosti obyvatel;

30. zastává názor, že akční plán EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti musí stanovit vyšší normy založené na rizicích, pokud jde o kritéria posuzování bezpečnosti vysoce rizikových zařízení v oblasti chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik, a zdůrazňuje úlohu a odpovědnost vnitrostátních orgánů v souvislosti s prováděním pravidelných kontrol těchto zařízení,

protože vypracování „kritérií“ uvedených v současném akčním plánu, který pozměnila a přijala Rada, samo o sobě nepostačuje a stanovuje překvapivě nízkou normu, k čemuž se navíc pojí nízká míra odpovědnosti ze strany organizací pracujících s chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály, příslušných orgánů členských států a orgánů EU; dále konstatuje, že veškerá přijatá opatření by měla být úměrná pravděpodobným rizikům;

31. zdůrazňuje, že bezpečnostní předpisy a požadavky na vysoce riziková zařízení v celé EU pracující s chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami musí být předmětem právní úpravy EU, a nikoli pouze „dokumentů o osvědčených postupech“, a to na základě důsledného konzultačního procesu sdružujícího orgány EU, orgány členských států a organizace věnující se vysoce rizikovým chemickým, biologickým, radiologickým a jaderným látkám; důrazně vyzývá, aby až do přijetí a zavedení těchto právních úprav byla Komisi svěřena významnější monitorovací a inspekční úloha;

32. vítá iniciativy Společného výzkumného střediska (JRC), jež podporují programy Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) a její inspekce v jaderných zařízeních; doporučuje přijmout opatření pro vzájemné využití databází a výsledků výzkumu střediska s databázemi a výzkumy členských států;

33. podporuje vytváření strategií, které budou informovat podniky, vědeckou a akademickou obec a finanční instituce o rizicích, k nimž může dojít při jejich práci a činnosti a která jsou spojena s šířením chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů a s obchodováním s nimi; na obecnější rovině se domnívá, že účinnost určitých bezpečnostních opatření v akčním plánu významně závisí na důvěrnosti informací a že je důležité zabránit riziku jejich vyzrazení, které by účinnost těchto opatření mohlo oslabit;

34. je přesvědčen, že Komise a orgány členských států by měly dohlížet na činnost organizací, které pracují s rizikovými chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami, a měly by zabezpečit, aby tyto organizace dodržovaly normy bezpečnosti a ochrany veřejnosti založené na rizicích, z čehož vyplývá, že musejí pravidelně vykonávat řádné inspekce v rizikových lokalitách;

35. domnívá se, že část akčního plánu EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek, která se týká prevence, je třeba pozměnit tak, aby se zajistilo, že chemický průmysl nahradí využívání vysoce rizikových chemikálií vhodnými alternativami s nižším rizikem, pokud je jejich náhrada z vědeckého, technologického a environmentálního hlediska možná a jednoznačně se tím zvýší bezpečnost; bere na vědomí ekonomické náklady, které s sebou takové nahrazení může nést, a jejich dopad na příslušná odvětví, ale naléhavě EU, členské státy a soukromý sektor žádá, aby upřednostnily bezpečnost občanů EU; navrhuje v této souvislosti, aby byl vytvořen zvláštní odkaz na stávající nařízení REACH ([1]), o což správně usilovala Komise ve znění navrhovaného akčního plánu; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu vypracovala studii o provádění nařízení REACH;

36. zdůrazňuje, že největší chemická, biologická, radiologická a jaderná rizika představuje šíření těchto materiálů teroristy; zdůrazňuje proto, že je důležité zvýšit účinnost mezinárodních kontrolních režimů a zlepšit kontroly na hranicích a při vývozu;

37. vyzývá Radu a Komisi, aby důrazně vybízely všechny státy k podpisu Úmluvy o chemických zbraních (CWC) a Úmluvy o biologických zbraních (BWC) a dostály všem závazkům, které z nich vyplývají, a aby v nejvyšší možné míře podporovaly dodatečný ověřovací protokol k Úmluvě o biologických zbraních, který obsahuje seznam nebezpečných biologických a patogenních látek a ustanovení týkající se prohlášení o zveřejňování informací a výsledků inspekcí; naléhavě rovněž vyzývá členské státy, Radu, Komisi a mezinárodní společenství, aby jako součást ověřovacího protokolu k Úmluvě o chemických zbraních sestavily seznam všech potenciálně škodlivých chemických látek včetně bílého fosforu;

38. vyzývá dále Komisi a Radu, aby posílily opatření na podporu systému smluv, zejména úmluv o chemických a biologických zbraních, a vyzývá proto všechny členské státy EU, aby uvalily přísný zákaz na výrobu a používání biologických a chemických zbraní a aby přikročily k vlastnímu odzbrojení;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

39. uvědomuje si, že šíření látek zvyšuje hrozbu, že budou zneužity teroristickými skupinami, a vybízí EU, aby nadále usilovala o zaručení obecné platnosti právního rámce pro boj proti jadernému terorismu a zajištění toho, že platné předpisy budou dodržovány; podporuje projekty spolupráce se třetími zeměmi, například zeměmi Středomoří, zaměřené na boj proti obchodování s jaderným a radiologickým materiálem; vyzývá EU, aby s ohledem na hodnotící konferenci k Úmluvě o zákazu biologických a toxinových zbraní (BTWC), která se bude konat v roce 2011, zajistila obecnou platnost CWC a BWC;

40. vyzývá Komisi, aby předložila srovnatelné údaje a celkové hodnocení současného stavu evropského průmyslu z hlediska zajištění a zpřísnění kontrol vysoce rizikových chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů, a to včetně přehledu všech příslušných vnitrostátních zákonů týkajících se uplatňování úmluvy CWC, BWC a jiných mezinárodních nástrojů týkajících se chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů; tento přehled by měl zahrnovat informace o tom, nakolik členské státy a průmyslová odvětví plní své mezinárodní povinnosti; uznává však, že prosazování takových opatření, jako jsou úmluvy BWC a CWC, může být nedostatečné k řešení rizik plynoucích z používání chemických, biologických, radiologických a jaderných látek nestátními subjekty, zejména teroristickými sítěmi;

41. vyzývá Radu a Komisi, aby podpořily stávající návrh úmluvy o zákazu vývoje, výroby, shromažďování, přepravy a používání zbraní obsahujících uran a o jejich zničení a aby tuto úmluvu předložily členským zemím OSN k podpisu a ratifikaci; vyzývá všechny členské státy EU a OSN, aby zavedly moratorium na používání zbraní s ochuzeným uranem do doby, než bude odsouhlasen celosvětový zákaz těchto zbraní;

42. podporuje zavádění opatření zaměřených na boj proti financování šíření uvedených látek, přičemž se inspiruje mechanismy uplatňovanými v boji proti financování terorismu;

43. vítá opatření Komise v rámci nástroje stability k ukončování činností souvisejících s chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými látkami; považuje tato opatření za doplňková k akčnímu plánu v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti a vyzývá Komisi, aby projekty rozšířila i na jiné regiony, než je bývalý Sovětský svaz; v návaznosti na zkušenosti získané v rámci nástroje stability žádá Komisi, aby vyzvala k předkládání návrhů zaměřených na posílení bezpečnosti a ochrany civilních laboratoří s cílem zamezit dalšímu šíření zbraní;

44. domnívá se, že v akčním plánu EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek by mělo být jednoznačně požadováno vytvoření pokynů EU pro odbornou přípravu v oblasti bezpečnosti a normativní požadavky, které mají být uplatňovány ve všech 27 členských státech, a mělo by být zabezpečeno, aby personál bezpečnostní ochrany, který přichází do styku s vysoce rizikovými chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály, včetně personálu v průmyslových odvětvích a výzkumných střediscích, v nichž se tyto materiály nacházejí, absolvoval zvláštní školící programy a dále by měly být stanoveny požadavky na pracovníky v oblasti chemických, biologických, radiologických a jaderných rizik (úloha, kompetence a odborná příprava); zdůrazňuje, že bezpečnostní a informační školení musí být poskytovány také záchranářům;

45. zdůrazňuje, že budoucí krátkodobá revize akčního plánu EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek by neměla jednoduše prosazovat samoregulaci v příslušných průmyslových odvětvích a nemělo by jim být pouze doporučováno, aby přijaly kodexy chování, ale Komise by měla být vyzvána, aby vypracovala celoevropské pokyny a právní předpisy platné pro všechna odvětví, v nichž jsou používány vysoce rizikové chemické, biologické, radiologické a jaderné látky;

46. domnívá se, že navýsost důležité důkladně sledovat všechny transakce s vysoce rizikovými chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály v EU a že místo obyčejného „naléhání“ na průmyslová odvětví, aby podávala zprávy o těchto transakcích, by měla Komise a členské státy pracovat na řádném právním rámci pro regulaci a monitorování transakcí, čímž se zvýší míra bezpečnosti a zajistí se řádné a rychlé podávání zpráv o všech podezřelých transakcích a také o ztrátě či krádeži chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů; zdůrazňuje, že tyto právní předpisy by měly vytvořit řádný základ pro úplnou transparentnost ve všech odvětvích, v nichž jsou používány chemické, biologické, radiologické a jaderné látky, čímž by byla zabezpečena odpovědnost průmyslových odvětví za tyto transakce; domnívá se, že v zájmu zajištění řádného dohledu by se v souvislosti se sledováním povinnosti subjektů soukromého sektoru podávat zprávy měla zohlednit jejich schopnost prosazovat příslušné právní předpisy a pravidla;

47. zdůrazňuje, že zajištění bezpečnosti přepravy a skladování chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů je nepopiratelnou a nevyhnutelnou součástí postupu, který má co nejvíce ztížit dostupnost těchto materiálů, a tím řešit s nimi související bezpečnostní problémy;

48. zdůrazňuje, že rizika spojená s obchodováním s chemickými látkami na internetu vyžadují další zkoumání a zvláštní opatření v této oblasti;

49. žádá o vyjasnění úlohy členských států a Komise v souvislosti se zpřísněním dovozního / vývozního režimu; vyzývá členské státy, aby prováděly stávající mezinárodní právní úpravy a zabezpečily jejich uplatňování, a Komisi, aby převzala monitorovací úlohu, hodnotila jejich dodržování a podávala o něm zprávy; poukazuje na to, že s ohledem na rozvoj technologií je důležité provést přezkum a revizi příslušných právních předpisů a pravidel týkajících se nákupu, dovozu, prodeje, bezpečného skladování a přepravy chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů;

50. zdůrazňuje, že je třeba vytvořit – a v případě, že existují, posílit – kontrolní a bezpečnostní mechanismy ve všech poštovních službách zabývajících se roznášením pošty, s ohledem na teroristické činy spáchané v evropských zemích umístěním výbušnin do balíčků odeslaných poštou;

Detekce

51. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s orgány členských států zahájila studii, v níž posoudí situaci na místě z hlediska detekce chemických, biologických, radiologických a jaderných látek a o bezpečnosti jaderných elektráren v EU a jejím sousedství v případě nehody nebo úmyslného teroristického útoku; doporučuje Komisi, aby navázala na výsledky takového posouzení a pracovala na společných pokynech EU, pokud jde o řešení takových nehod nebo úmyslných útoků včetně stanovení prostředků, jimiž bude zabezpečeno, aby členské státy vyčlenily na tato opatření dostatečné lidské a materiální zdroje;

52. žádá o posílení úlohy monitorovacího a informačního střediska, které bylo zřízeno již v rámci mechanismu civilní ochrany EU, aby se zajistila řádná výměna informací a osvědčených postupů mezi členskými státy a vedlo to ke stanovení celoevropských norem pro detekci činnosti v oblasti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek;

53. žádá Komisi, aby monitorovala a posoudila, jak členské státy dodržují předpisy, a podávala o tom Parlamentu každoročně zprávy, a požaduje, aby vnitrostátní orgány zabezpečily, že příslušná průmyslová odvětví a organizace zabývající se vysoce rizikovými chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály budou dodržovat právní úpravy a pokyny;

54. považuje za zásadní, aby byly provedeny řádné studie s cílem povinně zapojit všechny příslušné orgány a zainteresované strany na úrovni členských států a EU, včetně posouzení, jak by bylo možné urychlit a zjednodušit výměnu informací a spolupráci, což by vedlo k účinnější reakci na ohrožení veřejné bezpečnosti;

Připravenost a reakce

55. vyzývá Radu, aby v souvislosti s nouzovým plánováním svěřila Komisi úlohu „koordinátora“, aby mohla vystupovat jako monitorovací subjekt, čímž bude zabezpečena skutečná existence místních a vnitrostátních nouzových plánů; zdůrazňuje, že Komise by měla převzít úlohu správce takovýchto plánů, čímž by měla nejlepší možnost zjistit případné nedostatky, a mohla by tedy zareagovat rychleji než příslušné orgány;

56. vítá záměr posílit kapacitu civilní ochrany EU; konstatuje však, že kvalifikace vojenských obranných útvarů v mnoha členských státech EU se na základě praktických zkušeností se zvládáním chemických, biologických, radiologických a jaderných katastrof výrazně zvyšuje; vyzývá v této souvislosti členské státy a Komisi, aby si vyměňovaly osvědčené postupy a více investovaly do důsledné koordinace mezi civilními a vojenskými odborníky;

57. naléhavě žádá Komisi, aby i nadále zjišťovala, jaké potřeby je nutné naplnit k tomu, aby se zvýšily kapacity civilní ochrany, se záměrem vytvořit společné projekty zadávání zakázek; žádá v této souvislosti, aby se kladl zvláštní důraz na definování potřeb EU, pokud jde o její připravenost na chemické, biologické, radiologické a jaderné útoky a schopnost na ně reagovat, včetně zdravotnických protiopatření, takovým způsobem, aby byla dostupnost zdravotnických protiopatření v případě události chemického, biologického, radiologického nebo jaderného charakteru posuzována na úrovni EU i na úrovni členských států;

58. žádá, aby byla organizována společná cvičení členských států EU a členských států a třetích zemí s cílem předcházet vzniku nebezpečných situací v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti;

59. vítá plánovaná cvičení EU na simulaci chemických, biologických, radiologických a jaderných nehod nebo útoků a zdůrazňuje, že akční plán EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek by měl zabezpečit, aby výsledky a posouzení těchto cvičení přispěly k pokud možno nepřetržité diskusi o rozvoji celoevropských norem;

60. upozorňuje na to, že Komise by měla zaujmout vedoucí postavení při stanovování norem vycházejících z potřeb kapacit pro přijímání protiopatření; zdůrazňuje, že je to jediný způsob, jak dosáhnout nejvyšší možné úrovně bezpečnosti v celé EU, protože by to byl jediný možný způsob, jak zabezpečit, aby se všechny členské státy řídily stejnými pokyny a uplatňovaly stejné zásady při budování kapacit a při přípravě vhodných lidských a materiálních zdrojů na reakci na katastrofu, ať už náhodnou nebo úmyslnou;

61. zdůrazňuje, že je nutné vytvářet na úrovni regionů/EU rezervy zdrojů na reakci na katastrofu, jejichž rozsah by měl pokud možno odrážet aktuální úroveň hrozby, ať už v podobě lékařského či jiného typu příslušného vybavení, které by koordinoval útvar civilní ochrany EU, financovaný EU a v souladu se společně dohodnutými pokyny EU; zdůrazňuje, že je důležité, aby byly zásoby řádně spravovány, a bylo tak zajištěno, aby rezervy zdrojů na reakci, lékařské nebo jiné důležité vybavení byly plně funkční, moderní a aktuální; naléhavě zdůrazňuje, že než dojde k takovémuto shromažďování zdrojů na úrovni EU/regionů, akční plán EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek by měl ukázat, jak by členské státy mohly společně využívat protiopatření a zdroje v případě nehody nebo teroristického útoku v oblasti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek, aby se tak v praxi použila nová doložka o solidaritě; zdůrazňuje, že jakémukoli aktu pomoci určitým členským státům EU musí předcházet žádost ze strany příslušných politických orgánu v postižených zemích a neměl by být na úkor schopnosti příslušného členského státu chránit své vlastní občany;

62. žádá revizi pravidel, jimiž se řídí Evropský fond solidarity, jejímž záměrem bude, aby jeho prostředky byly dostupnější v případě přírodních a průmyslových katastrof i katastrof způsobených člověkem, a vyzývá členské státy, aby využívaly zdrojů dostupných v rámci strukturálních fondů pro zvýšení prevence a připravenosti;

63. s cílem připravit se na neblahou možnost nehody, úniku nebo úmyslného použití chemických, biologických, radiologických a jaderných látek vyzývá Komisi, aby vytvořila oznamovací mechanismy, které by propojily činnost útvaru civilní ochrany EU s dalšími systémy včasného varování EU v příslušných oblastech zdravotnictví, životního prostředí, výroby potravin a dobrých životních podmínek zvířat; vyzývá též Komisi, aby zavedla mechanismy výměny informací a analýz s mezinárodními orgány, jako je Světová zdravotnická organizace, Světová meteorologická organizace a Organizace pro výživu a zemědělství;

64. žádá, aby byly vytvořeny specializované zásahové skupiny na úrovni EU/regionů, které by zahrnovaly lékařský personál, personál donucovacích orgánů a vojenský personál, a konstatuje, že po případném vytvoření těchto skupin by měla být pravidelně plánována zvláštní školení a operativní cvičení;

65. vyzývá Komisi, aby poskytla dostatečné financování na rozvoj lepšího vybavení pro stanovování a identifikaci biologických činitelů v případě útoku nebo nehody; hluboce lituje skutečnosti, že stávající detekční zařízení má kapacitní a rychlostní omezení, což v případě nouze vede ke ztrátě cenného

času; zdůrazňuje, že pracovníci zasahující v případě nouze musí být řádně vybaveni a předem ochráněni lékařskými prostředky, aby pro ně práce v oblasti katastrofy, kde se mohou vyskytovat škodlivé patogenní látky, byla co možná nejbezpečnější; zdůrazňuje, že lepší vybavení pro identifikaci činitelů a diagnostiku je nezbytné také v nemocnicích a dalších zařízeních, které přijímají oběti mimořádné události;

66. vyzývá jednotlivé orgány EU a vnitrostátní orgány zapojené do shromažďování informací, aby zrevidovaly svou organizační strukturu a v případě, že je nedostatečná, jmenovaly vhodné osoby se zkušenostmi a znalostmi v oblasti zjišťování a posuzování hrozeb a rizik v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti;

67. vyzývá Komisi, aby Parlamentu pravidelně podávala zprávy posuzující chemické, biologické, radiologické a jaderné hrozby a rizika;

68. vyzývá k zahájení školicích a osvětových programů v evropském měřítku při zvážení možností, které skýtá internet jakožto hlavní prostředek informování občanů o problematice chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti; zdůrazňuje, že je důležité koordinovat mechanismy rychlého varování a informování občanů EU, pokud jde o mimořádné události z hlediska chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti; se zájmem bere na vědomí studii proveditelnosti týkající se evropského vzdělávacího střediska pro jadernou bezpečnost v rámci Společného výzkumného střediska (JRC);

Vliv na životní prostředí a zdraví

69. bere na vědomí nekoordinované nadměrné investování do očkovacích látek během pandemie chřipky A/H1N1; vítá návrh závěrů Rady nazvaný „Poučení z pandemie A/N1H1 – zdravotní bezpečnost v Evropské unii“ (12665/2010), jenž počítá s rozvojem mechanismu pro společné zakázky očkovacích látek a antivirotik, který by mohl být na základě dobrovolnosti používán v členských státech, a vybízí členské státy ke společnému rozvoji regionálních koncepcí připravenosti, včetně sdílení stávajících kapacit a koordinace účinného a nákladově efektivního zadávání zakázek v oblasti lékařských protiopatření a současně k zajištění vysoké úrovně připravenosti v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti v celé EU;

70. konstatuje, že právní předpisy EU (rozhodnutí Rady 90/424/EHS, ve znění rozhodnutí Rady 2006/965/ES) stanoví přístup Společenství k eradikaci, tlumení a sledování některých nákaz zvířat a zoonóz, včetně nákupu a vytváření rezerv veterinárních zdravotních prostředků na ochranu zvířat před nakažením; vyjadřuje politování nad skutečností, že takový přístup Společenství, který by koordinoval nákup a vytváření rezerv zdravotních prostředků na ochranu obyvatelstva EU před nakažením nebezpečnými biologickými patogenními látkami, neexistuje;

71. upozorňuje na skutečnost, že mimořádná událost nebo útok, během něhož by byly použity biologické patogenní látky, např. antrax apod., zamoří postiženou oblast na desítky let, vážně poškodí rostliny, život a zdraví zvířat a lidí a bude znamenat dlouhodobé ekonomické náklady; vyzývá Komisi, aby do politiky v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti začlenila strategie na regeneraci a dekontaminaci;

72. zdůrazňuje, že mimořádná událost spojená s chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými materiály, jež ovlivní kvalitu půdy a/nebo dodávky pitné vody, může mít ničivé a dalekosáhlé následky na zdraví a životní podmínky všech obyvatel postižené oblasti; vyzývá Komisi, aby při vypracovávání návrhu akčního plánu EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti vzala tuto skutečnost v potaz;

73. zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby existovala účinná kontrola nad mimořádnými událostmi způsobujícími znečištění vod, neboť s sebou přinášejí i znečištění životního prostředí, kontaminaci půdy, nutnost likvidace odpadů a/nebo uvolňování radioaktivních látek;

74. vyjadřuje politování nad skutečností, že ve sdělení Komise a v závěrech Rady o akčním plánu EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti, který je převážně zaměřen na odhalování a prevenci, není dostatečná pozornost věnována připravenosti a reakci; vyzývá Komisi a Radu, aby kladla větší důraz na vypracování mechanismů pro připravenost a reakci, které jsou zapotřebí na ochranu veřejného zdraví a životního prostředí v případě, že by na území EU skutečně došlo k závažné mimořádné události v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti;

75. lituje skutečnosti, že je v akčním plánu v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti nedostatek opatření, která by zajišťovala bezpečnost radiologických a jaderných zařízení a materiálů a zlepšení plánů reakce, pokud jde o různé typy radiologických mimořádných situací a jejich následky pro obyvatelstvo a životní prostředí;

76. je znepokojen případy jednotlivců a aktivistů, kterým se podařilo získat jaderný odpadový materiál z několika zařízení na přepracování vyhořelého paliva v Evropě, a vyzývá k bezodkladné, koordinované akci na posílení bezpečnosti radioaktivních a jaderných materiálů a zařízení;

77. vzhledem k tomu, že v posledních letech došlo k mnoha teroristickým útokům na dopravní struktury, a vzhledem k obecně zvýšenému nebezpečí úniku škodlivých látek během přepravy chemických, biologických, radioaktivních a jaderných materiálů vyjadřuje politování nad tím, že se sdělení Komise a závěry Rady o akčním plánu v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti nezaměřují na dostatečnou ochranu veřejných dopravních sítí a zdraví jejich uživatelů; vyzývá členské státy, aby záchranářům zasahujícím v případech mimořádných událostí v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti zajistily poskytnutí preventivní ochrany a obětem, které byly vystaveny působení těchto látek, následnou péči, a to zejména pokud se jedná o biologické patogenní látky;

78. zdůrazňuje, že mimořádná událost v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti by mohla mít dlouhodobé následky na pěstování potravinářských plodin, a tudíž i nepříznivý vliv na bezpečnost potravin a zajišťování jejich dodávek v EU; vyzývá Komisi, aby při vypracovávání návrhu akčního plánu EU v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti vzala tuto skutečnost v potaz;

79. vyzývá ke spolupráci a výměně osvědčených postupů se zeměmi, jako jsou např. Spojené státy, Austrálie a Indie, které disponují odbornými poznatky týkajícími se hodnocení rizik, prevence, odhalování, informování a reakce v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti;

80. vybízí k přijetí společných politik v zájmu dekontaminace půd zasažených chemickými, biologickými, radiologickými nebo jadernými látkami, tak aby bylo možno půdu a danou oblast co nejdříve opět používat a aby se tak snížilo riziko pro zdraví osob a životní prostředí;

81. vyzývá Komisi a Radu, aby zvážily vypracování modelů reakce, které umožní ideální reakci v případě mimořádné události v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti a které budou věnovat zvláštní pozornost vzdělávacím zařízením, zařízením lékařské péče a střediskům geriatrické péče;

82. vyzývá členské státy, aby při vypracovávání evakuačních plánů pro případ mimořádné události v oblasti chemické, biologické, radiologické a jaderné bezpečnosti věnovaly zvláštní pozornost potřebám starších osob, dětí, osob v lékařské péči, osob se zdravotním postižením a jiných takových zranitelných skupin;

83. vyzývá členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost výstavbě krytů civilní obrany v prostorách institucí (veřejných a administrativních) i na místní a regionální úrovni, v nichž by se občané Evropy mohli v případě katastrofy skrýt;

84. naléhavě vyzývá Komisi, aby se s třetími sousedícími zeměmi, na jejichž území se vyskytují objekty, které by v případě nehody mohly znamenat velké nebezpečí pro životní prostředí a obyvatele v EU, snažila dosáhnout dohody a stanovit společné minimální bezpečnostní normy;

85. vyzývá Komisi, aby ve svém akčním plánu počítala s flexibilnějším přizpůsobením bezpečnostních opatření technickému rozvoji;

86. naléhavě vyzývá Komisi, aby pečlivě posoudila stávající bezpečnostní opatření z hlediska jejich dopadu na životní prostředí a zdraví, a aby zajistila, aby se nová opatření zaváděla pouze na základě výsledků takového posouzení, které by se mělo provádět pravidelně;

*

* *

87. vyzývá Komisi, aby na období do roku 2013, kdy bude akční plán EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek revidován, vypracovala pro tuto oblast plán EU, v němž budou stanoveny úkoly a politická řešení a o němž bude Komise pravidelně informovat Parlament, pokud jde o aktuální vývoj a dosažený pokrok.

88. vyzývá členské státy a Komisi, aby urychleně přezkoumaly a uplatňovaly akční plán EU v oblasti bezpečnosti chemických, biologických, radiologických a jaderných látek v souladu s jeho doporučeními, a očekává, že ho co nejdříve zrealizují; dále vyzývá Komisi a Radu, aby příští akční plán EU v chemické, biologické, radiologické a jaderné oblasti předložily Parlamentu nejméně jeden rok předtím, než vstoupí do prováděcí fáze, aby Parlament stihl včas poskytnout své stanovisko;

89. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a národním parlamentům.

Řádná správa s ohledem na regionální politiku EU

P7_TA(2010)0468

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o řádné správě s ohledem na regionální politiku EU: postupy podpory a kontroly ze strany Evropské komise (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a především na její články 174 až 178,

— s ohledem na návrh Komise na revizi finančního nařízení o souhrnném rozpočtu Evropské unie ze dne 28. května 2010 (KOM(2010)0260),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti [1],

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. října 2008 o řízení a partnerství na vnitrostátní a regionální úrovni a o základně pro projekty v oblasti regionální politiky [2],

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. června 2010 o transparentnosti regionální politiky a o jejím financování [3],

— s ohledem na bílou knihu Výboru regionů o víceúrovňové správě ze dne 17.–18. června 2009 a zprávu o konzultaci,

— s ohledem na závěry neformální schůze ministrů, která se konala ve dnech 16.–17. března 2010 v Malaze,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. září 2004 nazvané Odpovědnosti členských států a Komise při sdíleném řízení strukturálních fondů a Fondu soudržnosti - Současná situace a výhledy pro nové programové období po roce 2006 (KOM(2004)0580),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. května 2008 o výsledcích jednání o strategiích a programech politiky soudržnosti na programové období 2007–2013 (KOM(2008)0301),

— s ohledem na výroční zprávu Účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtové roky 2006 a 2008,

[1] Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.
[2] Úř. věst. C 15 E, 21.1.2010, s. 10.
[3] Přijaté texty, P7_TA(2010)0201.

Úterý, 14. prosince 2010

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. února 2008 nazvané Akční plán na posílení kontrolní úlohy Komise v rámci sdíleného řízení strukturálních opatření (KOM(2008)0097),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. února 2009 nazvané Zpráva o provádění akčního plánu na posílení kontrolní úlohy Komise v rámci sdíleného řízení strukturálních opatření (KOM(2009)0042),

— s ohledem na sdělení komisařů Sameckiho a Špidly ze dne 28. října 2009 Komisi obsahujícího průběžnou zprávu o sledování akčního plánu na posílení kontrolní úlohy Komise v rámci sdíleného řízení strukturálních opatření (SEK(2009)1463),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. února 2010 nazvané Dopad akčního plánu na posílení kontrolní úlohy Komise v rámci sdíleného řízení strukturálních opatření (KOM(2010)0052),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj (A7–0280/2010),

A. vzhledem k tomu, že provádění politiky soudržnosti je převážně decentralizované a založené na orgánech nižší než celostátní úrovně, jež za ně odpovídají,

B. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti je první oblastí, v níž se uplatňuje víceúrovňová správa jako nástroj zlepšování kvality rozhodovacího procesu pomocí aktivního zapojení orgánů nižší než celostátní úrovně z předlegislativní fáze projednávání návrhů,

C. vzhledem k tomu, že víceúrovňové řízení znamená koordinované kroky Unie, členských států a místních a regionálních orgánů i sociálně-ekonomických partnerů a nevládních organizací, založené na zásadách partnerství a spolufinancování, jejichž cílem je navrhování a provádění politik Evropské unie, přičemž z této definice plyne, že odpovědnost je rozdělena mezi různé správní úrovně,

D. vzhledem k tomu, že zpráva Evropského účetního dvora za rok 2006 ukázala, že stávající kontrolní systém pro politiku soudržnosti není s 12 % chybovostí u proplácených výdajů dostatečně účinný, a zpráva za rok 2008 tyto údaje potvrdila s 11 % neoprávněně proplacených prostředků,

E. vzhledem k tomu, že Komise musí posílit svou kontrolní úlohu s cílem snížit chybovost, zlepšit kontrolní systém a zvýšit pomoc nižším správním orgánům a příjemcům, což dlouhodobě povede k uživatelsky přívětivější politice více zaměřené na výsledky,

F. vzhledem k tomu, že příliš složité postupy podávání žádostí o financování a příliš četné kontroly jsou spojeny s rizikem, že odradí případné příjemce politiky soudržnosti,

G. vzhledem k tomu, že praktických řešení, která naši spoluobčané očekávají v oblasti veřejných služeb (veřejná doprava, pitná voda, veřejné zdraví, sociální bydlení, veřejné vzdělávání atd.), lze dosáhnout pouze řádným řízením na úrovni dvou vzájemně se doplňujících systémů: na jedné straně institucionální systém rozdělení pravomocí a finančních prostředků mezi celostátní, místní a regionálními orgány, na straně druhé systém partnerství, který spojuje všechny veřejné a soukromé aktéry, jichž se na daném území dotýká určitá otázka,

H. vzhledem k tomu, že partnerství, které bere v úvahu všechna relevantní společenství a skupiny, může být prospěšné a představovat přidanou hodnotu pro realizaci politiky soudržnosti prostřednictvím posílení legitimity, zaručené transparentnosti a lepšího využití fondů a že by mělo být také posuzováno z hlediska sociální a občanské hodnoty, kterou představuje,

I. vzhledem k tomu, že integrovaný přístup musí brát v úvahu specifické charakteristiky území (geografická a přírodní znevýhodnění, odliv obyvatelstva, velmi vzdálené oblasti apod.), aby byl schopen řešit místní a regionální problémy,

Uplatňování víceúrovňové správy

1. vítá bílou knihu Výboru regionů o víceúrovňové správě a uznání subsidiarity na nižší než celostátní úrovni v Lisabonské smlouvě; zdůrazňuje, že víceúrovňový přístup by se měl uplatňovat nejen vertikálně, ale i horizontálně, mezi subjekty na stejné úrovni, a to ve všech politikách Unie se sdílenou pravomocí, včetně politiky soudržnosti;

2. vítá závěry neformální schůze ministrů v Malaze v březnu 2010 a domnívá se, že víceúrovňová správa je předpokladem pro dosažení územní soudržnosti v Evropě; vyzývá k tomu, aby tato zásada byla pro členské státy povinná v oblastech politiky se silným územním vlivem, aby byl zajištěn vyrovnaný územní rozvoj v souladu se zásadou subsidiarity; zdůrazňuje, že toto opatření by v žádném případě nemělo vést k postupům představujícím větší zátěž;

3. domnívá se, že uspokojivá víceúrovňová správa by měla být založena na přístupu zdola nahoru a měla by brát ohled na administrativní rozdíly v různých členských státech; žádá členské státy, aby stanovily nejúčinnější metody pro zavedení víceúrovňové správy a zlepšily spolupráci s regionálními a místními orgány i se správou Společenství, a to například tím, že budou zvát zástupce všech správních úrovní na pravidelné schůze pořádané spolu s Komisí, nebo že zřídí „evropské územní pakty“, které by na dobrovolném základě sdružovaly všechny dané správní úrovně;

4. doporučuje, aby se analýzy územního dopadu staly běžnou praxí, a aby se proto do procesu zapojovaly ještě před přijetím politického rozhodnutí různé dotčené strany, aby tak byly podchyceny hospodářské, sociální a environmentální dopady legislativních a nelegislativních návrhů Společenství na jednotlivá území;

5. zdůrazňuje, že víceúrovňová správa umožňuje lépe využít potenciál územní spolupráce díky vztahům mezi soukromými a veřejnými subjekty ze sousedících států; vyzývá ty členské státy, které tak ještě neučinily, aby co nejdříve přijaly nezbytná opatření umožňující vytvoření evropských seskupení pro územní spolupráci; doporučuje, aby Komise podporovala výměnu informací mezi již vytvořenými ESÚS a seskupeními, která se právě tvoří v rámci stávajících programů; oceňuje kvalitní práci, kterou odvedl Výbor regionů v otázce ESÚS, a vyzývá k využívání dostupných nástrojů, zejména platformy pro sledování Lisabonské strategie a sítě monitorování subsidiarity, s cílem podpořit výměnu osvědčených postupů mezi regiony a členskými státy v zájmu stanovení a společného určení cílů, dalších plánovacích kroků a nakonec provedení srovnávacího hodnocení výsledků politiky soudržnosti;

6. vyzývá vnitrostátní, regionální a místní orgány, aby v současném programovém období intenzivněji používaly integrovaný přístup; navrhuje, aby tento přístup byl prohlášen za povinný v souvislosti s budoucí politikou soudržnosti; domnívá se, že flexibilní a integrovaný přístup musí nejen zohledňovat hospodářské, sociální a environmentální aspekty územního rozvoje, ale rovněž umožnit koordinaci zájmů různých partnerů s ohledem na územní specifika s cílem řešit příslušné místní a regionální problémy;

7. vyzývá Komisi, aby vypracovala návod pro veřejnoprávní a soukromé subjekty, jak zavádět do praxe zásady víceúrovňové správy a integrovaný přístup; doporučuje, aby kroky směřující k podpoře těchto dvou přístupů byly financovány z technické podpory EFRR;

8. doporučuje, aby Výbor regionů využil dny otevřených dveří 2011, a pokud je to nyní ještě možné, dny otevřených dveří 2010 jako příležitosti k podpoře a prohloubení diskuse o tom, jak nalézt nejvhodnější prostředky na podporu víceúrovňové správy; doporučuje, aby víceúrovňová správa byla zahájena a zavedena ve všech regionech EU od roku 2011;

9. konstatuje, že decentralizovaný mechanismus plnění je klíčovým faktorem víceúrovňové správy; s ohledem na nezbytné zjednodušení vyzývá naléhavě členské státy a regiony, aby ve vhodných případech přenášely provádění částí operačních programů na nižší úrovně, a zejména aby lépe využívaly možností celkových grantů; vybízí členské státy, aby přijaly požadovaná decentralizační opatření na legislativní i rozpočtové úrovni s cílem umožnit řádné fungování systému víceúrovňové správy za současného dodržování zásad partnerství a subsidiarity, zdůrazňuje nezbytnost většího zapojení regionálních a místních orgánů, zejména pokud mají legislativní pravomoc, protože tyto orgány nejlépe znají možnosti a potřeby svých regionů a mohou proto přispět k lepšímu provádění politiky soudržnosti;

10. vyzývá členské státy, aby již do úvodních fází jednání o právních předpisech Unie a o programech využívajících strukturální fondy zapojily příslušné regionální a místní orgány a aktéry občanské společnosti, aby byl umožněn včasný dialog mezi různými úrovněmi správy; vyzývá tyto orgány, aby se podílely na činnosti odpovědných rozhodovacích orgánů na základě rovnoprávnosti s celostátními představiteli;

11. zdůrazňuje, že podmínkou účinného využívání fondů a jejich co nejvyššího dopadu je dostatečná správní kapacita jak na úrovni EU, tak na regionální a místní úrovni; žádá proto Komisi, aby zlepšila svoji správní kapacitu s cílem zvýšit přidanou hodnotu politiky soudržnosti a dlouhodobý efekt prováděných činností, a vyzývá členské státy, aby vytvořily vhodné správní struktury a lidský kapitál, pokud jde o přijímání pracovníků, odměňování, vzdělávání, zdroje, postupy, transparentnost a dostupnost;

12. vyzývá členské státy, aby tam, kde je to vhodné, rovněž posilovaly úlohu regionálních a místních orgánů při přípravě, řízení a provádění programů i zvýšily prostředky, které mají tyto orgány k dispozici; v politice soudržnosti doporučuje přijetí metodiky místního rozvoje založené na místním partnerství, zejména u projektů týkajících se otázek měst, venkova a přeshraničních záležitostí; vyzývá Komisi, aby podpořila partnerství mezi regiony s podobným specifickým potenciálem rozvoje a aby zajistila zřízení vhodného rámce na úrovni EU pro koordinaci makroregionální spolupráce;

13. má za to, že zásady partnerství a spolufinancování posilují odpovědnost orgánů na nižší než celostátní úrovni za provádění politiky soudržnosti; připomíná, že se k těmto zásadám řádné správy hlásí, a žádá, aby byly nadále uplatňovány i navzdory omezování veřejných výdajů v důsledku hospodářské krize;

14. doporučuje, aby byla posílena praxe partnerství, a vyzývá Komisi, aby navrhla dohodnutou definici koncepce partnerství jako podmínky pro budování skutečných partnerských vztahů s regionálními a místními orgány a aktéry občanské společnosti; žádá Komisi, aby pečlivě ověřila provádění této zásady tím, že vytvoří konkrétní hodnotící nástroje a pomocí nástrojů IKT rozšíří v této oblasti osvědčené postupy; připomíná, že toto partnerství může přispět k účinnosti, legitimnosti a transparentnosti ve všech stadiích plánování a provádění strukturálních fondů a může posílit využívání a osvojování výsledků programů; zdůrazňuje důležitou úlohu dobrovolnosti v procesu partnerství;

15. připomíná, že je nutné konzultovat se širokou veřejností prostřednictvím organizací zastupujících občanskou společnost a nevládních organizací s cílem reagovat na jejich návrhy, a zdůrazňuje, že účast občanské společnosti zvyšuje legitimitu rozhodovacích procesů; konstatuje, že snahy o zajištění účasti veřejnosti v přípravné fázi operačních programů na období 2007–2013 nebyly tak přesvědčivé, jak se předpokládalo; vyzývá Komisi, aby stanovila osvědčené postupy a usnadnila jejich používání s cílem zvýšit zapojení veřejnosti během příštího programového období;

16. žádá, aby zásada víceúrovňové správy byla začleněna do všech fází přípravy a provádění strategie EU2020, čímž se zajistí, že se regionální a místní orgány, které ji budou uplatňovat, budou s výsledky ztotožňovat; v této souvislosti připomíná návrh na vytvoření územního paktu místních a regionálních orgánů týkajícího se strategie Evropa 2020, který by měl za cíl pobízet regiony a města k tomu, aby přispívaly k úspěšné realizaci cílů strategie 2020;

17. doporučuje Komisi, aby znovu posoudila možnost realizace pilotního projektu Evropského parlamentu s názvem „Erasmus pro zvolené místní a regionální zástupce“, a v zájmu zvýšení standardů navrhovaných projektů a pro dosažení cíle účinnosti vyzývá Komisi, aby v rámci rozpočtové položky EFRF na technickou podporu zřídila systém vzdělávání a mobility pro místní a regionální aktéry zapojené do nynějších programů politiky soudržnosti spolu s partnery specializovanými na provádění koncepcí integrovaného přístupu a víceúrovňové správy; vyzývá proto Komisi, aby prostředky na tyto iniciativy vynakládala účinně a aby posílila spolupráci s regionálními a místními orgány, a to rovněž prostřednictvím Výboru regionů;

18. domnívá se, že evropské sítě regionů by měly rozšířit svou činnost v oblasti osvědčených postupů v oblasti řízení a partnerství, měly by více zdůraznit politické a strategické zkušenosti z předchozích programových cyklů a měly by zajistit veřejný přístup ke klíčovým informacím o osvědčených postupech ve všech jazycích EU, a přispět tak ke skutečnému uplatňování osvědčených postupů;

Posílení úlohy Komise při podpoře regionálních a místních orgánů

19. je toho názoru, že silnější úloha na regionální a místní úrovni musí odpovídat posílené dozorčí úloze Komise se zaměřením na prověřování auditorských systémů, spíše než jednotlivých projektů; v této souvislosti požaduje, aby byl zřízen systém osvědčování vnitrostátních služeb, který by fungoval na evropské úrovni; vyzývá Komisi, aby dokončila schvalování zpráv o posouzení shody, aby se předešlo zpožděným platbám a ztrátám finančních prostředků v důsledku jejich rušení, a aby do roku 2012 předložila návrh na přijatelné riziko výskytu chyb;

20. vítá zjištění zprávy Komise o akčním plánu z února 2010 a dosavadní zahájení nápravných a preventivních opatření; vyzývá GŘ REGIO, aby v této činnosti pokračovalo po celou dobu provádění, aby byl zachován impuls poskytnutý akčním plánem;

21. zdůrazňuje, že evropské iniciativy v oblasti soudržnosti a strukturální politiky by měly být lépe koordinovány, aby neohrožovaly koherentnost regionální politiky; požaduje proto, aby byla v Komisi posílena koordinace mezi GŘ REGIO, které má v působnosti politiku soudržnosti a strukturální politiku, a generálními ředitelstvími odpovědnými za související iniciativy v jednotlivých odvětvích; s ohledem na posílení úlohy regionálních a místních samospráv díky Lisabonské smlouvě požaduje, aby byly tyto samosprávy více zapojeny do vypracovávání politik na úrovni Komise, aby se zvýšila odpovědnost na úrovni vedoucích pracovníků projektů: mimo jiné požaduje, aby Komise více kontrolovala výsledky na místě, čímž by se zkvalitnilo hodnocení účinnosti projektových struktur a toho, do jaké míry přijatá opatření dosahují stanovených cílů;

22. vyzývá Komisi, aby posílila iniciativu „školení školitelů“ pro řídící a certifikační orgány; zdůrazňuje, že je třeba zajistit permanentní monitoring, aby obsah školení byl skutečně rovnoměrně přenášen na nižší úrovně a aby místní subjekty nebyly přehlíženy;

23. vyzývá Komisi, aby rychle zahájila činnost nového portálu v databázi SFC 2007, který všem subjektům zabývajícím se strukturálními fondy poskytne přímý přístup k příslušným informacím; doporučuje, aby členské státy propagovaly a šířily informace o tomto nástroji mezi regionálními a místními orgány a mezi konečnými příjemci;

24. vyzývá Komisi, aby zavedla další mechanismy technické pomoci na podporu informovanosti na regionální a místní úrovni o problémech spojených s prováděním, zejména ve členských státech, kde podle hodnocení ex post programů politiky soudržnosti na období 2000–2006 ze strany Komise přetrvávají značné problémy ohledně schopnosti správy zajistit provádění těchto programů;

25. požaduje standardizované používání jednotného informačního modelu a modelu jednotného auditu (SISA) na všech úrovních, aby nedocházelo ke zdvojování auditů a nadměrné kontrole; naléhavě vyzývá Komisi, aby vydala příručku k jednotnému auditu včetně všech pokynů, které byly až dosud vypracovány;

26. vyzývá členské státy, aby nadále používaly nástroje finančního inženýrství ke zvýšení kvality projektů a účasti soukromých subjektů, zejména malých a středních podniků, v evropských projektech; vyzývá Komisi, aby zjednodušila pravidla pro fungování těchto nástrojů, jejichž nynější složitost omezuje jejich používání;

27. je přesvědčen, že dodržení postupů nemůže být na úkor kvality zásahů; žádá Komisi, aby se její politika napříště více orientovala na výsledky a zaměřovala se spíše na kvalitu provádění a strategický rozvoj projektu než na kontrolu; žádá proto Komisi, aby v zájmu zlepšení systémů sledování a hodnocení vypracovala objektivní a měřitelné ukazatele, které by byly srovnatelné v rámci celé Unie, a aby dále zvážila, zda jsou v případě hospodářských krizí zapotřebí pružná pravidla;

28. poukazuje na skutečnost, že jedním z faktorů řádné správy je uplatňování jasných a transparentních postupů; vítá probíhající zjednodušování finančního nařízení a předpisů pro strukturální fondy a vyzývá členské státy, aby plně dodržovaly všechny požadavky revidovaného finančního nařízení a podávaly informace o konečných příjemcích strukturálních fondů; naléhavě vyzývá Komisi, aby navrhla srozumitelná pravidla, která nebudou muset být často upravována; požaduje, aby se struktura fondů po roce 2013 zjednodušila, a to nikoli jako důsledek hospodářské krize, ale jako obecná zásada budoucí politiky soudržnosti, s cílem usnadnit absopci prostředků, a doporučuje větší transparentnost a pružnost při využívání fondů EU, aby se zabránilo nadměrné administrativní zátěži a případní partneři nebyli odrazováni od účasti na projektech;

29. vítá strategickou zprávu Komise o provádění programů politiky soudržnosti na rok 2010, neboť tato zpráva může poskytnout důležité informace pro proces politického rozhodování; domnívá se, že tyto údaje by měly být rovněž zohledněny při vypracovávání návrhů a zlepšování skutečného provádění programů politiky soudržnosti;

30. připomíná, že podporuje silnou a dobře financovanou politiku soudržnosti zajišťující harmonický rozvoj všech regionů Evropské unie; žádá, aby po roce 2013 byly zachovány finanční prostředky na tuto politiku a aby byly odmítnuty všechny pokusy převést ji znovu na vnitrostátní úroveň;

31. vyzývá Komisi, aby se zabývala zásadami diferenciace a proporcionality v budoucích nařízeních a aby přizpůsobila požadavky rozsahu programů a povaze partnerů, zejména v případech, kdy jsou zapojeny místní orgány veřejné moci; u všech fondů požaduje širší využívání paušálních částek a pevných sazeb, zejména pro režijní náklady a technickou pomoc; navrhuje, aby byla vypracována opatření pro pružná hodnotící kritéria u inovativních projektů s cílem tyto projekty povzbudit a mírnější požadavky na kontrolu u pilotních projektů; vybízí Komisi, aby rozvíjela zásadu „smlouvy důvěry“ se členskými státy usilujícími o dobré využívání fondů a dosahujícími tohoto dobrého využívání;

32. s ohledem na vytváření uživatelsky přívětivější politiky v budoucnosti vyzývá k hlubší harmonizaci a integraci pravidel strukturálních fondů, aby nedocházelo k rozpadu projektu na různé části, pro něž se použijí různé fondy; doporučuje zaměřit se nejen na řádnost výdajů, ale i na kvalitu zásahů a na to, aby zdroje byly soustředěny tak, že na straně řízení bude pomoc znásobena;

33. vyzývá Komisi, aby co nejdříve představila návrhy předpisů pro příští programovací období, aby přijala prováděcí nařízení, vypracovala potřebné pokyny a zajistila odbornou přípravu v řádném termínu a aby usnadnila proces jednání a schvalování operačních programů s cílem zamezit jakémukoli zpoždění při provádění politiky soudržnosti a při využívání prostředků po roce 2013;

*

* *

34. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a členským státům.

Územní, sociální a hospodářská soudržnost

P7_TA(2010)0473

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o dosažení skutečné územní, sociální a hospodářské soudržnosti v EU – nezbytné podmínky konkurenceschopnosti na světové úrovni? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Evropský parlament,

— s ohledem na Lisabonskou smlouvu, která pozměňuje Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na její hlavy I a XVIII,

— s ohledem na závěry zasedání Evropské rady ve dnech 25. a 26. března 2010,

— s ohledem na sdělení Komise Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Globální Evropa: konkurenceschopnost na světovém trhu – Příspěvek ke strategii EU pro růst a zaměstnanost“ (KOM(2006)0567),

— s ohledem na výroční zprávu OECD za rok 2009,

— s ohledem na dokument „Úspěšná partnerství: průvodce“ Fóra OECD LEED pro partnerství a místní veřejnou správu, 2006,

— s ohledem na Zprávu o globální konkurenceschopnosti 2009–2010 ze zasedání Světového hospodářského fóra, které se konalo v Ženevě ve Švýcarsku v roce 2009,

— s ohledem na nezávislou zprávu „Program pro reformovanou politiku soudržnosti – místní přístup k naplnění výzev a očekávání Evropské unie“, kterou v dubnu 2009 na žádost komisařky pro regionální politiku Danuty Hübnerové vypracoval Fabrizio Barca,

— s ohledem na politický dokument Rady evropských obcí a regionů s názvem „Budoucnost politiky soudržnosti EU“, Brusel, prosinec 2009,

Úterý, 14. prosince 2010

— s ohledem na usnesení Shromáždění evropských regionů o regionální politice po roce 2013 přijaté dne 8. listopadu 2007 jeho valným shromážděním v italském Udine,

— s ohledem na sdělení Komise Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o výsledcích jednání ohledně strategií a programů politiky soudržnosti na programové období 2007–2013 (KOM(2008)0301),

— s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 k provádění nařízení o strukturálních fondech na období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 o osvědčených postupech v oblasti regionální politiky a překážkách při využívání strukturálních fondů ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. října 2008 o řízení a partnerství na vnitrostátní a regionální úrovni a o základně pro projekty v oblasti regionální politiky ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 o zelené knize o územní soudržnosti a stavu jednání o budoucí reformě politiky soudržnosti ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 16. června 2010 o strategii EU 2020 ([5]),

— s ohledem na čtvrtou zprávu o hospodářské a sociální soudržnosti (KOM(2007)0273),

— s ohledem na 20. výroční zprávu Komise o čerpání strukturálních fondů (v roce 2008) (KOM(2009)0617),

— s ohledem na sdělení Komise Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Mobilizace soukromých a veřejných investic pro obnovu a dlouhodobou strukturální změnu: rozvoj partnerství veřejného a soukromého sektoru“ (KOM(2009)0615),

— s ohledem na bod 37 svého usnesení ze dne 14. února 2006 o reformě státní podpory v letech 2005–2009 ([6]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj (A7-0309/2010),

A. vzhledem k tomu, že podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti a solidarity mezi členskými státy je podle článku 3 Smlouvy o Evropské unii jedním z cílů Evropské unie,

B. vzhledem k tomu, že Unie může být konkurenceschopná na světové úrovni jen za předpokladu, že pomocí vnitřních politik, které uvedou do praxe udržitelné nízkouhlíkové hospodářství chránící biologickou rozmanitost, posílí svou schopnost reagovat na globální problémy, přičemž období recese ukázala, že méně rozvinuté regiony mají menší schopnost obnovy,

C. vzhledem k tomu, že konkurenceschopnost a soudržnost se navzájem nevylučují, ale že se některé jejich prvky naopak doplňují,

([1]) Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 79.
([2]) Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 38.
([3]) Úř. věst. C 15 E, 21.1.2010, s. 10.
([4]) Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 65.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0223.
([6]) Úř. věst. C 290E, 29.11.2006, s. 97.

D. vzhledem k tomu, že navzdory významnému pokroku při sbližování v rámci Unie lze vysledovat tendenci k prohlubování územních rozdílů mezi regiony EU, např. pokud jde o přístupnost zejména strukturálně znevýhodněných regionů, ale i v rámci regionů a územních celků EU, což by mohlo vést k územní segregaci, prohloubit rozdíly v úrovni prosperity mezi regiony EU a oslabit konkurenceschopnost EU v celosvětovém měřítku,

E. vzhledem k tomu, že organizace OECD ve své výroční zprávě za rok 2009 doporučila, aby se dlouhodobý růst více soustředil na význam daňové oblasti, investic do infrastruktury, vzdělávání a pracovní síly a dále na regulaci výrobních trhů, a zdůraznila se tedy jejich úloha,

F. vzhledem k tomu, že Světové hospodářské fórum ve své Zprávě o globální konkurenceschopnosti z roku 2009 i v jiných zprávách upozornilo na rozhodující úlohu infrastruktury jako druhého z dvanácti pilířů, podle nichž je posuzována globální konkurenceschopnost, a upřesnilo, že kvalitní infrastruktura je klíčem ke zmírnění dopadu vzdáleností, dokáže přilákat zahraniční investory a zajišťuje možnost hospodářského rozvoje,

G. vzhledem k tomu, že podmínkou dosažení konkurenceschopnosti je skutečně udržitelný hospodářský rozvoj v celé EU,

H. vzhledem k tomu, že nezávislá skupina odborníků jmenovaná po summitu v Hampton Court, které předsedal Esko Aho, ve své zprávě o výzkumu, vývoji a inovacích s názvem „Vytvoření Evropy inovací" určuje klíčové oblasti – elektronické zdravotnictví, farmaceutické výrobky, dopravu a logistiku, životní prostředí, digitální obsah, energetiku a bezpečnost –, v nichž může v souvislosti s inovacemi fungovat tržní prostředí a v nichž může hrát významnou roli veřejná politika,

I. vzhledem k tomu, že má-li být dosaženo cílů EU 2020, je nutné uznat, že existuje rozdílná úroveň rozvoje a různě omezené kapacity, a je nezbytné vytyčovat cíle, jež budou odpovídat skutečné situaci a potřebám zjištěným při konzultacích se všemi zúčastněnými stranami na jednotlivých úrovních správy,

J. vzhledem k tomu, že Evropská rada na svém zasedání v březnu 2010 uznala význam podpory hospodářské, sociální a územní soudržnosti – mimo jiné pomocí rozvoje infrastruktury – pro zajištění úspěchu strategie EU 2020 za okolností, kdy se tato nová strategie bude zabývat překážkami hospodářského rozvoje,

K. vzhledem k tomu, že se politika soudržnosti osvědčila jako účinný a flexibilní nástroj pro zvládání socioekonomických problémů vyplývajících z finanční krize,

L. vzhledem k tomu, že kromě dobré infrastruktury jsou základními předpoklady konkurenceschopnosti podpora výzkumu, inovací a technologického rozvoje a poskytování náležitě kvalitního vzdělávání obyvatelům v regionech,

M. vzhledem k tomu, že při omezování dopadů krize na veřejnost budou hrát zásadní roli regiony, a že je proto třeba se přihlásit k zásadě partnerství a vytvořit vhodné nástroje pro hodnocení ex-ante územního dopadu různých druhů politik, aby bylo možné řešit hlavní problémy, k nimž patří přizpůsobení se globalizaci, demografické změny a následné vylidňování regionů, změna klimatu, energetické otázky a ochrana biologické rozmanitosti, ale i nové problémy vzešlé z krize,

N. vzhledem k tomu, že na základě výsledků diskusí o strategiích a programech v oblasti politiky soudržnosti na programové období 2007–2013 se ukázalo, že se kvalita programů a zapojení zúčastněných subjektů na všech úrovních správy zlepšily, což je významným krokem vpřed na cestě k dosažení lisabonských cílů hospodářské konkurenceschopnosti a zaměstnanosti,

O. vzhledem k tomu, že reforma politiky soudržnosti musí tuto politiku posílit prostřednictvím lepších vazeb a lepší koordinace a součinnosti evropských politik, aniž by některá politika byla podřízena jiné, a to na základě potřeb a cílů Unie v oblasti udržitelného rozvoje,

P. vzhledem tomu, že zapojení místních a regionálních subjektů do politiky soudržnosti se odráží v jejich místních a regionálních strategiích, jejichž cílem je dosáhnout pokroku v hospodářském rozvoji a sociálním začlenění,

Q. vzhledem k tomu, že hospodářskou konkurenceschopnost zaostávajících regionů podporuje rozvoj jejich kapacit, včetně rozvoje všech typů infrastruktury umožňující přístup ke vzdělání, výzkumu a inovacím,

R. vzhledem k tomu, že ačkoli některé prvky těchto nástrojů, jako je společný časový rámec a sladění s lisabonskou agendou, umožňují součinnost, zároveň přetrvávají rozdíly, jako jsou odlišné právní základy, tematické versus územní zaměření a sdílené versus centralizované řízení,

Politika soudržnosti jako nevyhnutelná podmínka globální konkurenceschopnosti

1. zdůrazňuje výsledky politiky soudržnosti EU a skutečnost, že její provádění je nezbytné pro úspěch strategie EU 2020, neboť jde o nástroj k odstranění rozdílů mezi regiony, posílení jejich konkurenceschopnosti, usnadnění zahájení strukturálních reforem a zvýšení schopnosti regionů přizpůsobovat se globálnímu hospodářskému klimatu;

2. oceňuje skutečnost, že v období 2007–2013 vydávají všechny členské státy významnou část svých celkových finančních prostředků na výzkum, vývoj, inovace a rozvoj znalostní ekonomiky, výsledkem čehož je celkem 246 vnitrostátních nebo regionálních operačních programů s přibližně 86 miliardami EUR vyčleněnými na výzkum a inovace, z nichž již bylo 50 miliard EUR vyčleněno na základní výzkum a rozvoj a na inovační činnosti; zdůrazňuje, že jelikož při zlepšování konkurenceschopnosti EU tváří v tvář globálním výzvám hrají výzkum a inovace zásadní roli, musí investice do těchto oblastí pokračovat a zároveň je nutné provádět pravidelné hodnocení pokroku, jež bude založeno na výsledcích; doporučuje proto, pokud jde o příští programové období, aby členské státy a Komise vyčlenily na výzkum a inovace dostatečné zdroje ze strukturálních fondů, zejména na udržitelné inovace, a aby posílily výzkumné kapacity; zdůrazňuje, že je nezbytné podporovat a uplatňovat úspěšné modely znalostního trojúhelníku s cílem zajistit udržitelný rozvoj regionálních výzkumných a strategických rámců pro inovaci ve spolupráci s podniky, výzkumnými středisky, univerzitami a veřejnými orgány; zdůrazňuje potenciál regionálních inovativních uskupení využívajících ve vysoké míře znalostí pro mobilizaci regionální konkurenceschopnosti a požaduje lepší koordinaci strukturálních fondů a sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj;

3. zdůrazňuje, že větší koncentrací zdrojů politiky soudržnosti lze zajistit, aby tato politika významně přispěla k posílení konkurenceschopnosti, inovací a zaměstnanosti v EU;

4. zdůrazňuje klíčovou úlohu veřejného sektoru na všech úrovních správy i soukromého sektoru při provádění politiky soudržnosti, obnově důvěry a solidarity v období recese i po ní tím, že zaručí rovné podmínky přístupu k veřejným investicím, zvláště do infrastruktury, nových technologií a lidského kapitálu, a zajistí udržitelný rozvoj;

5. zdůrazňuje skutečnost, že hospodářská konkurenceschopnost regionů EU úzce souvisí s náležitou úrovní zaměstnanosti, vzdělanou a kvalifikovanou pracovní silou, sociálním zabezpečením a přístupem k veřejným službám; konstatuje v této souvislosti, že podpora sociální soudržnosti poskytovaná politikou soudržnosti nabývá na významu pro celkovou regionální konkurenceschopnost v celosvětovém měřítku;

6. zastává názor, že se v souladu s duchem Smluv prokázalo, že klíčovou roli v procesu evropské integrace hraje taková politika soudržnosti, která se zaměřuje na snižování rozdílů v úrovni rozvoje a na přípravu regionů na to, aby se byly schopny vyrovnat s krátkodobými i dlouhodobými problémy (globalizací, demografickými změnami, vylidňováním venkovských oblastí, změnou klimatu a ochranou biologické rozmanitosti), tím, že přihlíží k jejich specifickým silným a slabým stránkám;

7. upozorňuje na to, že posílení součinnosti mezi politikami v oblasti výzkumu, vývoje a inovací a politikou soudržnosti umožní lépe splnit cíle strategie EU 2020; zdůrazňuje, že politika soudržnosti musí hrát při naplňování strategie EU 2020 významnou úlohu, neboť povzbuzuje strukturální změny v celé Evropě a podporuje klíčové investiční priority na všech úrovních – místní, regionální, vnitrostátní a přeshraniční – a současně zajišťuje sociální, hospodářskou a územní soudržnost; poukazuje však na skutečnost, že navzdory tomu, že priority politiky soudržnosti by měly být sladěny s cíli strategie EU 2020, musí politika soudržnosti zůstat nezávislou politikou schopnou zohledňovat specifika jednotlivých regionů, podporovat slabší a nejchudší regiony, aby překonaly socioekonomické obtíže a přírodní znevýhodnění, a zmírňovat rozdíly mezi regiony; domnívá se, že zajištěním kontinuity stávajících hlavních směrů politiky soudržnosti se zaručí regionální rozměr výzkumu, vývoje a inovací a vytváření pracovních míst v inovativních odvětvích;

Územní soudržnost – úvaha o dopadu politik EU na místní úrovni

8. podporuje názory vyjádřené v zelené knize o územní soudržnosti v souvislosti s konkurenceschopností, jež „závisí i tom, zda jsou navazovány kontakty s jinými oblastmi s cílem zajistit, aby byly společné prostředky využívány koordinovaným a udržitelným způsobem“, aby mohl být uvolněn potenciál, který přirozeně vyplývá z územní různorodosti EU; v tomto ohledu zdůrazňuje, že základní podmínkou dalšího posílení konkurenceschopnosti je hladké a koordinované fungování dopravních služeb, dostatečný přístup k telekomunikacím a případné sdílení zdrojů v oblasti energetiky, zdravotní péče, výzkumu, vzdělávání, ochrany životního prostředí a infrastruktury; vyzývá Komisi, aby předložila konkrétní návrhy ohledně definice a konzistentního naplňování cíle územní soudržnosti;

9. zastává názor, že členské státy musí při vymezení a provádění politiky soudržnosti podporovat místní přístup; uznává, že úloha regionů se v jednotlivých členských státech liší v závislosti na jejich politické a správní struktuře; požaduje, aby bylo řádně uplatňováno posílené a rozšířené pojetí zásady subsidiarity, jak je definuje SFEU, a aby bylo vynaloženo úsilí o zlepšení oproti současnému programovému období spočívající v tom, že se v zájmu lepšího využití finančních prostředků podpoří zásada decentralizace až na úroveň místních samospráv; považuje v této souvislosti za kontraproduktivní, aby regiony spravovaly v průměru pouze 30,5 % celkového rozpočtu určeného na politiku soudržnosti a zbytek spravovaly centrální vlády; domnívá se proto, že je nutné v budoucnu zásadu partnerství výrazně posílit;

10. zastává názor, že problémy, jimž EU čelí v souvislosti s otvíráním hranic, dotvářením vnitřního trhu a globalizací, jsou zvláště patrné v příhraničních územích; zdůrazňuje, že soupeřící fiskální a sociální systémy, složitá správní opatření a migrační toky mezi regiony a státy mohou oslabit konkurenceschopnost těchto území; zdůrazňuje význam rozvoje nástrojů nezbytných pro přeshraniční spolupráci a víceúrovňovou správu a žádá Komisi, aby podporovala výměnu informací a osvědčených postupů;

11. konstatuje, že územní soudržnost má horizontální a víceodvětvový charakter, a je tedy nutné, aby k jejímu dosažení napomohly politiky Unie; opakuje, že toto pojetí se neomezuje na účinky regionální politiky, ale plyne z něj i potřeba koordinace s dalšími politikami Unie zaměřenými na udržitelný rozvoj a přinášejícími hmatatelné výsledky na regionální úrovni, aby bylo možné rozvíjet a plně využívat konkrétní formy regionálního potenciálu a zvyšovat jejich účinek v praxi, což posílí konkurenceschopnost a atraktivitu regionů a povede k územní soudržnosti; domnívá se, že v zájmu dosažení vyváženějšího územního rozvoje v EU jsou nejdůležitějšími souřadnicemi územní soudržnosti pojmy „koncentrace, spolupráce a propojení“;

12. zdůrazňuje, že z víceúrovňové správy plyne decentralizace odpovědnosti za programy, jež umožní lepší využívání potenciálu územní spolupráce, a má-li tudíž být Unie schopna sledovat společné cíle a uplatňovat přitom koherentní a na výsledky orientovaná opatření a současně si vytyčovat konkrétní regionální a místní priority, je třeba realizovat zásady víceúrovňové správy;

13. vítá výsledky iniciativ URBAN a LEADER a zdůrazňuje, že při tvorbě rámce pro integrovaný rozvoj městských a venkovských oblastí, v závislosti na potřebách každého regionu, je zapotřebí využívat minulých zkušeností a souvisejících příkladů osvědčených postupů; vyzývá Komisi, aby posoudila a navrhla pracovní metodiky pro podporu partnerství městských a venkovských oblastí, pro boj proti odlivu obyvatelstva z venkovských oblastí a současně pro podněcování udržitelného rozvoje měst, neboť téměř 80 % obyvatel EU žije v městských oblastech; upozorňuje, že městské i venkovské oblasti hrají v regionálním hospodářském rozvoji dynamickou roli, a zdůrazňuje proto, že v příštím programovém období je třeba investovat do městských a příměstských projektů a zlepšit koordinaci s programy rozvoje venkova;

Maximalizace vlivu politiky soudržnosti k posílení hospodářské konkurenceschopnosti

14. považuje partnerství za klíčovou zásadu pro vymezení obsahu politiky soudržnosti, kdy přístup zdola nahoru posiluje správní kapacity a kvalitu procesu plánování; domnívá se, že všechny úrovně správy musí při posilování hospodářské konkurenceschopnosti EU hrát soudržnou, vzájemně se doplňující a produktivní úlohu; vyzývá Komisi, aby v zájmu vytvoření opravdového partnerství s regionálními a místními orgány a v zájmu snazší výměny osvědčených postupů mezi regiony definovala zásadu partnerství jasněji;

15. upozorňuje, že základní zásadou řádného řízení politiky soudržnosti je spolufinancování; žádá tedy, aby bylo i nadále používáno, navzdory omezením veřejných výdajů způsobeným hospodářskou krizí;

16. zdůrazňuje, že je třeba podporovat podnikání a malé a střední podniky, a uznává klíčovou roli, již tyto podniky hrály při posilování konkurenceschopnosti hospodářství a vytváření pracovních míst; zdůrazňuje, že je třeba přezkoumat a konsolidovat úlohu nástrojů EU podporujících evropskou konkurenceschopnost s cílem racionalizovat správní postupy, usnadnit přístup k financování, zvláště pro malé a střední podniky, zavést inovativní mechanismy pobídek založené na plnění cílů spojených s inteligentním, udržitelným a integrujícím růstem a podpořit užší spolupráci s Evropskou investiční bankou a dalšími finančními institucemi; oceňuje v této souvislosti přínos nástrojů finančního inženýrství a v zájmu dosažení pozitivní součinnosti a maximalizace výsledků vybízí k co největšímu využívání těchto nástrojů, jakož i revolvingových fondů a globálních grantů; dále žádá, aby se zjednodušil přístup k rizikovému kapitálu a mikrofinancování;

17. navíc zdůrazňuje, že účinné provádění politiky soudržnosti podstatně závisí na tom, jak je tato politika pojata, a že má tudíž zásadní význam, aby byly do formování a realizace budoucí politiky soudržnosti již v rané fázi zapojeny místní a regionální orgány; podobně zdůrazňuje, že v zájmu dosažení maximálně účinné víceúrovňové správy je rovněž třeba rozvíjet horizontální a vertikální partnerství mezi veřejnými orgány na všech úrovních; připomíná, že víceúrovňová správa patří ke klíčovým principům politiky soudržnosti a že je zásadně důležité zajistit kvalitu rozhodovacího procesu; zdůrazňuje v této souvislosti i význam partnerství regionálních orgánů s Výborem regionů;

18. vítá změnu nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, která zjednodušuje postupy pro využívání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, a vybízí Komisi, aby pokračovala ve zjednodušování těchto postupů a zajistila tak jejich pružnost a omezila administrativní zátěž příjemců finančních prostředků, aby orgány mohly řešit zásadní otázky včas a s využitím odpovídajících prostředků; je toho názoru, že partnerství veřejného a soukromého sektoru mohou poskytnout skutečnou podporu tím, že budou doplňovat činnost na místní a regionální úrovni, a vyzývá Komisi, aby předložila konkrétní návrhy na upevnění partnerství soukromého a veřejného sektoru v rámci politiky soudržnosti;

19. zdůrazňuje, že je důležité, aby byla v zájmu odstraňování rozdílů i nadále poskytována prvořadá podpora projektům zaměřeným na zaostávající regiony, s cílem dosáhnout dopadu očekávaného v tomto programovém období, jenž by byl v souladu s původními odhady; konstatuje, že zlepšení dostupnosti a infrastrukturní vybavenosti přispěje ke zvýšení konkurenceschopnosti zaostávajících regionů na vnitřním trhu a přispěje tak k vnější konkurenceschopnosti EU jako celku; zastává názor, že odnětí této podpory by omezilo dopad počátečních příznivých výsledků;

20. zdůrazňuje, že i když se politika soudržnosti zaměřuje na nejméně prosperující regiony, týká se všech regionů bez ohledu na míru jejich rozvoje; podtrhuje proto, že je třeba i nadále podporovat cíl regionální konkurenceschopnosti a zaměstnanosti; opakuje, že silná a dobře financovaná politika soudržnosti, s rozpočtem absolutně i relativně rovným minimálně tomu současnému, je podmínkou dosažení cílů strategie EU 2020, neboť umožní dosáhnout inteligentního a udržitelného hospodářství podporujícího začlenění, jež učiní EU globálně konkurenceschopnou, a současně umožní zajistit, aby se všechny regiony harmonicky rozvíjely, a tím se naplnily cíle sociální, hospodářské a územní soudržnosti;

21. domnívá se, že HDP musí zůstat hlavním kritériem pro určování způsobilosti regionů pro pomoc v rámci politiky soudržnosti, že však mohou být přidány další měřitelné ukazatele, pokud se prokáže jejich význam, přičemž vnitrostátním orgánům se ponechá prostor, aby mohly na příslušné rozhodovací úrovni používat další ukazatele, jež zohledňují specifické rysy regionů a měst;

22. zdůrazňuje, že při přidělování finančních prostředků je třeba zohledňovat specifické rysy např. pobřežních či horských nejvzdálenějších regionů, regionů trpících odlivem obyvatel nebo odlehlých příhraničních regionů a měst; vybízí regiony, aby předložily iniciativy, které zlepší využívání jejich regionálních specifik; vyzývá Komisi, aby jednotlivé finanční nástroje přizpůsobila účelu vytváření přidané hodnoty v krátkodobém a střednědobém výhledu a brala přitom v úvahu také důsledky hospodářské a finanční krize;

23. vybízí Komisi, aby prozkoumala, jak mohou nové techniky finančního inženýrství zlepšit efektivitu a účinek politiky soudržnosti, aby vybrané projekty přinášely nejlepší možné výsledky;

24. zdůrazňuje pozitivní důsledky rovnosti mužů a žen pro hospodářský růst EU, sociální soudržnost, a tedy i její konkurenceschopnost;

Politika soudržnosti jakožto klíčová politika pro období po roce 2013

25. klade důraz na rozhodující úlohu, kterou díky svému evropskému přínosu hrají regionální rozvoj a územní soudržnost v celé Evropě při zvyšování hospodářské konkurenceschopnosti EU a při naplňování cílů EU 2020, kdy je jedním z hlavních prostředků dosažení hospodářské rovnováhy místní přístup;

26. zdůrazňuje, že ke strukturálním fondům je třeba přistupovat integrovaně, neboť se jedná o důležitý nástroj pomoci regionům v jejich snaze o dosažení udržitelného růstu, zaměstnanosti a prosperity;

27. zdůrazňuje, že v zájmu upevnění a zlepšení stávající úrovně rozvoje je třeba zachovat přechodná opatření, neboť kdyby se finanční prostředky po dosažení daného cíle podstatně snížily, mohla by dosažená míra rozvoje klesnout; upozorňuje, že tím by se zajistilo rovné zacházení s regiony, jež se nacházejí v podobné situaci, což by následně vedlo k účinné organizaci programů;

28. připomíná Komisi a členským státům, že očekávání evropské veřejnosti vychází z potřeb lidí, zejména z přání mít přístup k adekvátní infrastruktuře a kvalitním veřejným službám, které je nutné poskytovat spravedlivým způsobem a za ceny přijatelné pro všechny evropské občany bez ohledu na to, kde žijí a pracují; trvá na tom, že je nutné respektovat právo na rovné příležitosti, a zdůrazňuje, že je třeba, aby osoby se zdravotním postižením měly přístup k veškeré infrastruktuře a projektům financovaným ze strukturálních fondů;

29. zdůrazňuje, že v zájmu konsolidace znalostí a inovací, které jsou motorem budoucího hospodářského růstu a evropské konkurenceschopnosti, je nutné zlepšit kvalitu vzdělání, opírat se o výsledky výzkumu, podporovat inovace a přenos znalostí v celé Unii, maximálně využívat informační a komunikační technologie, zajistit uplatnění inovativních myšlenek v nových výrobcích a službách, jež podněcují vytváření růstu a kvalitních pracovních míst a pomohou překonat problémy spojené se sociálními změnami v Evropě a ve světě, podporovat podnikání, upřednostňovat potřeby uživatelů a příležitosti spojené s trhem a zaručit dostupné a adekvátní financování, v němž budou hrát zásadní roli strukturální fondy;

30. zdůrazňuje, že hospodářská, sociální a územní soudržnost skýtá příležitost k plnému využití možností výzkumu, vývoje a inovací a k zajištění lepších životních podmínek evropských občanů a jejich větší důvěry v EU; adresné a kombinované investice do výzkumu, vývoje a inovací musí zohledňovat kapacity a možnosti regionů a měst a pomáhat rozvíjet klíčové oblasti, k nimž patří elektronické zdravotnictví, farmaceutické výrobky, doprava a logistika, životní prostředí, digitální obsah, energetika a bezpečnost, prostřednictvím institucionálního rozvoje a programů v oblasti budování kapacit;

31. zastává názor, že některé finanční prostředky vyčleněné v rámci politiky soudržnosti na výzkum, vývoj a inovace je třeba použít na dosažení a udržení předního světového postavení v odvětvích, v nichž již má Evropa konkurenční výhodu, a v odvětvích, v nichž Evropa získala novou příležitost tohoto předního světového postavení dosáhnout;

32. zastává názor, že má-li být konsolidován vnitřní trh, je zapotřebí přijmout specifická opatření ke stimulaci hospodářské soutěže na evropské úrovni, aniž by přitom mezi členskými státy došlo ke vzniku nerovnováhy; domnívá se, že tímto způsobem je možné dosáhnout na evropské úrovni přijatelné míry stability a ekonomické prosperity;

33. doporučuje, aby členské státy a Komise věnovaly větší pozornost podpoře velkých projektů pokrývajících dva nebo více operačních programů, jež mají významný dopad na evropské úrovni a jež povedou k tvorbě přidané hodnoty a kvalitních pracovních míst a zabezpečí udržitelný rozvoj regionů;

34. zastává názor, že politika soudržnosti by měla i nadále podporovat opatření, která vytvoří co největší počet pracovních míst, čímž umožní využít místní lidské zdroje a zároveň zajistí jejich další rozvoj a vysokou produktivitu;

35. trvá na tom, že dosažení ekonomické, sociální a územní soudržnosti je sice nutnou podmínkou, avšak samo o sobě nezaručí konkurenceschopnost na světové úrovni, neboť k té jsou nutné značné investice v klíčových oblastech, jako je energetika, životní prostředí, infrastruktura, vzdělávání, výzkum a vývoj, kreativní průmyslová odvětví a služby, logistika a doprava;

*

* *

36. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Středa, 15. prosince 2010

Prezentace pracovního programu Komise na rok 2011

P7_TA(2010)0481

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o sdělení Komise o pracovním programu Komise na rok 2011

(2012/C 169 E/05)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise o pracovním programu na rok 2011 (KOM(2010)0623),

— s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí, zejména na přílohu 4 uvedené dohody,

— s ohledem na čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že je zásadní, aby dialog mezi Evropským parlamentem a Komisí proběhl v dostatečném předstihu, aby bylo možné zaměřit úsilí na stanovení klíčových strategických cílů EU na příští rok a následující roky,

B. vzhledem k tomu, že by pro politické priority měly být k dispozici odpovídající finanční zdroje,

C. vzhledem k tomu, že evropské politiky a opatření prováděné ruku v ruce s politikami a opatřeními členských států – v souladu se zásadou subsidiarity – mohou a musí mít skutečný vliv při pomoci občanům předvídat rychle se měnící společnost a reagovat na ni,

D. vzhledem k tomu, že rok 2011 bude mít zásadní význam pro budoucí úspěch Unie a bude znamenat důležitou výzvu pro Evropskou komisi a Unii jako celek,

E. vzhledem k tomu, že finanční krize stále ještě značně ovlivňuje ekonomiky členských států a jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU je třeba provést velké úpravy; vzhledem k tomu, že má-li dojít k úplné obnově, je zapotřebí společné evropské strategie pro udržitelný růst a tvorbu pracovních míst, která se bude opírat o nezbytné pravomoci a zdroje,

1. konstatuje, že tento pracovní program je prvním, který má být přijat v rámci nového programovacího cyklu, a zdůrazňuje, že dialog s Komisí je třeba prohloubit, aby se zlepšila zřejmá návaznost mezi politickými prioritami a rozpočtem, z něhož budou financovány na úrovni EU;

2. naléhavě žádá Komisi, aby se zavázala k plnění realistického a funkčního plánování, které musí být efektivní a musí být přeneseno do reality a naplňováno lépe než v minulosti; požaduje jasnější časový plán týkající se nejvýznamnějších návrhů, jež mají být předloženy;

3. naléhavě žádá Komisi, aby co nejdříve přizpůsobila *acquis* ustanovením článků 290 a 291 Smlouvy o fungování EU, a to podle jasně stanoveného harmonogramu;

Úvod

4. vyzývá Komisi, aby svým jednáním plně využila své zákonné pravomoci a politickou autoritu; konstatuje, že Evropská unie nemůže fungovat efektivně, pokud Komise neoznačí, jasně nestanoví a nepodpoří obecný zájem Unie a občanů a nebude účinně plnit svou povinnost dohledu nad uplatňováním Smluv a práva EU;

5. konstatuje, že úsilí doposud vynaložené na řešení finanční krize a udržení hospodářského oživení Evropy zdaleka nedosáhlo potřebné úrovně; a vyjadřuje politování nad tím, že pracovní program nezahrnuje dodatečná opatření na vytvoření více pracovních příležitostí; vyzývá proto Komisi, aby podrobně popsala, jak bude svými iniciativami a návrhy reagovat na krizi;

6. domnívá se, že EU se musí neprodleně zabývat strukturálními reformami, aby se zlepšila její konkurenceschopnost a byl znovu nastartován růst; domnívá se také, že ústředními prvky této strategie jsou modernizace infrastruktury (včetně širokopásmového připojení), zvýšené úsilí v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, politika, která zajistí dostatek hospodárné energie šetrné k životnímu prostředí, inovace a vývoj nových technologií a kvalita vzdělávání a odborné přípravy;

7. vítá skutečnost, že reforma evropské správy ekonomických záležitostí je považována za prioritu; varuje, že pokud EU nebude schopna vytvořit zejména v eurozóně důvěryhodné hospodářské řízení, které může zajistit zdravou fiskální politiku a obnovit růst, bude budoucnost eura ohrožena; trvá na tom, aby tato reforma plně zohlednila postoj Parlamentu vymezený v jeho usnesení ze dne 20. října 2010 a aby jejím účelem byla podpora hospodářských a sociálních cílů Unie, stanovených v článku 3 Lisabonské smlouvy;

8. připomíná, že Parlament a Rada jakožto dvě složky rozpočtového orgánu by se měly stejnou měrou podílet na daném postupu v případě, že jsou uvolňovány prostředky v rámci evropského mechanismu finanční stabilizace; požaduje urychlené předložení návrhů s cílem zajistit trvalý mechanismus na řešení krizí (např. Evropský měnový fond), úplně začlenit strategii EU 2020 do dlouhodobého makroekonomického rámce, podniknout za tímto účelem první kroky vedoucí k vzájemné emisi části státního dluhu a zavedení eurodluhopisů, jak je uvedeno v předchozích zprávách Evropského parlamentu, a zajistit jednotné vnější zastoupení eurozóny; je pro mírnou úpravu Smlouvy, která vytvoří právní základ pro takový mechanismus, nikoli pro její zásadní novelu;

9. trvá na tom, aby Komise urychleně předložila návrhy na přezkoumání stávajícího finančního rámce; uvádí, že víceletý finanční rámec (VFR) na období po roce 2013 musí rovněž odrážet větší rozsah odpovědností; vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní investiční návrh, a naplnit tak cíle strategie EU 2020, a vytvořila pracovní příležitosti a podpořila růst a zajistila bezpečnost evropských občanů; domnívá se, že flexibilita tohoto rámce bude zásadní a že by rozpočet EU měl umožnit uvolnění alternativních finančních zdrojů (vyčlenění, projektové dluhopisy atd.);

10. připomíná, že přijetí nařízení o VFR vyžaduje souhlas Parlamentu; vyzývá Komisi, aby napomohla rychlému přijetí interinstitucionální dohody o úloze Parlamentu v přípravě příštího VFR a jednání o něm;

11. naléhavě žádá Komisi, aby v červnu 2011, po přijetí stanoviska Parlamentu k novému VFR, předložila smělé a inovativní návrhy na podstatnou revizi systému vlastních zdrojů s cílem vytvořit spravedlivý, jasný, transparentní a nestranný systém týkající se daňového zatížení občanů EU; je pevně přesvědčen, že otázky VFR a vlastních zdrojů jsou vzájemně propojeny, mělo by o nich být rozhodnuto ve stejnou dobu v rámci otevřené interinstitucionální diskuze, do které by měly být zapojeny vnitrostátní parlamenty, a již nemohou být dále odkládány;

12. zdůrazňuje, že politika soudržnosti představuje jeden z nejdůležitějších nástrojů EU v reakci na hospodářskou krizi, a to tím, že podporuje investice do reálné ekonomiky; vítá v této souvislosti první hodnocení Komise o provádění opatření v oblasti politiky soudržnosti v rámci Plánu evropské hospodářské obnovy, které zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou tato politika hraje při neutralizaci dopadů krize; zdůrazňuje nezpochybnitelné propojení politiky soudržnosti se všemi třemi hlavními prioritami strategie EU 2020, které pomůže zajistit vyšší, inteligentní, udržitelný a inkluzivní růst a současně poskytne podporu harmonickému rozvoji ve všech 271 regionech Unie;

Obnova hospodářského růstu v zájmu pracovních míst: urychlení směrem k roku 2020

13. bere na vědomí zavedení „evropského semestru"; domnívá se, že výbory Parlamentu musí hrát mnohem významnější úlohu, aby svoji odbornost prokázaly vytvářením „zpráv ke konci roku" o pokroku při plnění důležitých cílů, na něž navazují (společná) usnesení politických skupin;

14. vyjadřuje politování nad tím, že návrhy týkající se evropského semestru a souboru správních opatření poskytují málo příležitostí k uplatnění evropské demokratické kontroly, a trvá na tom, aby byl do obou záležitostí výrazně zapojen Parlament;

Finanční nařízení: dokončení reformy

15. vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila návrhy na přepracování směrnice o zneužívání trhu a směrnice o trzích finančních nástrojů; konstatuje, že Komise musí pamatovat na možný kumulativní dopad návrhů, které předkládá s cílem zajistit posílení stability, transparentnosti a odpovědnosti finančního sektoru a jeho schopnosti sloužit reálné ekonomice, pokud jde o růst a pracovní příležitosti;

16. žádá, aby legislativní iniciativa pro řešení krizí v bankovním sektoru byla koordinována s pravidly v oblasti politiky hospodářské soutěže s cílem vytvořit komplexní rámec pro krizové řízení, který by zahrnul soukromé i veřejné subjekty a ochránil daňové poplatníky; domnívá se, že revize nařízení o ratingových agenturách by se měla zabývat nedostatečnou mírou hospodářské soutěže v tomto odvětví, a žádá Komisi, aby jednala v reakci na nedávný požadavek Parlamentu a prozkoumala možnosti vytvoření nezávislé evropské ratingové agentury a možnosti výraznějšího zapojení nezávislých veřejných orgánů do vydávání ratingů;

Inteligentní růst

17. žádá Komisi, aby předložila komplexní akční plán s časovým harmonogramem a cíli, v zájmu otevřené a prosperující digitální společnosti vybudovala jednotný trh pro internetový obsah a služby a překonala rozdíly v přístupu k digitálním technologiím;

18. zdůrazňuje, že digitální agenda a investice do IKT mají zásadní význam pro dlouhodobou konkurenceschopnost Evropy, a naléhavě žádá členské státy spolu s Komisí, aby nadále uváděly na trh sítě nové generace a nabízely jejich zpřístupnění prostřednictvím pokračující liberalizace vnitřního trhu v oblasti komunikací s cílem podpořit inovace v EU;

19. naléhavě vyzývá Komisi, aby podporovala znalosti a inovace v rámci 8. rámcového programu po přezkumu v polovině období, a připomíná, jak je pro Parlament důležité, aby měl možnost vyjádřit své vlastní priority před přijetím 8. rámcového programu v roce 2012;

20. vítá ambiciózní plány Komise, pokud jde o iniciativu „Unie inovací", které zahrnují přezkum státní podpory pro rámcové programy týkající se výzkumu, vývoje a inovací, a posílení úlohy Evropské investiční banky (EIB) a rizikového kapitálu; uznává rovněž úlohu, kterou může sehrát zadávání veřejných zakázek při podněcování inovací;

21. naléhavě žádá Komisi, aby ve svých výzkumných a rozvojových programech omezila byrokracii a zvýšila účast inovativních firem na těchto projektech; domnívá se, že Komise by také měla prosazovat partnerství veřejného a soukromého sektoru, aby podpořila evropský výzkum, vývoj a inovace;

22. zdůrazňuje, že je třeba přikládat velký význam novým víceletým programům v oblasti vzdělávání, kultury, audiovizuální tvorby, mládeže a občanství po roce 2013, jež by měly být předloženy v roce 2011; domnívá se, že akce a opatření přijaté v těchto programech by měly reagovat na potřeby evropských občanů a měly by vycházet z odpovídajícího a účinného rozpočtového rámce; domnívá se, že iniciativa „Mládež v akci" zdůrazňuje důležitost těchto programů;

Udržitelný růst

23. zdůrazňuje strategický význam stěžejní iniciativy o účinnosti využívání zdrojů a naléhavě žádá Komisi, aby urychleně vypracovala ambiciózní plán zaměřený na dosažení závazných cílů a konkrétních ukazatelů v rámci evropského semestru pro koordinaci politiky strategie EU 2020; a vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh na další snížení emisí v EU;

24. domnívá se, že prioritou by mělo být řádné a funkční provádění stávajících právních nástrojů, např. třetího energetického balíčku, a plně podporuje strategii pro rok 2050, inteligentní sítě a iniciativy zaměřené na bezpečnost dodávek;

25. zdůrazňuje, že aby byl hospodářský růst udržitelný, je energetická bezpečnost velmi důležitá k zajištění nepřerušovaných dodávek, dodržování smluvních ujednání, zachování spravedlivé tržní ceny a zabránění závislosti na malém počtu producentů;

26. domnívá se, že na sdělení o nové průmyslové politice pro Evropu by měla navázat účinná opatření, zejména s cílem dosáhnout kýženého přechodu na nízkouhlíkové a udržitelné hospodářství a zajistit, že cíl 20 % zvýšení energetické účinnosti EU bude splněn;

27. zdůrazňuje, že důležitou prioritou je také zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jejímu dopadu, což rovněž prospěje konkurenceschopnosti evropského průmyslu a malých a středních podniků;

28. vítá klíčové priority, pokud jde o zveřejnění bílé knihy, a naléhavě žádá Komisi, aby urychlila přípravu revize hlavních směrů TEN-T a svých modernizovaných mechanismů financování v souladu se strategií EU 2020 a s přezkumem rozpočtu EU;

29. trvá od počátku na tom, že reforma SZP musí vést k energické, spravedlivé, skutečně společné a multifunkční politice, která splňuje očekávání spotřebitelů i producentů a efektivně poskytuje „veřejné statky“, zejména bezpečnost potravin, a zaručuje potravinovou soběstačnost EU;

30. připomíná, že ve svém usnesení ze dne 8. července 2010 o budoucnosti společné zemědělské politiky po roce 2013 trval na tom, aby částky vyčleněné na SZP v rozpočtu na rok 2013 byly zachovány i v příštím finančním programovém období;

31. požaduje, aby byl dovoz zemědělských produktů ze třetích zemí do EU povolen pouze tehdy, pokud byly vyrobeny v souladu s evropskými normami ochrany spotřebitele, dobrých životních podmínek zvířat a ochrany životního prostředí a minimálními sociálními standardy; trvá na tom, že uzavírání dvoustranných nebo vícestranných obchodních dohod by nemělo být na úkor zemědělských producentů v EU;

32. naléhavě žádá Komisi, aby s ohledem na zjištění uvedená ve zprávě Účetního dvora o reformě trhu s cukrem přezkoumala své postupy posouzení dopadů, aby zajistila, aby se při přípravě všech posudků, které budou rozhodující při posuzování dopadu budoucích dvoustranných obchodních dohod na klíčová odvětví hospodářství EU, používaly nejlepší a nejaktuálnější informace;

33. vítá nadcházející návrhy Komise týkající se provádění integrované námořní politiky, jako je např. návrh rámce pro mořské územní plánování a sdělení o udržitelném růstu v pobřežních oblastech a námořních odvětvích, jakož i sdělení o integraci námořního dohledu; zdůrazňuje však, že je třeba zajistit, aby byly na úrovni rozpočtu Společenství zaručeny finanční prostředky pro provádění integrované námořní politiky prostřednictvím přiměřeného příspěvku od všech odvětví, jichž se tato politika bude týkat;

Růst podporující začlenění

34. domnívá se, že růst podporující začlenění lze budovat pouze na základech spočívajících v rovném zacházení se všemi pracovníky na pracovišti a na rovných podmínkách pro všechny podniky; domnívá se, že pracovní program Komise by měl zahrnovat návrhy, které tyto zásady zaručí, a trvá na tom, že legislativní návrh týkající se provádění směrnice o vysílání pracovníků, jak je naplánován ve sdělení o Aktu o jednotném trhu, musí objasnit uplatňování základních sociálních práv;

35. vyzývá Komisi, aby předložila návrh týkající se finančního podílu zaměstnanců na ziscích společnosti;

36. vyzývá Komisi, aby ve svých zprávách k iniciativám „Nové dovednosti – nová povolání“ a „Platforma pro boj proti chudobě“ zohlednila konkrétní problémy, se kterými se ženy setkávají, a aby především prosazovala rovnost na pracovišti jako prostředek boje proti chudobě a povzbuzovala ženy k podnikání prostřednictvím uplatňování opatření, která jsou zaměřena na výměnu osvědčených postupů;

37. je pevně přesvědčen, že odstranění rozdílů v odměňování žen a mužů zůstává skutečnou výzvou, kterou je třeba vyřešit, a znovu opakuje požadavky, které zazněly v usnesení Parlamentu z roku 2008, jež bylo adresováno Komisi, totiž aby Komise předložila Parlamentu legislativní návrh na revizi stávajících právních předpisů týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro ženy a muže, a to s ohledem na doporučení, která byla uvedena v příloze usnesení z roku 2008;

38. vyzývá Komisi, aby dbala na názory sociálních partnerů v oblasti důchodů a aby zajistila, že se v bílé knize odrazí očekávání obou stran odvětví včetně posílení prvního pilíře;

39. vítá reformu portálu pracovních míst EURES ve snaze umožnit mladým pracovníkům lepší přístup k informacím a pracovnímu poradenství, ale lituje, že je tento návrh odložen na rok 2012, zatímco mladí jej potřebují nyní;

40. požaduje vyšší účinnost a lepší výsledky, pokud se jedná o dvě hlavní vzdělávací agentury EU – Cedefop (Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání) a ETF (Evropská nadace odborného vzdělávání);

Využití potenciálu jednotného trhu pro růst

41. důrazně podporuje větší integraci trhu zaměřenou na důležité a přetrvávající nedostatky, na které poukázal profesor Monti, a zvýšení důvěry evropských občanů, pracovníků, malých podniků a spotřebitelů; i když vítá zveřejnění aktu o jednotném trhu, je přesvědčen, že návrhy by měly být ambicióznější a konkrétnější; vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila jednoznačné priority a legislativní návrhy;

42. požaduje modernizaci legislativního rámce pro zadávání veřejných zakázek v EU, a to prostřednictvím harmonizace směrnic a dohody o veřejných zakázkách, a vyzývá k předložení přehlednějšího harmonogramu na příští rok;

43. vyzývá Komisi, aby zajistila soudržnost mezi právním nástrojem v oblasti evropského smluvního práva a směrnicí o právech spotřebitelů; považuje za nezbytné, aby se na jasné strategii Komise v oblasti spotřebitelské politiky začalo pracovat integrovaným způsobem neprodleně již v roce 2011, a nikoli až v roce 2014, jak se v současnosti navrhuje;

44. podporuje revizi směrnice o souborných službách pro cesty a přezkum směrnice o obecné bezpečnosti výrobků se zaměřením na dohled nad trhem;

45. zdůrazňuje potřebu účinného právního rámce pro bezpečnost výrobků v EU; podporuje přezkum směrnice o obecné bezpečnosti výrobků, což vyžaduje stanovení jasnějšího časového plánu, v souladu s přezkumem nového legislativního rámce; vyzývá Komisi, aby přezkoumala systém označování CE s cílem zajistit, aby označení CE bylo spotřebiteli vnímáno jako značka bezpečnosti;

46. zdůrazňuje, že pro oživení jednotného trhu jsou rozhodující iniciativy v oblasti občanského práva; podporuje opatření Komise, pokud jde o civilní soudnictví, a vyzývá k tomu, aby byly nástroje občanského práva lépe uzpůsobeny požadavkům elektronického soudnictví;

47. požaduje definitivní vyřešení problémů kolem zavádění evropského patentu a vyzývá Komisi, aby v případě potřeby předložila návrh na posílenou spolupráci;

48. vyjadřuje hluboké politování nad nedostatečnou legislativní iniciativou v oblasti kabotáže a nad odložením přístupu na železniční trh na rok 2012, včetně otevření tohoto trhu domácím cestujícím; znovu opakuje své pevné přesvědčení, že je nutné zachovat a rozvíjet komplexní politiku práv cestujících v Evropě;

Plnění Programu pro občany: svoboda, bezpečnost a právo

49. je hluboce znepokojen skutečností, že nebyly předloženy žádné konkrétní návrhy týkající se základních práv nebo horizontální směrnice o nediskriminaci a že otázka nediskriminace není vůbec zmíněna; vyzývá Komisi, aby urychleně jednala a odblokovala směrnici o nediskriminaci;

50. požaduje návrh sdělení o posílené solidaritě uvnitř EU v oblasti azylové politiky, lituje však, že v této oblasti chybí legislativní návrhy, a to vzhledem ke skutečnosti, že Unie by měla společnou azylovou politiku zavést do roku 2012;

51. žádá o předložení návrhu o migraci; připomíná, že správné fungování navrženého systému vstupu/výstupu bude záviset na úspěchu systémů VIS a SIS II, ačkoli systém SIS II ještě není plně funkční;

52. zdůrazňuje, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba, aby byla vypracována ambiciózní politika v oblasti základních práv a aby byla základní práva stanovená v Listině uplatňována co nejúčinněji; žádá Komisi, aby zajistila slučitelnost každé právní iniciativy se základními právy, jakož i záruku, že členské státy budou při provádění právních předpisů Evropské unie dodržovat ustanovení Listiny; požaduje, aby se zlepšily možnosti pro sledování případů porušování Listiny základních práv a aby byly uplatňovány smluvní mechanismy pro potírání těchto případů;

53. zdůrazňuje, že při boji proti terorismu a organizované trestné činnosti je zapotřebí plně dodržovat práva a svobody občanů EU a že ochrana údajů a právo na právní nápravu jsou nanejvýš důležité pro vytváření důvěryhodné a účinné bezpečnostní politiky; domnívá se, že zvyšující se počet trestných činů vyžaduje více komunitních plánů, pokud jde o organizovanou trestnou činnost a bezpečnost kybernetického prostoru;

54. vítá návrh o právech obětí trestné činnosti, především o právu na právní pomoc a podporu, lituje však, že jde o jediné plánované opatření; žádá jasný časový harmonogram pro zbývající opatření týkající se cestovní mapy;

55. vítá nový komplexní právní rámec na ochranu osobních údajů v EU, který se začne uplatňovat v roce 2011; zdůrazňuje, že pečlivě přezkoumá všechny návrhy, včetně systému jmenné evidence cestujících v EU a programu EU pro sledování financování terorismu, s cílem zajistit jejich soulad se základními právy;

56. vítá návrhy týkajícího se občanského práva, žádá však Komisi, aby v zájmu zavedení společných norem pro občany EU ve všech členských státech zvážila urychlení přezkumu *acquis* v oblasti občanského a trestního práva a podala o tom zprávu Parlamentu;

57. podporuje iniciativy zaměřené na sladění pracovního a rodinného života, mimo jiné pomocí opatření týkajících se minimální délky rodičovské dovolené, podpory pružné pracovní doby pro ženy a muže a zároveň pomoc pečujícím osobám při kombinování zaměstnání s pečovatelskými povinnostmi;

58. vyjadřuje politování nad tím, že předkládání legislativních návrhů Komisí ohledně „lisabonizace" stávajícího *acquis* v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, což je jednou z priorit Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, provázejí průtahy;

59. domnívá se, že po přijetí Lisabonské smlouvy je naprosto nezbytná revize právního rámce, a proto vyjadřuje politování nad tím, že tato revize je navržena až na období 2012 – 2013; trvá na tom, že všechny agentury působící v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí musí být účinné a především zodpovědné;

Evropa ve světě: posilování naší přítomnosti na světové scéně

60. zdůrazňuje, že prosazování lidských práv na celém světě je hlavním cílem Evropské unie na světové scéně a že k pokroku v této oblasti mohou pomoci lepší obchodní vztahy a širší rozvojová pomoc; žádá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby jmenovala zvláštního zástupce pro lidská práva;

61. vyzývá Komisi, aby stejným tempem pokračovala v procesu rozšíření;

62. zdůrazňuje, že nové iniciativy by byly vítány v těchto oblastech:

— role EU v boji proti terorismu s cílem omezit šíření zbraní hromadného ničení,

— rozvoj evropského obranného průmyslu a ambice evropské obranné politiky v dlouhodobém horizontu (2020),

— odzbrojení a globální správa veřejných záležitostí,

— strategie vůči zemím skupiny BRIC,

— přezkum Středomořské unie z pohledu současné patové situace,

— oživení činnosti Transatlantické hospodářské rady a případně také přezkum společné strategické bezpečnosti po provedení nového strategického přezkumu NATO;

63. je toho názoru, že aby mohla EU účinně šířit své hodnoty a zásady a přispívat k politické stabilitě a ekonomickému rozvoji ve svém sousedství, musí podporovat mladé demokracie v celé Evropě a upevňovat vztahy se svými partnery; vyzývá Komisi, aby dokončila přezkum evropské politiky sousedství s cílem zajistit lepší soudržnost mezi cíli této politiky a finančními nástroji; domnívá se, že ve vztahu se sousedními zeměmi by měl být kladen větší důraz na lidská práva a demokracii jako nezbytné podmínky;

64. vyzývá Komisi, aby zajištění dostatku potravin v celé Africe přikládala větší důležitost; zdůrazňuje potřebu posílit odvětví zemědělství v Africe udržitelným způsobem; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby zajistila chudým obyvatelům v Africe lepší přístup k úvěrům a finančním službám; naléhá na Komisi, aby prosazovala opatření na podporu rozšíření afrického obchodu v rámci kontinentu, včetně modernizovaných podpůrných balíčků pro regionální hospodářská společenství a pro zlepšování infrastruktury na celém africkém kontinentu;

65. vyzývá Komisi, aby do roku 2015 každoročně vypracovala zprávu o pokroku EU při dosahování rozvojových cílů tisíciletí a zavedla opatření k zajištění toho, aby členské státy plnily své závazky poskytnout 0,7 % HND na oficiální rozvojovou pomoc (ODA), a dále aby monitorovala plnění těchto povinností;

66. zdůrazňuje, že v rámci probíhajících jednání o dohodách o hospodářském partnerství (EPA) by měl být opět kladen důraz na rozvojový aspekt;

67. vyzývá Komisi, aby aktivně usilovala o hmatatelný pokrok v probíhajících jednáních v rámci WTO s cílem uzavřít kolo jednání z Dauhá co nejdříve; trvá na tom, že posilování stávajících dvoustranných a regionálních dohod o volném obchodu a uzavření nových dohod má velký význam, ale mělo by být považováno za doplňkovou strategii a ne za alternativu mnohostranného rámce;

68. připomíná, že multilateralismus musí nadále zůstat hlavní prioritou EU, a požaduje, aby probíhající a nová obchodní jednání respektovala zásadu zvláštního a diferencovaného přístupu k rozvojovým zemím; je pevně přesvědčen o tom, že je třeba vytvořit účinný a reformovaný mnohostranný obchodní rámec, který by v rámci nového globálního řízení v zájmu rozvoje a vymýcení chudoby umožnil vybudovat vyváženější a spravedlivější hospodářský systém;

69. zdůrazňuje, že dovozy ze třetích zemí by měly být uváděny na trh EU pouze tehdy, pokud jsou v souladu s evropskými normami ochrany spotřebitele; domnívá se, že by Komise měla při mezinárodních jednáních vyvíjet na naše obchodní partnery tlak, aby dodržovali evropské environmentální, sociální a pracovní normy;

70. žádá, aby doložka o sociální odpovědnosti podniků byla zahrnuta do mezinárodních obchodních dohod uzavřených EU; domnívá se, že tato doložka by měla obsahovat povinnost společností předkládat zprávy a zachovávat transparentnost a dále náležitou péči pro společnosti a skupiny společností, vyšetřování v případě prokázaného porušení povinností vyplývajících z této doložky a lepší přístup k soudům pro oběti jednání podniků;

71. žádá Komisi, aby předložila legislativní iniciativu podle vzoru nového zákona USA o nerostných surovinách pocházejících z nelegálních zdrojů s cílem posílit transparentnost a řádnou správu v těžebním průmyslu rozvojových zemí; vyzývá Komisi, aby zintenzívnila své úsilí v boji proti korupci v těchto zemích, která ohrožuje lidská práva a řádnou správu věcí veřejných;

Od vstupů k dopadům: co nejlépe využívat politiky EU

72. vyzývá Komisi, aby urychleně předložila návrhy, kterými se mění nařízení o OLAF;

73. zdůrazňuje, že by Komise měla otevřeněji přispět k pozitivnímu postoji vůči prohlášením o hospodaření jednotlivých členských států, která podepsali ministři financí; zdůrazňuje, že by Komise měla naléhavě požádat členské státy o vydání prohlášení o hospodaření; žádá o zavedení komplexních databází, které budou fungovat on-line a budou vstřícné k uživatelům;

74. vyzývá proto k systematickému, pravidelnému a nezávislému hodnocení programů EU – jak v oblasti vnitřních politik, tak i rozvojové pomoci – s cílem zabezpečit, že tyto programy dosahují nákladově efektivním způsobem kýžených výsledků, aby bylo možné:

— zohlednit připomínky Evropského parlamentu uvedené v jeho usneseních o udělení absolutoria,

— poskytnout strategičtější horizontální pohled na zjištění z různých hodnocení, a na výkonnost Komise;

75. je pevně přesvědčen, že správné a včasné provedení evropských směrnic ve vnitrostátním právu a jejich uplatňování je důležité zejména proto, aby občané nepojali nedůvěru v opatření přijatá EU; domnívá se, že to vyžaduje účinnou spolupráci mezi Komisí a členskými státy;

76. naléhavě vyzývá k zjednodušování právních předpisů EU a zdůrazňuje, že posouzení dopadu prováděné před přijetím právního předpisu musí být využíváno nestranně, účinně a s ohledem na uplatňování; rozhodně podporuje trvalé úsilí Komise, pokud jde o projekt inteligentní regulace;

77. vítá skutečnost, že Komise bude věnovat v rámci posuzování dopadů větší pozornost aspektům konkurenceschopnosti, a zdůrazňuje význam hodnocení kumulativních účinků kombinovaných právních předpisů na konkurenceschopnost („kontroly účelnosti“);

*

* *

78. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Budoucnost strategického partnerství Afrika-EU v návaznosti na 3. summit Afrika-EU

P7_TA(2010)0482

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o budoucnosti strategického partnerství mezi EU a Afrikou v návaznosti na třetí vrcholnou schůzku mezi EU a Afrikou

(2012/C 169 E/06)

Evropský parlament,

— s ohledem na prohlášení z Tripolisu, které vydaly hlavy států a vlád dne 30. listopadu 2010,

— s ohledem na prohlášení ze dne 27. listopadu 2010, které Evropský a Panafrický parlament vydal před touto schůzkou,

— s ohledem na články 177 až 181 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že partnerství mezi Afrikou a EU je založeno na společném zájmu využívat veškerý potenciál obou těchto území,

B. vzhledem k tomu, že prohlášení z Tripolisu je projevem vůle různých vedoucích představitelů upevnit strategické partnerství, které bylo před třemi roky navázáno mezi oběma kontinenty a jehož cílem je podílet se na řešení společných problémů a podporovat trvalý hospodářský růst ve prospěch všech obyvatel Afriky,

C. vzhledem k tomu, že EU odpovídá za více než polovinu rozvojové pomoci a je i nadále nejdůležitějším obchodním partnerem Afriky,

D. vzhledem k tomu, že Afrika uzavírá partnerství i s dalšími zeměmi, zejména s významnými zeměmi v Asii a Latinské Americe,

1. vítá přijetí strategického akčního plánu na období 2010–2013 a s ním spojená partnerství a doufá, že tento akční plán bude přínosem s ohledem na Dohodu z Cotonou a na Unii pro Středomoří a že je projevem ambiciózního přístupu k vztahům mezi oběma kontinenty;

2. zdůrazňuje, že základní principy společné strategie Afrika-EU by měly být vytvořeny tak, aby vycházely vstříc trvalým potřebám rozvojových zemí, pokud jde o boj proti chudobě a o záruku slušného příjmu a živobytí a také pokud jde o záruku dodržování základních lidských práv, včetně sociálních, ekonomických a environmentálních práv;

3. doufá, že obtíže, se kterými jsme se setkali při realizaci prvního akčního plánu na období 2008–2010, pro nás budou poučením a že naše další kroky se budou držet plánů, které se v podstatě staly základem závěrečného prohlášení hlav států a vlád;

4. se zájmem poukazuje na to, že soukromý sektor a občanská společnost, především v Africe, by se v budoucnosti mohly na strategii podílet podstatně efektivnějším způsobem, než tomu bylo dosud;

Středa, 15. prosince 2010

Partnerství 1. Mír a bezpečnost

5. uznává rovněž důležitý rozměr regionální integrace z hlediska růstu a rozvoje a zdůrazňuje zejména závazek přijatý v prohlášení z Tripolisu, že v úzké spolupráci s regionálními organizacemi bude dosaženo plné funkčnosti mírové a bezpečnostní struktury Afriky;

6. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo při realizaci mírové a bezpečnostní struktury Afriky s cílem vyřešit problémy spojené se zajištěním míru a bezpečnosti na africkém kontinentu; v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité trvale zajistit předvídatelné finanční prostředky pro africké mírotvorné operace, vybudovat kapacity zajišťující odolnost místních komunit a při ozbrojených konfliktech s rozhodností chránit civilisty;

7. zastává názor, že politika prevence konfliktů je základní podmínkou trvalého míru a že by se strukturální příčiny konfliktů měly řešit na základě vytvoření politiky trvalého rozvoje, aby bylo možné plnit základní potřeby afrického lidu, bojovat proti nezaměstnanosti a sociální a hospodářské nespravedlnosti;

8. je přesvědčen, že schválení amerického zákona o nerostných surovinách pocházejících z nelegálních zdrojů („Conflict Minerals Trade Act“) je v boji proti nelegální těžbě nerostných surovin v Africe, která přispívá ke vzniku občanských válek a konfliktů, velkým krokem kupředu; domnívá se, že Komise a Rada by měly přijít s podobnými návrhy, které by zajistily možnost dohledání původu nerostných surovin dovezených na trh EU a zároveň přihlížely k Iniciativě pro transparentnost těžebního průmyslu (EITI);

Partnerství 2. Demokratické vládnutí a lidská práva

9. vyzývá EU a Africkou unii (AU), aby se společně zabývaly řešením zásadních otázek společného zájmu, jako např. reakcemi na politické krize a podporou řádného řízení hospodářství, s cílem vytvořit na základě nově zřízené platformy pro dialog o řádném vládnutí a lidských právech společné programy řádného vládnutí;

10. vítá skutečnost, že se Afrika a EU společně zavázaly k plnění základních principů, k nimž patří dodržování lidských práv, demokratických zásad a zásad právního státu a odsouzení veškerých forem terorizmu;

11. konstatuje, že hlavy států a vlád ve svém prohlášení uvádějí, že „jsou jednotní ve (…) svém přístupu k ochraně lidských práv na obou kontinentech“; zdůrazňuje zásadu všeobecnosti těchto práv, kterou je nutné dodržovat zejména při akcích, jež jsou plánovány jako součást „Partnerství v oblasti demokratického vládnutí a lidských práv“;

12. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že navzdory opakovaným prohlášením o našem odhodlání prosazovat demokratickou formu vládnutí a lidská práva byl Robert Mugabe pozván na třetí vrcholnou schůzku mezi Afrikou a EU a také se jí aktivně zúčastnil; vyzývá všechny aktéry, aby v budoucnu zaujali rozhodnější politický postoj a vyslali africkým zemím jasný vzkaz o své pevné víře v právní stát a demokracii;

13. naléhavě žádá, aby se veškeré akce, které probíhají v rámci různých partnerství, konaly bez jakékoli diskriminace na základě pohlaví, rasového či etnického původu, náboženství nebo vyznání, zdravotního postižení, věku či sexuální orientace a bez diskriminace lidí s HIV/AIDS;

14. podporuje výzvu Panafrického parlamentu adresovanou všem členským státům Africké unie, aby ratifikovaly Chartu Africké unie týkající se demokracie, voleb a řádného vládnutí;

15. upozorňuje, že předseda Evropské rady Herman Van Rompuy se obrátil na africké vedoucí představitele s výzvou, aby podpořili Mezinárodní trestní soud a aby se „plně ztotožnili se zásadou boje proti beztrestnosti“;

16. vyzývá EU a AU, aby se zavázaly ke společné práci s cílem zajistit lepší spolupráci Afriky a EU v rámci důležitých mezinárodních orgánů včetně OSN;

Partnerství 3. Obchod, regionální integrace a infrastruktura

17. vítá dohodu mezi EU a AU o zahájení politického dialogu s cílem nalézt řešení společných problémů týkajících se dohod o hospodářském partnerství; je si vědom toho, že regionální integrace, obchod a investice mají z hlediska hospodářské stability a trvalého růstu zásadní význam;

18. naléhavě žádá EU a AU, aby spolupracovaly v oblasti udržitelné těžby nerostných surovin, zejména tím, že se zaměří na budování kapacit, řádné řízení, rozvoj infrastruktury, investice, geologické poznatky a kvalifikaci a na transparentnost smluv o dolování; vyzývá v tomto ohledu k vytvoření ekologicky zaměřených sociálně schůdných koncepcí těžby nerostných surovin, které by byly i ku prospěchu místních obyvatel;

19. naléhavě žádá všechny členské státy Africké unie, aby umožnily vytvoření právního a daňového rámce, který by na jedné straně vedl ke stimulaci hospodářského růstu a přilákání přímých zahraničních investic a na druhé straně k potlačení korupce a omezení byrokracie a nekompetentních zákroků;

20. naléhavě žádá vedoucí představitele Afriky a EU, aby dodrželi závazek z Tripolisu a využili uvedenou strategii jako nástroje na posílení obchodu v rámci Afriky, včetně zdokonalených balíčků podpory určených regionálním hospodářským společenstvím a na zlepšení infrastruktury na celém africkém kontinentu;

Partnerství 4. Rozvojové cíle tisíciletí

21. konstatuje, že se země Evropské unie znovu zavázaly k tomu, že do roku 2015 věnují 0,7 % svého HDP, což je z hlediska dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015 zásadní;

22. bude se zejména snažit zajistit, aby se dosažení rozvojových cílů tisíciletí stalo ústředním bodem realizace veškerých partnerství;

23. připomíná, že z hlediska dosažení rozvojových cílů tisíciletí mají zásadní význam konkrétní akce týkající se zdraví matek, novorozenců a dětí, genderu, vzdělávání, půdní politiky, trvale udržitelného rozvoje, přístupu k vodě a hygienickým zařízením a lidí se zdravotními postiženími; podporuje pokračování programů v oblasti vzdělávání a zdravotnictví;

24. zdůrazňuje, že je důležité zabezpečit potraviny v celé Africe, a podtrhuje nutnost posílit v Africe udržitelným způsobem zemědělství a rybolov, zejména pokud jde o drobné zemědělce a rybáře;

25. připomíná, že zemědělství hraje v hospodářství afrických zemí dominantní úlohu; zdůrazňuje proto, že značný význam má harmonizace hygienických a rostlinolékařských norem a také vytváření kapacit v rámci afrického zemědělství;

26. lituje, že se na vrcholné schůzce neřešila otázka stávající praxe při nabývání zemědělské půdy ze strany zahraničních investorů podporovaných vládou, která může ohrozit místní zabezpečení potravinami a mít závažné dalekosáhlé důsledky, pokud nebude adekvátně řešena;

27. domnívá se, že afričtí i evropští vedoucí představitelé by měli prokázat skutečné odhodlání vytvořit mechanizmus, který by ukončil praxi nezákonného úniku kapitálu s cílem daňových úniků, podpořil úplnou transparentnost při poskytování zpráv o stavu jednotlivých zemí a zvýšil mezinárodní tlak na systémy soudnictví, které by mohly v Africe umožňovat obcházení daňových povinností či daňové úniky;

Partnerství 5. Energetika

28. domnívá se, že z hlediska hospodářského a sociálního rozvoje Afriky má zásadní význam obnovitelná energie, a vyzdvihuje výzvu předsedy Barrosa k ekologické revoluci v africké energetice;

29. vítá program spolupráce mezi Afrikou a EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie a politické cíle, které byly dohodnuty na vrcholné schůzce pro otázky energetiky konané v září 2010 ve Vídni a kterých má být dosaženo do roku 2020, včetně zajištění přístupu dalších 100 milionů Afričanů k moderním energetických službám trvalého charakteru, zdvojnásobení kapacity přeshraničního propojení elektrického vedení v rámci Afriky, zdvojnásobení využívání zemního plynu v Africe, zvýšeného využívání obnovitelných energetických zdrojů v Africe a zlepšení energetické účinnosti v Africe ve všech odvětvích;

Partnerství 6. Změna klimatu

30. vyzývá EU a AU, aby spojily své úsilí o snížení emisí vznikajících odlesňováním a znehodnocováním lesů;

31. připomíná závazek EU, že v letech 2010–2012 věnuje 7,2 miliard EUR na urychlené zahájení projektů a iniciativ v oblasti změny klimatu, z nichž velká většina bude k dispozici i v Africe;

32. zdůrazňuje, že změna klimatu nejdříve a nejtíživěji postihuje nejchudší obyvatele světa, a vyzývá všechny aktéry, aby rozvojovým zemím pomohli v zájmu vymýcení chudoby přizpůsobit se jejím důsledkům a dosáhnout ekologického růstu;

33. konstatuje, že dosažení pokroku v globální dohodě o klimatu je klíčovou součástí boje proti chudobě ve světě, a v této souvislosti zdůrazňuje obrovský potenciál přírodních zdrojů – slunce, větru, řek, přílivu a odlivu –, kterých mají rozvojové země často hojnost;

Partnerství 7. Migrace, mobilita a zaměstnanost

34. podotýká, že migrace má pozitivní účinek, a trvá na tom, že je nutné, aby společná strategie doplněná o časový harmonogram a cílené programy vedla ke snížení negativního vlivu nelegálního přistěhovalectví;

35. připomíná závazek všech partnerů týkající se vytvoření většího množství kvalitnějších pracovních míst na základě podpory trvalého růstu, který by se týkal všech zemí;

36. vítá rozšíření stávajících programů, pokud jde o mobilitu studentů a vysokoškolských učitelů, spolu s iniciativami, jako je Panafrická univerzita a Doladění vzdělávacích struktur a programů;

37. domnívá se, že významným problémem Afriky je odliv mozků, proto by měla být odborníkům, kteří odtud odešli, nabídnuta výrazná motivace k návratu, aby měly z jejich vzdělání prospěch jejich domovské země;

Partnerství 8. Věda, informační společnost a vesmírné partnerství

38. vítá zahájení politického dialogu na vysoké úrovni v oblasti vědy a techniky na úrovni vyšších úředníků a ministrů, který se zaměřuje na prohloubení rámce pro spolupráci v oblasti vědy a techniky s cílem podpořit rychlejší hospodářský růst a sociální rozvoj v Africe, který by se týkal všech zemí;

Obecné poznámky

39. konstatuje, že na schůzce chyběli zástupci Súdánu, jelikož se vládní orgány této země domnívají, že nejsou vázány prohlášením hlav států a vlád z Tripolisu, a rád by byl svědkem toho, že budou splněny všechny prvky mírové dohody z roku 2005, jak se uvádí v tomto prohlášení, včetně referenda plánovaného na leden 2011, které musí lidu jižního Súdánu umožnit zvolit si vlastní osud;

40. lituje, že se vrcholné schůzky mezi EU a Afrikou nemohly zúčastnit některé z hlav států a vlád z větších členských států EU;

41. lituje, že neexistuje finanční plán, který by doprovázel společnou strategii Afrika-EU, a znovu vyzývá k tomu, aby byl ERF začleněn do rozpočtu EU, aby bylo možné uplatnit parlamentní dohled nad uplatňováním nejrůznějších finančních nástrojů EU používaných při vytváření různých druhů partnerství;

42. doufá, že se realizace této strategie ve větší míře zúčastní ministerské orgány;

43. vyzývá Panafrický a Evropský parlament, aby při realizaci strategického akčního plánu byly schopny uplatnit svou dozorčí úlohu;

44. vyzývá parlamenty všech afrických zemí a členských států EU, aby se zabývaly vyhodnocením tohoto strategického plánu a diskutovaly o něm;

*

* *

45. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi EU a AU, vysoké představitelce EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT-EU a Panafrickému parlamentu.

Situace základních práv v Evropské unii (2009) – Účinné uplatňování po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost

P7_TA(2010)0483

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii (2009) - účinné provádění po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Evropský parlament,

— s ohledem na preambuli Smlouvy o Evropské unii, zejména na druhou a čtvrtou až sedmou odrážku,

— s ohledem na článek 2, čl. 3 odst. 3 druhou odrážku, články 6 a 7 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, která byla vyhlášena dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku,

— s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP),

— s ohledem na sdělení Komise nazvané Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií (KOM(2010)0573),

— s ohledem na veškeré související úmluvy a doporučení Rady Evropy a Organizace spojených národů, včetně specializovaných organizací pro monitorování, v oblasti základních práv,

— s ohledem na rozhodnutí a judikaturu Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva,

— s ohledem na memorandum o porozumění mezi Radou Evropy a Evropskou unií ([1]),

— s ohledem na Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je,

— s ohledem na činnosti a výroční zprávy Agentury Evropské unie pro základní práva,

— s ohledem na zprávy nevládních organizací o lidských právech,

— s ohledem na veřejné slyšení zorganizované Evropským parlamentem ve dnech 21. a 22. června 2010 o důsledcích Listiny základních práv pro vývoj evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva,

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. ledna 2009 o stavu dodržování základních práv v Evropské unii v letech 2004–2008 ([2]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7- 0344/2010),

A. vzhledem k tomu, že článek 2 Smlouvy o Evropské unii stanovuje, že je Unie společenstvím, jež je založené na nedělitelných a univerzálních hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobodě, demokracii, rovnosti, solidaritě, právním státu a dodržování lidských práv všech osob na území Evropské unie, včetně osob patřících k menšinám; vzhledem k tomu, že účinná ochrana a podpora práv musí být obecným cílem veškerých evropských politik, včetně jejich vnějších dimenzí, a základní podmínkou k upevnění Evropské unie, a přispívat k podpoře míru, hodnot a zásad týkajících se lidských práv, základních svobod a blahobytu lidí,

B. vzhledem k tomu, že vstupem Lisabonské smlouvy v platnost vznikla v oblasti lidských práv EU nová situace, neboť Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) se stala právně závaznou a přetváří tedy základní hodnoty v konkrétní práva; vzhledem k tomu, že se od svého přijetí Listina stala zdrojem inspirace pro judikaturu evropských soudů; vzhledem k tomu, že Komise musí vydat výroční zprávu o uplatňování Listiny a že prosazování a uplatňování základních práv zakotvených v Listině musí být zahrnuto ve výročních zprávách agentury Evropské unie pro základní práva,

C. vzhledem k tomu, že v orgánech EU i v členských státech je nutno vytvořit, podporovat a posilovat skutečnou kulturu základních práv, zejména pokud se vztahují na právní předpisy Unie a jejich provádění, a to jak interně, tak i ve vztahu ke třetím zemím,

D. vzhledem k tomu, že se Evropský parlament může podle svého jednacího řádu každoročně zabývat situací v oblasti základních práv, přezkoumat ji, zhodnotit a vydat doporučení,

Nová struktura základních práv po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost

1. zdůrazňuje, že účinná ochrana a podpora lidských práv a základních svobod vytváří společný základ demokracie a právního státu v EU a je nezbytnou podmínkou pro upevnění evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva a že si žádá kroky na různých úrovních (mezinárodní, evropské, vnitrostátní, regionální a místní); kromě toho zdůrazňuje úlohu, kterou v konkrétním prosazování a podpoře těchto práv mohou hrát regionální a místní orgány; vyzývá proto orgány Evropské unie a vlády a parlamenty členských států, aby na základě nového institucionálního a právního rámce vytvořeného Lisabonskou smlouvou navrhly komplexní vnitřní politiku v oblasti lidských práv, která zajistí účinné mechanismy odpovědnosti s cílem řešit porušování lidských práv, jak na národní úrovni, tak na úrovni EU;

([1]) CM(2007)74.
([2]) Úř. věst. C 46 E, 24.2.2010, s. 48.

2. upozorňuje na svá usnesení, ústní otázky s rozpravou a na svá zjištění z misí z roku 2009 o konkrétních případech v oblasti základních práv, jako je soukromí, lidská důstojnost a ochrana údajů, zákaz mučení, svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání, svoboda projevu a informací, svoboda tisku a sdělovacích prostředků, zásada nediskriminace, dále o používání jazyků menšin, romské otázce a volném pohybu, romských ženách, diskriminaci svazků nebo registrovaných partnerství osob stejného pohlaví, nezletilých, pobytových střediscích pro přistěhovalce a o nezákonném zadržování vězňů v rámci programu CIA týkajícího se vydávání osob k trestnímu stíhání; zdůrazňuje, že všechna tato usnesení odrážejí hodnoty zakotvené v Listině, prokazují jednoznačný závazek Parlamentu každodenně ochraňovat základní práva a vysílají evropským občanům, jednotlivým členským státům, orgánům a institucím EU, jakož i mezinárodním partnerům politický signál;

3. vyslovuje politování nad tím, že se Rada a Komise neřídily žádným z doporučení obsažených ve zprávě Evropského parlamentu za rok 2007 o údajném využívání Evropských zemí ze strany CIA pro transport a nezákonné zadržování vězňů ([1]) a nesdílely s Evropským parlamentem informace o rozhovorech na toto téma mezi EU a USA;

4. považuje za nezbytné vyjádřit se k vývoji v oblasti ochrany základních práv po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, přičemž má toto usnesení vyjasnit, jakou roli každý orgán, instituce a každý mechanismus hrají v nové evropské struktuře základních práv;

5. připomíná, že vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 se zásadně změnila právní podoba EU, která by se stále více měla stávat politickým společenstvím sdílených hodnot a zásad; vítá proto nový víceúrovňový systém EU na ochranu lidských práv, který vychází z mnoha zdrojů a je posílen různými mechanismy, včetně právně závazné Listiny a práva zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, jejichž uznání vyplývá z povinnosti Unie přistoupit k této Úmluvě, práva založená na ústavních tradicích jednotlivých členských států a jejich výkladu podle jurisdikce Evropského soudu pro lidská práva a Evropského soudního dvora;

6. znovu připomíná, že Listina má stejnou právní hodnotu jako Smlouvy a představuje nejmodernější kodifikaci základních práv s vyváženým vztahem mezi právem a solidaritou, zahrnuje práva občanská, politická, ekonomická, sociální a kulturní práva a tzv. práva třetí generace (např. práva na řádnou správu, svobodu informací, zdravé životní prostředí a ochranu spotřebitelů); domnívá se, že by EU měla vytvořit regulační rámec na ochranu proti porušování základních lidských práv ze strany podniků;

7. zdůrazňuje, že začlenění Listiny do primárních právních předpisů EU, jež však nezakládá rozšíření kompetencí Unie, a dodržování zásady subsidiarity, jak ji vymezuje článek 51, vytváří nové oblasti odpovědnosti zákonodárných a výkonných orgánů i členských států při uplatňování legislativy Evropské unie na vnitrostátní úrovni; zároveň zdůrazňuje, že se ustanovení Listiny tudíž stávají přímo vymahatelnými u evropských a vnitrostátních soudů; žádá orgány a instituce EU a členské státy o posílení soudržnosti mezi svými kontrolními a výkonnými orgány v zájmu účinného uplatňování zřízeného všeobecného rámce a o posílení monitorovacích mechanismů v rámci celé Evropy i systému včasného varování, jako je všeobecný pravidelný přezkum;

8. připomíná, že respektování základních hodnot EU, ochrana a podpora lidských práv a základních svobod představují společný základ pro vztahy Unie se třetími zeměmi, a zdůrazňuje, že EU je také v tomto ohledu vázána Listinou; v této souvislosti připomíná, že podpora demokracie a právního státu jde ruku v ruce s dodržováním, ochranou a podporou lidských práv a základních svobod; zdůrazňuje skutečnost, že v rámci nové institucionální struktury EU Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) může nabídnout možnost posílit soudržnost a účinnost v oblasti vnější politiky na podporu lidských práv a demokracie, pouze bude-li potvrzen přístup ke struktuře služby, jejím zdrojům a činnosti založený na respektování lidských práv; zdůrazňuje, že Unie hraje přední úlohu při podpoře lidských práv ve světě; v této souvislosti vyzývá EU, aby zaručila co největší účinnost doložky o lidských právech v platných mezinárodních dohodách a aby zohlednila zásady Listiny při uzavírání dohod se třetími zeměmi a zároveň zachovala soudržnost mezi svými vnitřními a vnějšími politikami v oblasti lidských práv;

([1]) Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

9. opětovně konstatuje, že přistoupení EU k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod představuje minimální úroveň ochrany lidských práv a základních svobod v Evropě a poskytne další mechanismus na podporu lidských práv, a sice možnost podat stížnost u Evropského soudu pro lidská práva v souvislosti s porušením lidských práv vyplývajícím z činnosti některého orgánu EU nebo členského státu v souvislosti s uplatňováním právních předpisů EU, pokud toto jednání spadá do oblasti působnosti Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a že judikatura Evropského soudu pro lidská práva tak zvláště napomáhá současným i budoucím činnostem EU v oblasti dodržování a podpory základních svobod, občanských svobod, spravedlnosti a vnitřních věcí spolu s judikaturou Soudního dvora týkající se této oblasti;

10. vyzývá všechny členské státy EU a Radu Evropy, aby jednoznačně vyjádřily své politické odhodlání a vůli podporovat proces a dohodu o přistoupení a aby zajistily transparentnost procesu přistoupení a současně zdůraznily potřebu řádné konzultace se zúčastněnými stranami; dále vyzývá Komisi, aby ukončila své vnitřní konzultace a jednání s Radou Evropy a nalezla vhodná řešení hlavních technických otázek s cílem dokončit v rozumné časové lhůtě proces přistoupení a zajistit nejvyšší možnou úroveň ochrany lidských práv v Evropě;

11. žádá Komisi a členské státy, aby zvýšily informovanost o výhodách přistoupení k EÚLP a o povinnostech, které z tohoto přistoupení plynou, prostřednictvím pokynů pro správné využívání tohoto dodatečného mechanismu a jeho účincích s cílem zajistit, aby mohl být účinně a efektivně využíván, jakož i pomocí jeho zařazení do odborné přípravy příslušných odborníků;

12. dále vítá nové obecné povinnosti uložené Lisabonskou smlouvou v boji proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci a podpoře sociální spravedlnosti a ochrany, rovného postavení mužů a žen, respektování soukromého a rodinného života, solidarity mezi generacemi a ochrany práv dětí s cílem vyvinout společnou politiku týkající se azylu a přistěhovalectví a boje proti obchodu s lidmi, jakož i explicitní odkaz na příslušníky menšin, což odráží další základní hodnotu Unie; vítá rovněž skutečnost, že Unie nabyla právní subjektivity, což jí umožňuje uzavírat mezinárodní dohody a zlepšovat soudní ochranu rozšířením soudní pravomoci Soudního dvora na oblasti zjevně související s ochranou základních práv, jako jsou policejní a justiční spolupráce v oblasti trestního práva, posílená role Evropského parlamentu a národních parlamentů v evropském rozhodovacím procesu, zejména v hodnocení provádění politik EU v prostoru svobody, bezpečnosti a práva a posílení úlohy evropských občanů, kteří nyní mohou díky evropské občanské iniciativě spustit legislativní proces EU, a vítá institucionální povinnost zachovat otevřený, transparentní a pravidelný dialog s reprezentativními sdruženími a s občanskou společností (čl. 11 odst. 2 Smlouvy o EU);

13. žádá úplné a důsledné uplatňování Stockholmského programu v souladu s mezinárodními a evropskými předpisy v oblasti lidských práv, který pomáhá převést povinnosti a zásady vyplývající ze Smlouvy do praxe pomocí stanovení strategických pokynů pro prostor svobody, bezpečnosti a práva;

Instituce uplatňující novou strukturu základních práv

14. je přesvědčen, že evropské orgány často jednají v oblasti ochrany základních práv paralelně a vyzývá tedy k zamyšlení nad uskutečněnými kroky a k lepší spolupráci těchto institucí, jako je stanovená interinstitucionální spolupráce pro každoroční sledování situace v oblasti lidských práv v EU, aby se každý orgán mohl opírat o zprávy ostatních;

15. vítá nové portfolio „spravedlnost, základní práva a občanství“, které Komise vypracovala, aby ukázala, že se v oblasti základních práv a svobod zavazuje k maximálnímu úsilí, a aby vstřícně zareagovala na opakované požadavky Parlamentu spojené s touto problematikou; takové dělení mezi spravedlnost a bezpečnost by nemělo posílit nevhodnou dichotomii mezi potřebou chránit lidská práva všech lidí a potřebou zaručit jejich bezpečnost; nový komisař by měl věnovat zvláštní pozornost politikám EU určeným pro boj proti nelegálnímu přistěhovalectví a terorismu, a k tomu, aby mohl zachovat vysokou úroveň, je zásadní plná podpora kolegia komisařů;

16. vyzývá Komisi, aby vyhlásila rok 2013 Evropským rokem občanství a dala tak impulz diskusi o evropském občanství a informovala evropské občany o jejich právech, zejména nových právech vyplývajících ze vstupu Lisabonské smlouvy v platnost;

17. očekává konkrétní kroky nového komisaře odpovědného za tuto problematiku, které mají být v souladu s již vyslovenými záměry: zejména a jako nejdůležitější záležitost vítá závazek zavést hodnocení dopadů na základní práva u všech nových návrhů právních předpisů, dohlížet nad zákonodárným procesem, aby byly nové texty v konečném znění v souladu s Listinou, uplatnit politiku „nulové tolerance" v případě porušení Listiny, provést důkladné šetření a zahájit řízení o jejím porušení, pokud členské státy porušují své závazky týkající se lidských práv při provádění právních předpisů EU a zajistit, aby občané EU byli řádně informováni o nové struktuře systému základních práv; žádá, aby byly podniknuty následné kroky navazující na sdělení k článku 7 Smlouvy o Evropské unii (KOM(2003)0606) z roku 2003, které by definovaly transparentní a soudržné způsoby, jakými je možno řešit porušení lidských práv a jakými využívat článek 7 Smlouvy o EU jako varování na základě nové struktury základních práv;

18. připomíná Komisi, aby sledovala, zda všechny nové návrhy právních předpisů Listinu respektují, a aby v tomto ohledu prověřila stávající nástroje; navrhuje, aby hodnocení dopadů, která doprovázejí návrhy Komise, jasně určila, zda jsou tyto návrhy v souladu s Listinou, čímž se toto kritérium stane nedílnou součástí předkládání návrhů právních předpisů; připomíná Komisi její výslovný úkol vést se zúčastněnými stranami rozsáhlé konzultace s cílem zajistit soudržnost a transparentnost činností Unie (čl. 11 odst. 3 Smlouvy o EU); v této souvislosti zdůrazňuje význam platformy Agentury Evropské unie pro základní práva jako významného zdroje pro plnění tohoto úkolu;

19. připomíná Komisi, aby provedla objektivní vyšetřování a zahájila řízení pro porušení právních předpisů v případě, že členský stát při uplatňování právních předpisů EU poruší práva stanovená v Listině; dále připomíná Komisi, aby požádala členské státy o poskytnutí spolehlivých údajů a faktů a aby tyto informace shromáždila i od nevládních organizací a aby o informace požádala Agenturu Evropské unie pro základní práva a další subjekty zabývající se lidskými právy;

20. upozorňuje na nedávné opětné oživení nacionalismu, xenofobie a diskriminace v některých členských státech a zdůrazňuje ústřední roli, kterou by měla Komise převzít s cílem předejít a bojovat proti těmto případným porušením základních práv;

21. zdůrazňuje, že je důležité, aby Komise každoročně sledovala dodržování Listiny, a konstatuje, že by její zprávy o sledování měly obsahovat hodnocení uplatňování zaručených práv, posouzení nespornějších záležitostí včetně situace nejohroženějších skupin obyvatel v Unii, stávajících mezer v ochraně práv, klíčových trendů a strukturálních problémů na vnitrostátní úrovni a úrovni EU s cílem navrhnout konkrétní iniciativy a opatření, a doporučuje, aby se do členských států šířily osvědčené postupy;

22. vítá sdělení Komise o strategii účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií, které mimo jiné uvádí její preventivní přístup při účinném uplatňování právních předpisů, význam interního školení v oblasti základních práv, systematické ověřování aspektu týkajícího se základních práv v posouzeních dopadu Komise, které vypracovává Výbor pro posouzení dopadu, jakož i činnosti zaměřené na cílenou komunikaci, jež bude přizpůsobena různým situacím, potřebné v této souvislosti; dále vítá důraz, který klade výše zmíněné sdělení Komise na význam politických kritérií pro přistoupení stanovených na zasedání Evropské rady v Kodani v roce 1993, podle nichž má kandidátská země dosáhnout takové institucionální stability, která zaručuje demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin; zachování těchto kritérií podporuje ochranu základních práv v budoucích členských státech;

23. vyzývá Komisi, aby vydala konkrétní návrhy právních předpisů a tak prosazovala hodnoty a principy zakotvené ve Smlouvě, Listině a strategii stanovené Stockholmským programem, přičemž při provádění této činnosti zohlední judikaturu Evropského soudu pro lidská práva; dále vyzývá k „lisabonizaci" současného acquis v oblasti policejní a soudní spolupráce a k posílení demokratické odpovědnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva;

24. navrhuje vytvoření pracovního vztahu mezi komisaři odpovědnými za spravedlnost, základní práva a občanství a Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci tím, že komisaři budou pravidelně zváni na schůze výboru s cílem vyměnit si názory na současná témata a vývoj v oblasti základních práv;

25. zdůrazňuje, že i Evropský parlament by měl posílit své nezávislé posuzování dopadu na základní práva v případě návrhů právních předpisů a pozměňovacích návrhů, které procházejí legislativním procesem, aby se posuzování stalo více systematickým, a to zejména rozšířením možností, jež jsou v současné době uvedeny v článku 36 jednacího řádu Parlamentu o dodržování Listiny, a měl by požádat právní službu o stanoviska k právním otázkám týkajícím se problematiky základních práv v EU;

26. vyzývá Radu, aby se při své legislativní činnosti přizpůsobila změnám stanoveným ve Smlouvě a aby dodržovala Listinu; vítá proto zřízení stálé pracovní skupiny Rady pro základní práva, občanská práva a volný pohyb osob a zdůrazňuje význam toho, aby tento nový subjekt měl široký mandát, pod který by mohly spadat otázky ve vztahu k základním právům týkající se EU a členských států a zajistily fórum pro výměnu názorů v rámci Rady o vnitřních otázkách v oblasti lidských práv, a aby byla práce tohoto nového subjektu transparentní a účinná i ve vztahu k Evropskému parlamentu;

27. znovu potvrzuje interinstitucionální dohodu o společném přístupu k posuzování dopadu ([1]), na kterou se odkazuje ve sdělení Komise o strategii účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií, jež stanoví, že Parlament a Rada odpovídají za posouzení dopadu změn, které samy provedly;

28. vyzývá Radu, aby zajistila, aby pracovní skupina Rady pro základní práva, občanská práva a volný pohyb osob (FREMP) měla široký mandát, pod který by mohlo například spadat projednávání zpráv Agentury Evropské unie pro základní práva a oficiální reakce na tyto zprávy (navíc k doporučením orgánů ustavených smlouvami OSN, zvláštním řízením a mechanismům), posuzování vnějšího dopadu nástrojů a politik EU na lidská práva, v koordinaci s pracovní skupinou Rady pro lidská práva (COHOM), zajišťování koordinace s agenturami, které sice nemají mandát v oblasti lidských práv, ale jejich činnost má vliv na lidská práva (např. EIB nebo FRONTEX), zkoumání podepsání, ratifikace a dodržování mezinárodních nástrojů o lidských právech ze strany EU a členských států a poskytování fóra pro výměnu interních informací v oblasti lidských práv na úrovni Rady;

29. vyzývá k respektování práva Parlamentu na demokratickou kontrolu na základě smluv; trvá na nutnosti zlepšit i v rámci orgánů EU transparentnost a přístup k dokumentům s cílem dosáhnout účinnější spolupráce orgánů, včetně odpovědnosti za záležitosti týkající se základních práv; zdůrazňuje svou roli spočívající v navázání na svá usnesení týkající se základních práv v EU a v posuzování práce ostatních orgánů EU, pokud jde o jejich činnost či nečinnost při hodnocení rozvoje v této oblasti (např. prostřednictvím výročních zpráv) a propojování politických záležitostí s přístupem založeným na faktech; zdůrazňuje své právo zakotvené v čl. 218 odst. 10 SFEU být okamžitě a plně informován ve všech etapách postupu uzavírání mezinárodních dohod mezi Unií a třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi;

30. opětovně poukazuje na významnou roli Soudního dvora, neboť ověřuje, zda všechny orgány EU, agentury a členské státy uplatňující legislativu EU respektují náležitě Listinu; zároveň připomíná, že tento fakt umožní Soudnímu dvoru posílit a dále rozvíjet svou judikaturu v oblasti základních práv; zdůrazňuje nutnost užší spolupráce vnitrostátních soudů, Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva při podporování rozvoje jednotného systému judikatury v této oblasti;

31. zdůrazňuje roli Agentury Evropské unie pro základní práva při trvalém dodržování základních práv v Unii a dopady Lisabonské smlouvy na tuto oblast tím, že poskytne analýzu, asistenci a odborné znalosti, což je úkolem, který vyžaduje kvalitu, objektivitu, skutečnou nestrannost a transparentnost; vyzývá Komisi, aby přezkoumala a posílila mandát Agentury pro základní práva tak, aby její práce byla v souladu s novými požadavky založenými na Lisabonské smlouvě a Listině; zdůrazňuje, že v rámci revidovaného mandátu by se její dozorčí funkce měla rozšířit na přistupující země; proto je zapotřebí adekvátních zdrojů k plnění posílených úkolů týkajících se uplatňování Listiny; připomíná svůj požadavek být plně začleněn do kontroly víceletých programů této Agentury; vítá zařazení přílohy do výroční zprávy Agentury pro základní práva, která poukazuje na ratifikaci mezinárodních nástrojů na ochranu lidských práv členskými státy;

32. zdůrazňuje, že hlavním úkolem Agentury pro základní práva je poskytovat institucím podílejícím se na rozhodování fakta a údaje o záležitostech týkajících se základních práv a že za tímto účelem sbírá a analyzuje informace a údaje a zároveň zvyšuje povědomí prováděním vědeckých studií a průzkumů, vydáváním tematických a výročních zpráv a navazováním kontaktů a podporou dialogu s občanskou společností;vítá její výroční zprávu za rok 2009 a pozitivně přijímá poskytování srovnávacího přehledu a oceňuje dodržování správných postupů ve 27 členských státech;

([1]) Dokument Rady 14901/05 ze dne 24.11.2005.

33. žádá rozhodovací orgány EU, aby během přípravné fáze zákonodárné činnosti, v procesu rozhodování a/nebo v procesu sledování využívaly údaje a fakta poskytnuté zmíněnou Agenturou a aby s ní trvale a úzce spolupracovaly při zapojování její platformy pro nevládní organizace;

34. vyzývá všechny evropské agentury, aby dodržely své závazky na ochranu základních práv a aby hledisko základních práv začlenily do veškeré své činnosti; dále vyzývá EU, aby v tomto ohledu zajistila plnou právní odpovědnost svých agentur;

35. je toho názoru, že agentura FRONTEX by měla vytvořit strukturovanou spolupráci s agenturami zabývajícími se základními právy, nebo migranty či azylem a Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky (UNHCR) s cílem usnadnit operace zaměřené na ochranu lidských práv; v tomto ohledu vítá dohodu o spolupráci podepsanou mezi agenturou Frontex a Agenturou pro základní práva v roce 2010;

36. zdůrazňuje skutečnost, že EU a členské státy sdílejí v souladu se zásadou subsidiarity povinnosti týkající se provádění a vymáhání lidských a základních práv v oblastech svých odpovědností, a že tyto sdílené odpovědnosti a kompetence jsou pro členské státy a orgány a instituce EU jak příležitostí, tak povinností;zdůrazňuje posílenou úlohu národních parlamentů vyplývající z Lisabonské smlouvy a podporuje navázání formálního dialogu mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty;

37. připomíná členským státům jejich povinnost poskytnout Komisi jakožto strážkyni smluv na požádání spolehlivé údaje a fakta;

38. zdůrazňuje důležitost soudních subjektů v členských státech, které hrají základní úlohu v zajišťování dodržování a prosazování základních práv, a naléhavě proto podporuje snadný přístup k soudům a řízením v rozumné lhůtě s cílem posilovat ochranu základních a lidských práv;naléhá na členské státy, aby se zasadily o právě probíhající školení vnitrostátních soudců o základních právech a svobodách, včetně nových aspektů v této oblasti po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost;

39. domnívá se, že příslušné kroky EU by neměly pouze postihovat porušování lidských práv poté, co k němu dojde, ale měly by se spíše snažit tomuto porušování zabránit; v důsledku toho vyzývá ke zvážení mechanismů pro včasné zjištění možného porušování základních práv v EU a ve členských státech, k dočasnému pozastavení opatření, jež představují taková porušení, zrychlenému právnímu řízení pro stanovení, zda nějaké opatření není v rozporu se základními právy EU, a sankcím v případě, že jsou taková opatření přesto přijata v rozporu s právními předpisy EU;

40. vyzývá orgány EU a členské státy, aby zdvojnásobily své úsilí a řádně informovaly a zvyšovaly povědomí veřejnosti, jelikož základní práva lze efektivněji chránit, pokud si sami občané jsou vědomi vlastních práv a mechanismů na jejich ochranu; žádá o aktivní využití zkušeností občanských organizací a příslušných nevládních organizací a o udržování stávajících pracovních vztahů se všemi takovými subjekty při uplatňování nové struktury základních práv a podnikání nezbytných kroků v konkrétních případech;

41. potvrzuje své právo na každoroční vydávání zprávy o situaci v oblasti základních práv v EU, v níž se zabývá otázkami základních práv v rámci orgánů EU, agentur nebo členských států, pokud to považuje za nutné;

Spolupráce s mezinárodními organizacemi v nové struktuře základních práv

42. navrhuje, aby byly nalezeny způsoby lepší spolupráce orgánů EU a agentur s mezinárodními organizacemi, které chrání základní práva a svobody, a aby se lépe využily a efektivněji předávaly zkušenosti z této oblasti;

43. vyzývá orgány Evropské unie, aby využily plného potenciálu memoranda o porozumění mezi Radou Evropy a Evropskou unií s cílem vylepšit součinnost a jednotnost na evropské úrovni, a navrhuje lépe využít odbornost vyplývající z mechanismů, norem a zjištění, ke kterým Rada Evropy došla při sledování lidských práv, a tím zabránit zdvojování práce; znovu konstatuje nutnost více zapojit Unii do práce komisaře pro lidská práva v rámci Rady Evropy a že je třeba, aby EU více zohledňovala tuto práci při provádění politik v oblasti svobody, spravedlnosti a bezpečnosti;

44. vyzývá členské státy EU, aby podepsaly a ratifikovaly základní úmluvy Rady Evropy a OSN o lidských právech a dodatkové opční protokoly, mimo jiné Evropskou sociální chartu (po revizi), Úmluvu o opatřeních proti obchodování s lidmi, Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin, Evropskou chartu regionálních a menšinových jazyků Rady Evropy, jakož i Úmluvu o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvu OSN o postavení uprchlíků, Úmluvu OSN o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, Úmluvu OSN o organizovaném zločinu a její dva protokoly o nedovoleném obchodování s lidmi a převaděčství, Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen, Úmluvu OSN o právech dítěte a Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením; dále navrhuje, aby se v evropském legislativním procesu více braly v úvahu mezinárodní dokumenty a aby se na ně více odkazovalo;

45. zdůrazňuje, že je potřeba věnovat řádnou pozornost rozličným mechanismům sledování OSN a poznatkům subjektů OSN zabývajících se lidskými právy, a navrhuje pečlivě se řídit jejich doporučeními, která se týkají členských států; poukazuje na důležitost Univerzálního periodického přezkumu Rady OSN pro lidská práva; doporučuje spolupráci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro lidská práva a úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky; vítá otevření prvního evropského regionálního Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva;

46. zdůrazňuje význam a aktivní práci Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva (ODIHR) a zvláštních zástupců OBSE pro svobodu sdělovacích prostředků a boj proti obchodování s lidmi, jakož i práci vysokého komisaře pro národnostní menšiny;

47. vyzývá členské státy zasedající v Radě bezpečnosti OSN, aby zajistily záruky procesních práv při zařazování předpokládaných teroristických skupin či jednotlivců na příslušné seznamy, jak to požaduje judikatura Soudního dvora;

Nejnaléhavější úkoly nové éry

48. zdůrazňuje, že tato nová struktura bude hodnocena podle toho, jak efektivně přistupují odpovědné instituce k současným nejnaléhavějším záležitostem a nejčastěji se opakujícím případům porušování základních práv, a to jak ve členských státech, tak na úrovni EU, rovněž v souvislosti s jejich vnějšími vztahy;

49. dále připomíná veškerá svá usnesení a rozpravy, i nálezy z misí roku 2009 o záležitostech základních práv, které ukázaly, že existuje mnoho nevyřešených otázek a specifických případů porušení základních práv, což vyžaduje okamžitý zákrok, střednědobé strategie a dlouhodobá řešení a další kroky ze strany orgánů EU; jako je například:

— ochrana čtyř základních svobod, které jsou základním úspěchem EU, se zvláštní pozorností věnovanou svobodě pohybu občanů EU,

— zajišťování práv všech osob nacházejících se na území EU bez ohledu na jejich občanství,

— zajištění právní jistoty a existence vhodných kontrolních mechanismů a vyvažovacích prvků zdravého demokratického systému,

— zajištění ochrany osobních údajů a soukromí, včetně shromažďování, zpracovávání, převodu a uchovávání finančních a osobních údajů, a to v rámci EU i mimo ni, v souladu se zásadami účelu, nutnosti a proporcionality práv na opravu a odvolání, a podpora správné rovnováhy mezi svobodou jednotlivce a kolektivní bezpečností, která je narušována novými formami terorismu a organizovaného zločinu,

— boj proti obchodování s lidmi – především se ženami a dětmi – což představuje jednu z forem otroctví; konstatuje, že přes právní předpisy EU a vnitrostátní právní předpisy a dlouholeté politické závazky, se odhaduje, že je do EU a v rámci EU pašováno ročně několik set tisíc osob, a zdůrazňuje, že je třeba dát boji proti této trestné činnosti větší naléhavost, včetně nově navrhované směrnice EU, která zahrnuje návrh na jmenování vnitrostátních zpravodajů pro monitorování provádění politiky boje proti pašování lidí na vnitrostátní úrovni,

— ochrana práv uprchlíků a migrantů, a zajištění toho, že řízení migračních toků v EU a jednání o dohodách o zpětném přebírání s třetími zeměmi nevystaví tyto jednotlivce riziku porušování lidských práv,

— ochrana práv obětí násilí, trestné činnosti, války a porušování lidských práv, oblast politiky, kde se vyžaduje uplatnění právních předpisů EU, aniž by se přestala věnovat pozornost a zdroje prevenci, boji se zločinci a teroristy a řešení hlavních příčin, poukazuje na veřejné konzultace EU o posílení práv obětí trestné činnosti a násilí, které byly zahájeny počátkem roku 2010, a očekává další návrhy Komise o praktických opatřeních na podporu obětí v soudním řízení; připomíná iniciativu členských států ohledně evropského ochranného příkazu s cílem zvýšit ochranu obětí pohybujících se mezi různými členskými státy EU, ale naléhavě vyzývá k právnímu vyjasnění jejích ustanovení,

— rozvíjení strategie EU v oblasti práv dítěte pomocí praktických opatření, která bojují proti zneužívání dítěte, sexuálnímu zneužívání a dětské pornografii, podporují bezpečnější používání internetu a odstraňují dětskou práci a chudobu, přičemž je třeba mít na paměti, že podle odhadů je 10 - 20 % dětí v Evropě v dětství sexuálně napadeno, že výzkumy ukazují, že se snižuje věk dětských obětí pornografie a že současné celosvětové ekonomické okolnosti hrozí tím, že se více dětí stane obětí dětské práce a / nebo chudoby,

— podpora azylových a imigračních politik EU v souladu s hodnotami a zásadami stanovenými ve Smlouvách, v Listině základních práv a v EÚLP,

— rozvoj strategie EU o právech osob s postižením, které jsou dosud diskriminovány v jejich sociálním profesním a kulturním životě,

— zákaz a odstranění všech forem diskriminace na základě článku 21 Listiny ve všech oblastech života, včetně etnického profilu, při současném zohlednění zavedené právní odpovědnosti a kompetencí,

— ochrana jazykové rozmanitosti jako kulturního bohatství Evropy, včetně menšinových jazyků,

— zákaz postihu za používání jiných jazyků, než je oficiální jazyk členského státu,

— boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení,

— vypracování akční strategie na úrovni EU zaměřené na posílení začleňování Romů a zařazení této otázky mezi hlavní body uplatňované evropské a národní, regionální a místní politiky a zavedení spolupráce mezi členskými státy a EU,

— zřízení celoevropského rámce pro procesní práva podezřelých v trestních řízeních,

— zajištění a podpora svobody tisku v Evropské unii, která se rok od roku zhoršuje, přičemž nejkřiklavější skutečností je koncentrace ve sdělovacích prostředcích, tlak na novináře a jejich práci a žalování novinářů bez vážných důvodů či zcela bezdůvodně,

— hodnocení stávajících readmisních dohod EU a hodnocení dopadu politik EU ve věci readmisních dohod na základní práva,

— podpora sociálního začleňování nejzranitelnějších osob pomocí vzdělávání a pozitivní akce, včetně vězňů nebo bývalých vězňů a osob vykonávajících alternativní tresty, kromě jakýchkoli dalších opatření, která podporují jejich sociální rehabilitaci,

— právo na vzdělání pro všechny,

— ochrana přistěhovalců, zejména žadatelů o azyl,

— podpora občanské společnosti s cílem podpořit transparentní a pravidelnou diskusi o základních právech a zajistit tak jejich co nejširší ochranu,

— boj se všemi formami rasismu, xenofobie a antisemitismu,

— podpora většího mezináboženského a mezikulturního porozumění, s cílem zdokonalit evropský integrační proces,

— ochrana práv nelegálních přistěhovalců v EU,

— ochrana svobody projevu a svobody, nezávislosti a pluralismu všech sdělovacích prostředků a tisku i svobodného toku informací,

— ochrana svobody myšlení, svědomí a náboženského vyznání před jakýmkoli porušováním, jelikož to představuje základní právo zakotvené v článku 10 Listiny, což zahrnuje svobodu projevovat své náboženské vyznání nebo přesvědčení veřejně nebo soukromě;

*

* *

50. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě a Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Spojeným národům, Radě Evropy a Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Dopad reklamy na chování spotřebitelů

P7_TA(2010)0484

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o dopadu reklamy na chování spotřebitelů (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Evropský parlament,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“) ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě ([2]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (dále jen „směrnice o audiovizuálních mediálních službách“) ([3]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (dále jen „nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) ([4]),

([1]) Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.
([2]) Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.
([3]) Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, především její články 7 (respektování soukromého a rodinného života) a 8 (ochrana osobních údajů),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací ([2]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 9. března 2010 o ochraně spotřebitele ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 9. března 2010 o hodnotící zprávě o vnitřním trhu ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. ledna 2009 o provádění, uplatňování a prosazování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a směrnice 2006/114/ES o klamavé a srovnávací reklamě ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 18. listopadu 2008 o hodnotící zprávě o spotřebitelských trzích ([7]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 3. září 2008 o vlivu marketingu a reklamy na rovnost mužů a žen ([8]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. ledna 2009 nazvané „Sledování spotřebitelských výsledků na jednotném trhu: druhé vydání hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích“ (KOM(2009)0025) a na doprovodný pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Druhá hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích“ (SEK(2009)0076),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 29. března 2010 nazvaný „Hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích – spotřebitelé ‚doma‘ na vnitřním trhu – monitorování integrace maloobchodního vnitřního trhu a vyhodnocení spotřebitelského prostředí v členských státech“(SEK(2010)0385),

— s ohledem na zprávu o ochraně spotřebitele na vnitřním trhu, kterou Komise zveřejnila v říjnu 2008 ve zvláštním vydání Eurobarometru č. 298,

— s ohledem na rozbor zabývající se postoji k přeshraničnímu prodeji a ochraně spotřebitele, který Komise zveřejnila v březnu 2010 v tzv. „flash“ Eurobarometru č. 282,

— s ohledem na „Evropský přístup k mediální gramotnosti v digitálním prostředí“ (KOM(2007)0833),

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.
([3]) Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.
([4]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0046.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0051.
([6]) Úř. věst. C 46 E, 24.2.2010, s. 26.
([7]) Úř. věst. C 16 E, 22.2.2010, s. 5.
([8]) Úř. věst. C 295 E, 4.12.2009, s. 43.

— s ohledem na obecné pokyny Komise k uplatňování směrnice o nekalých obchodních praktikách (SEK(2009)1666),

— s ohledem na stanovisko 2/2010 o internetové reklamě založené na chování spotřebitelů, které dne 22. června 2010 přijala pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29,

— s ohledem na stanovisko 5/2009 o internetových sociálních sítích, které dne 12. června 2009 přijala pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29,

— s ohledem na sdělení francouzské Národní komise pro informační technologie a svobody (CNIL) ze dne 5. února 2009 nazvané „cílená reklama na internetu“,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a na stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0338/2010),

A. vzhledem k tomu, že reklama posiluje hospodářskou soutěž a konkurenceschopnost, má tendenci omezovat zneužívání dominantního postavení a podněcuje inovace na vnitřním trhu, a že má tudíž pozitivní dopady pro spotřebitele, zejména pokud jde o rozmanitost výběru, snižování cen a poskytování informací o nových výrobcích,

B. vzhledem k tomu, že reklama je pro dynamické a konkurenceschopné prostředí sdělovacích prostředků významným a často klíčovým zdrojem příjmů a že podporuje rozmanitý a nezávislý tisk v Evropě,

C. vzhledem k tomu, že některé reklamní techniky nicméně mohou mít negativní vliv na vnitřní trh a spotřebitele (následkem nekalých praktik, „zamoření“ veřejného a soukromého prostoru, cíleného zaměření na osoby, překážek bránících vstupu na trh a narušování vnitřního trhu),

D. vzhledem k tomu, že je i nadále nezbytné bojovat s nekalými obchodními praktikami v odvětví reklamy, neboť jsou i nadále časté, jak o tom svědčí zvláštní vydání Eurobarometru č. 29,

E. vzhledem k významnému dopadu, který má vývoj komunikační technologie v oblasti reklamy, zejména prostřednictvím rozvoje internetu, sociálních sítí, fór a blogů, rostoucí mobility uživatelů a rozvoje digitálních produktů,

F. vzhledem k tomu, že v návaznosti na určité znechucení spotřebitelů způsobené množstvím reklamních spotů se v současnosti objevuje snaha využívat nové komunikační technologie k šíření zpráv za obchodním účelem, i když tyto zprávy nebyly jako takové označeny, což znamená, že mohou klamat spotřebitele,

G. vzhledem k tomu, že rozvoj nových reklamních praktik na internetu a prostřednictvím mobilních telefonů vede k celé řadě problémů, které je vhodné řešit s cílem zaručit vysokou úroveň ochrany uživatelů,

H. vzhledem k tomu, že reklama na internetu má důležitou úlohu z hlediska ekonomiky, zejména prostřednictvím financování bezplatných služeb, a že se překvapivě rychle rozšířila,

I. vzhledem k tomu, že cílená reklama (vycházející z kontextu, upravená podle uživatele a jeho chování), jež má být údajně přizpůsobená zájmům internetových uživatelů, je vážným útokem na ochranu soukromého života, pokud zahrnuje sledování jednotlivců (prostřednictvím cookies, vytváření profilů a zeměpisného zaměření) a spotřebitel k ní nedal předběžný, svobodný a výslovný souhlas,

J. vzhledem k tomu, že upravování reklamních zpráv podle uživatele nesmí vést k rozvoji reklamy pronikající do soukromí, která porušuje právní předpisy o ochraně osobních údajů a soukromého života,

K. vzhledem k tomu, že je třeba zvlášť chránit některé skupiny osob, které jsou považovány za obzvláště zranitelné z důvodu mentálního, fyzického nebo psychologického postižení, věku či důvěřivosti, jako jsou děti, mladiství, senioři nebo určití lidé, kteří jsou zranitelní z důvodu své sociální a finanční situace (např. příliš zadlužené osoby) a potřebují zvláštní ochranu,

L. uznávaje, že stále není dostatek informací o konkrétních sociálně-psychologických dopadech nových, invazivních a široce rozšířených forem reklamy, zejména s ohledem na postavení osob, které si nemohou dovolit zakoupit zboží a služby, které uvedená reklama propaguje,

M. vzhledem k tomu, že specifická povaha některých výrobků, jako jsou tabákové výrobky, alkohol, léky a on-line hazardní hry, vyžaduje přijetí vhodných právních předpisů o internetové reklamě s cílem předejít zneužívání, závislosti a padělání,

N. vzhledem k tomu, že reklama může působit jako účinný katalyzátor při boji se stereotypy a předsudky založenými na rasismu, sexismu a xenofobii,

O. vzhledem k tomu, že reklama často předává tendenční nebo ponižující vzkazy, které udržují stereotypní předsudky týkající se pohlaví, čímž poškozuje strategie rovnosti zaměřené na odstranění nerovností,

Vyhodnocení stávajícího legislativního a nelegislativního rámce

1. je přesvědčen, že směrnice o nekalých obchodních praktikách tvoří zásadní právní rámec pro boj proti klamavé a agresivní reklamě v rámci vztahů mezi podniky a spotřebiteli; uznává, že ačkoli ji dosud nebylo možné komplexním způsobem vyhodnotit, jsou již nyní zjevné určité obtíže při jejím provádění a výkladu (obzvláště pokud jde o nové, invazivní formy reklamy), jak ukázaly rozsudky Soudního dvora EU, který se postavil proti určitým platným vnitrostátním opatřením, neboť překračovala rámec ustanovení uvedené směrnice o nekalých obchodních praktikách, což může zpochybňovat její účinnost;

2. zdůrazňuje, že kvůli rozdílům ve výkladu a uplatňování na vnitrostátní úrovni nebylo dosaženo požadované míry harmonizace a že tato skutečnost způsobuje právní nejistotu a narušuje přeshraniční výměnu v rámci jednotného trhu;

3. vyzývá Komisi, aby pravidelně aktualizovala, vyjasňovala a posilovala své obecné pokyny o provádění směrnice o nekalých obchodních praktikách a aby zajistila, že budou přeloženy do všech úředních jazyků EU, a vyzývá členské státy, aby tyto pokyny co nejvíce zohledňovaly;

4. vítá záměr Komise dokončit a v listopadu 2010 zveřejnit databázi vnitrostátních opatření přijatých v rámci provádění směrnice o nekalých obchodních praktikách, související judikatury a dalších příslušných dokumentů;

5. připomíná, že oblast působnosti směrnice o nekalých obchodních praktikách se omezuje na vztahy mezi podniky a spotřebiteli, na rozdíl od směrnice o klamavé a srovnávací reklamě, která se zabývá vztahy mezi podniky; zdůrazňuje, že některé subjekty (např. nevládní organizace či zájmové skupiny) nespadají ani do působnosti směrnice o nekalých obchodních praktikách, ani do působnosti směrnice o klamavé a srovnávací reklamě; vyzývá proto Komisi, aby provedla zvláštní analýzu dopadu zavádějících reklamních praktik zaměřenou na tyto subjekty, na něž se zjevně nevztahuje ani jedna ze směrnic; vyzývá členské státy, aby zlepšily vzájemnou koordinaci a aby nalezly vhodné řešení pro subjekty, které byly vystaveny přeshraničním zavádějícím reklamním praktikách v rámci EU;

6. vítá koordinované kontroly prováděné členskými státy (tzv. „sweep“); vyzývá k opakování akcí tohoto druhu a k rozšíření jejich oblasti působnosti; vyzývá Komisi, aby Parlamentu předložila zprávu o výsledcích těchto kontrol a aby případně připravila další opatření ke zdokonalení vnitřního trhu pro spotřebitele;

7. vyzývá členské státy, aby svým příslušným orgánům poskytly finanční, lidské a technologické prostředky a zdroje nezbytné pro efektivitu jejich činnost; naléhavě vyzývá Komisi, aby na základě zkušeností ze sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele dále usnadňovala spolupráci mezi vnitrostátními orgány a zlepšovala účinnost kontrol, které tyto orgány provádějí;

8. žádá Komisi, aby připravila analýzu povinností a kontrolních funkcí vnitrostátních orgánů pro ochranu spotřebitelů a aby sdílela osvědčené postupy s cílem zefektivnit jejich práci;

9. žádá Komisi, aby rozšířila oblast působnosti nařízení (ES) č. 2006/2004 na padělání a nezákonné zboží a aby zjednodušila výměnu informací mezi členskými státy v rámci tohoto nařízení s cílem zlepšit boj proti podvodům souvisejícím s nezákonnou reklamou;

10. považuje uplatňování samoregulace za dynamické, pružné a odpovědné doplnění platného legislativního rámce; vyzývá členské státy, které instituce samoregulace dosud nezavedly, aby na základě osvědčených postupů jiných členských států usnadnily jejich vytvoření nebo jejich oficiální uznání;

11. upozorňuje nicméně na hranice samoregulace, která nemůže v žádném případě nahradit právní předpisy, zejména pokud jde o zavedení pravidel pro ochranu osobních údajů spotřebitelů a sankcí ukládaných v případě nedodržování těchto předpisů;

12. vyzývá Komisi a členské státy, aby vyhodnotily zavádění vnitrostátních kodexů chování ve vztahu ke sdělovacím prostředkům a novým informačním a komunikačním technologiím; vyzývá členské státy, aby zhodnotily efektivitu vnitrostátních samoregulačních orgánů.

13. zdůrazňuje společenskou odpovědnost, která vyplývá z účinku a dosahu rozsáhlé a invazivní reklamy, a upozorňuje na úlohu reklamních společností při pěstování kultury sdíleného povědomí a odpovědnosti;

14. vybízí ke konzultaci s různými zúčastněnými stranami zapojenými do legislativního vývoje;

15. vyzývá Komisi a členské státy, aby vhodným způsobem zajistily, aby média a odborníci v odvětví reklamy zaručili respektování lidské důstojnosti a aby se vyvarovali zobrazení přímo či nepřímo diskriminujících nebo stereotypizujících zobrazení podněcujících k nenávisti na základě pohlaví, původu, etnické příslušnosti, věku, náboženství či jiných přesvědčení, sexuální orientace, postižení či společenského postavení;

16. vyzývá členské státy, které doposud neprovedly směrnici o audiovizuálních mediálních službách, aby tak bezodkladně učinily; se zájmem očekává zveřejnění zprávy Komise o uplatňování směrnice o audiovizuálních mediálních službách a zdůrazňuje, že je třeba zohlednit využívání nových technologií (např. televizní vysílání prostřednictvím IP adresy);

Problémy, které způsobuje rozvoj internetu a nových technologií

17. odsuzuje skutečnost, že se na internetu rozvíjí „skrytá“ reklama, která nespadá do působnosti směrnice o nekalých obchodních praktikách (vztahy spotřebitelů se spotřebiteli), a to prostřednictvím šíření komentářů na sociálních sítích, fórech či blozích, přičemž na základě jejich obsahu lze tyto komentáře jen obtížně odlišit od pouhých domněnek; domnívá se, že existuje riziko, že se spotřebitelé nesprávně rozhodnou v domnění, že informace, o kterou se opírají, pochází z objektivního zdroje; odsuzuje případy, kdy některé podnikatelské subjekty přímo či nepřímo financují určitou činnost za účelem podpoření šíření zpráv či komentářů, které zdánlivě pocházejí od samotných spotřebitelů, ale ve skutečnosti se jedná o reklamní či komerční sdělení, a vyzývá Komisi a členské státy, aby v této oblasti zajistily řádné uplatňování směrnice o nekalých obchodních praktikách;

18. navrhuje, aby členské státy podporovaly zavedení funkce pozorovatelů či moderátorů fór, kteří by byli poučeni o rizicích skryté reklamy, a rozvoj informačních kampaní zaměřených na varování spotřebitelů před těmito „skrytými“ formami reklamy;

19. připomíná, že boj na evropské úrovni proti skryté reklamě má zásadní význam, pokud jde o ozdravění trhu a posílení důvěry spotřebitelů, protože „skrytá“ reklama může být pro určité podnikatele prostředkem, jak obejít pravidla hospodářské soutěže a uměle a bezplatně nadhodnotit jejich vlastní podnik či nezákonně očernit konkurenta;

20. je znepokojen banalizací reklamy založené na chování spotřebitele a reklamních praktik pronikajících do soukromí osob (čtení obsahu elektronické pošty, využívání sociálních sítí a zeměpisné zaměřování, opětovná cílená reklama po opuštění stránek – tzv. „retargeting“), které jsou útokem na soukromí spotřebitelů;

21. zdůrazňuje riziko, které představují společnosti, jež jsou současně poskytovateli obsahu a prodejci reklamy, neboť je možné propojit údaje sebrané v průběhu každé z těchto činností; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že budou jednotlivé úrovně sběru údajů vzájemně zcela odděleny;

22. zdůrazňuje, že spotřebitelé musejí být jednoznačně, srozumitelně a souhrnně informováni o sběru, zpracování a využívání jejich údajů, a vyzývá inzerenty, aby společně usilovali o standardní používání uživatelsky přátelského formátu s nepovinnou účastí; konstatuje, že tyto osobní údaje by měly být získávány a používány pouze na základě výslovného souhlasu spotřebitele;

23. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby byl spotřebitel dokonale informován v případech, kdy výměnou za snížení ceny akceptuje reklamy vycházející z technik založených na chování jednotlivce;

24. zdůrazňuje, že je třeba, aby otázky ochrany soukromí byly standardní součástí budoucích technologických řešení, která se týkají osobních údajů; je přesvědčen, že vývojáři nových technologií musí od počátku vývoje začlenit do projektu ochranu údajů a ochranu na internetu odpovídající nejvyšším standardům a zásadě „privacy by design“ (soukromí jakožto aspekt návrhu);

25. vyzývá Komisi, aby přezkoumala různé prostředky (legislativní povahy či nikoli) a vyhodnotila technické možnosti na úrovni Evropské unie umožňující účinně uplatnit následující opatření:

— vypracovat podrobnou studii o nových reklamních praktikách na internetu a prostřednictvím mobilních telefonů; předložit výsledky této studie Parlamentu;

— zakázat systematické a necílené zasílání reklamních zpráv na mobilní telefony všech uživatelů, kteří se nacházejí v zóně pokryté reklamním plakátem využívajícím technologii „bluetooth“, bez jejich předchozího souhlasu;

— zajistit, že reklamní praktiky respektují důvěrnost soukromé korespondence a právní předpisy platné v této oblasti; co nejdříve zakázat čtení soukromé elektronické pošty třetí stranou, zejména za reklamními či obchodními účely;

— co nejdříve zavést povinnost, aby reklama zasílaná prostřednictvím elektronické pošty obsahovala odkaz umožňující automaticky odmítnout jakékoli další zasílání reklamy;

— co nejdříve zajistit zavedení technologie umožňující rozpoznat „cookies“ určené ke sledování za účelem reklamy, které by byly předmětem povinného předběžného, svobodného a výslovného souhlasu, od ostatních „cookies“;

— zajistit, aby bylo automatické nastavení počítačových systémů prodávaných veřejnosti a služeb zavádějících sociální sítě systematicky nastavováno na základě nejpřísnějších kritérií ochrany údajů (zásada „privacy by design“);

— zavést celounijní systém označování internetových stránek po vzoru projektu „European Privacy Seal", který by vydával osvědčení o dodržování ochrany údajů ze strany příslušných stránek; domnívá se, že tento přezkum musí zahrnovat důkladnou studii dopadu a musí se vyhnout zdvojování současných systémů označování;

— věnovat společně s vnitrostátními orgány pro reklamu a/nebo institucemi samoregulace zvláštní pozornost klamavé reklamě, včetně reklamy internetové, v konkrétních odvětvích, jako je prodej potravinových a farmaceutických produktů a produktů zdravotní péče, kde kromě jejich ekonomických zájmů spotřebitelů může být ohroženo také jejich zdraví, což může mít případně závažné následky;

— revidovat režim omezeného ručení za služby v informační společnosti s cílem zajistit, aby prodej názvu určité ochranné známky jakožto klíčového slova internetovým vyhledávačem za reklamními účely vždy nejprve schválil majitel ochranné známky;

Ochrana zranitelných skupin

26. žádá Komisi, aby do roku 2012 vypracovala podrobný rozbor dopadů klamavé a agresivní reklamy na zranitelné spotřebitele, především na děti a mladistvé, a aby zajistila řádné uplatňování příslušných právních předpisů týkajících se ochrany dětí a mladistvých;

27. vyzývá Komisi, aby přednostně vypracovala hloubkovou studii na téma konkrétních sociálně-psychologických dopadů reklamy zohledňující nové rafinované praktiky, které jsou v reklamě využívány;

28. zdůrazňuje, že děti a mladiství jsou obzvláště zranitelnými kategoriemi osob vzhledem k jejich značně vnímavosti a zvědavosti, nedostatečné vyzrálosti, omezené svobodné vůli a vysokému potenciálu podléhat vlivům, a to obzvláště s ohledem na nové prostředky komunikace a nové technologie;

29. vyzývá členské státy, aby podpořily větší ochranu zranitelných spotřebitelů, jako např. dětí, aby doporučily sdělovacím prostředkům omezit televizní reklamu zaměřenou na děti během televizních pořadů, které sleduje hlavně mládež (např. vzdělávací programy určené dětem, kreslené seriály atd.), vzhledem k tomu, že podobná opatření již byla zavedena v některých členských státech;

30. žádá, aby ve specifických oblastech zájmu všech dětí nebyly uplatňovány metody cílené reklamy;

31. upozorňuje na náchylnost spotřebitelů k napodobování, což může vést k nevhodnému způsobu chování a postojům, násilí, napětí, zklamání, úzkosti, škodlivým závislostem (kouření, narkomanie), poruchám přijímání potravy, jako jsou mentální anorexie a bulimie, a narušení duševní rovnováhy; vyzývá všechny reklamní agentury a profesionály z odvětví médií, aby přehodnotili reklamní kampaně zobrazující extrémně hubené modely (ženy i muže) s cílem vyhnout se šíření škodlivých představ o vzhledu, tělesných nedostatcích, věku a váze a zohledňovali vliv a dopad reklamy na děti a mladé lidi;

Zaručení rovnosti žen a mužů a lidské důstojnosti v reklamě

32. vyzývá Komisi a členské státy, aby vhodnými prostředky zajistily, aby marketing a reklama zaručovaly respektování lidské důstojnosti a nebyly diskriminační na základě pohlaví, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;

33. zastává názor, že reklama může účinně napadnout stereotypy a čelit jim a může představovat prostředek proti rasismu, sexismu a diskriminaci, který je v dnešních multikulturních společnostech nepostradatelný; vyzývá Komisi, členské státy a odborníky z reklamního odvětví, aby posílili činnosti v oblasti přípravy a vzdělávání, které představují způsob, jak již od mladého věku překonávat stereotypy, bojovat s diskriminací a podporovat rovnost žen a mužů; naléhavě vyzývá zejména členské státy, aby zavedly a rozvinuly úzkou spolupráci se stávajícími školami marketingu, komunikace a reklamy, a pomohly tak zajistit řádné vzdělání budoucích pracovníků v tomto odvětví;

34. naléhavě vyzývá Komisi, aby podpořila srovnávací výzkum a dokumentaci obrazu žen v reklamním a marketingovém obsahu v členských státech a aby byly popsány osvědčené postupy pro účinnou reklamu vstřícnou k problematice rovnosti žen a mužů;

35. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby sladily roli spotřebitelských organizací a/nebo organizací uživatelů odpovědných za hodnocení dopadu reklamy na názory na rovnost žen a mužů i jiné oblasti a podpořily konzultace s těmito organizacemi;

36. zdůrazňuje, že reklama často obsahuje diskriminující a/nebo nedůstojná sdělení založená na všech myslitelných formách genderových stereotypů, které brání rozvoji strategií rovnoprávnosti žen a mužů; vyzývá Komisi, členské státy, občanskou společnost a samoregulační orgány v reklamním odvětví, aby úzce spolupracovaly v boji proti těmto praktikám a zejména použily účinné nástroje tak, aby bylo zaručeno, že marketing a reklama budou respektovat lidskou důstojnost a mravnost;

37. zdůrazňuje, že věrohodná reklama a podporování zdravých vzorů chování může pozitivně ovlivnit způsob, jakým společnost vnímá role mužů a žen, tělesný vzhled a co je považováno za normální, protože reklama na spotřební zboží je přímo propojena s tiskem, rozhlasem a televizí, je jejich nedílnou součástí a je nepřímo spojena s filmovým průmyslem a televizními seriály prostřednictvím umisťování produktů; vyzývá inzerenty, aby ve svých reklamách předávali konstruktivnější sdělení a posílili tak pozitivní roli, kterou ženy a muži hrají ve společnosti, v práci, v rodině i ve veřejném životě;

Vzdělávání a informovanost jednotlivých aktérů

38. zdůrazňuje, že transparentnost a informovanost spotřebitele v oblasti reklamy jsou zásadními prvky a že je nezbytné rozvíjet kritický přístup spotřebitelů ke sdělovacím prostředkům, pokud jde o kvalitu obsahu;

39. žádá Komisi, aby:

— do hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích začlenila některé dodatečné ukazatele týkající se reklamy (kromě již uvedených údajů o lživé a klamavé reklamě); připomíná nicméně v tomto ohledu své usnesení ze dne 9. března 2010 ([1]), které stanoví, že poté, co bude na dostatečné úrovni rozvinuto pět základních ukazatelů a související metodika, bude možné navíc začlenit dodatečné ukazatele;

— připravila informační kampaně zaměřené na práva spotřebitelů v oblasti reklamy, především pokud jde o využívání jejich osobních údajů, a vypracovala pedagogické nástroje, které by spotřebitele informovaly o metodách, jimiž mohou na internetu chránit svůj soukromý život, a o způsobech, jak ukončit jakoukoli situaci, která ohrožuje jejich soukromí nebo důstojnost;

— vytvořila program Unie, který by děti naučil chápat reklamu, po vzoru britské iniciativy nazvané Media Smart;

— co nejdříve prosadila uvádění jasně čitelného upozornění „reklama založená na chování spotřebitele“ do dotčené internetové reklamy, jakož i informační okno, v němž by bylo uvedeno základní vysvětlení této techniky;

40. žádá Komisi, aby navrhla společné pokyny pro malé a střední podniky, a členské státy, aby vnitrostátní orgány a/nebo instituce samoregulace podněcovaly k poskytování poradenství malým a středním podnikům a k vedení informačních kampaní s cílem zvýšit povědomí těchto podniků o jejich zákonem daných povinnostech v oblasti reklamy;

*

* *

41. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0051.

Středa, 15. prosince 2010

Akční plán pro energetickou účinnost

P7_TA(2010)0485

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 k revizi akčního plánu pro energetickou účinnost (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. října 2006 nazvané „Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností“ (KOM(2006)0545),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. ledna 2008 nazvané „20 a 20 do roku 2020 – Změna klimatu je pro Evropu příležitostí“ (KOM(2008)0030),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. listopadu 2008 nazvané „Energetická účinnost: plnění 20 % cílové hodnoty“ (KOM(2008)0772),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 nazvané „Energetická politika pro Evropu“ (KOM(2007)0001), na které navázalo sdělení Komise ze dne 13. listopadu 2008 nazvané „Druhý strategický přezkum energetické politiky – akční plán EU pro zabezpečení dodávek energie a jejich solidární využití“, a související dokumenty (KOM(2008)0781),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 ze dne 13. července 2009 o zavedení programu na podporu hospodářského oživení prostřednictvím finanční pomoci Společenství pro projekty v oblasti energetiky (Evropský program oživení energetiky) ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS (směrnice o energetických službách) ([2]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku ([3]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry ([4]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie ([5]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov ([6]),

([1]) Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.
([3]) Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 46.
([5]) Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.
([6]) Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy ([2]),

— s ohledem na hodnotící dokument Komise ze dne 7. května 2010 nazvaný „Směrem k nové energetické strategii pro Evropu 2011–2020“,

— s ohledem na nezávislou studii nazvanou „Zdanění služebních vozidel – dotace, prosperita a ekonomika“ vypracovanou na žádost Komise ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 3. února 2009 o druhém strategickém přezkumu energetické politiky ([4]),

— s ohledem na čl. 170 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že Unie přispívá ke zřizování a k rozvoji transevropských sítí v oblasti dopravních, telekomunikačních a energetických infrastruktur,

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. května 2010 o mobilizaci informačních a komunikačních technologií pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství ([5]),

— s ohledem na čl. 34 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie týkající se boje proti sociálnímu vyloučení a chudobě, jenž stanoví, že Unie zajistí důstojnou existenci pro všechny, kdo nemají dostatečné prostředky,

— s ohledem na článek 194 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výboru pro regionální rozvoj (A7-0331/2010),

A. vzhledem k tomu, že energetická účinnost a úspory energie představují nákladově nejúčinnější a nejrychlejší způsob snižování CO_2 a zlepšování zabezpečení dodávek, vzhledem k tomu, že energetickou chudobu lze strategicky řešit prostřednictvím vysoké energetické účinnosti budov a spotřebičů; vzhledem k tomu, že energetická účinnost je klíčovou prioritou strategie Evropa 2020 a energetické strategie pro Evropu 2011–2020, a vzhledem k tomu, že zdroje veřejných institucí v současné době neodpovídají stanoveným cílům,

B. vzhledem k tomu, že úspory energie jsou klíčovým předpokladem pro lepší zabezpečení dodávek – např. dosažení 20 % úspory energie by ušetřilo tolik energie, kolik je schopno dopravit 15 plynovodů Nabucco,

C. vzhledem k tomu, že úspory energie mohou přinést vedle významných ekonomických výhod pro konečné uživatele a celé hospodářství také výhody v sociální oblasti, včetně vytvoření až 1 milionu pracovních míst do roku 2020; vzhledem k tomu, že objem energie dovážené do EU narůstá a v roce 2007 měl hodnotu 332 miliard EUR, a vzhledem k tomu, že podle údajů Komise mohou roční energetické úspory dosáhnout částky až 1 000 EUR na jednu domácnost, přičemž tyto prostředky by byly opětovně investovány v jiné hospodářské oblasti, a že úspěšné dosažení vytýčené energetické účinnosti by pro EU mohlo znamenat úspory ve výši přibližně 100 miliard EUR a snížení emisí téměř o 800 milionů tun ročně, vzhledem k tomu, že politika energetických úspor a politika energetické účinnosti tedy představují řešení energetické chudoby,

([1]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.
([2]) Úř. věst. L 207, 6.8.2010, s. 1.
([3]) Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf
([4]) Úř. věst. C 67E, 18.3.2010, s. 16.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0153.

D. vzhledem k tomu, že budoucí vývoj cen energie bude motivovat jednotlivé spotřebitele ke snížení spotřeby energie, a významného zlepšení v oblasti energetické účinnosti lze tedy dosáhnout tím, že budou prosazovány účinnější společné infrastruktury v budovách, systémech vytápění a v odvětví dopravy, kde je jinak rozhodování, které vede k lepšímu využití energie, mimo kontrolu a vliv jednotlivců či firem,

E. vzhledem k tomu, že z akademických poznatků jednoznačně vyplývá, že má-li být do roku 2020 dosaženo plánovaného 20 % zlepšení v oblasti energetické účinnosti, je třeba zintenzivnit úsilí na regionální i místní úrovni, neboť při stávajícím tempu by do roku 2020 bylo tohoto cíle dosaženo jen asi z poloviny, třebaže postupy a technologie k jeho dosažení jsou k dispozici již nyní,

F. vzhledem k tomu, že ačkoli bylo na úrovni EU a na úrovni členských států zavedeno mnoho legislativních opatření v zájmu dosažení energetických úspor, ne všechny přinášejí požadované výsledky,

G. vzhledem k tomu, že doba návratnosti investic do energetické účinnosti je v porovnání s jinými investicemi relativně krátká a že investice mají potenciál vytvářet ve venkovských i městských oblastech významný počet nových pracovních míst, přičemž většinu těchto pracovních činností, zejména ve stavebnictví a v malých a středních podnicích, nelze zabezpečit prostřednictvím externích dodavatelů, avšak má-li toho být dosaženo, je nutné zvýšit povědomí veřejnosti a zajistit dostatek kvalifikovaných pracovníků,

H. vzhledem k tomu, že využívání veřejných prostředků pro revolvingové finanční nástroje za účelem poskytování finančních pobídek pro opatření v oblasti energetické účinnosti má v době rozpočtových omezení tu výhodu, že umožňuje většinu těchto prostředků dlouhodobě zachovat,

I. vzhledem k tomu, že významnou příčinou zvýšené spotřeby energie je poptávka a že je skutečně třeba zabývat se tržními a regulačními překážkami, které brání většímu zastoupení energeticky účinných výrobků na trhu a výraznější podpoře jejich používání, s cílem odstranit vazbu mezi spotřebou energie a hospodářským růstem,

J. vzhledem k tomu, že plnému využití příležitostí k dosažení energetických úspor stojí v cestě řada překážek, mezi nimi také náklady spojené s počáteční investicí a nedostatek vhodných finančních prostředků, nízká informovanost, rozdělení pobídek mezi majitele a nájemníky a nejednoznačnost ohledně toho, kdo je za zajištění energetických úspor odpovědný,

K. vzhledem k tomu, že v dalších prioritních oblastech, jako jsou energie z obnovitelných zdrojů a kvalita ovzduší, byly předloženy závazné cíle s cílem zajistit motivaci, odpovědnost a konkrétní zaměření na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni, které jsou nezbytné k tomu, aby byla zaručena dostatečná ambicióznost konkrétních politik a odhodlanost tyto politiky naplňovat,

L. vzhledem k tomu, že pokroku v oblasti energetických úspor brání nedostatečná odpovědnost a malá odhodlanost dosáhnout cíle 20 %,

M. vzhledem k tomu, že budovy zodpovídají zhruba za 40 % spotřebované energie a přibližně za 36 % emisí skleníkových plynů v EU, a vzhledem k tomu, že stavební činnost představuje s cca 12 % podílem na HDP EU významnou součást hospodářství Unie; vzhledem k tomu, že počet rekonstrukcí stávajících budov je příliš nízký, a vzhledem k tomu, že stále ještě nebyla zavedena odpovídající opatření ke snížení spotřeby energie u těchto budov; vzhledem k tomu, že má-li být dosaženo politických cílů v oblasti klimatu a energetiky, které si EU stanovila pro roky 2020 a 2050, je nutné zvýšit počet i rozsah rekonstrukcí u stávajících budov, což by mohlo vést k vytvoření významného počtu pracovních míst a zásadně tak přispět k hospodářskému oživení EU, a vzhledem k tomu, že jsou již k dispozici energeticky účinná řešení pro obvodové pláště a technické systémy a instalace, jež mohou být použita u stávajících i nových budov a přinést významné úspory energie,

N. vzhledem k tomu, že domácnosti nejsou připraveny na změnu klimatu: ve všech zemích existují domácnosti, které nejsou v letních měsících dostatečně chladné, a také existují domácnosti, které nejsou v zimních měsících řádně vytápěny (více než 15 % v Itálii, Lotyšsku, Polsku a na Kypru a 50 % v Portugalsku), přičemž v zemích jako Kypr a Itálie nejsou domy připravené na studenou zimu,

O. vzhledem k tomu, že průmyslové elektrické motory spotřebují 30–40 % elektrické energie vyrobené na světě, a vzhledem k tomu, že patřičná optimalizace příslušných motorových systémů, za využití regulace rychlosti a dalších metod, může vést k 30 % až 60 % úspoře spotřebované energie,

P. vzhledem k tomu, že 50 až 125 milionů Evropanů se potýká s energetickou chudobou, přičemž jejich počet se může v závislosti na hospodářské krizi a růstu cen energií dále zvyšovat; vzhledem k tomu, že příčiny energetické chudoby jsou ve všech zemích EU stejné, a sice nízký příjem domácnosti spolu s nedostatečnými normami pro vytápění a izolaci a příliš vysokými cenami energií; vzhledem k tomu, že strategickým řešením energetické chudoby je politika energetických úspor a politika energetické účinnosti,

Q. vzhledem k tomu, že doprava je zodpovědná za téměř 30 % celkových emisí skleníkových plynů v Evropě a že přechod od vozidel poháněných tradičními fosilními palivy k vozidlům poháněným energií z obnovitelných zdrojů by přispěl k výraznému snížení CO_2 a představoval možnost ukládat energii, díky čemuž by se energetické sítě byly schopny vyrovnat s nestabilní výrobou energie z obnovitelných zdrojů,

R. vzhledem k tomu, že 69 % bytového fondu v Evropě je obydleno majiteli a 17 % je pronajato pro soukromé účely, především majiteli, kteří jsou fyzickými osobami, a vzhledem k tomu, že soukromé bydlení se potýká s finančními omezeními, pokud jde o rekonstrukce zaměřené na úspory energie,

S. vzhledem k tomu, že současná hospodářská krize by mohla urychlit přechod k nízkouhlíkové a energeticky účinné ekonomice a podpořit změnu v chování občanů, pokud jde o spotřebu energie,

T. vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby se vyvíjely a uváděly na trh nové, špičkové energetické technologie, které umožní udržitelnou výrobu energie a její účinnější využití,

U. vzhledem k tomu, že závazného cíle v podobě 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie do roku 2020 bude dosaženo pouze tehdy, budou-li přijata opatření týkající se stávajících budov,

V. vzhledem k tomu, že evropské podniky dosáhly značného úspěchu v oblasti snížení svých emisí skleníkových plynů a – což je ještě důležitější – v oblasti inovativních produktů a řešení, jež umožňují snížení emisí v celé evropské společnosti a na celém světě,

W. vzhledem k tomu, že cílem musí být zachování konkurenceschopnosti evropských podniků s vysokou spotřebou energie, které čelí celosvětové konkurenci,

Soulad se stávajícími právními předpisy a jejich uplatňování

1. vyzývá členské státy, místní úřady, a zejména Komisi, aby energetické účinnosti věnovaly takovou pozornost, jakou si zaslouží, a aby zajistily takové zdroje (personální a finanční), které odpovídají jejich ambicím;

2. zdůrazňuje, že energetická účinnost by měla být začleněna do všech relevantních oblastí politiky, včetně oblasti financování, regionálního a městského rozvoje, dopravy, zemědělství, průmyslu a vzdělání;

3. vyzývá Komisi, aby v dostatečném předstihu před energetickým summitem, který se koná 4. února 2011, předložila v rámci svého revidovaného akčního plánu pro energetickou účinnost hodnocení uplatňování stávajících právních předpisů; domnívá se, že na základě výsledku tohoto hodnocení by měla být do akčního plánu pro energetickou účinnost začleněna opatření, jež Komise navrhne za účelem překlenutí mezery, která brání dosažení celkového cíle v oblasti energetické účinnosti do roku 2020, například individuální cíle energetické účinnosti, které odpovídají alespoň 20 % zlepšení v oblasti energetické účinnosti do roku 2020 na úrovni EU a které zohledňují relativní výchozí pozici a podmínky jednotlivých členských států, stejně jako nutnost předem schválit vnitrostátní akční plány pro energetickou účinnost; domnívá se, že tato dodatečná opatření by měla být spravedlivá a měřitelná a měla by mít účinný a přímý vliv na dosahování cílů v rámci vnitrostátních plánů pro energetickou účinnost; vyzývá Komisi a členské státy, aby se dohodly na společné metodice pro měření vnitrostátních cílů v oblasti energetické účinnosti a pro sledování pokroku při dosahování těchto cílů;

4. přikládá velký význam plánování na evropské úrovni; energetické účinnosti je zapotřebí věnovat náležitou pozornost v akčním plánu pro energetiku na období 2011–2020; nový evropský akční plán pro energetickou účinnost by měl být předložen co nejdříve a energetická účinnost by měla hrát důležitou úlohu v budoucím plánu pro dosažení systému a hospodářství s nízkými emisemi uhlíku do roku 2050;

5. vyzývá EU, aby stanovila závazný cíl dosáhnout do roku 2020 20 % zlepšení v oblasti energetické účinnosti a pokročila tak směrem k udržitelnému a zelenému hospodářství;

6. domnívá se, že akční plán pro energetickou účinnost by měl být ambiciózní a soustředit se na celý řetězec energetických dodávek a že by měl kriticky zhodnotit pokrok dosažený prostřednictvím všech opatření obsažených v akčním plánu z roku 2006, zajistit důraznější uplatňování opatření pro energetickou účinnost podle akčního plánu z roku 2006, která stále probíhají, a zahrnovat další, nákladově efektivní opatření a náležité zásady v souladu s kritérii subsidiarity a proporcionality, jež jsou nezbytné pro dosažení cíle stanoveného pro rok 2020;

7. vyzývá Komisi, aby nový akční plán pro energetickou účinnost vypracovala při zohlednění potřeb spotřebitelů energie vyžadujících zvláštní ochranu; poukazuje na to, že spotřebitelé energie by ze zlepšení v oblasti energetické účinnosti měli největší prospěch, avšak scházejí jim prostředky na nezbytné investice; vyzývá členské státy, aby přijaly vhodná opatření a účinné politiky, jako například vnitrostátní akční plány či cílená sociální opatření, s cílem snížit míru energetické chudoby a aby pravidelně podávaly zprávy o své činnosti za účelem řešení tohoto problému; vítá skutečnost, že Rada pro energetiku se problémem energetické chudoby zabývá, a podporuje v tomto ohledu úsilí belgického předsednictví; žádá Komisi, aby se energetické chudobě věnovala ve všech energetických politikách;

8. žádá, aby byla v roce 2011 provedena revize směrnice o energetických službách, jejíž součástí bude rozšíření časového rámce do roku 2020, kritické posouzení vnitrostátních akčních plánů pro energetickou účinnost a jejich provádění, včetně společných pravidel pro předkládání zpráv obsahujících závazné minimální informace např. o veškerých příslušných politikách v oblasti energetické účinnosti, včetně měkkých a podpůrných nástrojů, jako je financování, a dále hodnocení a klasifikace činnosti členských států, stejně jako sloučení požadavků na předkládání zpráv ze směrnice o energetických službách, používání energetických štítků a ekodesignu ve vhodných případech, ukáže-li se, že se tak sníží zátěž členských států;

9. naléhavě vyzývá členské státy, aby urychleně zavedly účinný dozor nad trhem a programy pro kontrolu dodržování směrnice 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, směrnice 2010/30/EU o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku a nařízení (ES) č. 1222/2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry, a vyzývá Komisi, aby provádění těchto programů usnadňovala a sledovala a v případě potřeby zahájila řízení pro nesplnění povinnosti;

10. je si vědom problémů spojených s dozorem nad trhem, jenž spadá do příslušnosti členských států, i jeho významu a doporučuje, aby Komise napomáhala spolupráci a sdílení informací mezi členskými státy, a to zejména tak, že vytvoří otevřenou databázi EU s výsledky testů a s nevyhovujícími výrobky zjištěnými v členských státech a že podnikne kroky, které zajistí urychlené stažení nevyhovujícího výrobku zjištěného v jednom členském státě z trhu ve všech 27 členských státech;

11. v návaznosti na vstup revidované směrnice o energetických štítcích v platnost vybízí Komisi, aby před vypršením lhůty stanovené v této směrnici, tedy do roku 2014, posoudila dopad nové úpravy energetických štítků a povinných odkazů na systém energetických štítků v reklamách na chování spotřebitelů a aby v případě potřeby přijala další opatření ke zvýšení jejich účinnosti;

12. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly opatření zaměřená na zvýšení informovanosti a zlepšení know-how v oblasti energetické účinnosti u všech zúčastněných stran a všech aktérů z řad profesionálů ve všech fázích (posouzení stávající energetické náročnosti, navržení a provádění řešení pro zlepšení energetické účinnosti, energeticky účinný provoz a údržba);

13. vyzývá Komisi a členské státy, aby přezkoumaly účinnost legislativních opatření zaměřených na energetické úspory a zlepšování energetické účinnosti;

14. domnívá se, že dlouhodobé dohody s průmyslovým sektorem zajistí vysokou míru dodržování požadavků na energetickou účinnost, a mohou tak vést ke zlepšení energetické účinnosti o 2 % ročně;

Energetická infrastruktura (výroba a přenos)

15. domnívá se, že je nutné důrazněji se zaměřit na systémové inovace, jako jsou inteligentní sítě (elektrické, ale i sítě pro vytápění a chlazení), inteligentní měření, plynovodní sítě zahrnující bioplyn a skladování energie, které mohou energetickou účinnost podpořit tím, že sníží zatížení, omezí výpadky sítě, usnadní začlenění technologií pro energii z obnovitelných zdrojů, včetně decentralizované výroby, omezí požadavky na vytváření rezerv a povedou k větším a flexibilnějším skladovacím kapacitám; žádá zajištění toho, aby spravedlivý podíl na těchto ziscích připadl konečným odběratelům;

16. zdůrazňuje, že sítě pro dálkové vytápění a chlazení přispívají k dosažení energeticky účinného hospodářství do roku 2050, a poukazuje na to, že je zapotřebí explicitní a komplexní strategie pro výrobu a využívání tepelné energie (průmyslové teplo, vytápění domácností, chlazení), včetně metody směrných hodnot pro jednotlivá paliva u sítí dálkového vytápění a chlazení, která bude založena na synergiích mezi odvětvími; vyzývá Komisi, aby provedla šetření v oblasti zlepšování účinnosti; podtrhuje, že tyto sítě musí být otevřeny konkurenci; konstatuje, že zlepšení energetické účinnosti bytového fondu povede k omezení poptávky po teple, což je třeba zohlednit při posuzování kapacity dálkového vytápění;

17. zdůrazňuje význam energetické účinnosti na straně nabídky; upozorňuje na to, že k energetickým ztrátám výrazně přispívá přenos a distribuce (zejména v generátorech a transformátorech, ale také v důsledku nadměrného odporu při přenosu) a že významný zdroj úspor představuje zkrácení nadměrně dlouhé sítě konverzních zařízení pro přeměnu jednoho druhu energie v jiný; zdůrazňuje úlohu, kterou mohou hrát při zabezpečování dodávek energie a snižování ztrát malé výrobní jednotky a decentralizovaná a diverzifikovaná výroba energie; domnívá se, že by měly být vytvořeny pobídky zaměřené na zlepšení infrastruktury, a žádá Komisi, aby předložila návrhy, které umožní získat prospěch z dosud nevyužitého potenciálu k dosažení úspor, mimo jiné zavedením zpráv o udržitelnosti pro elektrárny a přijetím opatření, jež usnadní dodatečné vybavování a modernizaci elektráren;

18. zdůrazňuje skutečnost, že vedle energetické účinnosti u zdroje (tedy v rámci primární výroby energie) by mělo být považováno za prioritu omezování ztrát (elektrické) energie během přenosu v soustavě; směřování k systému decentralizovanější výroby by snížilo přepravní vzdálenosti, a tak i související energetické ztráty;

19. naléhavě vyzývá (petro)chemický průmysl v celé EU k lepšímu energetickému využití spalování odpadních plynů;

20. domnívá se, že je nutné více se zaměřit na zvýšení celkové účinnosti energetického systému, zejména na snížení tepelných ztrát; žádá proto, aby byla v rámci pracovního programu na rok 2011 provedena revize směrnice o kombinované výrobě tepla a elektřiny (kogeneraci) za účelem podpory vysoce účinné kogenerace, kogenerace v malém měřítku, využití odpadního tepla z průmyslu a dálkového vytápění a chlazení prostřednictvím toho, že budou členské státy podněcovány, aby vytvořily stabilní a příznivý regulační rámec tak, že zavedou integrované plánování poptávky po teplu/chlazení a elektrické energii, a prostřednictvím toho, že Komise zváží prioritní přístup kogenerace k elektrické soustavě, využití průmyslového tepla a podpoří využití vysoce účinné kogenerace, kogenerace v malém měřítku a dálkového vytápění v budovách a udržitelné financování kogenerace, např. povzbuzením členských států k tomu, aby zavedly finanční pobídky;

21. vyzdvihuje význam sítě pro distribuovanou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny či kombinovanou výrobu tepla, elektřiny a chlazení, která v praxi umožňuje zdvojnásobit celkovou energetickou účinnost; poukazuje také na to, že skladování tepla či chlazení by mohlo vést k větší flexibilitě soustavy během špičky, tedy umožnit výrobu elektřiny a skladování tepla, když výroba přesáhne lokální potřebu;

22. vyzývá členské státy, aby nejen podporovaly vysoce účinnou průmyslovou kombinovanou výrobu, včetně přechodu z fosilních paliv na biomasu, ale aby ty státy, které mají infrastrukturu pro dálkové vytápění, rovněž prosazovaly využívání kogenerace tím, že budou podporovat zřizování a modernizaci systémů dálkového vytápění prostřednictvím odpovídajících opatření v oblasti financování a regulace;

23. pokládá za nezbytné, aby byla součástí zpracování odpadu výroba páry a/nebo elektřiny, a nedocházelo tak ke ztrátám bioplynu a tepla; zastává názor, že zařízení na zpracování odpadu, která žádným způsobem nezajišťují zároveň výrobu tepla či elektřiny, by neměla získat povolení;

24. vítá pokračující práci Komise na inteligentních sítích a inteligentních měřičích; považuje za důležité zajistit pro inteligentní sítě a inteligentní měřiče dlouhodobě stabilní, harmonizované regulační prostředí; naléhavě vyzývá Komisi, aby rozvoj inteligentních sítí a inteligentních měřičů podporovala a vytvářela pro něj pobídky stanovením společných norem, jejichž součástí musí být požadavky týkající se soukromí, údajů a frekvencí; doporučuje, aby pracovní skupina pro inteligentní sítě působící v Komisi náležitě zohledňovala stanoviska všech zainteresovaných stran; žádá Komisi, aby Parlament pravidelně informovala o postupu své činnosti;

25. vítá práci Komise na vytvoření jednotné energetické soustavy a v této souvislosti ji vyzývá, aby předložila praktické návrhy na zjednodušení a urychlení schvalovacích postupů pro prioritní infrastrukturní projekty;

26. vyzývá Komisi, aby posílila spolupráci mezi EU a provozovateli energetických soustav (rozšíření úlohy Evropské sítě provozovatelů přepravních soustav – ENTSO) s cílem zkvalitnit jejich přeshraniční propojení a výkon;

27. žádá Komisi, aby podporovala a prosazovala vytvoření a rozvoj evropské sítě stejnosměrného proudu s vysokým napětím, v jejímž rámci bude možné optimálně zužitkovat energii z obnovitelných zdrojů, zejména větrnou a vodní energii; tato síť by zajišťovala dálkový přenos energie při nízkých energetických ztrátách a umožnila synergii mezi všemi obnovitelnými zdroji energie;

Rozvoj měst a budovy

28. podporuje mnohoúrovňový, decentralizovaný přístup k politice energetické účinnosti; poukazuje na to, že energetická účinnost může hrát rozhodující roli při rozvoji městských i venkovských oblastí; zdůrazňuje, že je třeba více podporovat iniciativy, které se zaměřují na zvyšování energetické účinnosti a snižování emisí skleníkových plynů na místní a regionální úrovni, jako je Pakt primátorů a iniciativa pro inteligentní města; zdůrazňuje potenciál podpory a provádění osvědčených postupů s ohledem na energetickou účinnost na úrovni obecních a regionálních agentur; konstatuje rovněž, že harmonizace politiky soudržnosti se strategií EU2020 může přispět k inteligentnímu a udržitelnému růstu členských států a regionů;

29. vyzývá Komisi, aby posoudila možnosti v oblasti energetické účinnosti veřejných budov, počínaje objekty veřejné správy včetně škol, a navrhla nákladově efektivní cíl pro snížení spotřeby primární energie u budov; vyzývá členské státy, aby zavedly realizovatelné programy na podporu komplexních rekonstrukcí, které v počáteční fázi sníží spotřebu energie o více než 50 % v porovnání s energetickou náročností před rekonstrukcí, přičemž míra financování a/nebo fiskální a jiná podpora musí být úměrná míře zlepšení; žádá, aby byla členským státům uložena povinnost zařadit do vnitrostátních akčních plánů pro energetickou účinnost pro oblast rekonstrukcí soubor ročních cílů, a vyzývá Komisi, aby navrhla politické nástroje, které v rámci energetické strategie do roku 2050 umožní dosáhnout téměř nulové energetické spotřeby fondu budov;

30. vyzývá Komisi k rozšíření působnosti politiky v oblasti budov tak, aby zahrnovala ekologické čtvrti, s cílem zajistit, aby výsledkem optimalizace zdrojů na místní úrovni byla nižší spotřeba primární energie u budov a nižší náklady pro spotřebitele;

31. domnívá se, že je zásadní, aby obydlí osob, které čelí energetické chudobě, dosáhla nejvyšší možné normy energetické účinnosti, aniž by přitom došlo ke zvýšení denních nákladů pro tyto domácnosti; zdůrazňuje, že to bude často vyžadovat podstatné investice do bytového fondu, ale současně to přinese mnoho výhod neenergetického charakteru, např. snížení úmrtnosti, celkově lepší životní podmínky, nižší zadluženost a snížení nákladů na zdravotní péči v důsledku nižšího znečištění vnitřních prostor a menšího teplotního stresu;

32. vyzývá Komisi a členské státy, aby využívaly audity investičního stupně s cílem zhodnotit kvalitu certifikátů energetické náročnosti; vyzývá Komisi, aby na základě těchto hodnocení vypracovala pro členské státy pokyny k zajištění kvality jejich certifikátů energetické náročnosti a ke zlepšení energetické účinnosti opatření prováděných na základě doporučení vyplývajících z těchto certifikátů;

33. je přesvědčen, že pro dosažení cíle v oblasti úspor energie je klíčové, aby šly orgány veřejné správy na celostátní, regionální i místní úrovni příkladem; vyzývá orgány veřejné správy, aby překročily rámec požadavků stanovených ve směrnici o energetické náročnosti budov, zejména prostřednictvím co nejrychlejší rekonstrukce svého stávajícího fondu budov na úroveň srovnatelnou s normou téměř nulové spotřeby energie v případech, kdy je to technicky a ekonomicky možné; na druhou stranu uznává, že stávající rozpočtová omezení, především na regionální a místní úrovni, často snižují schopnost veřejných subjektů investovat přímo; vyzývá Komisi a členské státy, aby usnadnily a podpořily vývoj inovativních řešení tohoto problému, včetně smluv o energetické náročnosti a tržních nástrojů, a aby vybídly orgány veřejné správy k dosahování finančních úspor prostřednictvím víceletých rozpočtových rámců, pokud tak ještě nečiní;

34. uznává průkopnickou úlohu Evropské unie; domnívá se, že orgány a instituce EU by měly jít příkladem, zejména u budov, u nichž byl zjištěn potenciál k energetické účinnosti, a sice tyto budovy do roku 2019 v rámci širšího auditu využívání energie orgány a institucemi EU finančně úsporným způsobem modernizovat tak, aby jejich spotřeba energie byla téměř nulová;

35. zdůrazňuje potenciál budov v oblasti úspor energie, a to jak ve městech, tak i ve venkovských oblastech; konstatuje, že rekonstrukcím v zájmu dosažení úspor energie brání především u domácností různé překážky, například počáteční náklady, rozdělování pobídek či složitost jednání v bytových domech; vyzývá k nalezení inovativních řešení, která tyto překážky odstraní, jako jsou plány na modernizaci čtvrtí, finanční pobídky a technická pomoc; zdůrazňuje, že programy EU by měly pro rekonstrukce budov skýtat pobídky, které přesahují minimální zákonné požadavky a týkají se pouze budov s potenciálem k energetické účinnosti; žádá podporu těch metod rekonstrukce, které jsou hospodárnější a současně zajišťují vysoké úspory;

36. zdůrazňuje význam snížení vysokých nákladů na palivo pro chudší domácnosti prostřednictvím podpory celkových rekonstrukcí, které povedou ke snížení spotřeby energie a příslušných nákladů; žádá příslušné orgány na místní, regionální a celostátní úrovni i na úrovni EU, aby věnovaly zvýšenou pozornost sociálnímu bydlení a zajistily, že dodatečné náklady na investice do energetických úspor neponesou nájemníci vyžadující zvláštní ochranu;

37. žádá Komisi, aby v rámci nadcházející inovační strategie prosazovala nové iniciativy na podporu rekonstrukcí budov, jako např. inovační partnerství pro energetickou účinnost v energeticky účinných městech / městech s nulovými emisemi;

38. vyzývá členské státy, aby podpořily nahrazení určitých energeticky náročných budov, které nejsou součástí kulturního dědictví, v případech, kdy by jejich rekonstrukce nebyla udržitelná či nákladově efektivní;

39. vyzývá členské státy, aby urychlily zavádění certifikátů energetické náročnosti, které vystavují nezávislí kvalifikovaní a/nebo schválení odborníci, a aby vytvořily jednotná správní místa zajišťující přístup k technickému poradenství a podpoře a také finanční pobídky, jež budou dostupné na regionální, celostátní a evropské úrovni;

40. žádá Komisi a členské státy, aby zajistily širší využití energetických auditů a strukturovaných postupů hospodaření s energií ve firmách a u průmyslových budov a aby navrhly mechanismy podpory malých a středních podniků, a podnítily tak vylepšení nebo vytvoření vnitrostátních programů či dobrovolných dohod;

41. vyzývá Komisi k nasazení všech prostředků nezbytných k tomu, aby mohla provést rozsáhlé konzultace ještě předtím, než předloží srovnávací metodický rámec pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost podle směrnice o energetické náročnosti budov, což má učinit do 30. června 2011, a zabránila tak negativním reakcím ze strany členských států; domnívá se, že jakmile bude srovnávací metodika zavedena, bude účastníky trhu motivovat k investicím do energeticky účinných řešení;

42. žádá Komisi, aby do roku 2012 navrhla energetické standardy nebo požadavky pro instalaci pouličního osvětlení orgány veřejné správy, včetně využití inteligentnějšího ovládání a způsobu používání veřejného osvětlení z hlediska úspor energie; naléhavě žádá, aby tato opatření zahrnovala stanovení celkových nákladů všech veřejných zakázek na instalace osvětlení za celou dobu jejich životnosti;

43. naléhavě žádá členské státy, aby systematicky uplatňovaly postupy zadávání veřejných zakázek zohledňující energetickou účinnost; zastává názor, že významným impulsem pro tuto politiku by bylo systematické definování energetické účinnosti jako jednoho z kritérií při udělování veřejných zakázek a jako podmínky u projektů financovaných z veřejných prostředků;

Informační a komunikační technologie a výrobky

44. vyzývá Komisi, aby vypracovala výrobkovou politiku, která lepší koordinací při formulování, přezkumu a uplatňování různých politických nástrojů zajistí větší provázanost výrobkových politik zaměřených na životní prostředí, a aby poskytovala podněty k větší dynamičnosti transformace trhu a zajišťovala smysluplnější informování spotřebitelů o úsporách energie; vyzývá proto Komisi, aby revidovala směrnici o ekodesignu a společně s ní i směrnici o energetických štítcích (tzn. přesunula revizi směrnice o energetických štítcích na dřívější termín); v ideálním případě by měla být současně přezkoumána i pravidla pro ekoznačku a ekologická pravidla pro zadávání veřejných zakázek a měla by být uplatňována v koordinaci s opatřeními, která se týkají ekodesignu a energetických štítků;

45. vyzývá k rychlému a řádnému provádění směrnic o ekodesignu a energetických štítcích a vyjadřuje politování nad současnými dlouhými prodlevami; doporučuje stanovení jednoznačnějších a přísnějších lhůt pro přijetí, a to prostřednictvím navržení prováděcích opatření, resp. aktů v přenesené pravomoci pro nové energetické výrobky; vyjadřuje politování nad tím, že Komise dosud plně nevyužila potenciálu směrnice o ekodesignu, a je pevně přesvědčen, že tato směrnice by se měla vztahovat na větší počet výrobků, případně včetně nových domácích spotřebičů, informačních a komunikačních technologií, energetických výrobků určených pro budovy (např. průmyslových elektrických motorů, strojů, klimatizace, výměníků tepla, tepelných a osvětlovacích systémů a čerpadel), průmyslových a zemědělských zařízení, stavebních materiálů a výrobků pro účinné využívání vody; vyzývá Komisi, aby při přijímání prováděcích opatření zohlednila rozdíly mezi spotřebním zbožím a investičními produkty a aby před vydáním těchto opatření prokázala jejich potenciál k zajištění úspor energie a proveditelnost; naléhavě žádá, aby minimální požadavky na energetickou účinnost stanovené v rámci směrnice o ekodesignu zahrnovaly i celkové náklady a emise za celou dobu životnosti pro všechny výrobky, a to včetně jejich recyklace;

46. vyzývá Komisi, aby kombinovala stávající evropské právní předpisy, jako je směrnice o ekodesignu a směrnice o energetických štítcích, s cílem provádět právní předpisy EU co nejefektivněji a využívat jejich součinnosti, zejména v zájmu spotřebitele;

47. vyzývá Komisi, aby přijala konkrétní iniciativy, například legislativní opatření, za účelem efektivnějšího využívání zdrojů u výrobků; konstatuje, že zlepšení v oblasti efektivity využívání zdrojů by vedlo i k významnému zlepšení energetické účinnosti;

48. trvá na tom, že je nutné klást větší důraz na analýzu dopadů norem energetické účinnosti, včetně vztahu mezi cenou a kvalitou konečného výrobku, vlivů na energetickou účinnost a přínosů pro spotřebitele; uznává, že Komise všechny tyto účinky analyzuje, avšak zdůrazňuje, že Komise a členské státy musí vyvinout mnohem větší úsilí v oblasti komunikace a v oblasti kontroly všech výrobků, včetně dovážených, jako jsou např. úsporné žárovky;

49. v této souvislosti považuje za vhodný nástroj k lepšímu pronikání energeticky účinných výrobků, čerpadel, motorů apod. na trh jednotné technické normy;

50. vyzývá Komisi, aby zajistila, že se právní předpisy zaměří na výrobky, systémy a na jejich využívání energie, a považuje za nezbytné, aby bylo zvýšeno povědomí občanů EU, včetně příslušných pracovníků prodeje, o energetické účinnosti a efektivním využívání zdrojů u spotřebních a energetických výrobků; domnívá se, že by při hodnocení spotřeby energie měly být jednotlivé výrobky a jejich součásti posuzovány jako celek, a nikoli jednotlivě;

51. zdůrazňuje, že Evropa by měla být průkopníkem při vyvíjení internetových technologií souvisejících s oblastí energetiky a nízkouhlíkových informačních a komunikačních technologií a aplikací; zdůrazňuje, že informační a komunikační technologie mohou a měly by hrát významnou úlohu v podpoře odpovědné spotřeby energie v domácnostech, dopravě, ve výrobě a distribuci elektrické energie, jakož i v samotném odvětví informačních a komunikačních technologií, jež zodpovídá za cca 8 % spotřebované elektřiny; žádá proto, aby byl posouzen potenciál k energetické účinnosti především u datových center; zastává názor, že lepší podporu inovací musí vždy doprovázet snížení byrokratické zátěže žadatelů; uznává, že za účelem zlepšení energetické účinnosti v odvětvích, která produkují největší množství emisí, a za účelem snížení těchto emisí je nutné podporovat partnerství mezi nimi a odvětvím informačních a komunikačních technologií;

52. zdůrazňuje, že informovanost společnosti ohledně přínosu inteligentního měření je nezbytná pro jeho úspěch; připomíná, že zpráva Parlamentu z vlastního podnětu o „nové digitální agendě pro Evropu: 2015.eu" stanovila politický cíl, že do roku 2015 by mělo být 50 % evropských domácností vybaveno inteligentními měřiči; vítá úsilí pracovní skupiny pro oblast inteligentního měření a žádá Komisi, aby do konce roku 2011 předložila několik doporučení, kterými zajistí, že:

— inteligentní měření bude prováděno v souladu s časovým plánem třetího balíčku opatření pro trh s energií tak, aby bylo možné splnit jeho cíl, tedy vybavit do roku 2020 80 % budov inteligentními měřiči,

— se členské státy do konce roku 2011 dohodnou na minimálních společných funkčních parametrech inteligentních měřičů,

— z inteligentního měření budou mít prospěch spotřebitelé, kterým se například sníží spotřeba energie, že bude poskytnuta pomoc nízkopříjmovým spotřebitelům a spotřebitelům vyžadujícím zvláštní ochranu a že na vnitrostátních trzích budou povoleny a podporovány agregace, v nichž dochází ke spojování odběru větším počtem konečných zákazníků s cílem získat nižší sazby, než jaké by kterýkoliv z těchto zákazníků získal individuálně,

— členské státy vypracují a zveřejní strategii, díky níž budou moci z potenciálních výhod inteligentního měření těžit všichni spotřebitelé, včetně osob vyžadujících zvláštní ochranu a osob s nízkými příjmy,

— vnitrostátní provozovatelé přepravních soustav a regulační orgány budou povinny zavést sazby zohledňující, v kterou dobu je síť využívána, aby tak finančně motivovaly k používání nouzového odpojování neprioritních obvodů a k řízení poptávky,

— bude pro inteligentní měřiče vypracováno prováděcí opatření týkající se ekodesignu, aby bylo zaručeno, že tyto výrobky jsou energeticky účinné a že zbytečně nezvyšují spotřebu energie v domácnostech,

— probíhající přípravná studie o síťových pohotovostních režimech (prováděná v rámci směrnice o ekodesignu) se bude zabývat inteligentními měřiči za účelem jejich případné budoucí regulace;

53. poznamenává, že technický pokrok může otevřít příležitosti pro skokové změny v oblasti energetické účinnosti; vyzývá Komisi, aby do plánu SET zařadila oddíl zaměřený na rozvoj a podporu technologií, materiálů – např. pro stavebnictví či výrobu strojů – a výrobků, jako je osvětlení s velmi nízkou spotřebou energie či tištěná elektronika, které přispívají k energetické účinnosti a efektivnímu využívání zdrojů; vyzývá Komisi a členské státy, aby navrhly pobídky a programy pro obzvláště inovativní technologie, včetně cíleného výzkumu a vývoje, malovýroby apod.;

54. v zájmu podpory energetické účinnosti vyzývá Komisi, aby v součinnosti s vnitrostátními energetickými regulačními úřady zkombinovala práci na inteligentních sítích a inteligentních měřičích s cenovými pobídkami (odstupňovanými cenami) a větší pružností cen, například v závislosti na denní době, ve vnitrostátních sazebnících s cílem motivovat k nižší spotřebě elektrické energie, a připomíná, že v souladu se třetím energetickým balíčkem mají členské státy povinnost zavést inovativní vzorce pro tvorbu cen;

55. vyzývá k přijetí opatření pro řešení tzv. zpětného účinku, aby bylo zajištěno, že dopad technického pokroku nebude zmařen tlakem na snižování cen energií a větší spotřebou;

Doprava

56. žádá Komisi, aby vydala ambiciózní bílou knihu o dopravě s cílem vybudovat udržitelnou evropskou dopravní politiku, která podpoří zavedení nových, energeticky účinných technologií a sníží závislost na fosilních palivech, zejména na ropě, například prostřednictvím elektrifikace a jiných prostředků, a v této souvislosti přispěje ke zvýšení povědomí o otázkách energetiky při plánování infrastruktury a územním plánování;

57. domnívá se, že je naléhavě nutné využívat veškeré nástroje, včetně zdanění vozidel a pohonných hmot, označování, minimálních norem účinnosti a opatření na zlepšení a prosazování veřejné dopravy, které přispějí ke snížení emisí z dopravy;

58. zdůrazňuje, že uplatňování informačních a komunikačních technologií v silniční dopravě a ve vztahu k jejím styčným bodům s jinými druhy dopravy významně přispěje ke zvýšení energetické účinnosti a bezpečnosti tohoto druhu dopravy, a to tím spíše, dojde-li současně k logistickým vylepšením a další racionalizaci dopravy, a vyzývá Komisi a členské státy, aby v celé Unii zajistily koordinované a účinné zavedení systému e-Freight a inteligentních dopravních systémů;

59. zdůrazňuje, že má-li být dosaženo předpokládané energetické účinnosti uvedené výše, je nezbytné investovat do odvětví dopravy, zejména do železničních a městských dopravních systémů, aby se co nejvíce omezilo používání dopravních prostředků náročnějších na spotřebu energie;

60. zdůrazňuje, že je zapotřebí zvýšit energetickou účinnost dopravního systému celkově, a to přechodem od energeticky velmi náročných druhů dopravy, jako jsou nákladní a osobní automobily, k druhům přepravy s nízkou spotřebou energie, jako je železniční doprava, jízda na kole či chůze v případě přepravy osob nebo železniční doprava a ekologická lodní doprava v případě přepravy nákladů;

61. uznává, že větší účinnost pohonných hmot v dopravních prostředcích může výrazně snížit jejich spotřebu, vyzývá Evropskou komisi, aby zhodnotila, jakého pokroku bylo dosaženo ve snižování emisí u jednotlivých druhů dopravy, a zajistila naplňování dlouhodobých cílů, a to – zejména v odvětví automobilového průmyslu a silniční dopravy – stanovením dalších cílů, pokud to bude vhodné, a prosazováním dalších norem energetické účinnosti, například pro přenosné klimatizace, a zastává názor, že EU by měla v oblasti energetické účinnosti usilovat o dosažení takových výsledků, které budou špičkové v celosvětovém měřítku; bere na vědomí, že informace pro spotřebitele a reklama mohou být důležitými činiteli ve snaze nasměrovat spotřebitele k tomu, aby nakupovali a jezdili způsobem, který je účinnější z hlediska spotřeby energie;

62. vyzývá Komisi, aby u všech dopravních prostředků podporovala nákladově efektivní vývoj a používání inovativních zařízení, která zlepší energetickou účinnost (např. spoilery u nákladních automobilů a jiná vylepšení aerodynamiky či funkčnosti);

63. v této souvislosti vybízí k podpoře používání energeticky účinných pneumatik, které nesnižují bezpečnost, a žádá Komisi, aby stanovila minimální požadavky na energetickou účinnost vozidel zakoupených orgány veřejné správy a pneumatik těchto vozidel; žádá Komisi, aby do konce roku 2011 předložila strategii snižování spotřeby pohonných hmot a emisí CO_2 u těžkých nákladních vozidel, která stávající předpisy téměř vůbec neupravují;

64. vyzývá Komisi, aby zvážila zavedení jednotného povinného celoevropského systému označování osobních vozidel, což by omezilo narušování trhu, přispělo k lepší informovanosti evropské veřejnosti a k využívání technických inovací při snižování spotřeby energie a znečišťujících emisí z vozidel; rovněž vyzývá Komisi, aby prověřila možnost rozšířit navrhovaný jednotný systém označování na elektromobily a hybridní vozidla;

65. vyzývá Komisi, aby nejpozději do poloviny roku 2011 zajistila rámcové podmínky pro vývoj elektromobilů, zejména pokud jde o standardizaci infrastruktury a technologií nabíjení, které zaručí interoperabilitu a bezpečnost infrastruktury a podpoří zavádění infrastruktury pro nabíjení elektromobilů v členských státech; dále Komisi vyzývá, aby vypracovala harmonizované podmínky schvalování elektromobilů se zvláštním ohledem na zdraví a bezpečnost jak pracovníků, tak i konečných uživatelů; vyzývá Komisi, aby zajistila srovnatelné rámcové podmínky také pro vývoj vozidel využívajících palivové články nebo jiné udržitelnější zdroje energie;

66. znovu opakuje, že je třeba podpořit intermodální řešení dopravy a také rozvoj inteligentních dopravních systémů tak, aby bylo v odvětví dopravy dosaženo úspor energie (včetně zpoplatnění vjezdu do přetížených oblastí, informačních technologií pro řízení dopravy, železniční infrastruktury atd.);

67. vyzývá členské státy, aby zrušily daňové režimy, které podněcují ke koupi vozidel, jež nevyužívají pohonné hmoty efektivně, a nahradily je daňovými režimy, které podněcují ke koupi vozidel, jež pohonné hmoty efektivně využívají;

68. uznává, že zavedení modulárních silničních vlaků je udržitelným řešením, které přispívá k vyšší míře energetické účinnosti odvětví silniční dopravy; dále uznává, že rozdílná pravidla, jimž modulární silniční

vlaky čelí při přejezdu hranic mezi zeměmi, působí proti rozsáhlejšímu využívání tohoto druhu silniční dopravy; vyzývá Komisi, aby prošetřila, které rozdíly v pravidlech je možné jednoduše překonat a jak lze zajistit vyšší míru přeshraniční přepravy modulárními silničními vlaky;

69. domnívá se, že pro zvýšení energetické účinnosti mají rozhodující význam cenové signály a že součástí revidovaného akčního plánu pro energetickou účinnost by mělo být revidované zdanění energií, neboť využívání ekonomických nástrojů je nákladově nejefektivnějším způsobem prosazování úspor energie;

Pobídky a financování

70. připomíná Komisi a členským státům „energetickou triádu", podle níž by před tím, než se odsouhlasí jakékoli investice do zvýšení nabídky energie, měla být snížena poptávka po energii;

71. vyzývá Komisi, aby předložila zprávu o potřebě další finanční pomoci za účelem zvýšení energetické účinnosti stávajícího fondu budov, která rovněž zhodnotí současné finanční nástroje; Komise by měla předložit návrhy na vytvoření evropského rámce revolvingových finančních nástrojů na podporu či zajištění doplňkových opatření zaměřených na energetickou účinnost, stávajících vnitrostátních programů a distribučních kanálů (např. prostřednictvím sdílení rizik) s cílem podnítit vytváření a zlepšování programů pro energetickou účinnost v členských státech; žádá Komisi, aby v rámci akčního plánu pro energetickou účinnost navrhla politické nástroje, které zajistí finanční zdroje pro zvyšování energetické účinnosti na celostátní, regionální či místní úrovni; domnívá se, že tyto zdroje by prostřednictvím finančních zprostředkovatelů mohly hrát důležitou úlohu při vytváření nástrojů, které by zajistily možnost financování pro majitele soukromých objektů, malé a střední podniky a poskytovatele energetických služeb; podporuje myšlenku, že takové nástroje vedou k větší podpoře náročnějších opatření zaměřených na úspory energie;

72. domnívá se, že při přípravě tohoto rámce je třeba mít na zřeteli veškeré finanční prostředky, které jsou v členských státech dostupné, aby bylo dosaženo součinnosti a nedocházelo k překrývání s ostatními finančními nástroji;

73. vítá podporu, kterou v rámci strategie Evropa 2020 získal záměr přenést daňové zatížení na zdanění energií a ekologické daně, jež mohou spotřebitele a průmyslové podniky motivovat k energetické účinnosti a vytváření pracovních míst; vybízí členské státy, aby zvážily možnost snížit sazby DPH v případě rekonstrukcí budov za účelem zvýšení jejich energetické účinnosti;

74. vyzývá Komisi, aby předložila roční zprávu o tom, zda a jakým způsobem byly na úrovni členských států vytvořeny vhodné (daňové a dotační) pobídky, jako např. odpisy drobného průmyslového vybavení do výše 10 000 EUR v soukromé sféře a v kategorii malých a středních podniků nebo, v průmyslové sféře, progresivní odpisy ve výši 50 % v prvním roce nebo vytvoření vhodných investičních pobídek či dotací určených na výzkum, s cílem nadále prosazovat opatření v oblasti energetické účinnosti;

75. zdůrazňuje, že systém EU pro obchodování s emisemi má obrovský finanční potenciál pro investice do energetické účinnosti; konstatuje, že dražbou emisních povolenek EU budou získány prostředky v řádu miliard eur; připomíná, že podle směrnice o systému obchodování s emisemi by mělo být nejméně 50 % těchto příjmů investováno do adaptačních opatření a do opatření ke zmírnění dopadů změny klimatu, včetně energetické účinnosti; zdůrazňuje, že tyto výnosy by stejně jako výnosy ze zdanění uhlíku měly být přednostně využity na financování hospodárných opatření ke zvyšování energetické účinnosti a zavádění technologií, které to umožní; dále poukazuje na to, že firmy v EU skupují miliony kreditů v rámci mechanismu čistého rozvoje (CDM) zejména v Číně a Indii, přestože by mohly investovat do CDM v nejméně rozvinutých zemích nebo do energetické účinnosti v Evropě;

76. domnívá se, že by tento rámec měl zohlednit zkušenosti s existujícími revolvingovými nástroji zajišťovanými z veřejných prostředků, využít stávající fondy EU a měl by být navržen tak, aby přitáhl další veřejné či soukromé finanční prostředky s cílem vytvořit co největší pákový efekt; domnívá se, že Evropská komise nemůže být vždy jediným zdrojem veškerých finančních prostředků; vyzývá Komisi, aby sehrála klíčovou úlohu v úsilí uvolnit a maximálně využít finanční prostředky, které jsou k dispozici v rámci veřejných i soukromých finančních institucí; domnívá se, že Komise by měla pobízet finanční instituce i programy financování, jako např. Evropskou investiční banku, aby ve vysoké míře upřednostňovaly inovativní iniciativy v oblasti energetické účinnosti, obzvláště pokud přispívají k plnění dalších cílů EU, jako je např. růst zaměstnanosti;

77. uznává, že nedostatek počátečních finančních prostředků je hlavní překážkou rekonstrukcí budov v kategorii domácností a malých a středních podniků, a vyzývá Komisi, aby vypracovala seznam inovačních řešení a osvědčených postupů, které by tento problém pomohly překonat, jako např. úspěšné mechanismy „pay as you save“ (průběžné splácení), revolvingové fondy a banky pro zelené investice (podle modelu KfW v Německu či Caisse Depots ve Francii);

78. uznává, že jednou z největších překážek dosažení energetické účinnosti na místní a regionální úrovni je skutečnost, že vyžaduje počáteční investici; je přesvědčen, že každé opatření přijaté na úrovni EU by mělo náležitě zohledňovat důsledky, jaké přinese obcím a regionům, i jejich rozpočtová omezení; doporučuje proto, aby Komise při přípravě doporučení pro rozvoj v oblasti energetiky konzultovala s místními a regionálními zástupci a aby poskytovala finanční podporu místním a regionálním projektům prostřednictvím inovačních programů využívajících stávající zdroje energie a strukturální fondy;

79. vítá dohodu mezi Parlamentem a Radou o využití nepřidělených finančních prostředků podle nařízení EEPR k vytvoření specializovaného finančního nástroje, který by podpořil iniciativy zaměřené na energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie na místní a regionální úrovni; zároveň poukazuje na to, že navzdory významnému potenciálu tohoto odvětví pro vytváření pracovních míst jsou investice do energetické účinnosti v programu evropské hospodářské obnovy nezaslouženě málo podporovány;

80. zdůrazňuje, že je potřeba zlepšit využívání stávajících fondů EU, jako je např. EFRR a EZFRV, na opatření zaměřená na energetickou účinnost; vyzývá členské státy, aby energetické účinnosti přiznaly prioritní postavení ve svých operačních programech, a vyzývá Komisi a vnitrostátní orgány, aby zajistily snadnější využívání strukturálních fondů pro opatření v oblasti energetické účinnosti, například zabezpečením lepšího toku informací na místní úrovni nebo zřizováním jednotných správních míst, a v neposlední řadě připomíná, že tato opatření by měla být vyhodnocována, přičemž významným parametrem tohoto hodnocení by měly být výsledky v oblasti energetické účinnosti;

81. v souvislosti s očekávanou revizí politiky soudržnosti a regionální politiky a finančního výhledu EU žádá, aby byly úspory energie součástí podmínek poskytování pomoci EU a aby byly brány v úvahu možnosti investovat větší podíl prostředků přidělovaných na vnitrostátní úrovni do opatření na zlepšení energetické účinnosti a na využití obnovitelné energie;

82. vyzývá Komisi, aby přezkum v polovině období využila k přidělení většího množství finančních prostředků na programy v oblasti energetické účinnosti a k prosazení možnosti využít až 15 % EFRR na energetickou účinnost;

83. zdůrazňuje, že je třeba zajistit technickou pomoc a finanční inženýrství na úrovni orgánů místní a regionální samosprávy s cílem podporovat místní subjekty při vytváření projektů, např. využitím nástroje technické pomoci Evropské investiční banky ELENA a zkušeností poskytovatelů energetických služeb;

84. vyzývá Komisi, aby posílila finanční mechanismy (např. nástroj ELENA) a zvážila vytvoření doplňkových mechanismů financovaných z programu pro inteligentní energii;

85. poukazuje na to, že politiky v oblasti energetické účinnosti by se měly zaměřit na zapojení co největšího počtu stran z veřejného i soukromého sektoru, aby se dosáhlo maximálního možného pákového efektu, vznikla pracovní místa, podpořil se ekologičtější růst a zformování konkurenčního, provázaného a udržitelného evropského trhu pro energetickou účinnost;

86. poukazuje na to, že zavedení povinnosti energetických podniků plnit požadavky v oblasti úspor energie by mohlo přinést dodatečné zdroje financování pro opatření zaměřená na energetickou účinnost, např. pomocí poplatků z dodávané energie vztahujících se na provozovatele přenosových soustav a provozovatele distribučních soustav, pomocí finančních prostředků poskytnutých dodavateli za účelem splnění jejich povinnosti či formou pokut za nesplnění požadavků;

87. poukazuje na to, že ačkoli značnou část počátečního kapitálu potřebného k uskutečnění investic v oblasti úspor energie bude nutné získat ze soukromého sektoru, je zapotřebí zásahu orgánů veřejné správy, aby bylo možné překonat selhání trhu a zajistit, aby k přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství došlo včas a byly tak naplněny cíle EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a snižování emisí;

88. vyzývá Komisi, aby prosazovala opatření EU na podporu technické pomoci poskytované zkušenými (národními a mezinárodními) finančními zprostředkovateli:

— za účelem zvýšení informovanosti a zlepšení know-how řídících orgánů a veřejnosti a také soukromých finančních institucí, pokud jde o strategie financování a institucionální požadavky na podporu investic do energetické účinnosti,

— za účelem podpory veřejných a soukromých finančních institucí při provádění odpovídajících opatření a uplatňování finančních nástrojů,

— za účelem vytvoření udržitelných a efektivních finančních nástrojů tak, aby byly finanční prostředky lépe využity k investicím do energetické účinnosti,

— za účelem předávání osvědčených postupů a zkušeností mezi členskými státy a jejich finančními zprostředkovateli,

— za účelem vytvoření účinného komunikačního nástroje a zahájení dialogu zaměřeného na občany, jehož cílem by bylo předávat informace o energetické účinnosti cílovým skupinám osob a sloužit jako vodítko pro jejich chování, pokud jde o spotřebu energie;

89. uznává, že k úsporám energie motivuje funkční trh s energiemi; vyzývá Komisi, aby zhodnotila, jakou úlohu plní energetické společnosti, včetně poskytovatelů energetických služeb, při prosazování energetické účinnosti, a aby o tom podala zprávu, a vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly účinná opatření, která by energetické společnosti přiměla k investicím do energetické účinnosti a umožnila zvýšení energetické účinnosti u konečných uživatelů; vyzývá Komisi, aby na základě osvědčených postupů vypracovala doporučení, z nichž si budou moci členské státy zvolit model, který bude nejlépe vyhovovat jejich podmínkám, jako jsou např. systém bílých certifikátů, daňové úlevy, přímé pobídky apod.;

90. vyzývá Komisi, členské státy a orgány místní a regionální samosprávy, aby zvýšily své úsilí o prohloubení vzdělávání a odborné přípravy všech kategorií odborníků na energetickou účinnost, a to zejména technických zprostředkovatelů, ve všech odvětvích, a to zejména v celém hodnotovém řetězci ve stavebnictví a v malých a středních podnicích, s cílem zlepšit odbornou způsobilost pracovníků ve stavebnictví a vytvořit tak zelená pracovní místa na místní úrovni a zároveň usnadnit provádění ambiciózních právních předpisů v oblasti energetické účinnosti; v této souvislosti žádá plné využívání a navýšení strukturálních fondů a Fondu soudržnosti pro účely odborné přípravy;

91. vyzývá Komisi, aby prozkoumala použitelnost inovativních forem regulace, které dokáží účinně propojit značný potenciál k úsporám energie v nových členských státech s kapitálem a technologickými možnostmi vyspělejších členských států;

92. zdůrazňuje nutnost zlepšit rozvoj trhů s energetickými službami; žádá Komisi, aby v rámci revize směrnice o energetických službách zvážila opatření na podporu smluv o energetické náročnosti ve veřejném i soukromém sektoru; domnívá se, že poskytovatelé energetických služeb mají v mnoha ohledech nejlepší předpoklady k tomu, aby pomohli domácnostem, malým a středním podnikům a veřejnému sektoru překonat překážku vysokých počátečních investičních nákladů při rekonstrukcích stávajících budov pro účely energetické účinnosti; navrhuje Komisi, aby vypracovala studii zhodnocující osvědčené postupy v členských státech a také určila překážky plného využívání potenciálu, který skýtá mechanismus financování;

93. poukazuje na to, že podniky hrají prostřednictvím svého inovačního úsilí zásadní roli při navrhování a provádění opatření zaměřených na úspory energie; doufá, že financování ze strukturálních fondů bude podniky motivovat k aktivní účasti na projektech v oblasti energetické účinnosti;

94. znovu opakuje svou žádost, aby byl oddíl věnovaný energetické účinnosti v rámci evropské politiky sousedství posílen a aby byl systematicky zařazován do dialogů EU se třetími zeměmi;

95. uznává, že pro evropské podniky se rozvojem a výrobou energeticky účinných technologií (např. pro použití v oblasti motorů a pohonů, osvětlení, elektrospotřebičů atd.) a jejich uváděním na trh otevírají možnosti a potenciální příležitosti;

96. domnívá se v této souvislosti, že rozvoj a uvádění inovativních technologií na trh tvoří základ pro zvýšení energetické účinnosti ve všech sférách použití, snížení emisí skleníkových plynů a zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů;

97. trvá na tom, že energetická účinnost musí být jednou z priorit příštího rámcového programu pro výzkum (FP 8);

98. vyzývá Komisi, aby energetickou účinnost zařadila mezi klíčové priority osmého rámcového programu pro výzkum a vývoj a aby přiznala významnou roli dílčím programům věnovaným energetické účinnosti podobným současnému programu pro inteligentní energii; zdůrazňuje, že je třeba navýšit finanční prostředky na výzkum, vývoj a demonstrace v oblasti energetiky, mimo jiné že je do roku 2020 třeba významně navýšit oproti stávající výši prostředků budoucí rozpočet EU určený především na energii z obnovitelných zdrojů, inteligentní sítě a energetickou účinnost;

99. zastává názor, že v kontextu mezinárodních jednání o klimatu by měl být kladen větší důraz na význam opatření zaměřených na úspory energie; domnívá se, že ambiciózní politiky v oblasti energetické účinnosti se lépe uplatňují v praxi a mají menší dopad na konkurenceschopnost, jestliže jsou mezinárodně harmonizované; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby v rámci blížících se jednání v Cancúnu přesvědčily mezinárodní partnery EU o potřebě koordinovaných opatření v oblasti energetické účinnosti;

100. schvaluje výzvu skupiny G20 obsaženou v prohlášení z torontského summitu ze dne 27. června 2010, aby bylo ve střednědobém výhledu postupně ukončeno používání fosilních paliv, a poukazuje na to, že by se tak uvolnily miliardy EUR, které by mohly být nově vyčleněny na podporu opatření v oblasti energetické účinnosti, čímž by se mnohem vhodněji přispělo k naplňování strategických energetických cílů EU, jmenovitě cíle udržitelnosti, konkurenceschopnosti a zabezpečení dodávek;

101. domnívá se, že při vytváření energetických politik by vždy měl být zohledňován sociální rozměr dialogu o energetice, jenž se dotýká aspektů jako lidská práva, energetická chudoba a ochrana nízkopříjmových skupin spotřebitelů;

102. uznává, že politiky energetické účinnosti se při snižování spotřeby energie dosud dostatečně nezabývaly otázkou sociální přijatelnosti; zdůrazňuje, že pro úspěch opatření v oblasti energetické účinnosti má zásadní význam nejen chování uživatelů, nýbrž že je nutné také posílit důvěru spotřebitelů; požaduje, aby budoucí akční plán energetické účinnosti obsahoval dodatečná podpůrná opatření na zvýšení sociální přijatelnosti; zdůrazňuje zásadní úlohu, kterou může hrát regionální a místní úroveň při dosahování konsensu;

103. zdůrazňuje význam posílení informační politiky Komise a členských států v otázkách energetické účinnosti a úspor energie a jejího zaměření na všechny zúčastněné strany, a vyzývá Komisi a členské státy, aby zlepšily a dále usnadnily přístup k informacím o otázkách energetické účinnosti a úspor energie;

*

* *

104. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Dodržování lidských práv ve světě v roce 2009 a politika Evropské unie v této oblasti

P7_TA(2010)0489

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2009 a politice EU v této oblasti (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Evropský parlament,

— s ohledem na jedenáctou výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě, která se zabývá obdobím od července 2008 do prosince 2009,

— s ohledem na články 6 a 21 Lisabonské smlouvy,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a veškeré příslušné mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv,

— s ohledem na Chartu OSN,

— s ohledem na veškeré úmluvy OSN o lidských právech a opční protokoly k těmto úmluvám [1],

— s ohledem na regionální nástroje v oblasti lidských práv, zejména na Africkou chartu lidských práv a práv národů, opční protokol o právech žen v Africe, Americkou úmluvu o lidských právech a Arabskou chartu lidských práv, Mezivládní komisi organizace ASEAN pro lidská práva;

— s ohledem na vstup Římského statutu Mezinárodního trestního soudu (ICC) v platnost dne 1. července 2002 a na usnesení Parlamentu vztahující se k ICC [2],

— s ohledem na společný postoj Rady 2003/444/SZBP ze dne 16. června 2003 o Mezinárodním trestním soudu a na akční plán Rady navazující na tento společný postoj; s ohledem na zásadní úlohu ICC při předcházení závažným trestným činům v oblasti jeho působnosti,

— s ohledem na závazek Evropské unie k podpoře účinného fungování ICC,

— s ohledem na skutečnost, že je povinností každého státu vykonávat trestní pravomoc nad osobami odpovědnými za mezinárodní zločiny,

— s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech a probíhající jednání o přistoupení EU k této úmluvě,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,

[1] Úmluva Organizace spojených národů proti mučení; Úmluva OSN o právech dítěte; Úmluva OSN o odstranění všech forem diskriminace žen; Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením; Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před násilným zmizením.

[2] Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 265; Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s. 262; Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 88; Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 576; Úř. věst. C 279 E, 19.11.2009, s. 109; Úř. věst. C 15 E, 21.1.2010, s. 33; Úř. věst. C 15 E, 21.1.2010, s. 86; Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 183; Úř. věst. C 117 E, 6.5.2010, s. 198; Úř. věst. C 212 E, 5.8.2010, s. 60; Úř. věst. C 265 E, 30.9.2010, s. 15; Úř. věst. C 286 E, 22.10.2010, s. 25.

Čtvrtek, 16. prosince 2010

— s ohledem na dohodu o partnerství AKT (skupiny zemí Afriky, Karibiku a Tichomoří) – EU a její revizi ([1]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě ([2]) (Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, EIDHR),

— s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech ve světě,

— s ohledem na svá usnesení přijatá ve dnech 14. ledna 2009 ([3]) o vývoji Rady OSN pro lidská práva, včetně úlohy EU, a 25. února 2010 ([4]) na třináctém zasedání Rady OSN pro lidská práva,

— s ohledem na svá usnesení ze dne 1. února 2007 ([5]) a ze dne 26. dubna 2007 ([6]) o iniciativě na podporu všeobecného moratoria k trestu smrti a na rezoluci č. 62/149 přijatou dne 18. prosince 2007 Valným shromážděním OSN o celosvětovém moratoriu na výkon trestu smrti, jakož i na své usnesení ze dne 7. října 2010 o Světovém dni boje proti trestu smrti,

— s ohledem na protokol č.13 k evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, týkající se zrušení trestu smrti za všech okolností,

— s ohledem na Deklaraci OSN o zastáncích lidských práv, činnosti zvláštních zástupců generálního tajemníka OSN pro situaci zastánců lidských práv, obecné zásady EU týkající se zastánců lidských práv a na usnesení Parlamentu ze dne 17. června 2010 o zastáncích lidských práv ([7]),

— s ohledem na Deklaraci OSN o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založený na náboženství a víře,

— s ohledem na obecné zásady Evropské unie týkající se podpory dodržování mezinárodního humanitárního práva ([8]), trestu smrti, mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu a obecné zásady týkající se ochránců lidských práv a také dialogu se třetími zeměmi, lidských práv, prosazování a ochrany práv dítěte a násilí proti ženám a dívkám a boje proti všem formám diskriminace žen,

— s ohledem na soubor nástrojů Rady Evropské unie na podporu a ochranu všech lidských práv lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů (LGBT) ([9]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. října 2009 o budování demokracie v rámci vnějších vztahů EU ([10]),

— s ohledem na všechna usnesení, která přijal v případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu,

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. ledna 2010 o porušování lidských práv v Číně, a zejména o případu Liou Siao-po ([11]),

([1]) Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3; Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1., Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.
([2]) Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1.
([3]) Úř. věst. C 46E, 24.2.2010, s. 71.
([4]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0036.
([5]) Úř. věst. C 250 E, 25.10.2007, s. 91.
([6]) Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 775.
([7]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0226.
([8]) Úř. věst. C 327, 23.12.2005, s. 4.
([9]) Dokument Rady č. 11179/10
([10]) Úř. věst. C 265 E, 30.9.2010, s. 3.
([11]) Úř. věst. C 305 E, 11.11.2010, s. 9.

— s ohledem na článek 48 a čl. 119 odst. 2 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0339/2010),

A. vzhledem k tomu, že Všeobecná deklarace lidských práv je i nadále světovým referenčním dokumentem, v jehož rámci jsou v centru pozornosti všechny lidské bytosti,

B. vzhledem k tomu, že jedenáctá výroční zpráva Evropské unie o lidských právech (2008/2009) poskytuje všeobecný přehled o činnosti EU, pokud jde o situaci v oblasti lidských práv a demokracii ve světě,

C. vzhledem k tomu, že cílem tohoto usnesení je prověřit, zhodnotit a ve zvláštních případech podrobit konstruktivní kritice činnost EU v oblasti lidských práv a demokracie,

D. vzhledem k tomu, že situace v oblasti lidských práv v rámci EU má přímý vliv na důvěryhodnost EU a její schopnost provádět účinnou zahraniční politiku v této oblasti,

E. vzhledem k tomu, že Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně svobody náboženského vyznání či přesvědčení a práv příslušníků menšin,

F. vzhledem k tomu, že spravedlnost, demokracie a právní stát jsou jakožto záruka základních svobod a lidských práv pilíři trvale udržitelného míru, a vzhledem ke skutečnosti, že trvale udržitelného míru nemůže být dosaženo ochranou osob odpovědných za systematické zneužívání lidských práv a porušování mezinárodního trestního práva,

G. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva posílila pravomoci EU v oblasti zahraniční politiky způsobem, jenž posílí její hodnoty a cíle; vzhledem k tomu, že hlavní novinky vztahující se k vnější činnosti EU, jako je vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředseda Komise a Evropská služba pro vnější činnost, by měly vést k dalšímu upevnění vnější činnosti EU v oblasti lidských práv a poskytnout více možností začlenit otázky lidských práv do všech příslušných oblastí politik,

H. vzhledem k tomu, že Smlouva poskytuje EU jednotnou právní subjektivitu, která umožní její přistoupení k Evropské úmluvě o lidských právech a umožní Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku ověřit, zda jsou právní akty EU v souladu s Úmluvou,

I. vzhledem k tomu, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se stala Listina základních práv Evropské unie právně závaznou, čímž posiluje ochranu lidských práv v Evropě,

J. vzhledem k tomu, že EU významně podporuje Mezinárodní trestní soud a že propaguje všeobecnou platnost Římského statutu a hájí jeho celistvost s cílem chránit a rozšířit nezávislost Mezinárodního trestního soudu,

K. vzhledem k tomu, že společný postoj Rady ze dne 16. června 2003 a akční plán z roku 2004 potřebují upravit s ohledem na vývoj mezinárodního trestního práva od roku 2004; vzhledem k tomu, že je nutné prohloubit a zlepšit účinnou pomoc a spolupráci EU, protože počet zatykačů a soudních řízení u ICC se zvyšuje,

L. vzhledem k tomu, že úsilí v boji proti terorismu ve světě si žádá sladění bezpečnosti s dodržováním lidských práv,

M. vzhledem k tomu, že celosvětová hospodářská a finanční krize měla negativní dopad na práva v oblasti hospodářství a sociální a kulturní oblasti; vzhledem k tomu, že nejvíce byla krizí dotčena práva nejchudších lidí; vzhledem k tomu, že kvůli zvyšujícím se a kolísavým cenám a spekulacím s komoditami bojují miliony lidí v mnoha zemích Afriky, Asie a Latinské Ameriky o zajištění svých základních potřeb; vzhledem k tomu, že miliony lidí čelí nejistotě a nedůstojnému životu a že v některých zemích se protesty setkaly s reakcí v podobě jejich potlačování a násilí,

N. vzhledem k tomu, že práva v oblasti hospodářství a sociální a kulturní oblasti je nutné postavit na roveň práv občanských a politických; vzhledem k tomu, že doložky o lidských právech obsažené v dohodách mezi EU a zeměmi, které nejsou členy EU, musejí být dodržovány a prováděny,

O. vzhledem k tomu, že změna klimatu má trvalý a dlouhodobý dopad na oblast lidských práv; vzhledem k tomu, že negativním následkům jsou zvláště nejvíce vystaveny ohrožené skupiny v rozvojovém světě i v nejsevernějších oblastech Evropy, jako je domorodé obyvatelstvo, ale mohly by mít mnohem širší dopad,

P. vzhledem k tomu, že boj proti beztrestnosti má klíčový význam, neboť je zaměřen na prevenci a trestání nejtěžších zločinů a jejich pachatelů; vzhledem k tomu, že beztrestnost je průřezovou problematikou, která se týká široké škály lidskoprávních otázek, jako je mučení, trest smrti, násilí proti ženám, pronásledování zastánců lidských práv či boj proti terorismu,

Q. vzhledem k tomu, že podle OSN dosud nebyl vyřešen starý lidskoprávní problém dekolonizace, který se v bezprostředním sousedství EU týká zejména Západní Sahary,

R. s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o situaci v Západní Sahaře [1],

S. vzhledem k tomu, že pro existenci evropských institucí má klíčový význam provádění a prosazování základních zásad stanovených v Evropské úmluvě o lidských právech,

T. vzhledem k tomu, že se ve světě objevují nové formy porušování lidských práv, zejména v oblasti nových informačních technologií, k nimž patří zneužívání internetu a cenzura na internetu a porušování práva na soukromí prostřednictvím využívání osobních údajů,

U. vzhledem k tomu, že svoboda náboženského vyznání je stále více ohrožována, zejména ze strany autoritářských vlád, jež se zaměřují na náboženské menšiny, nebo ze strany vlád, které nejsou schopny předcházet útokům, obtěžování či jinému nepřátelskému jednání vůči některým jednotlivcům či náboženským skupinám,

V. vzhledem k tomu, že lidská práva jsou porušována v zemích, které uznaly pravomoci vycházející z mezinárodních nástrojů upravujících lidská práva, i v zemích, které neuznávají historicky nabytá práva,

1. znovu zdůrazňuje své pevné odhodlání a připomíná své dlouhodobé úsilí v oblasti ochrany lidských práv a demokracie založené na vytvoření silné a účinné politiky EU v oblasti lidských práv, která zaručí větší soudržnost a jednotnost všech oblastí politiky, a na bilaterálních vztazích se třetími zeměmi a aktivní účasti na mezinárodních fórech a také na podpoře mezinárodních a místních organizací občanské společnosti;

2. domnívá se, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost přestavuje historickou příležitost k odstranění přetrvávajících nedostatků politiky EU v oblasti lidských práv a demokracie; vyzývá v tomto ohledu k plnému souladu Evropské služby pro vnější činnost s účelem a duchem Lisabonské smlouvy, jejímž cílem je zajistit, aby jádrem vnější politiky EU v různých oblastech bylo dodržování a podpora lidských práv, jak je stanoveno v článcích 2, 3 a 21 SEU;

3. připomíná, že v souladu s hlavou V kapitoly 1 Smlouvy o EU musí být činnosti na mezinárodní scéně založeny na zásadách demokracie, právního státu, všeobecné platnosti, nezcizitelnosti a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod; zdůrazňuje, že tyto zásady představují základní společnou základnu pro vztahy EU se zeměmi, které nejsou členy EU;

4. domnívá se proto, že rozhodnutí, kam ve struktuře Evropské služby pro vnější činnost zařadit lidská práva, má velký význam; požaduje tudíž vytvoření ředitelství pro lidská práva a demokracii, jehož úkolem by bylo vypracovat jasně definovanou strategii EU v oblasti lidských práv a demokracie a zajišťovat celkovou koordinaci s mnohostrannými fóry; se zdůrazněním skutečnosti, že odborné znalosti v oblasti lidských práv a demokracie musí být jako klíčová odpovědnost zakotvena do každé zeměpisné či politické sekce Evropské služby pro vnější činnost, je pevně přesvědčen, že tento přístup zabrání tomu, aby lidská práva byla izolována, a je jediným způsobem, jak zajistit plné dodržování ustanovení Lisabonské smlouvy;

[1] Přijaté texty, P7_TA(2010)0443.

5. bere na vědomí závazek vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyně Komise budovat aktivní úlohu EU na světové scéně s cílem zlepšit situaci v oblasti lidských práv a demokracie v celosvětovém měřítku; naléhavě v tomto ohledu žádá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby zajistila vytvoření pracovní skupiny COHOM se sídlem v Bruselu s cílem zaručit účinné zapojení a včasný přístup k jiným orgánům a politikám EU; ve stejném duchu žádá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby zvážila význam povinného školení zaměstnanců EU v oblasti lidských práv, včetně vedoucích delegací a ředitelů Evropské služby pro vnější činnost;

6. vyzývá k vytvoření zvláštního zástupce pro lidská práva; zdůrazňuje, že jmenování zvláštních zástupců EU pro lidská práva, zejména pro zastánce lidských práv, mezinárodní humanitární právo a mezinárodní spravedlnost, stejně jako pro práva žen a dětí, by mohlo napomoci dosažení větší soudržnosti a viditelnosti vnější činnosti EU v této oblasti; zdůrazňuje, že by tito zvláštní zástupci EU měli být pověřenými osobami na úrovni expertů s prokázanými odbornými znalostmi v oblasti lidských práv;

7. má za to, že je velmi zapotřebí koherentnějšího rámce, aby byla podpora EU pro budování demokracie na celém světě účinnější; má za to, že vzhledem k tomu, že demokratická společnost, právní stát a záruky základních svobod jsou základem dodržování lidských práv, důsledná zahraniční politika EU se musí v prvé řadě soustřeďovat na podporu demokracie a lidských práv, což je nutné začlenit do všech dohod o spolupráci a strategickém partnerství mezi EU a zeměmi, které nejsou členy EU; domnívá se, že nová institucionální struktura EU a zejména Evropské služby pro vnější činnost nabízí příležitost zvýšit soulad a efektivitu EU v této oblasti;

8. vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby plnila své závazky týkající se začlenění otázky lidských práv do rámce vnější činnosti EU, tak aby byly tyto otázky zohledněny ve struktuře Evropské služby pro vnější činnost, které by byly poskytnuty potřebné zdroje, tak aby tato nová služba mohla zajistit zohlednění lidskoprávních otázek ve všech oblastech vnější akce, včetně SBOP, rozvoje a obchodu;

9. domnívá se, že postavení zvláštních zástupců EU by mělo být dále rozvíjeno, a nikoli postupně omezováno, a to zejména v zemích a regionech, v nichž EU nemá diplomatické zastoupení; s ohledem na důležitost otázek lidských práv v konfliktních a post-konfliktních oblastech považuje za nezbytné, aby všichni zvláštní zástupci EU měli mandát, který by pokrýval občanská a politická práva, hospodářská a kulturní práva, práva žen a dětí, mezinárodní humanitární právo a mezinárodní spravedlnost a který by hovořil konkrétně o podpoře a zajištění dodržování lidských práv, demokracie a právního státu; zdůrazňuje, že zvláštní zástupci EU jsou ústředními body pro interní řízení, odborné znalosti a zastání a logickými partnery pro třetí země a další subjekty mimo EU; vítá jmenování alespoň jedné osoby v každé delegaci EU, která je kontaktní osobou vedoucí koordinaci, začleňování a sledování politiky v oblasti lidských práv;

10. vítá ochotu představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyně Komise provést zásadní přezkum efektivity všech nástrojů EU v této oblasti, od dialogů o lidských právech a pokynů EU, přes Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR) až po bilaterální pomoc EU a činnost v oblasti multilaterálního fóra, a zahájit konzultační proces o vývoji nových strategií v oblasti lidských práv, které by vypracovávaly jednotlivé země a které by pokrývaly všechna lidská práva zakotvená v mezinárodních úmluvách a úmluvách OSN, jež rovněž zahrnují práva hospodářská, sociální a kulturní; zdůrazňuje odhodlání EP plně se účastnit tohoto konzultačního procesu a také význam zajištění této účasti; zdůrazňuje potřebu zapojit do něj organizace občanské společnosti;

11. sdílí názor, že takové strategie jednotlivých zemí v oblasti lidských práv, které Parlament opakovaně požadoval, mohou podstatně posílit jednotnost a účinnost vnější činnosti EU, pokud se stanou referenčním dokumentem, jenž stanoví specifické priority a cíle pro jednotlivé země, které budou začleněny do všech relevantních vnějších politik a nástrojů EU;

12. v souvislosti s tímto přezkumem trvá zejména na důležitosti provedení důkladného posouzení lidskoprávních aspektů Evropské politiky sousedství, jež by se mělo zabývat zejména soudržností a účinností stávajících mechanismů, jako jsou akční plány, zprávy o pokroku, dialogy o lidských právech a postup rozhodování o prohloubení vztahů se zeměmi, které nejsou členy EU;

13. považuje revidovanou rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí za zásadní zlom pro spolupráci Parlamentu s Komisí, lituje však, že Rada není součástí této dohody; zdůrazňuje nezbytnost zvýšit transparentnost a usnadnit neomezený přístup k dokumentům mezi všemi orgány EU s cílem vyvinout účinnější interinstitucionální spolupráci a soudržnost;

14. připomíná, že rozvoj soudržné zahraniční politiky EU je zásadní, pokud má Unie hrát významnou a konstruktivní úlohu při podpoře lidských práv po celém světě; vyzývá členské státy, aby při sledování tohoto cíle ukázaly neochvějné odhodlání a politickou vůli;

15. zdůrazňuje, že je třeba více se zaměřit na zlepšování schopnosti Evropské unie rychle reagovat na porušování lidských práv ze strany zemí, které nejsou členy EU, zejména pokud jde o poskytování podpory zastáncům lidských práv, kteří se ocitnou v nebezpečí, a na porušování lidských práv ze strany společností se sídlem v EU působících v zemích mimo EU, a to vypracováním strategických akčních programů;

16. uznává, že nevládní organizace jsou zásadní pro rozvoj a úspěch demokratických společností, podporu vzájemného porozumění a tolerance i pro nastolení a udržení proveditelných politických priorit a společných řešení problémů demokratického rozvoje;

Výroční zpráva o lidských právech ve světě

17. zdůrazňuje důležitost výroční zprávy EU o lidských právech, která analyzuje a vyhodnocuje politiku EU v oblasti lidských práv, zejména s ohledem na zviditelňování otázky lidských práv obecně; zdůrazňuje právo Evropského parlamentu dohlížet na opatření, která v oblasti lidských práv přijaly Komise a Rada; požaduje plné zapojení Evropského parlamentu při sestavování návrhů budoucích výročních zpráv, především částí, jež se týkají vlastní činnosti Parlamentu v oblasti lidských práv, a to při zohlednění postupu některých minulých předsednictví;

18. vítá výroční zprávu EU, kterou Parlamentu představila představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyně Komise, a také novou dobu pro předkládání zpráv založenou na kalendářním roce, která poskytne Parlamentu příležitost věnovat prosincové plenární zasedání, kde bude udělena každoroční Sacharovova cena za svobodu myšlení a kde proběhne diskuze o výroční zprávě o lidských právech ve světě a politice EU v této oblasti, situaci v oblasti lidských práv;

19. žádá Evropský parlament, Radu a Komisi, aby na šíření výroční zprávy EU o lidských právech a demokracii vynaložily větší úsilí a zajistily, aby byla zpřístupněna co nejširšímu počtu čtenářů, zejména těch, kteří jsou zapojeni do prosazování lidských práv a demokracie po celém světě; vyzývá rovněž k veřejným informačním kampaním s cílem zlepšit profil EU v této oblasti; uznává, že současné vydání se zlepšilo, co se týče jasnější prezentace;

20. znovu opakuje svůj požadavek, aby Rada, Komise a delegace a velvyslanectví EU poskytovaly pro účely hodnocení politik více kvalitnějších informací na místě a aby byly předloženy návrhy prvků a pokynů pro zlepšení obecného přístupu, omezení případných rozporů a přizpůsobení politických priorit podle jednotlivých zemí v zájmu přijetí strategií v oblasti lidských práv pro jednotlivé země, jak je stanoveno v programu Evropské služby pro vnější činnost; domnívá se, že otázka transparentnosti musí stát v popředí opatření EU a že přístup k agendám a dokumentům musí být rozšířen tam, kde jsou lidská práva předmětem samostatné diskuse se zeměmi, které nejsou členy EU;

21. znovu opakuje svou žádost o pravidelné hodnocení uplatňování politik, nástrojů, iniciativ a dialogů Evropské unie v oblasti lidských práv ve třetích zemích a jejich výsledků a žádá, aby výsledky byly v plném rozsahu sděleny Parlamentu; vyzývá Radu a Komisi, aby vypracovaly konkrétní měřitelné ukazatele a parametry pro hodnocení účinnosti uvedených politik;

Působení EU v oblasti lidských práv na mezinárodních fórech

22. zdůrazňuje, že budoucí přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech je příležitostí prokázat své odhodlání chránit lidská práva v EU i mimo ni; vyzývá členské státy EU, aby přistoupení k této úmluvě podpořily a aby zajistily zájem občanů EU o tuto otázku;

23. naléhá na Komisi a Radu, aby v rámci Unie i mimo ni široce podporovaly Evropskou úmluvu o lidských právech, a to mimo jiné s cílem vzdělávat veřejnost v otázce existence soudní pravomoci Evropského soudu pro lidská práva, již lze uplatnit pro řešení a nápravu porušování práv, jímž může být postižen členský stát Rady Evropy nebo jeho občané;

24. naléhá na vysokou představitelku, aby zajistila dobře fungující zapojení Evropské služby pro vnější činnost do dalších mezinárodních orgánů a regionálních organizací a do jejich práce v oblasti prosazování lidských práv a aby zajistila spolupráci s nimi; vyzývá vysokou představitelku, aby zajistila plné a systematické začlenění doporučení, problémů a priorit vyjádřených v rámci systému OSN, Rady Evropy, OBSE a dalších mezinárodních institucí do všech oblastí politiky EU, a zejména do oblasti lidských práv;

25. s politováním konstatuje pomalý postup přezkoumávání případů ze strany Evropského soudu pro lidská práva, který trvá až sedm let; připomíná, že na projednání u soudu čeká asi 100 000 případů; zdůrazňuje, že soud musí být institucí, jež jde příkladem v oblasti ochrany práva na spravedlnost a spravedlivý proces; naléhá na orgány EU a její členské státy, aby vynaložily veškeré úsilí pro pomoc soudu; vítá skutečnost, že Rusko, které bylo ze 47 členských států Rady Evropy poslední zemí, která odmítala ratifikovat Protokol č. 14 k Evropské úmluvě o lidských právech, tak učinilo; tento protokol může vstoupit v platnost až po ratifikaci všemi členy Rady Evropy a týká se účinného fungování soudu, neboť zjednodušuje postupy soudu a jeho cílem je pomoci čelit problému nahromadění případů;

26. požaduje užší spolupráci mezi Radou Evropy a Evropskou unií v oblasti prosazování lidských práv a zajišťování jejich dodržování, což se týká práv hospodářských a sociálních a práv příslušníků menšin, prosazování práv lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů a zastánců práv těchto osob a zajišťování toho, aby oběti diskriminace byly obeznámeny s účinnými zákonnými opravnými prostředky u vnitrostátních orgánů a aby měly k těmto prostředkům přístup s cílem bojovat proti diskriminaci, a v oblasti ochrany regionálních a menšinových jazyků při využití právních nástrojů nediskriminace a stávajících orgánů v oblasti sociálních práv, s cílem prosazovat rozmanitost a toleranci;

27. vyzývá členské státy EU, aby podepsaly a ratifikovaly veškeré klíčové úmluvy OSN a Rady Evropy o lidských právech a opční protokoly k těmto úmluvám, a zejména Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin z roku 1990, Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením, Deklaraci OSN o právech původního obyvatelstva ze dne 13. září 2007, Deklaraci MOP o zásadách a základních právech při práci z roku 1998, Rámcovou úmluvu Rady Evropy o ochraně národnostních menšin, Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků, opční protokol k Mezinárodnímu paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, opční protokoly k Úmluvě o právech dítěte a Úmluvu OSN o právech zdravotně postižených osob; trvá na tom, že opční protokol k úmluvě by měl být chápán jako její nedílná součást, a žádá, aby se současně s přistoupením k úmluvě přistoupilo i k protokolu [1];

28. zdůrazňuje skutečnost, že definice lidských práv přijaté mezinárodním společenstvím od konce druhé světové války se ukázaly jako dostatečně pružné pro to, aby obsáhly nové skutečnosti v rámci pokroku lidstva, avšak zdůrazňuje potřebu kodifikace nových práv v reakci na nové hrozby pro svobodu, jako jsou např. hrozby v oblasti svobody vědeckého bádání, svědomí a vědění, generové identity či sexuální orientace a všech práv týkajících se digitální oblasti, počínaje univerzálním přístupem k internetu;

29. zdůrazňuje význam posílení racionalizace a pokud možno koordinace mezinárodních orgánů se soudní pravomocí v oblasti lidských práv a v oblasti jejich postupů s cílem poskytovat stále lepší záruky týkající se účinného prosazování a obrany základních práv obsažených v souvisejících mezinárodních nástrojích;

30. zdůrazňuje nutnost věnovat se pečlivěji různým kontrolním mechanismům Rady Evropy a OSN a úžeji spolupracovat s jejich různými smluvními subjekty ve snaze lépe pracovat s jejich závěry a využít jejich odborných znalostí v této oblasti;

---

[1] K prosinci 2009 ratifikovaly jak Úmluvu, tak opční protokol tyto země: Belgie, Itálie, Maďarsko, Německo, Portugalsko, Rakousko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko a Velká Británie; všechny členské státy podepsaly úmluvu, ale 15 členských států ji ještě neratifikovalo: Bulharsko, Estonsko, Finsko, Francie, Irsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko, Řecko a Slovensko. 19 členských států podepsalo i protokol, ale 10 z nich ho ještě neratifikovalo: Bulharsko, Česká republika, Finsko, Francie, Kypr, Litva, Lucembursko, Malta, Rumunsko a Slovensko.

31. vítá úsilí, které EU vynaložila v rámci Třetího výboru Valného shromáždění OSN (zabývajícího se sociálními, humanitárními a kulturními otázkami), pokud jde o velké množství rezolucí, zejména v případě výzvy k moratoriu na uplatňování trestu smrti, kterou podpořilo více zemí, práv dítěte, náboženské nesnášenlivosti a situace v oblasti lidských práv v Barmě/Myanmaru a Korejské lidově demokratické republice;

32. vítá otevření první evropské regionální kanceláře vysokého komisaře OSN pro lidská práva v Bruselu v říjnu 2009; navrhuje vytvořit účinnou spolupráci s vysokým komisařem ve snaze lépe prosazovat lidská práva a navázat na vyjádření a provádění norem a politik v oblasti lidských práv v EU a v ostatních zemích Evropy;

33. vyzývá Radu a Komisi, aby určily strategii vzhledem k zemím, které odmítají plně spolupracovat s mechanismy OSN, aby umožnily nezávislým odborníkům OSN a zvláštním zpravodajům neomezený přístup na své území a přestaly jim bránit v práci;

34. lituje oslabování politiky a přístupu EU vůči barmské juntě a zdůrazňuje, že stávající postoj nepomáhá v boji proti tragické politické, sociální a humanitární situaci, v níž je barmské obyvatelstvo nuceno žít od počátku vojenské vlády, a může se jevit jako určité usmíření s diktátorským režimem;

35. vítá podporu Evropské unie iniciativám OSN a jiných mezinárodních fór na podporu dekriminalizace homosexuality; vyzývá Evropskou unii, aby ve spolupráci s podobně smýšlejícími státy na všech mezinárodních fórech vytrvale podporovala iniciativy odsuzující porušování lidských práv, pokud jde o sexuální orientaci a pohlavní identitu; zdůrazňuje, že politika většiny zemí světa včetně Unie vůči lesbičkám, homosexuálům, bisexuálům, transsexuálům a osobám se změněným pohlavím je diskriminační a porušuje lidská práva; žádá v důsledku toho členské státy a Unii, aby tuto situaci napravily a aby těmto osobám zaručily rovný přístup ke zdravotní péči, včetně přístupu k operacím; žádá Unii a její členské státy, aby zvláštní pozornost věnovaly státním příslušníkům třetích zemí, jež jsou oběťmi diskriminace založené na sexuální orientaci a pohlaví, a to zejména prostřednictvím přistěhovalecké politiky;

36. žádá Komisi a Radu, aby prosadily oficiální, právní legitimizaci pojmu „klimatický uprchlík“ (lidé nucení opustit svůj domov a hledat útočiště v zahraničí v důsledku změny klimatu), který dosud není uznáván mezinárodním právem ani žádnou právně závaznou mezinárodní dohodou;

37. žádá o posílenou spolupráci mezi OSN, Stálým fórem pro otázky původních obyvatel a Evropskou unií v oblasti ochrany práv domorodého obyvatelstva, neboť domorodé obyvatelstvo je jednou z nejzranitelnějších skupin na celém světě;

Rada OSN pro lidská práva (UNHRC)

38. oceňuje práci, kterou odvádí Rada OSN pro lidská práva v rámci celkové struktury OSN, a její potenciál, pokud jde o rozvoj rámce, který je významný pro uskutečňování multilaterálních snah Evropské unie v oblasti lidských práv; upozorňuje, že tento nový orgán musí pokračovat v úsilí o fungování podle nejvyšších standardů a co nejúčinnějším způsobem, aby si získal více důvěryhodnosti;

39. zdůrazňuje, že aktivní účast organizací občanské společnosti má zásadní význam pro zajištění účinného fungování UNHRC;

40. velmi vítá skutečnost, že současná vláda USA se chce více zapojit do činnosti OSN a že obsadila jedno z míst v Radě OSN pro lidská práva (UNHRC) na období 2009 až 2012; uznává, že členství USA zvyšuje důvěryhodnost a kapacitu UNHRC; vyzývá EU, aby prohloubila spolupráci s USA, a to zejména v oblasti výměny zkušeností o dialogu o lidských právech;

41. připomíná, že v Radě OSN pro lidská práva UNHRC bude v roce 2011 provedeno zevrubné přehodnocení jejích postupů, a vyzývá proto EU, aby se na toto přehodnocení připravila a aktivně se ho zúčastnila;

42. zdůrazňuje významnou úlohu všeobecného pravidelného přehodnocování a vyzývá Radu a Komisi, a zejména ESVČ, aby pečlivě sledovaly a kontrolovaly jeho uskutečňování a aby v rámci přezkumu UNHRC zefektivnily všeobecné pravidelné přehodnocování a zvýšily váhu přikládanou stanovisku nezávislých odborníků;

43. výrazně podporuje snahy EU zabránit jakékoli zaujatosti a manipulaci v rámci všeobecného pravidelného přehodnocování činnosti v oblasti lidských práv; v tomto smyslu velmi lituje výsledku plenárního zasedání v únoru 2009, které velmi utrpělo procedurálními překážkami a snahami manipulovat postup během procesu přehodnocování;

44. vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby pravidelně navštěvovala Radu OSN pro lidská práva a osobně zaručila, aby byly mezi touto radou a Evropskou službou pro vnější činnost vytvořeny na všech úrovních co nejužší vztahy; vyzývá, aby budoucí oddělení lidských práv v rámci Evropské služby pro vnější činnost navázalo úzké pracovní vztahy s Radou OSN pro lidská práva; vyzývá ke koordinovanému dialogu se zeměmi, které nejsou členy EU, o postojích, jež byly zaujaty v Radě OSN pro lidská práva, a to nejen v Ženevě a v rámci zvláštních rozhovorů o lidských právech, ale také v rámci všech dvoustranných rozhovorů EU s těmito zeměmi o politické, obchodní a rozvojové spolupráci;

45. připomíná, že členské státy EU mají v UNHRC menšinové zastoupení; vyzývá orgány EU a její členské státy, aby se společně snažily rozvíjet vhodná partnerství se zeměmi a nestátními subjekty, které pokračují v boji za všeobecná a nedělitelná lidská práva;

46. vyzývá vysokou představitelku a ministry zahraniční EU, aby před každým zasedáním Rady OSN pro lidská práva a Valného shromáždění OSN přijali závěry Rady pro zahraniční věci (FAC), v nichž by se stanovily priority a strategie EU;

47. žádá Radu, Komisi a Evropskou službou pro vnější činnost, aby prohloubily svou spolupráci s demokratickými a v demokratizačním procesu se nacházejícími vládami ostatních regionálních skupin v rámci Rady OSN pro lidská práva s cílem zajistit iniciativám zaměřeným na dodržování principů obsažených ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN větší šanci na úspěch; za tímto účelem vyzývá Komisi a členské státy, aby účinněji koordinovaly své činnosti, a žádá Komisi, aby předložila výroční zprávu o postupech hlasování v OSN v oblasti lidských práv, která by analyzovala, jak byly tyto postupy ovlivněny politikami EU a jejích členských států a politikami ostatních bloků; znovu opakuje, že delegace EU a členské státy EU by v Ženevě měly více akcentovat přesah zemí, které nejsou členy EU, v dřívější fázi diskusí a že by se měly vyvarovat nadměrného zdůrazňování vnitřních diskusí určených k dosažení jednoty EU za cenu přístupu „nejmenšího společného jmenovatele“;

48. potvrzuje zásadní důležitost zvláštních postupů a mandátů pro jednotlivé země v rámci Rady OSN pro lidská práva; vítá nově zřízené tematické mandáty v oblasti kulturních práv a vítá rozšíření tématických mandátů o právo na potravu, svobodu náboženského vyznání a přesvědčení a uprchlíky ve vlastní zemi; vítá dále rozšíření mandátů zemí na Burundi, Haiti, Kambodžu, Somálsko, Korejskou lidově demokratickou republiku, Myanmar a Súdán; lituje, že nebyly prodlouženy mandáty pro Libérii a Demokratickou republiku Kongo;

49. velmi vítá rozhodnutí UNHRC z roku 2008 o rozšíření mandátu zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro otázky obchodu a lidských práv a závěry Rady přijaté v prosinci 2009 v rámci švédského předsednictví, jež pozitivně hodnotí práci zvláštního zástupce; žádá členské státy EU, aby pokračovaly v práci na praktickém uplatňování závěrečných doporučení mandátu a rámce pro „ochranu, respekt a nápravu“, který má být v UNHRC předložen v roce 2011;

50. vítá zvláštní zasedání Rady OSN pro lidská práva týkající se situace lidských práv na východě Demokratické republiky Kongo, dopadu světové hospodářské a finanční krize na univerzální dodržování a účinné uplatňování lidských práv, situace v oblasti lidských práv na Srí Lance a situace v oblasti lidských práv na okupovaných palestinských územích a ve východním Jeruzalémě; lituje, že na dvanáctém zasedání Rady OSN pro lidská práva konaném dne 16. října 2009 členské státy EU nevystoupily s jednotným postojem k hlasování o Goldstoneově zprávě, když čtyři členské státy hlasovaly proti, dva se zdržely a dva nebyly při hlasování přítomny; vyzývá členské státy a všechny relevantní instituce EU, aby v Radě pro lidská práva a dalších orgánech OSN dosáhly užší koordinace; zdůrazňuje, že dodržování mezinárodního práva v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva oběma stranami a za všech okolností je klíčových předpokladem pro dosažení spravedlivého a trvalého míru na Blízkém východě;

naléhavě proto žádá všechny strany, aby respektovaly rezoluce Valného shromáždění OSN přijaté dne 5. listopadu 2009 a 26. února 2010 tím, že uskuteční šetření, která budou odpovídat mezinárodním standardům; vyzývá představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby zajistila, aby osoby, jež se dopustily porušení mezinárodního práva, byly za své činy v souladu s povinností EU v rámci Ženevské úmluvy a prioritou EU bojovat proti beztrestnosti potrestány;

51. podporuje nezávislost Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR); lituje, že během desátého pravidelného zasedání v březnu 2009 byla navzdory opozici EU přijata rezoluce zaměřená na omezení nezávislosti Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR). vyzývá orgány EU, aby poskytly další finanční podporu systému zvláštních postupů Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva jako celku, aby tak byl zajištěn dostatek finančních zdrojů pro náležitý výkon funkcí ze strany všech zmocněnců pro zvláštní postupy;

Spolupráce EU s Mezinárodním trestním soudem

52. opakovaně zdůrazňuje svou silnou podporu Mezinárodního trestního soudu a jeho prvořadého cíle bojovat proti beztrestnosti genocidy, válečných zločinů a zločinů proti lidskosti; vítá skutečnost, že poté, co Římský statut ratifikovala v březnu, srpnu a říjnu 2010 Bangladéš, Seychely, Svatá Lucie a Moldavsko, dosáhl celkový počet smluvních stran 114 zemí; zdůrazňuje, že Římský statut Mezinárodního trestního soudu byl ratifikován všemi členskými státy EU jakožto podstatný prvek demokratických zásad a hodnot Unie, a vyzývá proto členské státy, aby plně respektovaly tento statut jakožto součást acquis EU; zdůrazňuje význam zásady univerzálnosti a vyzývá ESVČ, členské státy EU a Komisi, aby pokračovaly ve svém úsilí zaměřeném na podporu všeobecné ratifikace Římského statutu a dohody o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu a vnitrostátních prováděcích právních předpisů a aby přezkoumaly společný postoj Rady 2003/444/SZBP ze dne 16. června 2003 o Mezinárodním trestním soudu a akční plán z roku 2004, který na tento společný postoj navazuje; požaduje, aby bylo toto úsilí rozšířeno na Dohodu o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu, která je důležitým prováděcím nástrojem soudu; dále vyzývá členské státy EU, aby ve světle stávajícího vývoje, problémů a potřeb soudu revidovaly a aktualizovaly společný postoj a akční plán týkající se Mezinárodního trestního soudu s cílem posílit účinnou pomoc poskytovanou EU a Mezinárodním trestním soudem, neboť tento soud vydává stále větší počet zatýkacích rozkazů a pořádá stále větší počet soudních řízení, a aby zahájily diskusi o možném přijetí pokynů EU týkajících se mezinárodní spravedlnosti / Mezinárodního trestního soudu;

53. důrazně nabádá ESVČ, Komisi a členské státy EU, aby podpořily provedení rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu a spolupráci se soudem během jednání o rozšíření a v rámci procesů přistoupení, jakož i na všech summitech EU a při dialogu se zeměmi, které nejsou členy EU, včetně Spojených států, Číny, Ruska, Africké unie a Izraele; naléhá zejména na Radu a Komisi, aby zajistily, že spravedlnost bude nedílnou součástí všech mírových jednání; vyzývá ESVČ, aby soustavně usilovala o začlenění doložky o Mezinárodním trestním soudu do souvisejících dohod se zeměmi, které nejsou členy EU; vyzývá vysokou představitelku, aby zajistila začlenění problematiky Mezinárodního trestního soudu mezi priority v rámci zahraniční politiky EU a případně do mandátu zvláštních zástupců EU a dále aby zajistila, aby zaměstnanci Evropské služby pro vnější činnost byli ohledně Mezinárodního trestního soudu pravidelně školeni, a to jak v ústředí, tak v delegacích EU; vyzývá vysokou představitelku, aby jmenovala zvláštního zmocněnce pro mezinárodní spravedlnost s mandátem k prosazování, začleňování a zastupování závazků EU v oblasti boje proti beztrestnosti a Mezinárodního trestního soudu v rámci zahraniční politiky EU;

54. vítá skutečnost, že Belgie vykonala zatýkací rozkaz, který vydal třetí předsoudní senát Mezinárodního trestního soudu, vůči Jeanu Pierrovi Bembovi dne 3. července 2008; s velkým znepokojením však konstatuje, že osm zatýkacích rozkazů vydaných Mezinárodním trestním soudem, včetně zatýkacích rozkazů na čtyři hlavní vůdce Armády božího odporu v Ugandě, Boscu Ntagandu v Demokratické republice Kongo a Ahmada Haruna, Aliho Kushayba a súdánského prezidenta Omara Hassana Ahmada al-Bashira dosud nebyly vykonány; lituje, že Súdán stále odmítá zatknout a předat podezřelé osoby Mezinárodnímu trestnímu soudu, čímž soustavně nerespektuje své závazky na základě Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1593 (2005); připomíná, že dne 26. května 2010 první předsoudní senát Mezinárodního trestního soudu informoval Radu bezpečnosti OSN o nedostatečné spolupráci Súdánské republiky v případu vedeném proti Ahmadu Harunovi a Alimu Kushaybovi; vyjadřuje velké znepokojení nad skutečností, že dva smluvní státy Římského statutu, Čad a Keňa, nedávno pozvaly a přijaly prezidenta Omara al-Bashira na svém území, ačkoli jsou podle Římského statutu povinny jej zatknout, a že neprovedly příslušný zatýkací rozkaz; vyzývá k pokračování pátrání po obžalovaných na útěku a zdůrazňuje úlohu, kterou by EU a Mezinárodní trestní soud mohly hrát při zajištění vyšetřování případných válečných zločinů na Srí Lance v Demokratické republice Kongo;

55. vítá zapojení USA do obnoveného závazku vůči Mezinárodnímu trestnímu soudu, který je dokreslován v neposlední řadě účastí této země jakožto pozorovatele na osmém zasedání shromáždění smluvních států v Haagu v listopadu 2009 a na první konferenci o přezkumu Římského statutu v červnu 2010; s uspokojením konstatuje, že v průběhu konference o přezkumu byla ze strany vlády USA o Mezinárodním trestním soudu učiněna první nadějná prohlášení a že zazněly sliby týkající se spolupráce se soudem; vyzývá USA, aby obnovily svůj podpis a aby se více zapojily do činnosti Mezinárodního trestního soudu, a to zejména prostřednictvím plné spolupráce v situacích, které jsou předmětem šetření tohoto soudu nebo předběžné analýzy, a prostřednictvím doplnění komplexní politiky vůči Mezinárodnímu trestnímu soudu;

56. vybízí příští Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU, aby diskutovalo v rámci mezinárodní rozvojové spolupráce a relevantního politického dialogu o boji proti beztrestnosti, k čemuž vyzvalo několik rezolucí a čl. 11 bodu 6 revidované Dohody z Cotonou, s cílem začlenit boj proti beztrestnosti a posilování právního státu do stávajících programů a akcí rozvojové spolupráce; vyzývá EU její členské státy, aby pokračovaly v dialogu s Africkou unií v těchto záležitostech a aby podporovaly africké smluvní státy v pokračujícím dodržování jejich závazků vyplývajících z Římského statutu; vyjadřuje podporu žádosti soudu o otevření kontaktního úřadu u Africké unie v Addis Abebě;

57. připomíná, že spolupráce mezi smluvními státy a soudem podle článku 86 Římského statutu je nadále zásadní pro účinnost a úspěch mezinárodního systému trestního soudnictví, zejména pokud jde o schopnost vymáhání práva a účinnou a nezávislou činnost soudu; dále uznává dohodu mezi Mezinárodním trestním soudem a EU o spolupráci a pomoci a na jejím základě vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby poskytly tomuto soudu v projednávaných věcech veškerou nezbytnou podporu, včetně podpory na místě, a to zejména při uplatňování vydaných zatýkacích rozkazů; naléhá na všechny členské státy EU, aby, pokud tak dosud neučinily, přijaly vnitrostátní právní předpisy o spolupráci v souladu s částí IX Římského statutu a aby uzavřely ad hoc dohody se soudem o vynucování rozhodnutí soudu a o ochraně a přemisťování obětí a svědků; žádá členské státy EU, aby zařadily spolupráci jakožto stálý bod na program shromáždění smluvních států Mezinárodního trestního soudu s cílem zajistit sdílení osvědčených postupů, diskusi o případech chybějící spolupráce a přijetí vhodných opatření ze strany tohoto shromáždění;

58. zdůrazňuje potřebu posílit mezinárodní systém trestního soudnictví obecně a v tomto ohledu se znepokojením konstatuje, že Ratko Mladić ani Goran Hadžić nebyli předáni Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii; v této souvislosti vyzývá srbské orgány, aby zajistily plnou spolupráci s ICTY, která by měla vést k zatčení a předání všech zbývajících obžalovaných, aby se tak otevřela cesta k ratifikaci dohody o stabilizaci a přidružení; konstatuje, že je potřeba pokračovat v podpoře zvláštního soudu pro Sierru Leone, včetně podpory finanční, aby byl schopen dokončit probíhající soudní řízení, a to včetně odvolacích řízení; konstatuje rovněž, že došlo k pokroku v mnohostranné spolupráci při poskytování odborných znalostí a podpory, kde zjišťování, shromažďování a uchovávání informací mohou pomoci větší škále mezinárodních a nadnárodních možností průchodu spravedlnosti, zejména prostřednictvím mechanismu rychlé reakce v oblasti spravedlnosti, jehož se účastní více než polovina členských států EU, a vybízí k pokračování a posílení podpory pro tento mechanismus;

Obecné zásady EU týkající se lidských práv

Trest smrti

59. připomíná rezoluci vyzývající k zavedení všeobecného moratoria na výkon trestu smrti (rezoluce 63/168), která byla přijata Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 18. prosince 2008; zdůrazňuje, že rezoluci dosud v hlasování podpořilo 106 zemí, což potvrzuje, že dochází k postupnému sjednocování celosvětového názoru proti trestu smrti;

60. vítá rozhodnutí týkající se zrušení trestu smrti v roce 2009 v Burundi a Togu a americkém státě Nové Mexiko; naléhavě žádá USA, aby zrušilo trest smrti, a vyjadřuje politování nad skutečností, že trest smrti je stále uplatňován ve 35 z 50 států USA;

61. vyzývá Radu a Komisi, aby podpořily zbývající země, které ještě nepodepsaly, neratifikovaly nebo nezavedly Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech nebo podobný regionální nástroj, aby tak učinily;

62. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby k výrobě a prodeji thiopentalu sodného měly společnosti se sídlem v EU povolení, pouze jde-li o léčebné účely, a aby k získání každého povolení k výrobě tohoto léku bylo nutné splnění takových požadavků na jeho označení, aby na jeho obalu bylo uvedeno, že v souladu s vnitrostátními evropskými právními předpisy zakazujícími trest smrti, mučení či jiné kruté a nelidské či ponižující zacházení nebo trestání nesmí být přípravek používán k podávání smrtících injekcí;

63. opakuje, že EU za žádných okolností nesouhlasí s trestem smrti, včetně mimosoudních poprav; připomíná, že EU je hlavním poskytovatelem finančních prostředků organizacím občanské společnosti, jež bojují proti trestu smrti; žádá, aby Komise i nadále upřednostňovala boj proti tomuto krutému a nelidskému trestu, který by měl zůstat tematickou prioritou v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) a zeměpisných nástrojů; domnívá se, že doživotí bez možnosti propuštění není přijatelnou alternativou trestu smrti;

64. naléhavě žádá země, které dosud uplatňují trest smrti ukamenováním, aby tento nelidský postup vyřadily ze svého seznamu zákonných trestů; naléhavě žádá íránské vůdce, aby přijali zákon, který by jednoznačně zakazoval kamenování jako zákonný trest, jenž je nejbarbarštější formou trestu smrti; odsuzuje skutečnost, že mnoho zemí nadále odsuzuje k trestu smrti a popravuje mladistvé pachatele; odsuzuje skutečnost, že íránský režim stále využívá trest smrti, a zaujímá tak po Číně druhé místo mezi zeměmi s nejvyšším počtem poprav; důrazně odsuzuje zvýšený počet poprav po pokojných demonstracích po prezidentských volbách v Íránu v červnu 2009; je znepokojen tím, že se v Číně stále vykonává nejvíce poprav na celém světě, a vyzývá Čínu ke zveřejnění údajů o počtu poprav, aby bylo možné provést transparentní analýzu a nastolit diskusi o trestu smrti; vítá pozitivní akci běloruských úřadů, jež vytvořily pracovní skupinu, jejímž úkolem je vypracovat návrhy na zavedení moratoria na trest smrti; je stále znepokojen tím, že v Bělorusku neustále dochází k popravám, a tato země je tak jedinou zemí Evropy, jež i nadále uplatňuje trest smrti, přičemž rodinám popravených osob nejsou poskytovány informace o datu popravy a ani o místu pohřbení těla;

65. bere na vědomí, že na světě existuje 32 právních systémů, jež umožňují uplatňovat trest smrti za trestnou činnost související s drogami; poznamenává, že Úřad OSN pro drogy a kriminalitu, Evropská komise a jednotlivé evropské vlády jsou aktivně zapojeny do financováním příp. do poskytování technické pomoci, legislativní podpory a finanční pomoci, která má za cíl posílit ve státech, které i nadále ukládají trest smrti za trestnou činnost související s drogami, boj proti drogám; je znepokojen tím, že taková pomoc by mohla vést ke zvýšenému počtu vykonaných trestů smrti a poprav; vyzývá Komisi, aby vypracovala obecné zásady, kterými se bude řídit mezinárodní financování boje proti trestné činnosti související s drogami na regionální i státní úrovni s cílem zajistit, že tyto programy nebudou mít za následek porušování lidských práv, včetně uplatňování trestu smrti; zdůrazňuje, že základní podmínkou pro poskytování finanční pomoci, technickou pomoci, budování kapacit a poskytování další podpory v boji proti trestné činnosti související s drogami by mělo být zrušení trestu smrti za trestnou činnost související s drogami;

66. vyjadřuje znepokojení nad skutečnosti, že popravy jsou stále vykonávány v Bělorusku, které je tak jedinou zemí v Evropě, jež uplatňuje trest smrti; podporuje orgány ve vytvoření pracovní skupiny pro vypracování návrhu týkajícího se uložení moratoria na trest smrti;

67. vyjadřuje vážné znepokojení nad zákonem proti homosexualitě z roku 2009, který je v současnosti projednáván v ugandském parlamentu a který trestá podporu lesbických žen, gayů či bisexuálů pokutami a vězením a dobrovolné homosexuální akty pokutami, vězením a trestem smrti; vyzývá ugandský parlament, aby tuto a jakoukoli podobnou právní úpravu zamítl; odsuzuje kriminalizaci homosexuality kdekoli na světě;

Práva lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů

68. vzhledem k tomu, že v roce 2009 docházelo na celém světě k četným případům porušování lidských práv, jejichž oběťmi byli lesbické ženy, gayové, bisexuálové a transsexuálové, vítá, že pracovní skupina pro lidská práva Rady Evropské unie přijala soubor nástrojů na podporu a ochranu dodržování všech lidských práv ve vztahu k příslušníkům těchto skupin; vyzývá delegace EU a Evropskou službu pro vnější činnost, aby se pokyny obsaženými v uvedeném dokumentu důsledně řídily;

Násilí na ženách

69. konstatuje, že prioritou programu tří předsednictví – Francie, České republiky a Švédska (od července 2008 do prosince 2009) byla problematika násilí páchaného na ženách a dívkách, a žádá, aby zásady a politiky jak v EU, tak mimo ni byly sladěné, a to včetně podpory zákazu mrzačení ženských pohlavních orgánů stejně jako porušování lidských práv; bere na vědomí, že před nedávnem byl přijat nový soubor obecných zásad v této oblasti, a očekává, že Komise Parlamentu předloží výsledky jeho uplatňování;

70. bere na vědomí novou strategii Evropské komise v oblasti rovnosti žen a mužů, jež se zvlášť věnuje problematice mrzačení ženských pohlavních orgánů; znovu zdůrazňuje potřebu soudržnosti vnitřních a vnějších politik EU v této specifické otázce; naléhá na Evropskou komisi a členské státy EU, aby otázku mrzačení ženských pohlavních orgánů řešily v rámci politického dialogu s partnerskými zeměmi a subjekty, jež jsou relevantní pro řešení této citlivé otázky ve vnitrostátním rámci, a aby při tom využívaly participativní přístup a zapojily dotčená společenství; vyzývá Komisi, Radu a členské státy, aby zapojily veškeré politické a institucionální prostředky ve snaze podporovat iniciativy, jejichž cílem je co nejdřívější přijetí rezoluce Valného shromáždění OSN požadující celosvětové moratorium na mrzačení ženských pohlavních orgánů;

71. domnívá se, že násilí páchané na ženách může mít též psychologickou podobu; konstatuje, že v pracovní oblasti ženy dosahují nerovných příjmů ve srovnání s muži a častěji vykonávají nejistou práci či práci na částečný úvazek; zdůrazňuje proto, že úloha Komise a členských států v této oblasti, a to jak uvnitř Evropské unie, tak mimo ni, se v rámci boje proti násilí páchanému na ženách ve všech jeho podobách: fyzické, psychologické, sociální a ekonomické nemůže omezit na boj proti násilí a že je potřeba se přednostně zaměřit na vzdělávání chlapců a dívek nezaložené na příslušnosti k pohlaví, a to od co nejmladšího věku, a také na boj proti genderovým stereotypům;

72. zdůrazňuje význam komplexního provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1325, 1820, 888 a 1889, jež vyzývají k účasti žen ve všech fázích a na všech úrovních řešení konfliktů a ochrany žen a dívek před sexuálním násilím a diskriminací; opakovaně zdůrazňuje, že práva žen zahrnují reprodukční práva, a vyzývá Radu, aby zintenzivnila svou činnost v této oblasti; vyzývá členské státy, které dosud nemají národní akční plán pro provedení rezoluce Rady bezpečnost OSN č. 1325, aby takový plán urychleně přijaly; důrazně odsuzuje znásilnění využívané jako válečný nástroj a opakující se hromadné znásilňování, k němuž dochází v Demokratické republice Kongo; požaduje jednoznačné prohlášení o neschopnosti mírových sil MONUSCO ukončit hromadné znásilňování; naléhá na vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby prostřednictvím EUSEC a EUPOL v Demokratické republice Kongo provedla šetření a předložila EP zprávu o všech konžských a mezinárodních společnostech či subjektech zapojených do těžebního průmyslu v Demokratické republice Kongo, které poskytují finanční prostředky ozbrojeným skupinám a bezpečnostnímu personálu zapojenému do těchto hromadných znásilňování a dalších systematických zločinů páchaných na civilistech;

73. vyzývá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby v oblasti vnější činnosti zvýšila počet zaměstnanců zabývajících se otázkou rovnosti mezi ženami a muži a aby vybudovala příslušné struktury; uznává pokrok, kterého bylo dosaženo v SBOP, a to jak v souvislosti s misemi, tak se vzděláváním zaměstnanců;

74. vyjadřuje hluboké znepokojení nad zakořeněnou diskriminací na základě pohlaví a domácím násilím v některých zemích a zdůrazňuje, že obzvláště zranitelnou skupinou jsou ženy žijící ve venkovských oblastech; vyjadřuje rovněž značné znepokojení nad případy sexuálního násilí a velkou četností případů znásilnění žen a dívek v Jihoafrické republice, přičemž vyšetřování těchto případů často není řádně provedeno, brání mu genderově zaujatý přístup a oběti čelí četným překážkám v přístupu ke zdravotní péči a průtahům při poskytování léčby; zásadně odsuzuje násilí proti ženám a dívkám, které je chronickým problémem v Guatemale a Mexiku;

75. je hluboce znepokojen situací žen a dívek v Íránu, Demokratické republice Kongo a v Afghánistánu; odsuzuje brutální porušování práv žen v Demokratické republice Kongo, naléhá na mezinárodní společenství, aby výrazně navýšilo finanční prostředky vyčleněné pro úsilí na ochranu žen před znásilněním, a zdůrazňuje, že je nutné věnovat naléhavou a významnou mezinárodní pozornost situaci žen a dívek v Demokratické republice Kongo; odsuzuje šíitský zákon o osobním statusu, který byl přijat v březnu 2009 a který závažným způsobem porušuje práva afghánských žen a odporuje afghánské ústavě a mezinárodním normám v oblasti lidských práv; vítá změny v zákoně o „osobních záležitostech osob podléhajících šíitskému právu“, je však i nadále hluboce znepokojen některými články tohoto zákona, které jsou v rozporu se závazky Islámské republiky Afghánistánu podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen a Úmluvy o právech dítěte; naléhavě žádá afghánské orgány, aby okamžitě zakročily a zlepšily situaci v oblasti práv žen v zemi;

76. trvá na tom, aby se všechna jednání o lidských právech výslovně zaměřila na otázku práv žen, konkrétně na boj a odstranění všech forem diskriminace a násilí páchaného na ženách a dívkách, což se týká především potratů volených podle pohlaví dítěte, veškerých nepřípustných tradičních zvyklostí a praktik, jako je například mrzačení ženských pohlavních orgánů a předčasné nebo vynucené sňatky, všechny formy obchodování s lidmi, domácího násilí a vraždění žen, vykořisťování na pracovišti a hospodářského vykořisťování, a rovněž trvá na tom, aby byly odmítnuty jakékoli pokusy státu odvolávat se na zvyklosti, tradice nebo náboženské aspekty k tomu, aby se vyhnuly své povinnosti takovou brutalitu vymýtit; zdůrazňuje, že úsilí o odstranění všech forem mrzačení ženských pohlavních orgánů by mělo být posíleno jak na místní úrovni, tak v rámci procesu utváření politik, aby byla zdůrazněna skutečnost, že takovéto mrzačení je jak otázkou rovnosti žen a mužů, tak i porušováním lidských práv ve věci tělesné integrity; upozorňuje na situaci mladých žen mezi přistěhovalci, které musí vzhledem k zásadám některých společenství, náboženství či rodinné cti čelit špatnému zacházení, vraždám ze cti či mrzačení pohlavních orgánů a jimž je upírána jejich svoboda;

77. připomíná rozvojové cíle tisíciletí a zdůrazňuje, že přístup ke vzdělání a zdravotní péči jsou základní lidská práva; je přesvědčen, že zdravotní programy, včetně programů týkajících se sexuálního zdraví, podpory rovnosti pohlaví a posílení pravomocí žen a práv dětí, by měly v rozvojové politice a v politice v oblasti lidských práv EU stát na předním místě, zejména tam, kde přetrvává násilí založené na pohlaví a kde jsou ženy a děti vystaveny nebezpečí HIV/AIDS, či tam, kde je jim bráněno v přístupu k informacím, prevenci nebo k léčbě; vyzývá Komisi, aby základní práva pracovníků a agendu důstojné práce zahrnula do své rozvojové politiky, zejména do programů obchodní pomoci;

78. vítá rezoluci Rady pro lidská práva OSN ze dne 16. června 2009 o mateřské úmrtnosti a nemocnosti, kterým lze předcházet, a o lidských právech, jež požaduje okamžité kroky v souladu s rozvojovými cíli tisíciletí, které zabrání zbytečným úmrtím žen v těhotenství a při porodu; konstatuje, že členské státy EU tuto rezoluci podpořily, a vyzývá je, aby účinně prosazovaly ochranu lidských práv žen a dívek, zejména jejich právo na život, důstojnost, vzdělání, svobodu při vyhledávání, získávání a poskytování informací, právo využívat výsledků vědeckého pokroku, právo nebýt diskriminovány a právo na nejvyšší dosažitelnou úroveň fyzického a psychického zdraví, včetně zdraví sexuálního a reprodukčního;

79. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby propagovaly zejména ratifikaci a uplatňování Protokolu Africké unie o právech žen v Africe ze strany členských států Africké unie;

Mučení a další kruté, nelidské a ponižující zacházení

80. vyzývá k tomu, aby poškozování zdraví pacientů a dalších osob, zejména těch, které nejsou schopny se bránit, bylo klasifikováno jako kruté, nelidské a ponižující zacházení, zároveň si však uvědomuje, že určité úkony je obtížné prokázat a požaduje proto maximální ostražitost;

81. vyzývá k uznání, že menšiny, jako jsou domorodé skupiny a osoby diskriminované z důvodu jejich společenského postavení, jsou nadměrně zranitelné a často podrobené mučení;

82. vyzývá všechny státy, které tak ještě neučinily, aby se staly smluvní stranou Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a jejího opčního protokolu (OPCAT); naléhavě je také žádá o stažení všech výhrad, které v souvislosti s těmito nástroji vznesly; vybízí státy, jež podepsaly OPCAT, aby lépe a rychleji provedly národní preventivní mechanismus;

83. vybízí státy celého světa, aby přijaly a účinně provedly Zásady pro účinné vyšetřování a dokumentaci mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, obecně známé jako Istanbulský protokol; považuje tento protokol za zásadní nástroj pro shromažďování důkazů a zabránění beztrestnosti; je přesvědčen, že beztrestnost pachatelů mučení je nadále významnou překážkou účinné prevence mučení, neboť nepřímo povzbuzuje pachatele k tomu, aby pokračovali v jejich pachatelů odporných praktikách;

84. zdůrazňuje význam efektivního uplatňování obecných zásad EU týkajících se mučení či jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání; vyzývá Radu a Komisi, aby předložily výsledky uplatňování těchto obecných zásad a věnovaly zvláštní pozornost výsledkům dosaženým v oblasti rehabilitace obětí mučení v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva;

85. vyzývá členské státy, aby se zabývaly požadavky vznesenými v usnesení Parlamentu ze dne 17. června 2010 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání ([1]); vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila revizi několika ustanovení nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 ze dne 27. června 2005;

86. je obzvláště znepokojen velkou vlnou korupce, kriminality, politického pronásledování, beztrestnosti, mučení a věznění členů opozice ve Venezuele, a to v důsledku „politizace" policejních sil, chybějících politik a neschopnosti vlády čelit těmto závažným hrozbám pro lidská práva;

87. vyjadřuje hluboké znepokojení nad opětovným výskytem porušování lidských práv ve světě na základě sexuální orientace a odsuzuje jakékoli akty násilí proti těmto osobám; všímá si toho, že po celém světě přibývá vražd transsexuálů; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že homosexualita je v mnoha zemích stále považována za trestný čin, za nějž hrozí vězení, a v některých případech dokonce smrt; vítá v tomto ohledu rozhodnutí Nejvyššího soudu v Dillí ze dne 2. července 2009, které dekriminalizovalo homosexualitu v Indii, a vyzývá další země, aby tento případ následovaly;

Práva dětí

88. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že podle odhadů je přibližně 215 milionů dětí zneužíváno k dětské práci, přičemž tři čtvrtiny z nich vykonávají nejhorší formy dětské práce (údaje Mezinárodní organizace práce z roku 2009); vítá závěry Rady EU ze dne 14. června 2010 o dětské práci a související studii Komise (SEK(2010)0037), jež vyzývá ke komplexnímu přístupu politiky EU zaměřenému na rozvoj a vymýcení chudoby; vyzývá Komisi, aby zajistila účinné sledování pokroku v této oblasti a aby společně s členskými státy EU podporovala prosazování této problematiky v dialogu se třetími zeměmi;

89. připomíná úspěšné 11. fórum EU a nevládních organizací o lidských právech věnované otázce boje proti násilí páchanému na dětech (Stockholm, červenec 2009) a výzvy, které zde zazněly, totiž že je třeba nadále vyvíjet legislativní činnost, která povede k zákazu všech forem tělesných trestů ve všech prostředích, včetně domova, stanovit osvědčené postupy a zkušenosti získané v boji proti násilí páchanému na dětech v obdobích konfliktu i po něm a zlepšit provázanost vnější činnosti EU s vnitřními politikami EU / členských států v oblasti práv dítěte;

90. vyjadřuje vážné znepokojení nad skutečností, že miliony dětí jsou stále oběťmi znásilnění, domácího násilí a fyzického, citového a sexuálního zneužívání, včetně sexuálního a hospodářského vykořisťování; zdůrazňuje, že veškerá práva uznaná Úmluvou o právech dítěte a jejími opčními protokoly mají stejnou důležitost, a vyzývá k úplné ratifikaci a provedení těchto povinností a rovněž k tomu, aby se věnovala zvláštní pozornost novým formám sexuálního vykořisťování dětí pro komerční účely;

91. je hluboce znepokojen tím, že ve východní Evropě a ve střední Asii se i nadále rychle zvyšuje počet osob nakažených virem HIV, a to mužů, žen i dětí; se znepokojením konstatuje, že přístup k antiretrovirální léčbě v těchto oblastech patří k nejomezenějším na světě; se znepokojením konstatuje, že stigmatizace a diskriminace dětí postižených virem HIV, které jsou v rozporu se základními právy a důstojností člověka, brzdí další pokrok v oblasti prevence, péče a podpory; vyzývá Komisi, aby zvážila politické reformy, změny programu a přerozdělení prostředků s cílem chránit práva a důstojnost dětí a mladých lidí, kteří jsou zranitelní nebo ohrožení a žijí s virem HIV nebo jím jsou postiženi;

92. naléhavě žádá, aby EU přijala doplňková opatření zacílená na vymýcení dětské práce, a vyzývá EU k tomu, aby nástroje, které má k dispozici, efektivněji uplatňovala tím, že je začlení do dialogů a konzultací o lidských právech; vyzývá EU, aby efektivně uplatňovala obecné pokyny EU o právech dítěte a prověřila, zda by bylo možné přijmout obecné pokyny týkající se boje proti dětské práci; uznává, že také obchodní politika EU může sehrát v boji proti dětské práci podpůrnou úlohu, zejména prostřednictvím pobídek v rámci systému všeobecných celních preferencí plus (GSP+); doufá, že v budoucnu bude tento nástroj lépe hodnocen a že bude předmětem každoročního hodnocení, o němž bude Evropský parlament vyrozuměn při každoroční diskusi o lidských právech;

([1]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0236.

93. konstatuje, že v roce 2009 uplynulo 20 let od přijetí Úmluvy o právech dítěte; s uspokojením bere na vědomí, že k úmluvě do současné doby přistoupily téměř všechny země, a naléhavě žádá ty, které tak dosud neučinily, aby k úmluvě neprodleně přistoupily; je i nadále hluboce znepokojen tím, že uplatňování udělených práv v plném rozsahu je stále ještě často znemožňováno; vyzývá k tomu, aby byla větší pozornost věnována potřebám dítěte, pokud jde o zvláštní ochranu a péči, včetně vhodné právní ochrany, a to před narozením i po něm, jak stanoví Úmluva o právech dítěte i Deklarace práv dítěte vítá jmenování zvláštního zástupce generálního tajemníka pro otázky násilí páchaného na dětech a zdůrazňuje význam této funkce;

94. vyjadřuje hluboké znepokojení ohledně dětí, které jsou zapojeny do ozbrojených konfliktů či jsou těmito konflikty jinak zasaženy, nebo které jsou dokonce nuceny k aktivní účasti na nich; naléhavě žádá Komisi a Radu, aby zlepšily uplatňování obecných zásad EU týkajících se dětí a ozbrojených konfliktů; vítá rezoluci Rady bezpečnosti OSN č.1882 (2009), která zvyšuje úroveň ochrany dětí zapojených do ozbrojeného konfliktu či dětí takovým konfliktem jinak zasažených;

95. vyjadřuje hluboké znepokojení nad využíváním dětí jako vojáků; vyzývá k přijetí okamžitých kroků ze strany EU a OSN pro jejich odzbrojení, rehabilitaci a opětovné začlenění;

Zastánci lidských práv

96. vítá opatření přijatá za účelem provedení přezkumu a aktualizace obecných zásad EU týkajících se zastánců lidských práv, tak jak byly přezkoumány v roce 2008; bere na vědomí, že bylo vypracováno více než 60 místních prováděcích strategií a že byli jmenováni příslušní styční úředníci; nadále však vyjadřuje své obavy nad tím, že se delegacím EU nepodařilo tyto zásady provést, vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost, aby vypracovala prováděcí plán, který bude obsahovat jasné ukazatele a lhůty, s cílem pokračovat v pokroku směrem k účinnému provedení obecných zásad a požaduje seznam místních strategií, které jsou k dispozici; žádá ESVČ, Radu, Komisi a členské státy, aby přijaly nezbytná opatření pro zvýšení povědomí o obecných zásadách mezi zastánci lidských práv a diplomaty EU, kteří pracují ve třetích zemích; žádá mise EU, aby udržovaly pravidelný kontakt se zastánci lidských práv před tím, než přijmou opatření jejich jménem, a aby jim poskytovaly zpětnou vazbu; zdůrazňuje, že během procesu navrhování místních prováděcích strategií, by měla být konzultována široká škála zastánců lidských práv, kteří pracují ve městech a na venkově v oblasti hospodářských, sociálních a kulturních práv či v oblasti práv občanských a politických připomíná, že místní prováděcí strategie by měly zahrnovat konkrétní plán opatření, které je třeba přijmout pro zlepšení ochrany zastánců lidských práv, a že dopad těchto strategií by měl být po přiměřeném období zhodnocen; žádá v tomto ohledu vyhodnocení poskytování pomoci a opatření přijatých organizacemi občanské společnosti na podporu zastánců lidských práv v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR);

97. vyzývá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby se přednostně věnovala účinnějšímu uplatňování stávajících nástrojů a mechanismů pro soudržnou a soustavnou ochranu zastánců lidských práv v rámci Evropské unie, a dále vyzývá vysokou představitelku Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a všechny komisaře s odpovědností v oblasti vnějších vztahů, aby se součástí jejich oficiálních cest do třetích zemí stala setkání se zastánci lidských práv, a zdůrazňuje, že by podpora zastánců lidských práv měla být povinnou součástí mandátu zvláštních zástupců EU; zdůrazňuje, že jak vysoká představitelka, tak zvláštní zástupci se budou zodpovídat Evropskému parlamentu ze svých opatření v této oblasti;

98. naléhavě žádá Radu, Komisi a členské státy, aby provedly opatření navržená v usnesení Parlamentu o politikách EU ve prospěch zastánců lidských práv, které bylo přijato v červnu 2010, přičemž klade důraz na opatření, jejichž cílem je poskytnout zastáncům lidských práv v ohrožení rychlou pomoc, jako jsou mimořádná víza a či poskytnutí útočiště, a opatření zahrnující veřejnou podporu a viditelné uznání práce zastánců lidských práv, ohledem na rovné postavení žen a mužů při provádění obecných zásad ve prospěch žen mezi zastánci lidských práv a jiných obzvláště zranitelných skupin, jako jsou zastánci hospodářských, sociálních a kulturních práv a zastánci, kteří se zabývají právy menšin a domorodého obyvatelstva; žádá vysokou představitelku EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby usilovala o provedení programu tzv. azylových měst (*Shelter City*), který pro zastánce lidských práv zajišťuje útočiště v evropských městech;

99. žádá, aby orgány EU v souvislosti s uplatňováním Lisabonské smlouvy a vytvořením Evropské služby pro vnější činnost vytvořily mechanismus interinstitucionální spolupráce v záležitostech týkajících se zastánců lidských práv; je si vědom skutečnosti, že zřízení kontaktních míst pro zastánce lidských práv a vypracování jasných obecných zásad pro zastánce lidských práv ve všech orgánech a institucích EU a

pro rozvoj užší spolupráce s osobami odpovědnými za lidská práva a demokracii v misích a delegacích EU by vytvoření takového mechanismu usnadnilo, přičemž tato kontaktní místa by úzce spolupracovala; vyzývá ESVČ, aby vytvořila statistickou databázi případů, kdy delegace EU poskytly podporu zastáncům lidských práv, s cílem vyhodnocovat účinnost obecných zásad a podávat EP zprávy o výsledcích takovýchto hodnocení;

100. uznává závěry, k nimž dospěly mnohé zprávy o lidských právech, totiž že zatímco zastánci lidských práv neocenitelným způsobem přispívají k ochraně a podpoře lidských práv za cenu ohrožení své vlastní osobní bezpečnosti, jsou vystaveni zhoršujícím se útokům v různých podobách, např. útokům na svobodu svědomí a náboženského vyznání, svobodu projevu či sdružování, útokům na dané osoby a vraždám, svévolnému zatýkání, nespravedlivým soudním procesům a zavírání kanceláří organizací občanské společnosti; žádá delegace Unie, aby se aktivněji zapojily do prevence takovýchto útoků, a to ve spolupráci s organizacemi občanské společnosti dotčených zemí, a aby při tom dbaly na to, aby personál a aktivisty těchto organizací nevystavovaly nebezpečí;

101. je i nadále ostražitý vůči vládám států mimo EU, které přijímají kontroverzní zákony o nevládních organizacích, pomocí nichž se pokoušejí umlčet hnutí v oblasti lidských práv, jako je například tzv. prohlášení o nevládních a charitativních organizacích přijaté v lednu 2009 etiopským parlamente, které prakticky zakazuje jakoukoli činnost v oblasti ochrany lidských práv;

102. odsuzuje skutečnost, že útoky a anonymní hrozby vůči zastáncům lidských práv jsou v některých zemích běžným jevem, přičemž novináři, a zejména ti, kteří se zaměřují na korupci a obchod s drogami, čelí z důvodu své práce výhrůžkám a útokům;

103. vyjadřuje hluboké politování nad zavražděním Stanislava Markelova, Anastázie Baburové, Natálie Estěmirovové v Rusku a Andrého Rwisereky a Jeana Leonarda Rugambageho ve Rwandě a dalších osob, nad svévolným zadržováním Roxany Saberiové a Abdolfattaha Soltaniho v Íránu, nad pokračujícím vězněním držitele Sacharovovy ceny za rok 2008 Chu Ťiaa v Číně, jemuž je odpírán náležitý přístup ke zdravotní péči, přičemž všechny tyto případy se odehrály během období, kterému se zpráva věnuje; naléhavě žádá čínské orgány, aby neprodleně vyjasnily situaci okolo předního právníka v oblasti lidských práv Kaa Č'-šenga, který zmizel dne 4. února 2009, a aby ve věci jeho zmizení zahájily zcela nezávislé a transparentní vyšetřování;

104. odsuzuje věznění a pronásledování západosaharských zastánců lidských práv na území Západní Sahary kontrolovaném Marokem a naléhavě žádá OSN, aby začlenila sledování situace v oblasti lidských práv do mandátu mise OSN v Západní Sahaře (MINURSO);

105. bere na vědomí propuštění místních zastánců lidských práv na Kubě; vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že kubánská vláda odmítá uznat monitorování lidských práv za legitimní činnost a odpírá právní status místním skupinám pro lidská práva; se znepokojením konstatuje, že zadržování místních zastánců lidských práv na Kubě rovněž představuje vážné porušení lidských práv; žádá kubánskou vládu, aby politické vězně neposílala do exilu a umožnila jim vycestovat z Kuby a vrátit se, aniž by jim hrozilo zatčení;

106. vítá rozhodnutí nominačního výboru pro Nobelovu cenu udělit Nobelovu cenu míru za rok 2010 Liou Siao-poovi za jeho dlouhodobý a nenásilný boj za základní lidská práva a svobody v Číně; naléhavě vyzývá pekingskou vládu, aby neprodleně a bezpodmínečně propustila Liou Siao-poa z vězení a aby zrušila omezení pro jeho ženu Liou Sia;

107. je hluboce znepokojen skutečností, že Írán v roce 2008 a 2009 pokračoval v utlačování nezávislých ochránců lidských práv a členů občanské společnosti a i nadále docházelo k vážnému porušování lidských práv, a to dokonce v rostoucí míře; odsuzuje svévolné zatýkání, mučení a věznění ochránců lidských práv za jejich práci na základě obvinění z „činností v rozporu s národní bezpečností"; lituje současné vládní politiky zaměřené proti učitelům a akademickým pracovníkům, která studentům znemožňuje přístup k vysokoškolskému vzdělání, a odsuzuje pronásledování a věznění studentských aktivistů; vyjadřuje politování nad nepokoji, jež propukly v důsledku prezidentských voleb konaných dne 12. června 2009, a násilí, které použily íránské úřady a které vedlo ke svévolnému zatčení nejméně 400 osob, údajnému zabití nejméně 40 osob, hromadným procesům s lidmi obviněnými z trestných činů proti národní bezpečnosti, špatnému zacházení a mučení a vynesení rozsudků smrti;

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Doložky o lidských právech

108. zdůrazňuje význam a nezbytnost doložek o lidských právech a účinných mechanismů řešení sporů v obchodních dohodách, včetně dohod v odvětví rybolovu, uzavíraných mezi EU a třetími zeměmi; znovu však žádá, aby tyto doložky byly doprovázeny vynucovacím mechanismem s cílem zajistit jejich provádění v praxi; zdůrazňuje význam pečlivého sledování stavu lidských práv ve třetích zemích, které navazují obchodní vztahy s EU; zdůrazňuje, že takové sledování a hodnocení by mělo zahrnovat formální konzultace s občanskou společností ohledně dopadu těchto dohod; vyzývá, aby byl v rámci individuálních obchodních dohod vytvořen jasně formulovaný soubor lidskoprávních kritérií, aby se zajistil jednoznačný standard a chápání toho, v jakých situací a při jakých krocích lze tyto doložky o lidských právech uplatnit;

109. znovu zdůrazňuje zásadu nedělitelnosti lidských práv a odsuzuje pokusy označovat jakákoli práva či druhy diskriminace za méně důležité než jiné; vyzývá Komisi a Radu, aby respektovaly zásadu nedělitelnosti při jednání o doložkách o lidských právech se třetími zeměmi;

110. zdůrazňuje, že by EU měla, ve snaze dodržet své mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, do dohod, které uzavírá, soustavně zahrnovat doložky o demokracii, právním státu a lidských právech, jakož i sociálních a environmentálních normách, a to při zohlednění povahy těchto dohod a konkrétní situace každé partnerské země; je toho názoru, že by tyto doložky měly Komisi umožnit alespoň dočasně pozastavit obchodní výhody, jež vyplývají z dohod o volném obchodu, v případě, že je dostatečně prokázáno porušování lidských práv, včetně práva pracovního, a to buď z vlastní iniciativy, nebo na žádost členského státu nebo Evropského parlamentu; domnívá se, že by EU měla ve všech případech jasně informovat o přiměřených sankcích, které by mohly být uplatněny vůči třetím zemím, jež se dopouštějí závažného porušování lidských práv, a tyto sankce také uplatňovat; opětovně připomíná svůj požadavek vůči Komisi a Radě, a zejména vůči vysoké představitelce pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyni Komise, aby zajistily účinnost doložky o lidských právech v platných mezinárodních dohodách a aby následně zavedly mechanismus účinného uplatňování této doložky v duchu článků 8, 9 a 96 dohody z Cotonou;

111. vítá uplatnění studií o vlivech na udržitelný rozvoj, avšak domnívá se, že by tyto studie měly být prováděny také v okamžiku, kdy je dohoda uzavřena, a nikoli pouze ex ante, aby tak bylo zajištěno průběžné hodnocení;

112. všímá si fungování systému všeobecného systému preferencí plus (GSP+); domnívá se, že tento systém, který odměňuje země značnými obchodními výhodami, pokud dodržují mezinárodní úmluvy o lidských a pracovních právech, musí být důsledněji a transparentněji sledován, a to prostřednictvím provádění podrobných hodnocení dopadů na lidská práva, konsistentních a spravedlivých referenčních systémů a otevřených konzultací v případě, že je preference udělována, a že obchodní preference musí udělovány pouze zemím, které ratifikovaly a účinně provedly klíčové mezinárodní úmluvy o udržitelnému rozvoji, lidských právech, zejména pak o práci děti, a řádné správě věcí veřejných; vyzývá k důkladnějšímu sledování uplatňování společně s občanskou společností, odbory a společenstvími, přičemž je třeba vzít v potaz úspěchy a rovněž překážky v rozvoji lidských práv, včetně sociálních, hospodářských, kulturních a environmentálních práv; zdůrazňuje význam bedlivého sledování provádění Mezinárodního paktu o občanských a politických právech Pákistánem, který je pozván k účasti na systému GSP+;

113. naléhá na Komisi, aby předložila návrh nařízení zakazujícího dovoz zboží vyrobeného za použití nucené práce, zejména práce dětské, tzn. za porušení základní norem v oblasti lidských práv, do EU; zdůrazňuje, že takové nařízení by muselo EU umožnit vyšetřování konkrétních stížností;

114. vítá začlenění doložky o lidských právech do dohody o partnerství mezi EU a Indonésií a do dohody o stabilizaci a přidružení s Albánií, která vstoupila v platnost během období, jemuž se zpráva věnuje, čímž počet zemí akceptujících začlenění této doložky do dohod s EU stoupl na více než 120;

115. vyjadřuje politování následnými kroky, pokud jde o doložky o lidských právech začleněné do dohody z Cotonou, a naléhá na vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, Komisi, Radu a členské státy, aby tyto doložky plně využívaly ve snaze extenzivně přistupovat k problémům v oblasti lidských práv a prosazovat lidská práva ve dvoustranných a regionálních dialozích s partnerskými zeměmi AKT;

Propagace demokracie a právního státu v rámci vnějších vztahů

116. vítá závěry Rady týkající se podpory demokracie v rámci vnějších vztahů EU ([1]) a přijetí akčního programu EU na podporu demokracie v rámci vnějších vztahů EU jako prostředků ke zlepšení soudržnosti a účinnosti podpory demokracie, kterou EU poskytuje;

117. naléhavě vyzývá Komisi, aby konečně a bezodkladně zahájila potřebné iniciativy a přijala finanční závazky v reakci na zprávu o lidských právech za rok 2007, v níž Parlament konstatoval, že považuje „nenásilí za nejvhodnější nástroj k zajištění toho, aby byla požívána, podporována, prosazována a respektována základní lidská právy" a že se domnívá, že „prosazování nenásilí by mělo být prioritním cílem v politice Evropské unie v oblasti lidských práv a demokracie";

118. vyzývá Komisi, aby program na podporu demokracie ve větší míře začleňovala do ročních akčních programů svých vnějších nástrojů, zejména EIDHR, a do strategických dokumentů pro jednotlivé regiony i země, a přitom vždy zohledňovala konkrétní situaci dané země i regionální strategii EU;

119. všímá si zprávy organizace Amnesty International 2010, jež poukazuje na probíhající druhý soudní proces vedený proti bývalému řediteli ropné společnosti Jukos Michailu Chodorkovskému a jeho společníkovi Platonu Lebeděvovi jako na ukázkový příklad nespravedlivých procesů v Rusku; vyzývá Ruskou federaci, aby při stíhání těchto a všech ostatních obžalovaných zajistila v rámci soudního systému země dodržování základních norem řádného procesu a lidských práv;

120. naléhavě vyzývá ruské soudní orgány, aby pokročily ve vyšetřování smrti ruského právníka Sergeje Magnitského, který zemřel 16. listopadu 2009; vyjadřuje znepokojení nad tím, že tento případ je pouze význačným příkladem závažných nedostatků soudního systému této země; vyjadřuje politování nad tím, že zatímco obhájci lidských práv často čelí drsnému zacházení a při soudním projednávání jejich případů je ignorován trestní zákoník Ruské federace (např. paragraf 72 v případu vedoucího střediska pro lidská práva Memorial Olega Orlova, který byl obviněn z pomluvy), původcům tohoto agresivního chování vůči obhájcům lidských práv, nezávislým novinářům a právníkům, které někdy skončí i zabitím, je příliš často zajištěna beztrestnost; vyzývá Radu, aby v případě, že příslušné ruské orgány nevykročí pozitivním směrem a nezačnou spolupracovat a vyšetřovat případ Sergeje Magnitského, trvala na tom, aby ruské orgány postavily odpovědné osoby před soud, a zvážila uvalení zákazu vstupu do EU pro ruské úředníky zapojené do tohoto případu, a vybízí úřady EU činné v trestním řízení, aby spolupracovaly s cílem obstavit bankovní účty a další majetek těchto ruských úředníků ve všech členských státech EU;

121. vyzývá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise k zajištění toho, aby se lidská práva a budování demokracie vinuly jako červená niť všemi oblastmi vnější politiky; na druhou stranu se znepokojením konstatuje, že navzdory tomu, co je uvedeno v závěrech Rady z listopadu 2009 o podpoře demokracie v rámci vnějších vztahů EU a o akčním programu EU na podporu demokracie, nevzala Rada oficiálně na vědomí žádnou zprávu navazující na tyto závěry;

Mezinárodní humanitární právo

122. vítá závěry Rady o podpoře dodržování mezinárodního humanitárního práva přijaté v prosinci 2009, tedy v roce, kdy jsme oslavili 60. výročí přijetí Ženevských úmluv;

123. bere na vědomí, že v roce 2009 byly přijaty aktualizované obecné zásady EU na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva; vyzývá Radu, aby uplatňování obecných zásad na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva účinněji začlenila do ostatních obecných zásad EU v oblasti lidských práv a aby lépe zohledňovala mezinárodní humanitární právo ve vnější činnosti EU;

124. vítá zprávu nezávislé mezinárodní vyšetřovací mise pro konflikt v Gruzii (IIFFMCG – CEIIG) (zpráva Heidi Tagliaviniové) vydanou dne 30. září 2009 a podporuje její hlavní postřehy a závěry ve světle mezinárodního humanitárního práva a práva týkajícího se lidských práv, zejména potřebu vyvodit odpovědnost a zajistit nápravu v souvislosti s veškerým protiprávním jednáním, k němuž došlo v srpnu 2008, a očekává, že rozsáhlé podkladové informace, které zpráva poskytuje, mohou být použity pro právní řízení na vnitrostátní a mezinárodní úrovni, aby se tak konečně vyvodila odpovědnost za zločiny spáchané během konfliktu mezi Ruskem a Gruzií v srpnu 2008;

([1]) Rada ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy, 17. listopadu 2009.

125. vyjadřuje hluboké politování, že během ozbrojeného konfliktu mezi Ruskem a Gruzií, k němuž došlo v srpnu 2008 v Jižní Osetii a Abcházii, mělo porušování mezinárodního humanitárního práva za následek stovky usmrcených a zraněných a vysídlení desetitisíců osob; připomíná, že Rusko do dnešního dne splnilo pouze první bod ze šestibodové dohody o příměří s Gruzií; vyjadřuje politování nad záměrným ničením vesnic etnických Gruzínců v Jižní Osetii a Abcházii během konfliktu i po jeho skončení; zdůrazňuje, že toto porušování mezinárodního práva nebylo dodnes potrestáno;

Svoboda náboženského vyznání nebo přesvědčení

126. zdůrazňuje, že svoboda náboženského vyznání a přesvědčení představuje v rámci všech lidských práv podstatné a základní právo, které musí být respektováno, a že dodržování podmínek souvisejících s dodržováním lidských práv, které jsou stanoveny ve dvoustranných dohodách s třetími zeměmi, je nutné výrazněji a účinněji vynucovat;

127. vítá závěry Rady o svobodě náboženského vyznání a přesvědčení, které byly přijaty v listopadu 2009; uznává význam svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení pro identitu věřících i nevěřících, neboť přesvědčení, ať už v jakékoli formě, je klíčovou složkou pocitu osobní a sociální sounáležitosti; vyzývá Radu a Komisi, aby přijaly a provedly praktická opatření pro boj proti náboženské nesnášenlivosti a diskriminaci a na podporu svobody náboženského vyznání a přesvědčení na celém světě, tak jak je Rada uvedla ve výše uvedených závěrech; vyzývá Radu a Komisi, aby do tohoto procesu zapojily EP, organizace občanské společnosti a další příslušné subjekty;

128. vyzývá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby začlenila svobodu náboženského vyznání do politiky EU v oblasti lidských práv a aby byl ve výroční zprávě EU o lidských právech důkladně posouzen stav svobody náboženského vyznání či přesvědčení;

129. vyzývá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby navýšila stavy personálu, který se v rámci vnější činnosti zabývá otázkami svobody náboženského vyznání a vybudovala příslušné struktury, zejména v souvislosti s vytvořením Evropské služby pro vnější činnost; podporuje stanovení otázky respektování svobody náboženského vyznání ve světě jako jedné z priorit Evropské služby pro vnější činnost, a to vzhledem k závažnému porušování této svobody ve světě a ke zjevné potřebě podpory pronásledovaných náboženských menšin v mnoha oblastech světa;

130. vyzývá Radu a Komisi, aby v otázkách prevence a řešení konfliktů a usmíření zohlednily aspekt náboženského vyznání a dialogu s náboženskými představiteli a subjekty zapojenými do dialogu mezi náboženstvími;

131. je i nadále hluboce znepokojen tím, že po celém světě stále existuje diskriminace na základě náboženského vyznání nebo přesvědčení a že osobám, které přísluší ke konkrétním náboženským společenstvím, včetně náboženských menšin, jsou i nadále v mnoha zemích, mezi něž patří například Severní Korea, Írán, Saúdská Arábie, Somálsko, Maledivy, Afghánistán, Jemen, Mauritánie, Laos, Uzbekistán, Eritrea, Irák, Pákistán a Egypt, odpírána jejich lidská práva; odsuzuje skutečnost, že čínské úřady pronásledují osoby vyznávající náboženství, která nepatří mezi úředně povolené směry, jako jsou křesťané, muslimové, buddhisté a stoupenci hnutí Falun Gong; naléhavě žádá Čínu, aby ratifikovala Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, jak slíbila; naléhavě žádá čínské úřady, aby upustily od represivní politiky uplatňované v Tibetu, která by v konečném důsledku mohla vést k zániku tibetského náboženství a kultury; odsuzuje íránské orgány za pronásledování příslušníků náboženských menšin, včetně křesťanů, baháistů a muslimů, kteří konvertovali k jinému náboženství či se náboženství vzdali; naléhá na íránské orgány, aby chránily náboženské menšiny v souladu se svými závazky podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech; naléhavě žádá orgány Ruské federace, aby uvalily moratorium na uplatňování zákona o boji proti extremistickým aktivitám z roku 2002, který je ve velké míře zneužíván k pronásledování nenásilných menšinových náboženských skupin; vyjadřuje obavu nad situací křesťanské menšiny Montagnardů žijící v oblasti centrální vrchoviny ve Vietnamu; připomíná vietnamským orgánům, že práva menšin zahrnují svobodu praktikovat náboženství bez omezení, svobodu sdružování a projevu, právo na pokojné shromažďování, rovné právo na vlastnictví a užívání půdy a právo na plnou a účinnou účast na rozhodování ve věcech, které se jich týkají, a to i pokud jde o hospodářské rozvojové projekty a otázky přesídlování;

132. naléhavě žádá EU, aby vytvořila soubor nástrojů na podporu práva na svobodu náboženského vyznání nebo přesvědčení ve své vnější politice, považovala svobodu náboženského vyznání či přesvědčení za základní svobodu, aby do tohoto souboru začlenila seznam svobod, jež náleží k právu na náboženské vyznání nebo přesvědčení, s cílem posoudit, zda jsou tyto svobody respektovány, a mechanismy umožňující zjistit porušování svobody náboženského vyznání, s cílem posílit podporu svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení v rámci činnosti státních úředníků, zejména pak v Evropské službě pro vnější činnost, a aby do přípravy tohoto souboru nástrojů rovněž zapojila organizace občanské společnosti;

133. vítá vytrvalý zásadový postoj EU vůči rezolucím Valného shromáždění OSN (a UNHRC) o boji proti hanobení náboženství; vítá rezoluci o odstranění všech forem netolerance a diskriminace založené na víře a náboženském vyznání, kterou předložila EU; vybízí EU, aby pokračovala v úsilí o vyvážený přístup vůči svobodě projevu na jedné straně a zákazu podněcování k náboženské nenávisti na straně druhé; vybízí EU, aby usilovala o konstruktivní dialog s Organizací islámské konference a dalšími zastánci zásady hanobení náboženství;

134. zdůrazňuje, že mezinárodní právo v oblasti ochrany lidských práv uznává svobodu náboženského vyznání či přesvědčení bez ohledu na stav registrace, takže registrace by neměla být povinnou podmínkou pro praktikování náboženství; dále s obavami zdůrazňuje, že v Ázerbájdžánu, Kazachstánu, Kyrgyzstánu, Tádžikistánu, Turkmenistánu, Uzbekistánu a Vietnamu se náboženské skupiny musí registrovat u státu a musí působit pod hlavičkou státem kontrolovaných správních rad, které zasahují do jejich náboženské autonomie a omezují jejich činnost;

135. vyzývá Rusko, aby uvalilo moratorium na uplatňování zákona o boji proti extremistickým aktivitám z roku 2002, neboť tento zákon je používán a zneužíván k omezování náboženské svobody a k represím vůči nenásilným náboženským skupinám a pokusům o jejich zákaz; dále s velkými obavami konstatuje, že je 265 náboženských a nábožensky orientovaných organizací uvedeno na černé listině tzv. extremistických organizací;

136. dále naléhavě žádá následující země, aby zastavily omezování svobody sdružování a shromažďování náboženských skupin a respektovaly svobodu náboženského vyznání a přesvědčení: Saúdskou Arábii, Egypt, Eritreu, Írán, Somálsko, Jemen, Bělorusko, Severní Koreu a Laos;

137. upozorňuje na stále existující překážky v některých částech světa, jako je například Saúdská Arábie, Indonésie, Pákistán, Irák, Somálsko nebo Súdán, pro nerušené praktikování víry, a to jak na individuální, tak na kolektivní úrovni, jakož i na stále větší míru netolerance vůči náboženským menšinám v zemích se zakořeněnou demokratickou tradicí, jako je Indie, a vyzývá Komisi, aby tyto otázky prosazovala v rámci příslušných politických dialogů;

138. zásadně odsuzuje jakoukoli kriminalizaci či trestání „odpadlictví“ v souvislosti s případy konverze od jednoho náboženství k jinému nebo od jedné náboženské denominace (podskupiny) k jiné, což je stále praxe ve většině zemí Blízkého východu a severní Afriky; vyzývá orgány EU, aby na tyto země vyvinuly tlak, aby od těchto praktik ustoupily, zejména pokud je pro tyto případy stanoven trest smrti; vyjadřuje hluboké znepokojení nad praktikami nucené konverze, jež stále existují v zemích, jako je Saúdská Arábie nebo Egypt, a žádá, aby orgány EU přijaly jednoznačný závazek, pokud jde o boj proti takovému porušování lidských práv;

139. připomíná, že v řadě zemí světa je stále běžnou praxí zákaz, zabavení a zničení míst bohoslužeb a náboženských publikací a zákaz vzdělávání duchovních; naléhá na orgány EU, aby v rámci svých kontaktů s příslušnými vládami na tato porušení reagovaly a vybízely t země, kde jsou právní předpisy o rouhání využívány jako nástroj k pronásledování členů náboženských menšin, k tomu, aby takové právní předpisy změnily či zrušily;

140. zdůrazňuje, že svoboda svědomí je základní hodnotou EU, která zahrnuje svobodu vyznávat či nevyznávat nějaké náboženství, stejně jako svobodu praktikovat náboženské vyznání podle své volby;

Svoboda projevu

141. je znepokojen tím, že svoboda projevu se stala cílem útoků v různých nových podobách, zejména za využití moderních technologií, jako je internet; připomíná, že svoboda projevu zahrnuje právo vyhledávat, přijímat a šířit informace a myšlenky prostřednictvím kteréhokoli média;

142. uznává, že nové technologie nabízejí nebývalé možnosti k účasti na veřejném životě, vyjadřování názorů, získávání přístupu k informacím o lidských právech a k informování zbytku světa o případech porušování lidských práv; je znepokojen skutečností, že státy používají stále dokonalejší techniky, jako jsou například duální technologie, k cenzuře informací a ke sledování činností na internetu a že v řadě zemí se vyskytly případy obtěžování, pronásledování, či dokonce zadržování a věznění osob využívajících internet k uplatňování svého práva na svobodu názoru a projevu;

143. vybízí vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby se postavila do čela při přijetí postoje a vypracování konkrétních politik, díky nimž bude EU působit jako celosvětový hráč, pokud jde o svobodu internetu, a aby se přitom zabývala jak způsoby řešení hrozeb pro lidská práva vyplývajících z využití nových technologií, tak rozšiřováním příležitostí k ochraně a podpoře lidských práv prostřednictvím nových technologií;

144. naléhavě žádá země, které omezují přístup na internet, aby toto omezování volného toku informací ukončily; konstatuje, že podle organizace Reportéři bez hranic patří na seznam „nepřátel internetu“ tyto státy provádějící rozsáhlou cenzuru internetu: Bělorusko, Čína, Kuba, Egypt, Írán, Myanmar/Barma, Severní Korea, Saudská Arábie, Sýrie, Tunisko, Turkmenistán, Uzbekistán a Vietnam;

145. naléhavě vyzývá Komisi, aby sestavila seznam jednotlivců, kteří nesou odpovědnost za vážné porušování lidských práv, například za mučení, cenzury, znásilňování a popravy bez soudního řízení, k nimž došlo v Íránu, především po volbách v roce 2009, a aby zvážila těmto osobám uložení postihů ve formě zmražení majetku a zákazu cestování;

146. podporuje právo na svobodu projevu a pokojné shromažďování v Rusku, jak je formálně, nikoli však ve skutečnosti zaručuje článek 31 ruské ústavy; vyjadřuje solidaritu s organizátory a účastníky Strategie-31, řady občanských protestů na podporu tohoto práva, která byla zahájena dne 31. července 2009 a od té doby se koná vždy 31. dne každého měsíce o 31 dnech na Vítězném náměstí v Moskvě; lituje toho, že s vyjímkou demonstrace dne 31. října 2010, úřady dosud nepovolily ani jednu z demonstrací Strategie-31, přičemž se jako důvod uvádí to, že se ve stejný čas na Vítězném náměstí mají konat jiné aktivity; je hluboce znepokojen skutečností, že dne 31. prosince 2009 zadržela ruská policie kromě desítek dalších pokojných protestantů předsedkyni Moskevské helsinské skupiny Ludmilu Alexejevovou, která byla jen o několik týdnů dříve vyznamenána Sacharovovou cenou Evropského parlamentu; podporuje výzvu zplnomocněnce pro lidská práva Ruska Vladimíra Lukina k zahájení vyšetřování tvrdých policejních opatření v souvislosti s protesty konanými dne 31. května 2010;

147. vyjadřuje hluboké znepokojení nad nedostatečnou svobodou projevu ve Venezuele a na Kubě, nad kontrolou sdělovacích prostředků, omezeným a kontrolovaným užíváním internetu a pokusy umlčet jiné názory;

Lidská práva a boj proti terorismu

148. odsuzuje terorismus ve všech jeho formách; připomíná, že terorismus způsobil na celém světě úmrtí tisíců nevinných civilistů a zničil životy mnoha rodin; je toho názoru, že v případě teroristických útoků je nezbytné hovořit na prvním místě o právech obětí, a nikoli pachatelů; zdůrazňuje potřebu zajistit, aby byli teroristé postaveni před soud;

149. konstatuje, že opatření pro boj proti terorismu vedla v řadě zemí po celém světě k porušování základních lidských práv, neboť byla uplatňována opatření nepřiměřeného dohledu, docházelo k případům nelegálního zadržování osob a mučení za účelem získání informací od osob podezřelých z terorismu; vyjadřuje obavu, že některé země využívají boj proti terorismu jako záminku k potlačování etnických menšin a místních zastánců lidských práv a naléhavě vyzývá k tomu, aby se boj proti terorismu nestal argumentem pro omezení či zákaz zákonných a legitimních činností zastánců lidských práv; odsuzuje toto porušování lidských práv, zdůrazňuje postoj EU, že boj proti terorismu musí být veden za plného dodržování základních práv a právního státu, a je přesvědčen, že v boji proti terorismu by neměly utrpět občanské svobody;

150. vyzývá Komisi a Radu, aby využily dvoustranného dialogu se třetími zeměmi o politických otázkách a lidských právech k připomenutí skutečnosti, že lidská práva musí být v rámci boje proti terorismu respektována a že protiteroristická opatření nesmí být v žádném případě využívána jako nástroj proti zastáncům lidských práv či politickým oponentům; žádá zejména vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby veřejně odsoudila porušování lidských práv jako součást protiteroristických opatření a operací;

151. vyzývá k větší koordinaci a interakci pracovními skupinami COTER a COHOM v této otázce s cílem odsoudit případy zneužití protiteroristických opatření proti zastáncům lidských práv tím, že budou soustavně iniciovat postupy podle obecných zásad EU týkajících se zastánců lidských práv, a přijmout stejný přístup v případech mučení a špatného zacházení v souvislosti s bojem proti terorismu na základě obecných zásad EU týkajících se mučení;

152. připomíná rozhodnutí prezidenta USA Baracka Obamy z ledna 2009 uzavřít vazební věznici v zátoce Guantánamo; vyjadřuje politování nad tím, že toto rozhodnutí dosud nemohlo být plně realizováno; připomíná své usnesení ze dne 13. června 2006 o situaci vězňů na základně Guantánamo, v němž trvá na požadavku, aby bylo s každým vězněm nakládáno v souladu s mezinárodním humanitárním právem a aby byl v případě obvinění každý vězeň bez prodlev souzen v rámci spravedlivého a veřejného procesu; připomíná společné prohlášení EU-USA ze dne 15. června 2009 o uzavření vazebního věznice v zátoce Guantánamo a o budoucí spolupráci v boji proti terorismu, v němž bylo uvítáno rozhodnutí USA zrušit tajná vazební zařízení; žádá vládu USA, aby v plném rozsahu dostála svým závazkům; vyzývá členské státy EU, aby se dohodly na koordinovaném akčním plánu s cílem pomoci USA s uzavřením vazebních zařízení na Guantánamu tím, že udělí status uprchlíka bývalým vězňům, kteří nebyli obviněni z trestné činnosti a kteří nemohou být navráceni do vlasti či přesídleni v rámci USA; vítá konstruktivní zapojení několika členských států EU, které nabídly pomoc s přijetím určitých bývalých vězňů z Guantánama a s hledáním ubytování pro některé osoby způsobilé k propuštění z této vazební věznice; konstatuje však, že ochotu přijmout vězně dosud projevily pouze následující členské státy EU: Německo, Irsko, Slovensko, Dánsko, Spojené království, Španělsko, Portugalsko, Belgie, Francie, Maďarsko a Itálie; vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že USA i nadále zadržují vězně bez procesu, například na letecké základně Bagrám v Afghánistánu;

153. připomíná svolání prvního summitu o romské otázce v průběhu francouzského předsednictví dne 16. září 2008 a druhý takovýto summit konaný za španělského předsednictví ve dnech 9. a 10. dubna 2010; s nejhlubším znepokojením konstatuje nucené vyhoštění romských komunit v Evropě a nárůst xenofobie a nenávistné rétoriky ve vztahu k menšinovým a migrujícím komunitám; opakovaně připomíná výzvu Evropského parlamentu, že členské státy musí beze zbytku ctít své závazky podle práva EU, a v případech, kdy členské státy tyto závazky porušují, vyzývá Evropskou komisi, aby formálně a energicky vedla řízení pro porušení povinnosti;

154. konstatuje, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se postup spolurozhodování vztahuje na směrnice a na další legislativu o boji proti terorismu a organizovanému zločinu, zatímco mezinárodní dohody týkající se tohoto tématu musí schvalovat Parlament; poznamenává, že v důsledku těchto změn se zvětší vliv Parlamentu na možnost dosažení vhodné rovnováhy mezi bezpečností a lidskými právy; proto se zavazuje jednat s ohledem na své nové výsady s cílem podporovat respektování a prosazování lidských práv, občanských a politických svobod a demokracie stejným způsobem v rámci veškerých vztahů EU se třetími státy či regionálními organizacemi;

155. znovu připomíná, že každý členský stát je povinen chránit identifikovatelné potenciální oběti, jimž hrozí skutečné a bezprostřední nebezpečí teroristického útoku, a dodává, že všechny členské státy musí přijmout veškerá přiměřená opatření pro zavedení postupů předcházení teroristické činnosti a pro minimalizaci vedlejších dopadů protiteroristických opatření;

156. připomíná rámcové rozhodnutí Rady EU z března 2001 o obětech terorismu: pomoc v nouzi, vytrvalá pomoc, vyšetřování a stíhání účinný přístup k právu a spravedlnosti, soudní správa, náhrada, ochrana soukromého a rodinného života obětí, ochrana důstojnosti a bezpečnosti obětí, informování obětí a zvláštní odborná příprava pro osoby odpovědné za pomoc obětem;

Dialogy a konzultace o lidských právech se třetími zeměmi

157. vyjadřuje své zklamání nad nedostatečným pokrokem, kterého bylo dosaženo v četných dialozích a konzultacích o lidských právech; konstatuje skutečnost, že zapojení občanské společnosti do těchto dialogů a konzultací není soustavně zaručováno a někdy je omezováno zeměmi, které nejsou členy EU; vyjadřuje znepokojení nad tím, že i když je na případy poukázáno, neplní vlády svůj závazek podávat zprávu EU o individuálních a strukturálních otázkách vznesených v rámci dialogu;

158. vyzývá ke skutečné účasti EP na probíhajícím hodnocení dialogů a konzultací o lidských právech; žádá neomezený přístup k výsledným dokumentům a dalším relevantním zdrojům; očekává, že na základě těchto hodnocení budou vypracovány jasné ukazatele, pomocí nichž bude možno měřit dopad dialogů, a že budou jasně formulovány návrhy založené na individuálním přístupu k jednotlivým zemím, jak zlepšit tyto výsledky a zabránit opakování neúspěchů konzultací EU o lidských právech;

159. vyzývá evropské orgány, aby zajistily vzájemnou transparentnost a soudržnost, pokud jde o cíle, hodnoty a přístupy v této oblasti;

160. poukazuje na nutnost projednat závěry dialogů a konzultací o lidských právech na summitech EU s jejími partnery;

161. je toho názoru, že dialogy a konzultace o lidských právech musí být v zásadě plánovány a musí probíhat transparentně a že cíle stanovené před zahájením dialogu musí být bezprostředně po jeho skončení vyhodnoceny; vyzývá Radu a Komisi, aby orgány třetích zemí tlačily k silnému a širokému zapojení do dialogů a konzultací na ministerské úrovni;

162. vyzývá kandidátské země EU, aby zvýšily úroveň ochrany lidských práv na svém území s přihlédnutím k ochraně zaručené Listinou základních práv a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod;

163. vyzývá Komisi a Radu, aby v rámci svých konzultací a dialogu o lidských právech se třetími zeměmi věnovaly velkou pozornost situaci etnických a náboženských menšin a častému porušování jejich práv;

164. vítá užší koordinaci a spolupráci mezi USA a Evropskou unií v oblasti lidských práv;

165. vítá skutečnost, že byly zahájeny dialogy o lidských právech se všemi státy ve střední Asii – Tádžikistánem, Kazachstánem, Kyrgyzstánem, Turkmenistánem a Uzbekistánem – a že do listopadu 2009 proběhly druhé dialogy s jednotlivými zeměmi; kromě toho vítá konání prvního semináře EU–Uzbekistán o lidských právech za účasti občanské společnosti v říjnu 2008; vyjadřuje politování nad tím, že dialogy mezi EU a Čínou o lidských právech ani v jednom případě dosud nevedly k žádnému zlepšení, pokud jde o konkrétní porušování lidských práv v Číně; zdůrazňuje, že i přes některé kroky čínských orgánů vedoucích správným směrem (reforma v oblasti práce, přezkum rozsudků smrti nejvyšším soudem), pokračuje zhoršování situace v oblasti lidských práv, která se vyznačuje šířením sociálních nepokojů a posilováním kontroly a represí vůči zastáncům lidských práv, právníkům, autorům blogů a sociálním aktivistům a cílenými politikami, jejichž účelem je marginalizovat Tibeťany a jejich kulturní identitu; vyjadřuje hluboké znepokojení nad nedostatečným pokrokem v čínsko-tibetském dialogu; je hluboce znepokojen zhoršováním stavu lidských práv ujgurské populace v Číně, odsuzuje dlouhodobý útisk ujgurského obyvatelstva ve Východním Turkestánu a vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že čínské orgány nerespektují záruky svobod, jako je svoboda projevu, právo na demonstraci, svoboda shromažďování, svoboda náboženského vyznání či svoboda osobní, jež jsou obsaženy v ústavě Čínské lidové republiky; vyjadřuje rovněž politování nad politikou přesídlování obyvatelstva, kterou provádí Čínská lidová republiky a jejímž účelem je oslabit kulturu ujgurského obyvatelstva a narušit jeho jednotu; vyjadřuje své zklamání nad tím, že konzultace o lidských právech vedené mezi EU a Ruskem dosud nepřinesly žádné podstatné výsledky; vítá skutečnost, že v roce 2009 byly zahájeny dialogy o lidských právech s Indonésií a že se konala první setkání v rámci dialogu s Gruzií a Arménií; domnívá se, že ačkoli tyto dialogy o lidských právech přinášejí vítané zaměření na otázky lidských práv ve vnějších vztazích EU, nelze připustit, aby se staly samoúčelným cílem, a musí být zaměřeny na zajištění navazujících opatření ohledně otázek vznesených a diskutovaných v těchto dialozích; vyjadřuje politování nad nedostatečnými výsledky dialogu o lidských právech s Indií a zklamání, že otázka diskriminace na základě kasty nebyla předmětem diskuse během posledního dialogu o lidských právech;

166. vyzývá k úzké koordinaci mezi členskými státy EU, Evropskou komisí a Agenturou EU pro základní práva před každým dialogem o lidských právech mezi EU a třetími zeměmi; zdůrazňuje, že má-li být EU považována za vzor v oblasti lidských práv na světové scéně, musí být schopna řešit problém porušování lidských práv uvnitř Unie;

167. vítá první dialog o lidských právech mezi EU a Běloruskem, který proběhl v červnu 2009, zároveň však lituje, že situace v oblasti lidských práv v této zemi je nadále zoufalá, neboť pokračuje omezování svobody sdružování, shromažďování a projevu a represe vůči zastáncům lidských práv a novinářům;

168. vítá úsilí mexické vlády v boji proti obchodování s drogami a organizovanému zločinu a skutečnost, že byl Kongresu předložen návrh zákona, jehož cílem je reforma vojenských právních předpisů; zdůrazňuje, že strategické partnerství EU-Mexiko by mělo být považováno za příležitost k posílení lidských práv a demokracie;

169. bere na vědomí, že parlament Korejské lidově demokratické republiky (Severní Koreje) provedl v dubnu 2009 revizi ústavy a doplnil ji mimo jiné ustanovením, že Severní Korea „dodržuje a chrání lidská práva"; naléhá na severokorejské orgány, aby podnikly konkrétní a zřetelné kroky ke zlepšení situace v oblasti lidských práv,a v této souvislosti vyzývá příslušné orgány, aby umožnily nezávislým mezinárodním odborníkům inspekci veškerých vězeňských zařízení a povolily zvláštním zpravodajům OSN návštěvu země; zdůrazňuje, že při vyhodnocování situace v oblasti lidských práv v dané zemi je třeba kromě ústavních ustanovení zohlednit především uplatňování konkrétních opatření; vyzývá rovněž severokorejské orgány, aby zrušily omezení možnosti mezinárodních pracovníků kontrolovat rozdělování pomoci a aby zajistily, aby se mezinárodní pomoc dostala k potřebným; naléhá na vedení Severní Koreje, aby se konstruktivně zapojilo do dialogů s EU týkajících se lidských práv;

170. nadále vyjadřuje znepokojení nad tím, že dialog o lidských právech s Íránem je od roku 2004 přerušen z důvodu nedostatečné spolupráce ze strany Íránu a domnívá se, že nadešel čas, aby mezinárodní společenství začalo jednat na podporu íránské občanské společnosti v tomto důležitém okamžiku v historii demokratického hnutí této země; vyzývá íránské orgány, aby tento dialog obnovily s cílem podpořit všechny zúčastněné subjekty občanské společnosti oddané demokracii a aby prostřednictvím mírových prostředků a bez použití násilí posílily existující postupy, které mohou podpořit demokratické, institucionální a konstituční reformy, zajistily životnost těchto reforem a upevnily zapojení íránských zastánců lidských práv a představitelů občanské společnosti v postupech utváření politiky a posílily úlohu, kterou hrají v obecné politické diskusi; vyzývá Radu,Komisi a členské státy, aby tyto procesy podpořily a posílily; je velmi znepokojen skutečností, že stav lidských práv v Íránu se v roce 2008 a 2009 zhoršil a dále přetrvávají omezení svobody projevu a shromažďování; v tomto ohledu je hluboce znepokojen útlakem novinářů, spisovatelů, akademických pracovníků a aktivistů angažujících se za práva žen a lidská práva; zůstává nadále znepokojen potlačováním etnických a náboženských menšin v Íránu;

171. všímá si znepokojivého trendu k autoritářství zaznamenaného v Kambodže, který podtrhuje dlouhodobá beztrestnost v případech porušování lidských práv a zužování politického prostoru a svobody projevu osob patřících k opozičním politickým stranám a dalších politických aktivistů; vyzývá Komisi, aby přijala opatření s cílem reaktivovat Pařížskou dohodu o Kambodže z roku 1991;

Hospodářská, sociální a kulturní práva

172. uznává, že hospodářská, sociální a kulturní práva by měla mít stejný význam jako práva občanská a politická, s ohledem na univerzalitu, nedělitelnost, vzájemnou závislost a souvislost všech lidských práv, jak bylo potvrzeno na světové konferenci o lidských právech konané ve Vídni v roce 1993; naléhavě žádá země na celém světě, aby podepsaly opční protokol k Mezinárodnímu paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, který byl otevřen k podpisu dne 24. září 2009;

173. zdůrazňuje, že lidská práva mimo jiné zahrnují právo na potraviny, vodu, hygienu, vzdělání, odpovídající bydlení, půdu, důstojné zaměstnání a sociální zabezpečení; tato práva by měla být jakožto spravedlivý přístup k přírodním zdrojům zaručena na základě udržitelnosti, a to rovněž pro budoucí generace; uznává, že k faktorům způsobujícím porušování těchto práv patří často chudoba a chybějící řádná správa věcí veřejných; vyzývá EU, aby vyvinula více úsilí za účelem dosažení rozvojových cílů tisíciletí, neboť je zjevné, že svět výrazně pokulhává za splněním cílů stanovených na rok 2015; v této souvislosti znovu zdůrazňuje význam provádění politik založených na lidských právech pro realizaci rozvojových cílů tisíciletí;

174. uznává, že systém dohledu Mezinárodní organizace práce má důležitou úlohu při obraně práv v oblasti obchodu a zaměstnanosti, statistických systémů, sociální ochrany, politik zaměstnanosti a bezpečnosti a zdraví při práci;

175. žádá Komisi a členské státy, aby dbaly na to, aby se podniky založené podle vnitrostátního práva členského státu EU či podle evropského práva nevyhýbaly povinnosti dodržovat lidská práva a hygienické a environmentální normy tím, že se usadí nebo že řídí svou činnost ve třetím státě, zejména v rozvojové zemi;

176. žádá Komisi a členské státy, aby splnily své závazky vůči rozvojovým zemím týkající se oficiální rozvojové pomoci s cílem bojovat proti globální hospodářské a finanční krizi, a snížit tak negativní dopady krize na situaci v oblasti lidských práv na celém světě; vítá 10. zvláštní zasedání Rady OSN pro lidská práva nazvané „Dopad světové hospodářské a finanční krize na univerzální dodržování a skutečné požívání lidských práv“, které se konalo dne 20. února 2009; vyzývá členské státy EU, aby krizi navzdory pokračovaly ve své spolupráci s třetími zeměmi v oblasti lidských práv, a trvá na tom, že nedostatek zdrojů nemůže za žádných okolností ospravedlnit porušování lidských práv;

Programy Komise zaměřené na vnější pomoc a evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR)

177. vítá skutečnost, že priority Parlamentu byly zohledněny v programových dokumentech EIDHR na rok 2008 a 2009;

178. podporuje příspěvky EIDHR, především prostřednictvím projektů místních a mezinárodních organizací občanské společnosti (90 % příspěvků) a také prostřednictvím regionálních a mezinárodních organizací v této oblasti, jako je Rada Evropy, OBSE a Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva (10 % příspěvků);

179. konstatuje, že v letech 2008 až 2009 dosáhly prostředky na lidská práva a demokracii více než 235 milionů EUR, díky čemuž bylo možné financovat 900 projektů v přibližně 100 zemích,a že obzvláště významný počet projektů byl financován v zemích zapojených do evropské politiky sousedství, přičemž nejvyšší částka byla přidělena zemím AKT; se znepokojením si všímá nerovnováhy, která je na úkor jiných projektů demokratické pomoci, než je sledování průběhu voleb; domnívá se, že finanční prostředky EIDHR by měly být podstatně navýšeny, aby zahrnovaly přiměřené finanční prostředky pro Evropskou nadaci pro demokracii a podporovaly budování kapacit v oblasti lidských práv a prosazování demokracie v těch společnostech, kde je to nejvíce zapotřebí;

180. zdůrazňuje, že klíčovou výhodou EIDHR je ta skutečnost, že není závislý na souhlasu hostitelské vlády, a může se proto zaměřit na citlivé politické otázky a inovativní přístupy a spolupracovat přímo s místními organizacemi občanské společnosti, které si musí zachovat svou nezávislost na orgánech veřejné správy;

181. zdůrazňuje, že je důležité využívat EIDHR, neboť představuje možnost, jak reagovat na ohrožení lidských práv a poskytovat větší podporu zastáncům lidských práv a obětem porušování lidských práv; podporuje síť jedenácti organizací financovaných EIDHR zaměřených na ochranu zastánců lidských práv a rychlou reakci v nouzových situacích; podporuje vytváření zvláštních strategií pro uspokojování potřeb různých kategorií zastánců lidských práv, včetně těch, kteří bojují za práva lesbických žen, gayů, bisexuálů a transsexuálů, a těch, kteří jsou zapojeni do vyšetřování porušování lidských práv a humanitárního práva;

182. vyzývá Komisi, aby zajistila, že projekty a programy, které Unie podporuje, budou v souladu s jejími politickými prioritami a dohodami o partnerství a spolupráci, které uzavřela, zejména v souvislosti s jejím bilaterálním plánováním se třetími zeměmi;

183. je si vědom stále znepokojivé situace, pokud jde o uplatňování lidských práv na africkém kontinentě, a je přesvědčen, že africké státy učinily důležité kroky směrem k prosazování právního státu na úrovni kontinentu, neboť přijaly Africkou chartu lidských práv a práv národů (známou rovněž jako Banjulská charta), a proto zvažuje možnost vytvoření ad hoc rozpočtové linie na podporu činnosti Afrického soudu pro lidská práva a práva národů;

184. vyzývá zaměstnance Komise, aby se v Bruselu pravidelně setkávali se zástupci občanské společnosti s cílem posílit dialog s těmito partnery, kteří provádějí projekty přímo na místě;

185. vítá distribuci finančních prostředků určených pro oblast lidských práv prostřednictvím geografických programů, provádění politiky na vnitrostátní a regionální úrovni za podpory Evropského rozvojového fondu (v zemích africké, karibské a tichomořské oblasti), finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci (v Latinské Americe, Asii a Jižní Africe) a evropského nástroje sousedství a partnerství (v sousedních oblastech) a prostřednictvím tematických nástrojů, jako jsou EIDHR, nástroj stability, finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci a finanční nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy (ICI Plus);

Pomoc při volbách a sledování průběhu voleb

186. s uspokojením konstatuje, že EU ve stále větší míře používá pomoc při volbách a sledování průběhu voleb k prosazování demokracie ve třetích zemích, čímž zlepšuje dodržování lidských práv, základních svobod a zásad právního státu, a že kvalita a nezávislost těchto misí jsou široce uznávány;

187. žádá vysokou představitelku / místopředsedkyni Komise, aby sledovala provádění doporučení uvedených v závěrečných zprávách volebních pozorovatelských misí EU, v případě potřeby zajistila následnou pomoc a pravidelně v této věci předkládala zprávy Evropskému parlamentu;

188. opětovně žádá, aby byl volební proces včetně předvolební fáze a období po volbách začleněn do jednotlivých úrovní politického dialogu s dotčenými třetími zeměmi a aby byl případně doprovázen konkrétními opatřeními s cílem zajistit soulad politik EU a potvrdit zásadní úlohu lidských práv a demokracie;

189. požaduje zvýšenou bdělost ohledně kritérií pro výběr zemí, ve kterých má být zajištěna pomoc při volbách / sledování průběhu voleb, a ohledně dodržování metod a pravidel stanovených na mezinárodní úrovni, zejména pokud jde o nezávislost a účinnost mise;

190. vítá objem prostředků, které činily dalších 50 milionů EUR v průběhu 18 měsíců, kterých se zpráva týká;

Využívání činnosti Evropského parlamentu v oblasti lidských práv

191. vyzývá Radu a Komisi, aby důkladně využívaly usnesení a jiné formy sdělení Parlamentu a zásadním způsobem reagovaly na vyjádřené obavy a přání, zejména pokud jde o usnesení v naléhavých případech;

192. znovu opakuje, že je potřeba více zviditelnit Sacharovovu cenu za svobodu myšlení, kterou každoročně uděluje EP; vyjadřuje politování, že v souvislosti s udělováním této ceny nejsou prováděna žádná následná opatření, ani pokud jde o životní podmínky kandidátů a laureátů, ani pokud se týká situace v jejich zemích; vyzývá rovněž Radu a Komisi, aby tuto cenu více zviditelnily, mimo jiné aby ji zahrnuly do výroční zprávy o lidských právech; dále vyzývá Radu a Komisi, aby udržovaly kontakty s kandidáty a laureáty Sacharovovy ceny s cílem zajistit průběžný dialog a sledování situace v oblasti lidských práv v daných zemích a poskytnout ochranu osobám, které jsou vystaveny silnému pronásledování;

193. připomíná delegacím Parlamentu, aby diskuse o lidských právech soustavně zařazovaly na pořad jednání meziparlamentních setkání, aby během svých pracovních cest navštěvovaly projekty a zařízení sloužící ke zlepšení dodržování lidských práv a aby se scházely se zastánci lidských práv a poskytovaly jim případně mezinárodní viditelnost a ochranu;

194. vítá vytvoření sítě laureátů Sacharovovy ceny; naléhavě žádá, aby byly nalezeny okamžitě prostředky nutné k dosažení jejích cílů a k usnadnění komunikace mezi nositeli Sacharovovy ceny a Parlamentem tím, že nositelům bude přiznán zvláštní status, díky němuž se zjednoduší postupy pro jejich vstup do prostor Parlamentu;

*

* *

195. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě a Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Organizaci spojených národů, Radě Evropy, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a vládám zemí a území uvedených v tomto usnesení.

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Nová strategie pro Afghánistán

P7_TA(2010)0490

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o nové strategii pro Afghánistán (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Afghánistánu, zejména usnesení ze dne 8. července 2008 o stabilizaci v Afghánistánu ([1]), ze dne 15. ledna 2009 o rozpočtové kontrole vynakládání finančních prostředků Evropské unie v Afghánistánu ([2]) a ze dne 24. dubna 2009 o právech žen v Afghánistánu ([3]),

— s ohledem na společné politické prohlášení EU-Afghánistán, které bylo podepsáno dne 16. listopadu 2005 a které vychází ze společných priorit pro Afghánistán, jako je vybudování silných a odpovědných institucí, reforma v oblasti bezpečnosti a práva, boj proti drogám a rozvoj a obnova,

— s ohledem na dohodu s Afghánistánem z roku 2006, v níž jsou stanoveny tři hlavní oblasti činnosti afghánské vlády na následujících 5 let: bezpečnost; správa věcí veřejných, právní stát, lidská práva; hospodářský a sociální rozvoj, a závazek odstranit výrobu narkotik,

— s ohledem na konferenci o Afghánistánu konanou v lednu 2010 v Londýně, na níž mezinárodní společenství obnovilo své závazky vůči Afghánistánu a na níž byly položeny základy pro mezinárodní konsenzus ohledně strategie nevojenského řešení afghánské krize a bylo rovněž stanoveno, že převedení odpovědnosti v oblasti bezpečnosti na afghánské síly bude zahájeno v roce 2011 a z velké části dokončeno do roku 2014,

— s ohledem na rezoluci č. 1890 (2009) Rady bezpečnosti OSN, na jejíž základě byl v souladu s kapitolou VII Charty OSN prodloužen mandát Mezinárodních bezpečnostních podpůrných sil (ISAF) v Afghánistánu definovaný v rezolucích č. 1386 (2001) a č. 1510 (2003), a to na období 12 měsíců po 13. říjnu 2009, a v níž se žádá, aby členské státy OSN podílející se na misi ISAF „přijaly veškerá nezbytná opatření k plnění jejího mandátu“,

— s ohledem na navrhovaný „svěřenecký fond pro mír a opětovné začlenění“, do kterého účastníci londýnské konference přislíbili vložit počáteční částku 140 milionů USD s cílem integrovat Tálibán a jiné povstalce,

— s ohledem na afghánské národní poradní mírové shromáždění (Jirga), které se konalo začátkem června 2010 v Kábulu a na němž bylo vyjádřeno odhodlání dosáhnout celonárodního konsenzu v otázce smíření s nepřáteli,

— s ohledem na kábulskou konferenci konanou dne 20. července 2010, na níž byl posouzen pokrok v provádění rozhodnutí z londýnské konference a která byla pro afghánskou vládu příležitostí prokázat, že tím, že ve spolupráci s mezinárodním společenstvím upevňuje bezpečnost, posiluje schopnosti afghánských bezpečnostních sil a zlepšuje situaci, pokud jde o správu věcí veřejných a právní stát, má tento proces pevně v rukou a nese za něj odpovědnost, stejně jako příležitostí naplánovat další postup, zejména v oblasti boje proti výrobě a pašování drog a boje proti korupci, ale i v oblasti míru a bezpečnosti, hospodářského a sociálního rozvoje, lidských práv a rovnoprávného postavení mužů a žen; s ohledem na závěry kábulské konference, v nichž se uvádí, že do konce roku 2014 má být kontrola nad vojenskými operacemi ve všech provinciích předána afghánským jednotkám,

([1]) Úř. věst. C 294 E, 3.12.2009, s. 11
([2]) Úř. věst. C 46 E, 24.2.2010, s. 87.
([3]) Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, S. 57.

— s ohledem na prezidentský dekret ze dne 17. srpna 2010, který stanovil čtyřměsíční lhůtu, během níž musí být rozpuštěny všechny soukromé bezpečnostní společnosti v Afghánistánu kromě soukromých bezpečnostních firem pracujících v objektech využívaných zahraničními zastupitelskými úřady, podniky a nevládními organizacemi,

— s ohledem na prezidentské volby, které se v Afghánistánu konaly v srpnu 2009, na kritickou závěrečnou zprávu volební pozorovatelské mise EU zveřejněnou v prosinci 2009 a na volby do parlamentu, které se konaly dne 18. září 2010,

— s ohledem na veškeré příslušné závěry Rady, zejména na závěry Rady pro obecné záležitosti a vnější vztahy ze dne 27. října 2009 a na akční plán Rady pro posílenou angažovanost EU v Afghánistánu a Pákistánu i na závěry Rady pro zahraniční věci ze dne 22. března 2010,

— s ohledem na obsazení zdvojené funkce zvláštního zástupce EU / vedoucího delegace EU v Afghánistánu od 1. dubna 2010 a s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 11. srpna 2010, kterým se prodlužuje mandát zvláštního zástupce Vygaudase Usackase do 31. srpna 2011,

— s ohledem na prohlášení Rady ze dne 18. května 2010 prodlužující policejní misi Evropské unie v Afghánistánu (EUPOL Afghánistán) o tři roky, a to od 31. května 2010 do 31. května 2013,

— s ohledem na strategický dokument země na období 2007–2013, v němž je stanoven závazek Komise vůči Afghánistánu do roku 2013,

— s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2010,

— s ohledem na zprávu OSN za rok 2009 o lidském rozvoji, která řadí Afghánistán na 181. místo ze 182 zemí,

— s ohledem na vlastní afghánské posouzení rizika a zranitelnosti na období 2007–2008 a na jeho odhady, že odstranění chudoby v Afghánistánu tak, aby se všichni, kteří žijí pod hranicí chudoby, dostali na její hranici, by si vyžádalo náklady ve výši asi 570 milionů USD,

— s ohledem na zprávu Agentury pro koordinaci afghánské obnovy (ACBAR) z roku 208 nazvanou „Neuspokojivé výsledky – účinnost pomoci v Afghánistánu“, v níž se zdůrazňuje, že obrovské částky z pomoci končí jako zisky společností smluvních partnerů (až 50 % na jednu smlouvu), že při zadávání veřejných a jiných zakázek existuje jen minimální transparentnost a že jsou čerpány vysoké náklady na platy a příspěvky za práci v zahraničí,

— s ohledem na zprávu o ochraně civilistů v ozbrojeném konfliktu, kterou v srpnu 2010 vypracovala Podpůrná mise OSN v Afghánistánu (UNAMA),

— s ohledem na doporučení organizace Peace Dividend Trust, která prosazují politiku upřednostňující Afgánce a podporují pořizování místního afghánského zboží a služeb místo jejich dovozu, aby zisky měly především a hlavně Afghánci,

— s ohledem na protipovstaleckou strategii NATO/ISAF pro Afghánistán a její uplatňování pod velením generála Davida Petraeuse a na přezkoumání této strategie ohlášené prezidentem Obamou na prosinec 2010,

— s ohledem na zprávu vypracovanou Kongresem USA nazvanou „Warlord, Inc: Extortion and Corruption Along the US Supply Chain in Afghanistan“ (Výbor pro dohled a vládní reformu, Sněmovna reprezentantů Kongresu USA, červen 2010),

— s ohledem na činnost Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC), a zejména na jeho zprávu z října roku 2009 nazvanou „Závislost, trestná činnost a povstání – nadnárodní hrozba spojená s afghánským opiem“ (Addiction, Crime and Insurgency – the transnational threat of Afghanistan opium) a na jeho zprávu věnovanou celosvětové problematice drog za rok 2010,

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Výboru pro rozvoj (A7-0333/2010),

A. vzhledem k tomu, že mezinárodní společenství opakovaně vyjádřilo svou podporu příslušným rezolucím Rady bezpečnosti OSN prosazujícím bezpečnost, prosperitu a lidská práva pro všechny obyvatele Afghánistánu; vzhledem k tomu, že však mezinárodní společenství nepřímo uznalo, že za devět let války a mezinárodního zapojení se nepodařilo zlikvidovat povstání Tálibánu a přinést do země mír a stabilitu, a vzhledem k tomu, že v roce 2009 byla zavedena nová protipovstalecká politika a na její posílení bylo vysláno kolem 45 000 vojáků,

B. vzhledem k tomu, že s koaličními mezinárodními jednotkami, které nejsou schopny porazit Tálibán a další povstalce, a s povstaleckým hnutím a hnutím Tálibán, která nejsou schopna se prosadit proti těmto vojenským jednotkám, nelze očekávat brzké a jednoznačné řešení situace v Afghánistánu,

C. vzhledem k tomu, že v roce 2009 generál Stanley McChrystal prohlásil, že nevidí žádné výraznější známky přítomnosti skupiny al-Káidy v Afghánistánu, a vzhledem k tomu, že vysocí američtí činitelé potvrzují, že skupina al-Káida se nyní v Afghánistánu téměř nevyskytuje,

D. vzhledem k tomu, že došlo ke zhoršení bezpečnostních a životních podmínek a všeobecný souhlas veřejnosti s přítomností koaličních vojsk, kterého se podařilo v jedné fázi dosáhnout, není už tak přesvědčivý, a vzhledem k tomu, že stále větší část obyvatelstva vnímá koalici jako okupující jednotky; vzhledem k tomu, že je třeba vytvořit nová, širší partnerství s afghánským obyvatelstvem, v jejichž rámci budou do úsilí o dosažení míru a usmíření zapojeny také nezastoupené skupiny a občanská společnost,

E. vzhledem k tomu, že EU je jedním z hlavních dárců rozvojové a humanitární pomoci v Afghánistánu; vzhledem k tomu, že EU je spolehlivým partnerem v úsilí o rekonstrukci a stabilizaci,

F. vzhledem k tomu, že podle dohody s Afghánistánem z roku 2006 a na kábulské konferenci souhlasili dárcové s tím, že jakmile to bude možné, budou směřovat větší podíl své pomoci, a to až 50 %, prostřednictvím hlavního rozpočtu afghánské vlády, a to buď přímo nebo prostřednictvím mechanismů svěřeneckých fondů, avšak vzhledem k tomu, že se v současné době prostřednictvím rozpočtu vlády posílá pouze 20 % rozvojové pomoci,

G. vzhledem k tomu, že nedostatečná koordinace ohrožuje účinnost příspěvků EU na pomoc Afghánistánu,

H. vzhledem k tomu, že v období od roku 2002 do roku 2009 směřovala na mezinárodní pomoc do Afghánistánu částka vyšší než 40 miliard USD; vzhledem k tomu, že počet dětí navštěvujících školu se za toto období zvýšil, avšak vzhledem k tomu, že podle odhadů UNICEF 59 % afghánských dětí ve věku méně než 5 let stále ještě nemá dostatek jídla a 5 milionů dětí nemůže navštěvovat školu,

I. vzhledem k tomu, že situace žen v této zemi je i nadále velmi znepokojivá; vzhledem k tomu, že podle informací OSN je míra úmrtnosti matek v Afghánistánu druhá nejvyšší na světě, přičemž ročně zemře téměř 25 000 matek, pouze 12,6 % žen starších 15 let umí číst a psát a 57 % dívek je provdáno ve věku nižším, než je zákonných 16 let; vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách pokračuje a je všeobecně rozšířeným jevem; vzhledem k tomu, že je dosud platný diskriminační šíitský zákon o rodině, který kromě jiného považuje za trestný čin, když žena odmítá pohlavní styk se svým manželem, a zakazuje ženám opustit dům bez manželova souhlasu,

J. vzhledem k tomu, že Afghánistán je signatářem několika mezinárodních úmluv na ochranu práv žen a dětí, zejména Úmluvy OSN z roku 1979 o odstranění všech forem diskriminace žen a Úmluvy OSN z roku 1989 o právech dítěte, a vzhledem k tomu, že afghánská ústava uvádí ve svém článku 22, že „občané Afghánistánu, muži i ženy, mají před zákonem rovná práva a povinnosti"; vzhledem k tomu, že afghánský zákon o rodině je v současné době revidován, aby bylo možno jej uvést v soulad s ústavou,

K. vzhledem k tomu, že v červenci 2010 požadoval Kongres USA audit miliard dolarů vydaných na pomoc Afghánistánu a odhlasoval prozatímní snížení pomoci vládě Afghánistánu o téměř 4 miliardy USD,

L. vzhledem k tomu, že afghánský ministr financí Omar Zakhilwal kritizoval jednak zadávací postupy NATO/ISAF za to, že nevyužívají místní afghánské hospodářství, a jednak ISAF za jednostrannou interpretaci pravidel pro daňové osvobození obsažených v dohodě mezi ISAF a afghánskou vládou, a vzhledem k tomu, že ministr obvinil zahraniční smluvní partnery ze získání velké části smluv financovaných ISAF dosahující výše až 4 miliard USD, které údajně způsobily stálý odliv peněz ze země; vzhledem k tomu, že afghánská vláda požaduje mezinárodní vyšetření této záležitosti,

M. vzhledem k tomu, že se jasně ukázalo, že v Afghánistánu není vojenské řešení možné, a vzhledem k tomu, že USA ohlásily, že v létě roku 2011 začnou stahovat své jednotky z Afghánistánu***a*** že některé země své jednotky buď již stáhly nebo mají v úmyslu tak učinit, zatímco jiné úmysl stáhnout své jednotky dosud nenaznačily; vzhledem k tomu, že stahování vojsk musí být postupný a koordinovaný proces v rámci politického projektu, který zajistí plynulý přechod odpovědnosti na afghánské bezpečnostní síly,

N. vzhledem k tomu, že na kábulské konferenci bylo ujednáno, že do října roku 2011 by afghánská národní armáda měla dosáhnout síly 171 600 osob a afghánská národní policie 134 000, a to za nezbytné finanční a technické podpory ze strany mezinárodního společenství,

O. vzhledem k tomu, že hlavním cílem mise EUPOL Afghánistán je přispět k vytvoření afghánského policejního systému v souladu s mezinárodními normami,

P. vzhledem k tomu, že podle nedávné zprávy Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) je Afghánistán nejen největším zdrojem produkce opia na světě a hlavním dodavatelem na trhy s heroinem v EU a Ruské federaci, ale i jedním z největších světových producentů hašiše; vzhledem k tomu, že však produkce opia v Afghánistánu poklesla za poslední dva roky o 23 % a od roku 2007, kdy byla na vrcholu, o třetinu; vzhledem k tomu, že UNODC zjistil, že existuje jednoznačný vzájemný vztah mezi pěstováním opia a územími, kde je povstání pod kontrolou, a že v těch částech Afghánistánu, kde je vláda schopna více prosazovat právo, téměř dvě třetiny zemědělců prohlásily, že opium nepěstují, protože je to zakázáno; vzhledem k tomu, že na jihovýchodě, kde je dosah veřejných orgánů slabší, uvedlo zákaz jako důvod pro nepěstování opiového máku o něco méně než 40 % zemědělců,

Q. vzhledem k tomu, že podle nedávné zprávy UNODC se v posledních letech počet afghánských občanů závislých na drogách výrazně zvýšil, což je trend, který bude mít pro budoucnost země velké sociální následky,

R. vzhledem k tomu, že EU hraje od počátku procesu obnovy aktivní roli v podpoře úsilí vynakládaného na boj proti drogám, aniž by bylo dosaženo jakýchkoli podstatných výsledků, pokud jde o omezení mocného působení drogového odvětví na národní hospodářství, politický systém, státní orgány a společnost,

S. vzhledem k tomu, že likvidace opiového máku v Afghánistánu byla již částečně provedena za použití chemických herbicidů, a vzhledem k tomu, že tento postup, který způsobil znečištění půdy a vod, vážně uškodil lidem a poškodil životní prostředí; vzhledem k tomu, že však nyní panuje shoda v tom, že je zapotřebí zaměřit represivní opatření na obchod s drogami a na laboratoře produkující heroin, a nikoli na zemědělce; vzhledem k tomu, že hlavní úsilí je nyní vynakládáno na zajištění alternativních způsobů obživy pro zemědělce,

T. vzhledem k tomu, že Afghánistán má významné zásoby přírodních zdrojů, včetně bohatých zásob nerostného bohatství, jako je plyn a ropa, jejichž hodnota se odhaduje na tři biliony USD, a vzhledem k tomu, že afghánská vláda počítá s tím, že tyto zdroje urychlí hospodářský rozvoj poté, co bude v zemi nastolen mír a bezpečnost,

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Nová strategie EU

1. je si vědom řady faktorů, které brání pokroku v Afghánistánu, ale rozhodl se, že se v této zprávě zaměří na čtyři hlavní oblasti, v nichž, jak je přesvědčen, by vynaložené úsilí mohlo vést ke zlepšením: mezinárodní pomoc a koordinace; důsledky mírového procesu; účinek policejního výcviku; odstranění produkce opia pomocí alternativního rozvoje;

2. vyjadřuje podporu nové koncepci protipovstalecké strategie, jejímž cílem je ochrana místního obyvatelstva a obnova oblastí, jejichž bezpečnost je zajištěna, a dále akčnímu plánu EU pro Afghánistán a Pákistán;

3. je proto přesvědčen, že strategie EU pro Afghánistán bude muset mít dva výchozí body: uznání neustálého zhoršování bezpečnostních a sociálně-ekonomických ukazatelů v Afghánistánu navzdory téměř deset let trvajícímu mezinárodnímu zapojení a investicím; a nezbytnost podporovat i nadále zásadní posun v postoji mezinárodního společenství –které v minulosti, zejména před přijetím protipovstalecké strategie, příliš často formovalo plány a rozhodnutí a přitom nebralo dostatečný ohled na zapojení Afghánistánu – takovým způsobem, aby plány a rozhodnutí byly v budoucnu činěny v těsné spolupráci s Afghánci; poznamenává, že důležitým krokem tímto směrem byly konference v Londýně a Kábulu;

4. vítá a podporuje závěry Rady z října 2009 nazvané „Posílení činnosti EU v Afghánistánu a v Pákistánu“, v nichž je naznačen jednotnější a koordinovanější přístup EU k tomuto regionu a zdůrazněn význam regionální spolupráce a civilnějšího zaměření politiky vůči Afghánistánu;

5. zdůrazňuje, že jakékoli dlouhodobé řešení afghánské krize musí v prvé řadě zohlednit zájem afghánských občanů na jejich vnitřní bezpečnosti, civilní ochraně a hospodářském a sociálním rozvoji a mělo by zahrnovat konkrétní opatření na vymýcení chudoby, odstranění zaostalosti a diskriminace žen a na posílení dodržování lidských práv a právního státu a mělo by posílit mechanismy usmíření, zajistit ukončení produkce opia a zabývat se budováním silného státu a rovněž by mělo plně začlenit Afghánistán do mezinárodního společenství a vyhnat al-Káidu ze země;

6. vítá závěry mezinárodní kábulské konference o Afghánistánu; zdůrazňuje, že je nutné dodržet příslib afghánské vlády týkající se zlepšení bezpečnosti, řízení a ekonomických příležitostí pro afghánské občany, ale i závazky mezinárodního společenství, že bude podporovat transformační proces a společné cíle;

7. opakuje, že EU a její členské státy by měly podporovat Afghánistán při obnově vlastního státu se silnějšími demokratickými institucemi schopnými zajistit státní svrchovanost, bezpečnost založenou na demokraticky odpovědné armádě a policii, kompetentní a nezávislé soudnictví, jednotu státu, územní integritu, rovnost mužů a žen, svobodu médií, důraz na vzdělávání a zdravotnictví, udržitelný hospodářský rozvoj a prosperitu lidu Afghánistánu a respektování historických, náboženských, duchovních a kulturních tradic a práv všech etnických a náboženských skupin na afghánském území, přičemž bude uznávána nezbytnost zásadní změny v přístupu k ženám; žádá, aby v těch provinciích, které prokázaly řádnou správu, byly více podporovány projekty rozvoje místních orgánů;

8. konstatuje, že 80 % obyvatelstva sídlí ve venkovských oblastech, přičemž podíl orné půdy poklesl z 0,55 ha na osobu v roce 1980 na 0,25 ha na osobu v roce 2007; zdůrazňuje skutečnost, že Afghánistán je nadále velmi zranitelný na to, aby čelil nepříznivým klimatickým podmínkám nebo rostoucím cenám potravin na světovém trhu, přičemž rozšířené a bezohledné používání pozemních min představuje významné riziko pro úspěšný rozvoj venkova; v této souvislosti považuje za prvořadé pokračovat ve finanční podpoře určené na rozvoj venkova a na místní produkci potravin a tuto podporu zvýšit, aby bylo dosaženo zajištění potravin;

9. bere na vědomí závazek afghánské vlády, že v příštích dvanácti měsících bude postupně a fiskálně udržitelným způsobem provádět politiku správy věcí veřejných na regionální úrovni, která má posílit místní orgány a jejich institucionální kapacity, a rozvíjet právní, finanční a rozpočtový rámec na regionální úrovni;

10. konstatuje, že větší zapojení Afghánců do procesu obnovy může brzdit slabá státní správa a kapacita veřejné správy a civilních služeb; je proto přesvědčen, že je třeba těmto důležitým oblastem věnovat větší pozornost; vítá návrh, aby Komise a členské státy vypracovaly speciální dlouhodobý stěžejní program na řešení otázky posílení veřejné správy vyvinutím plánu, který napomůže vybudování nových nebo využívání stávajících zařízení, vytváření vazeb se sítí institucí veřejné správy v EU a také dohledu nad institucemi civilních služeb v řadě velkých afghánských měst, jako jsou např. Kábul, Herat a Mazar i Sharif;

11. připomíná, že úsilí o rozvoj se musí soustředit na zlepšení kapacity afghánských vládních struktur a že sami Afghánci musí být výrazně zapojeni jak do výběru priorit, tak do prováděcích fází, aby se posílil proces přejímání odpovědnosti na vnitrostátní úrovni i na úrovni společenství; upozorňuje proto na zásadní úlohu organizací občanské společnosti spočívající v zajištění toho, aby do procesu demokratizace a rekonstrukce byli zapojeni afghánští občané, a v ochraně před rizikem korupce;

12. i přes zlepšení života žen od konce vlády Tálibánu v roce 2001 je i nadále velmi znepokojen celkovou situací lidských práv v Afghánistánu, a zejména zhoršením v otázce základních, politických, občanských a sociálních práv žen za posledních několik let, a vyjadřuje své znepokojení nad negativními změnami, jako např. nad skutečností, že většinu vězňů v afghánských věznicích tvoří ženy, které utekly před příbuznými, kteří je utlačovali, a nad nedávnými změnami volebního zákona, kterými byly sníženy kvóty pro obsazení parlamentních křesel ženami;

13. je přesvědčen, že práva žen tvoří součást bezpečnostního řešení a že není možné dosáhnout stability v Afghánistánu, aniž by ženy měly plná práva v politickém, společenském a hospodářském životě; vyzývá proto afghánské orgány a představitele mezinárodního společenství, aby v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 zapojili ženy do všech fází mírových rozhovorů a do úsilí o usmíření a reintegraci; žádá, aby byla ženám, které jsou veřejně či politicky aktivní a tudíž ohroženy fundamentalisty, poskytována zvláštní ochrana; konstatuje, že součástí pokroku v mírových rozhovorech nemohou v žádném případě být ústupky v oblasti práv žen, kterých bylo dosaženo v průběhu posledních let; žádá afghánskou vládu, aby lépe chránila práva žen a uzpůsobila odpovídajícím způsobem platné právní předpisy, jako je trestní zákoník, aby se tak zamezilo diskriminujícím praktikám;

14. vyzývá Komisi, Radu a členské státy EU, aby v souladu s dlouhodobým závazkem EU napomáhat Afghánistánu v mírovém úsilí a úsilí o obnovu nadále v dvoustranných vztazích s Afghánistánem upozorňovaly na problematiku diskriminace žen a dětí i lidských práv obecně;

15. vyzývá EU a mezinárodní společenství, aby zvýšilo úroveň financování a politické a technické podpory pro politiky určené ke zlepšení situace afghánských žen a pro nevládní ženské organizace, včetně organizací hájících ženská práva;

16. konstatuje, že i když se svoboda projevu a tisku po pádu tálibánské vlády zvýšila, v posledních letech došlo v této oblasti opět ke zhoršení; poukazuje na útoky a hrozby ozbrojených sil a Tálibánu namířené proti novinářům s cílem zabránit jim, aby informovali o oblastech, které tyto skupiny ovládají; žádá, aby byla v této oblasti přijata opatření, která novinářům umožní vykonávat svou profesi se zárukami bezpečnosti;

17. se znepokojením konstatuje, že parlamentní volby, které se v Afghánistánu konaly dne 18. září 2010 i přes bezpečnostní podmínky v zemi pouze s přibližně 40 % účastí voličů, byly opět mařeny podvody a násilím, během něhož podle NATO zahynulo 25 osob; vyslovuje politování nad tím, že mnoha Afgháncům bylo zabráněno ve výkonu jejich základního práva hlasovat ve volbách;

18. poukazuje na nesrovnalosti, ke kterým dochází při soudních procesech v zemi a které neodpovídají mezinárodním normám soudnictví; vyjadřuje politování nad tím, že v roce 2008 bylo popraveno 16 osob odsouzených k smrti; vyzývá EU, aby v souladu s rezolucí OSN č. 62/149 z roku 2007 dala podnět ke schválení moratoria na trest smrti, na jehož základě bude trest smrti následně zrušen;

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Mezinárodní pomoc – využívání a zneužívání

19. připomíná, že kombinovaný rozpočet EU (Evropského společenství a členských států) na pomoc Afghánistánu na období 2002–2010 činil celkem kolem 8 miliard EUR;

20. zdůrazňuje význam upevnění svobody sdělovacích prostředků a občanské společnosti v Afghánistánu pro posílení procesu demokratizace v zemi; doporučuje také závěry mise EU vyslané ke sledování voleb v roce 2009;

21. poznamenává, že navzdory obrovským finančním dotacím ze zahraničí je situace v Afghánistánu i nadále odrazující a znemožňuje, aby se humanitární a zdravotnická pomoc dostala k nejzranitelnější části obyvatelstva, takže v důsledku chudoby umírá více Afghánců než v přímém důsledku ozbrojeného konfliktu, a že od roku 2002 vzrostla dětská úmrtnost a výrazně se snížila střední délka života při narození a míra gramotnosti a že od roku 2004 se míra obyvatelstva žijícího pod hranicí chudoby zvýšila o 130 %, což jsou šokující skutečnosti;

22. zdůrazňuje význam uskutečňování rozvojových cílů tisíciletí a lituje, že ačkoli bylo v některých oblastech dosaženo pokroku, Afghánistán v indexu lidského rozvoje rozvojového programu OSN (UNDP) klesl ze 173. místa v roce 2003 na 181. místo (ze 182 zemí), přičemž míra úmrtnosti dětí ve věku do 5 let a míra úmrtnosti matek stále patří k nejvyšším na světě; domnívá se, že by tyto konkrétní cíle a také přístup ke zdravotní péči a ke vzdělání, zejména pro ženy, neměly být opomíjeny, avšak naléhavě žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost lepší tvorbě příjmů a také budování fungujícího soudního systému;

23. zdůrazňuje, že UNODC ve své studii z ledna 2010 uvádí, že obyvatelstvo nejvíce znepokojuje korupce a že příjmy získané z úplatkářství dosahují téměř čtvrtiny (23 %) HDP Afghánistánu;

24. vyzývá Komisi, aby zajistila transparentnost finanční pomoci poskytované afghánské vládě, mezinárodním organizacím a místním nevládním organizacím a odpovědnost za její použití, aby se zajistila soudržnost pomoci a úspěch obnovy a rozvoje Afghánistánu;

25. žádá, aby humanitární pomoc byla rozdělována způsobem, který bude z geografického hlediska více homogenní, bude vycházet z analýzy potřeb a odpovídat požadavku naléhavosti;

26. konstatuje však omezený pokrok v infrastruktuře, telekomunikacích a základním vzdělávání, o němž dárci a afghánská vláda obvykle hovoří jako o oblastech, v nichž bylo dosaženo úspěchů;

27. upozorňuje na obrovské částky, které stála válka v Afghánistánu v období od roku 2001 do roku 2009 a jež se odhadují na více než 300 miliard USD, což odpovídá více než dvacetinásobku afghánského HDP, a jež spolu s další předpokládanou vojenskou „vlnou“ vzrostou na více než 50 miliard USD ročně;

28. potvrzuje převládající dojem, že za nedostatečné poskytování základních služeb občanům je zodpovědná pouze korupce afghánské vlády, ale rovněž konstatuje, že většina zdrojů pro sociálně-ekonomický rozvoj je dodávána prostřednictvím mezinárodních organizací, regionálních rozvojových bank, nevládních organizací, mezinárodních smluvních partnerů, konzultantů atd., a nikoli prostřednictvím ústřední vlády; naléhavě žádá afghánskou vládu a mezinárodní společenství, aby prováděly lepší kontrolu s cílem odstranit korupci a zajistit, aby se pomoc dostala na určená místa;

29. domnívá se, že boj proti korupci by měl být jádrem mírového procesu v Afghánistánu, neboť úplatkářství je příčinou špatného rozdělování zdrojů, vytváří překážku pro přístup k základním veřejným službám, jako je zdravotní péče nebo vzdělání, a představuje obrovskou překážku sociálně-ekonomického rozvoje země; zdůrazňuje rovněž, že korupce podrývá důvěru ve veřejný sektor a vládu a stává se tudíž výraznou hrozbou pro stabilitu země; naléhavě proto žádá EU, aby při poskytování pomoci Afghánistánu věnovala boji proti korupci zvláštní pozornost;

30. poukazuje na to, že podle afghánského ministra financí, a jak dosvědčily jiné nezávislé zdroje, se v období od roku 2002 do roku 2009 z finanční pomoci ve výši 40 miliard USD dostalo do afghánské vlády ve skutečnosti pouze 6 miliard USD (15 %), a že ze zbývajících 34 miliard USD, které byly poslány přes mezinárodní organizace, regionální rozvojové banky, nevládní organizace, mezinárodní smluvní partnery atd. se 70 až 80 % nikdy nedostalo k zamýšleným příjemcům, tedy k lidu Afghánistánu; bere na vědomí rozhodnutí přijaté na kábulské konferenci, v němž se stanoví, že 50 % mezinárodní pomoci by mělo být poskytnuto do roku 2012 prostřednictvím afghánského státního rozpočtu, což je v souladu s požadavky Afghánistánu;

31. poukazuje na naléhavou nutnost vytvořit mechanismy koordinace v rámci zemí, jež jsou mezinárodními dárci, a zajistit podrobné hodnocení evropské a mezinárodní pomoci jako prostředek boje proti nedostatečné transparentnosti a omezeným mechanismům zajišťujícím odpovědnost dárců;

32. odsuzuje skutečnost, že významná část evropské a jiné mezinárodní finanční pomoci se ztrácí v distribučním řetězci, což bylo nekompromisně odhaleno v nedávném skandálu kolem afghánské banky Kabul Bank, a upozorňuje na čtyři způsoby, jak k těmto ztrátám dochází: plýtvání, příliš vysoké náklady na zprostředkování a bezpečnost, nepřiměřené poplatky a korupce;

33. konstatuje však, že ztráty EU jsou nižší díky tomu, že 50 % její pomoci (oproti 10 % v případě USA) je přidělována s pomocí multilaterálních svěřeneckých fondů, jejichž účinnost je velmi vysoká (kolem 80 %);

34. vyzývá EU, aby zřídila centralizovanou databázi nákladů a účinku veškeré pomoci EU poskytované Afghánistánu a provedla jejich analýzu, protože nedostatek úplných, aktuálních a transparentních údajů oslabuje účinnost pomoci;

35. vyzývá rovněž všechny hlavní humanitární a rozvojové subjekty činné v Afghánistánu, včetně EU a jejích členských států, USA, Podpůrné mise OSN v Afghánistánu (UNAMA), agentur OSN, hlavních neziskových organizací a Světové banky, aby drasticky omezily své provozní náklady prostřednictvím přidělování prostředků na konkrétní prováděné projekty v rámci skutečného a vyrovnaného partnerství s afghánskými orgány a zajistily, aby se pomoc skutečně dostala na určená místa; v této souvislosti zdůrazňuje, že afghánské orgány by měly mít právo rozhodovat o použití těchto finančních prostředků při současném zajištění transparentnosti a odpovědnosti;

36. zdůrazňuje význam koordinovaného úsilí o rekonstrukci a rozvoj na regionální úrovni s cílem prosazovat přeshraniční rozvoj v regionu, kde etnické a kmenové vazby často překračují státní hranice;

37. konstatuje, že je třeba podpořit zvýšenou účast afghánských místních a regionálních samospráv, a zdůrazňuje, že je na této úrovni pro řádné využívání finančních prostředků nutná loajalita, dodržování zásad právního státu a demokracie; poukazuje na to, že přidělování finančních prostředků na místní a regionální úrovni si žádá schválení ústřední vlády, aby se posílila její úloha a odpovědnost;

38. vyzývá vysokou představitelku pro zahraniční a bezpečnostní politiku, Radu a Komisi, aby ustanovily společný tým výzkumníků, kteří by jednou ročně vyhodnotili všechna opatření a mise EU a členských států v Afghánistánu za použití jasných kvalitativních a kvantitativních ukazatelů, především s ohledem na rozvojovou pomoc (včetně oblasti veřejného zdraví a zemědělství), řádnou správu věcí veřejných (včetně soudnictví a dodržování lidských práv) a bezpečnost (zejména výcvik afghánské policie); v této souvislosti rovněž požaduje, aby byl posouzen relativní dopad opatření EU na celkovou situaci v zemi a úroveň koordinace a spolupráce mezi subjekty EU a jinými mezinárodními misemi a opatřeními, a aby výsledky posouzení a z něj vyplývající doporučení byly zveřejněny;

39. zdůrazňuje, že se bezpečnostní situace a geografické rozdělení podpůrných opatření navzájem podmiňují, a proto žádá, aby pomoc byla přímo směřována bezprostředně postiženému afghánskému obyvatelstvu;

40. zdůrazňuje, že boj s korupcí musí být v Afghánistánu prioritou; uznává existenci místní korupce, avšak doufá, že jí lze čelit posílenou legitimitou, kterou afghánské státní orgány získají tím, že převezmou odpovědnost za přidělování finančních prostředků a zajišťování účinné pomoci;

41. vyslovuje se pro takovou politiku, která bude všude tam, kde je to možné, udělovat stále větší počet zakázek v rámci Afghánistánu, a nikoli dovážet zboží a služby;

42. zastává stanovisko, že za distribuci pomoci v zemi by měly být odpovědné nestranné humanitární subjekty a že vojsko by mělo být zapojeno pouze ve zcela výjimečných případech, aby byla neutralita, nestrannost a nezávislost humanitárních subjektů dodržena a plně v souladu s příslušnými mezinárodními normami, které jsou kodifikovány v Hlavních směrech využívání vojenských a civilních obranných prostředků v humanitárních krizích (MCDA) a prosazovány v Evropském konsensu o humanitární pomoci;

43. poukazuje na to, že jakékoli zjištěné porušení zásad neutrality, nestrannosti a nezávislosti, k němuž dojde v činnosti těchto subjektů, vede k jejich větší zranitelnosti na místě, zejména pokud zde zůstanou dlouho po stažení vojenských jednotek;

44. konstatuje, že, jak rozsáhle informuje tisk a zpráva Sněmovny reprezentantů Kongresu USA „Warlord, Inc.", ozbrojené síly USA v Afghánistánu využívají pro většinu své logistiky soukromé smluvní partnery, kteří zase ochranu vojenských konvojů zadávají dále místním afghánským bezpečnostním službám, což má katastrofální následky;

45. konstatuje, že rozhodnutí svěřit vojenský dodavatelský řetězec USA do rukou soukromých subjektů, aniž by byla stanovena spolehlivá kritéria pro zajištění odpovědnosti, transparentnosti a zákonnosti, vede k vydírání a korupci, protože nakonec z podstatné části z 2,2–3 miliard USD, které představuje odvětví vojenské logistiky v Afghánistánu, těží vojenští diktátoři, místní vůdci mafie a dokonce i velitelé Tálibánu;

46. je konsternován skutečností, že peníze získané z poskytování ochrany a z vydírání na každé úrovni vojenského dodavatelského řetězce jsou nejvýznamnějším zdrojem financování povstání, jak v prosinci roku 2009 připustila ministryně zahraničních věcí USA Hilary Clintonová ve své výpovědi před senátním výborem pro vnější vztahy;

47. je stejně tak konsternován skutečností, že vzhledem k tomu, že se vojenská logistika USA a NATO/ISAF řídí podobnými zásadami, nemůže být ani ve všech případech zaručena úplná vysledovatelnost finančního příspěvku EU;

48. plně vítá nové pokyny, které vydalo v září 2010 vojenské velení NATO v Afghánistánu o uzavírání smluv – jejichž hodnota se v současnosti odhaduje na přibližně 14 miliard USD ročně – které jsou zaměřeny na omezování korupce a snižování výše finančních prostředků, jež nepřímo proudí do povstání a k Tálibánu; doufá, že tato změna orientace ve smluvní politice bude provedena rychle;

49. vítá v této souvislosti nedávný dekret prezidenta Karzáího, v němž poskytl všem místním a zahraničním bezpečnostním firmám působícím v Afghánistánu lhůtu čtyř měsíců, aby ukončily svou činnost;

Mírový proces

50. zdůrazňuje, že řádná správa věcí veřejných, právní stát a lidská práva jsou základními kameny stabilního a prosperujícího Afghánistánu; zdůrazňuje proto, že důvěryhodné soudnictví je základním aspektem mírového procesu a že dodržování lidských práv a zabránění rozšířené beztrestnosti by mělo být těmi aspekty všech etap mírového procesu, které jsou nezpochybnitelné; v této souvislosti vyzývá afghánskou vládu, aby přednostně vypracovala strategii reformy soudnictví;

51. je přesvědčen, že velkou část viny za stávající patovou situaci v Afghánistánu nese počáteční špatný odhad koaličních sil, který předcházel přijetí nové protipovstalecké strategie a na jehož základě koaliční síly počítaly s rychlým vojenským vítězstvím nad Tálibánem a snadným přechodem k situaci stabilní země, v níž bude vládnout legitimní vláda silně podporovaná ze Západu;

52. je proto přesvědčen, že byla podceněna přítomnost sil Tálibánu, schopnost Karzáího vlády zajistit správu země byla přeceňována a v důsledku toho byla přestavbě a rozvoji země věnována jen malá pozornost;

53. obává se, že tyto chyby byly živnou půdou pro opětovné rozšíření vlivu Tálibánu na více než polovině území tohoto státu, což vedlo ke zhoršení bezpečnosti v celém regionu a zhoršení v oblasti lidských práv, zejména práv žen;

54. poukazuje na to, že soustředění se na vojenské řešení platné v minulosti nevedlo ke kýženým výsledkům, a proto velmi podporuje přístup zaměřený více na civilní řešení;

55. uznává, že jediným možným řešením je řešení politické, a že jeho součástí by měla být jednání – která by se měla konat pod podmínkou uzavření příměří – s Tálibánem, dalšími znepřátelenými stranami a ostatními politickými činiteli v zemi, kteří jsou ochotni se podílet na vládě národní jednoty, která bude schopna ukončit občanskou válku zuřící v této zemi již téměř třicet let, jakož i zajistit plné dodržování právního státu a základních lidských práv; domnívá se, že pro dosažení tohoto politického řešení musí být nové protipovstalecké politice poskytnut čas, aby přinesla výsledky v souladu s harmonogramem oznámeným prezidentem Obamou;

56. je pevně přesvědčen, že třemi hlavními podmínkami EU pro takový mírový proces a zapojení skupin Tálibánu musí být závazek všech stran účastnících se jednání, že vyženou al-Káidu a jakoukoli jinou teroristickou skupinu ze země a ukončí její podporu mezinárodního terorizmu, přijmou opatření k ukončení pěstování opiového máku a nastolí politiku podpory a dodržování základních lidských práv a afghánské ústavy;

57. je rovněž přesvědčen, že všechny ostatní otázky by měly být ponechány na vůli a možnostech samotného lidu Afghánistánu;

58. uznává, že členové Tálibánu netvoří jediný jednotný subjekt a že existuje nejméně 33 hlavních vůdců, 820 vůdců na střední úrovni a 25 000–36 000 „pěšáků“ rozdělených do 220 komunit, z nichž někteří bojují z ideových a jiní z finančních důvodů; je proto přesvědčen, že nyní by měla být podporována jednání na místní úrovni mezi demokraticky zvolenou místní vládou a členy ozbrojené opozice, „kteří se zřeknou násilí, nemají žádné vazby na mezinárodní teroristické organizace, respektují ústavu a jsou ochotni se zapojit do budování mírového Afghánistánu“, podle odstavce 13 a 14 kábulského komuniké ze dne 20. července 2010;

59. vítá mírový a reintegrační program afghánské vlády, jenž je otevřen všem afghánským členům ozbrojené opozice a jejich komunitám na základě výše uvedených odstavců 13 a 14 kábulského komuniké;

60. zdůrazňuje, že strategie odzbrojení a opětovného začleňování musí v co největší míře brát v úvahu problém návratu bývalých bojovníků a uprchlíků do vesnic, z nichž pocházejí;

61. zdůrazňuje význam zvyšování důvěryhodnosti, odpovědnosti a kompetence afghánské vlády a správy s cílem zlepšit její pověst u vlastních občanů;

62. zdůrazňuje klíčovou úlohu Pákistánu, protože Tálibán nebude motivován k jakýmkoli seriózním jednáním, pokud pro něho zůstane pákistánská hranice otevřená; doporučuje širší mezinárodní koordinaci a zapojení také dalších sousedních zemí a vedoucích regionálních aktérů – zejména Íránu, Turecka, Číny, Indie a Ruské federace – do tohoto procesu;

63. vyzývá Komisi, aby vyhodnotila strategické a politické důsledky nedávných zničujících záplav v Pákistánu pro Afghánistán a širší region a aby podnikla veškeré kroky nezbytné pro pomoc postiženému obyvatelstvu Pákistánu a afghánským uprchlíkům, jejichž tábory byly zaplaveny;

64. zdůrazňuje význam dobrého vodohospodářství v Afghánistánu a sousedních zemích a vyzdvihuje výhody regionální a přeshraniční spolupráce v této oblasti, mimo jiné z hlediska budování důvěry mezi sousedy v jihozápadní Asii;

65. bere na vědomí zapojení pákistánské zpravodajské služby, jehož účelem je zajistit, aby Pákistán uspokojivě těžil z jakýchkoli mírových ujednání;

66. zdůrazňuje však, že mají-li být v Afghánistánu vytvořeny podmínky pro nastolení míru, bude muset dojít k politickým dohodám mezi klíčovými regionálními mocnostmi zahrnujícími Indii, Pákistán, Írán a středoasijské státy, Rusko, Čínu a Turecko a bude nutné se dohodnout na společném postoji nezasahování a podpory nezávislosti Afghánistánu; vyzývá k normalizaci vztahů mezi Afghánistánem a Pákistánem, a to zejména prostřednictvím konečného vyřešení otázky mezinárodní hranice mezi oběma zeměmi;

67. vyzývá EU, aby i nadále podporovala mírový proces a proces usmíření v Afghánistánu, ale i úsilí Afghánců o opětovné začlenění osob, které se zřekly násilí, a umožnila Karzáího vládě dostatečnou flexibilitu při volbě partnerů pro dialog, avšak trvá na tom, že všeobecný právní a politický rámec mírového procesu bude tvořit afghánská ústava a dodržování základních lidských práv;

68. vítá programy národních priorit, které v souladu s afghánskou národní rozvojovou strategií vypracovala afghánská vláda a které podpořila kábulská konference, a vyzývá k jejich plnému a účinnému uplatňování;

69. nemůže ani dostatečně důrazně vyjádřit, jak moc by byla zapotřebí daleko aktivnější úloha EU v procesu obnovy a rozvoje Afghánistánu, neboť trvalý mír v této zemi i celém regionu není možný bez podstatného snížení chudoby a bez udržitelného rozvoje; je si vědom toho, že bez zajištění bezpečnosti nelze dosáhnout žádného rozvoje, stejně jako nelze dosáhnout bezpečnosti bez zajištění rozvoje;

70. naléhá na EU a její členské státy, aby společně s USA přidělovaly více prostředků mezinárodní pomoci prostřednictvím místní správy a kábulské vlády a aby zajistily, že bezpilotní letouny, speciální jednotky a místní milice budou nasazeny proti vedoucím činitelům Talibánu podle rozkazů generála Petraeuse nulové tolerance ztrát na životech nevinného civilního obyvatelstva;

71. vzdává hold vojákům – včetně žen v jejich řadách – všech spojeneckých sil položivším své životy při boji za svobodu, a vyjadřuje upřímnou soustrast jejich rodinám, ale i rodinám všech nevinných afghánských obětí;

72. poukazuje na to, že vojenská přítomnost některých členských států EU a jejich spojenců v Afghánistánu je součástí operace v rámci mise NATO/ISAF a jejím cílem je boj proti hrozbě mezinárodního terorizmu a proti produkci a pašování drog;

73. zdůrazňuje, že tato přítomnost může přispět k vytvoření bezpečnostních podmínek, které by afghánské vládě umožnily uskutečnit nedávné plány na využití potenciálně velkého nerostného bohatství a těžebního odvětví v zemi, což by jí poskytlo tolik potřebné vlastní zdroje pro státní rozpočet;

74. zdůrazňuje dále, že zdroje potenciálně velkého nerostného bohatství a těžebního odvětví nacházející se na afghánském území patří výhradně afghánskému obyvatelstvu a že „ochrana“ těchto statků nesmí být nikdy použita jako záminka pro stálou přítomnost zahraničních vojenských jednotek na afghánské půdě;

Policie a právní stát

75. poznamenává, že nemůže být v Afghánistánu dosaženo stability a míru, aniž by stát na vlastní odpovědnost v prvé řadě zaručil bezpečnost svých občanů;

76. vítá, že cílem prezidenta Karzáího je dosáhnout do konce roku 2014 toho, aby vojenské operace ve všech provinciích vedly a řídily pouze afghánské národní bezpečnostní síly, a že se afghánská vláda zavázala k tomu, že bude postupně přebírat plnou zodpovědnost za bezpečnost ve své zemi;

77. zdůrazňuje, že Afghánistán musí mít k dispozici výkonné policejní jednotky a samostatnou armádu, které budou schopny zajistit bezpečnost, jež umožní následné stažení zahraničních vojenských jednotek ze země;

78. považuje za přínosnou myšlenku generála Petraeuse, podle níž by místní, demokraticky zvolené orgány mohly operovat pomocí místních policejních složek v zájmu udržení veřejného pořádku a ochrany místního obyvatelstva;

79. je si však vědom, že vytvoření samostatných bezpečnostních sil je spíše dlouhodobým cílem; upozorňuje proto zejména na skutečnost, že při policejním výcviku je třeba uplatňovat koordinovanější a integrovanější přístup, stejně jako při výcviku příslušníků armády, který probíhá odděleně, a upozorňuje na finanční prostředky investované do policejního výcviku s poměrně omezeným úspěchem; vyzývá všechny zúčastněné subjekty, aby mezi sebou úzce spolupracovaly, čímž by zabránily zbytečné duplicitě a mohly plnit další úkoly na strategické a operační úrovni;

80. zdůrazňuje nutnost rozsáhlé reformy ministerstva vnitra, bez níž snahy o reformu a vytvoření nových policejních sil mohou selhat, a v této souvislosti odkazuje na význam monitorování, podpory, poradenství a školení na úrovni ministerstva vnitra i regionů a provincií, jež jsou jedním z dalších cílů mise EUPOL;

81. je přesvědčen, že bezesporu nejasná úloha mise EUPOL a jen omezené úspěchy, kterých zatím dosáhla, jí brání v získání zasloužené vedoucí úlohy v rámci EU; vyjadřuje politování nad skutečností, že tři roky po svém zahájení nedosahuje mise EUPOL ani — své schválené kapacity; opakuje svou výzvu Radě a členským státům EU, aby v plném rozsahu dostály svým závazkům vůči této misi;

82. vítá, že mise EUPOL Afghánistán zřídila úřad státního zástupce pro boj proti korupci za účelem vyšetřování případů vysoce postavených veřejných činitelů a jiných osob podezřelých z korupce;

83. je znepokojen číselnými údaji mise ISAF, z nichž vyplývá, že mezi 94 000 muži sloužících u afghánské státní policie je téměř 90 % negramotných osob, 20 % uživatelů drog a více než 30 % jich je po roce pohřešováno, nemluvě o přibližně 1 000 osob, které každý rok zahynou ve službě;

84. je přesvědčen, že hlavními důvody neefektivnosti celkové přípravy je skutečnost, že různé mise policejního výcviku nejsou dostatečně koordinovány a úkoly v oblasti výcviku jsou svěřovány soukromým poskytovatelům bezpečnostních a vojenských služeb;

85. konstatuje, že závazky EU a jejích členských států týkající se vytvoření profesionálních afghánských policejních sil by mohly být ohroženy převahou takových postupů, jako je „zrychlené řízení“ (nedostatečné prověřování při náboru, šestitýdenní školení bez učebnic vzhledem k negramotnosti školených osob, minimální výcvik v terénu, po jehož absolvování získávají noví členové policie odznak, uniformu a zbraň a jsou posíláni na hlídky), které zavádí několik velkých amerických bezpečnostních společností; zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit ucelený a udržitelný policejní výcvik, který umožní spolupráci různých afghánských policejních jednotek; zdůrazňuje, že mise zaměřené na policejní výcvik by se neměly soustřeďovat pouze na technické aspekty, ale musí také zajistit, aby nově přijatí policisté byli gramotní a měli základní znalosti z vnitrostátního a mezinárodního práva;

86. je znepokojen zprávami o nedostatečných finančních kontrolách těchto soukromých společností a připomíná společnou zprávu ministerstva obrany a ministerstva zahraničí USA za rok 2006, jejíž zjištění platí dodnes a v níž se uvádí, že policejní síly v Afghánistánu nejsou schopny vykonávat běžnou práci spojenou s vymáháním práva a že neexistuje žádný program účinného výcviku v terénu; uznává snahy generálního velení v souladu s protipovstaleckou politikou o získání určité míry kontroly nad soukromými ozbrojenými silami ze zahraničí operujícími beztrestně v Afghánistánu;

87. doporučuje, aby policejní výcvik co nejdříve přestal být vykonáván soukromými smluvními partnery;

88. vyzývá k lepší mezinárodní spolupráci a koordinaci s cílem podstatně navýšit kapacity v oblasti policejního výcviku a ke zvýšení efektivity výcvikových programů; navrhuje, aby EUPOL společně s NATO/ISAF zahájily rozsáhlý policejní výcvikový program při zapojení státních policejních jednotek, jak bylo dohodnuto s afghánskou vládou, čímž se zabrání duplicitě, plýtvání a roztříštěnosti;

89. naléhavě vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členské státy EU, aby zintenzívnily policejní výcvik v Afghánistánu a podstatně navýšily počet policejních vedoucích výcviku přímo na místě, aby se tak cíl stanovený na londýnské konferenci, tj. dosažení počtu 134 000 vyškolených afghánských policistů do konce roku 2011, stal realistickým scénářem; naléhavě vyzývá vysokou představitelku pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ke změně mise EUPOL v Afghánistánu mimo jiné tím, že poskytne mandát k výcviku nižšího personálu ve všech provinciích zvýšením počtu týdnů věnovaných základnímu výcviku a zajištěním toho, aby hlídky a jiné policejní aktivity v této oblasti byly prováděny společně; naléhavě vyzývá členské státy EU, aby nejen spojily své bilaterální policejní výcvikové mise s misí EUPOL, ale aby také upustily od varování státní policie zaměstnané v EUPOL;

90. doporučuje, aby byly v afghánské policii zvýšeny platy a aby se celé náborové řízení přezkoumalo tak, aby byli přednostně přijímáni uchazeči, kteří mají základní úroveň gramotnosti, nepatří mezi uživatele drog a jsou lépe vybaveni po stránce psychické i fyzické než stávající policejní sbor;

91. zdůrazňuje, že policejní výcvik nebude účinný bez dobře fungujícího soudnictví, a proto vyzývá mezinárodní společenství, aby poskytlo vyšší finanční a technickou podporu na posílení soudního systému, a to také prostřednictvím zvýšení platů soudců na všech úrovních; kromě toho žádá Radu, aby ve spolupráci s OSN uskutečnila specializovanou misi na školení soudců a státních úředníků ministerstva spravedlnosti a trestně-právního systému v Afghánistánu;

92. vítá skutečnost, že afghánská vláda se za podpory mezinárodních partnerů na konferenci v Kábulu zavázala, že v průběhu budoucích dvanácti měsíců zlepší přístup k vykonávání spravedlnosti v celé zemi prostřednictvím konkrétních opatření a že také zvýší kapacitu soudních institucí, mimo jiné na základě navržení a uplatnění komplexní strategie v oblasti lidských zdrojů;

Narkotika

93. připomíná, že z Afghánistánu pochází 90 % světového ilegálního opia, a přesto po příchodu koaličních sil do Kábulu v roce 2001 nebyl v Afghánistánu pěstován žádný opiový mák, a to díky OSN, které se podařilo dosáhnout zákazu jeho pěstování;

94. je toho názoru, že pro početné, finančně zajištěné ozbrojené síly by pak mělo být snadné dosáhnout toho, aby opiový mák nebyl v Afghánistánu pěstován ani nadále, a to s pomocí projektů místního zemědělského rozvoje, jež budou před Tálibánem a místními válečníky chránit jejich jednotky;

95. poznamenává však, že produkce opia je stále klíčovým sociálním, ekonomickým a bezpečnostním problémem, a vyzývá EU, aby to považovala za strategickou prioritu v rámci své politiky vůči Afghánistánu;

96. připomíná, že více než 90 % heroinu v Evropě pochází z Afghánistánu a že výdaje na veřejné zdraví v evropských zemích dosahují miliard dolarů; zdůrazňuje, že výzvy, které přináší drogové hospodářství v Afghánistánu, musí být řešeny nejen na vnitrostátní, ale také na mezinárodní úrovni zaměřením na všechny články drogového řetězce, což zejména vyžaduje podporu farmářům, aby omezili dodávky, jakož i drogovou prevenci a léčbu, aby se snížila poptávka, a posílení právních předpisů proti zprostředkovatelům; zejména navrhuje výrazně investovat do zavedení globální zemědělské politiky a politiky venkova, která bude moci producentům opia nabídnout spolehlivou a trvalou alternativu; naléhavě také zdůrazňuje potřebu zahrnout životní prostředí do zemědělské strategie a strategie venkova, neboť ničení životního prostředí, jehož příčinou je např. špatné hospodaření s vodními zdroji nebo ničení přirozeného lesa, je jednou z hlavních překážek rozvoje zemědělské ekonomiky;

97. konstatuje, že v důsledku beztrestnosti pro pěstitele a pašeráky dosáhlo pěstování opiového máku během dvou let úrovní z období před rokem 2001, přičemž tento obrovský kartel ovládá několik málo mocných válečníků;

98. vyjadřuje hluboké znepokojení nad výrazným zvýšením počtu Afghánců závislých na drogách, jak vyplývá z nedávné zprávy Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu; požaduje, aby byla neprodleně přijata cílená opatření na snížení počtu osob drogově závislých a aby jim byla poskytnuta zdravotní péče; zdůrazňuje v tomto ohledu potřebu financovat programy na zřízení rehabilitačních center v zemi, zejména v těch oblastech, v nichž není přístup k lékařskému ošetření;

99. poukazuje na to, že navzdory poklesu cen způsobenému nadměrnou produkcí dosáhl v roce 2009 obchod s narkotiky hodnoty 3,4 miliardy USD a potenciální hrubá hodnota vývozu opia představovala 26 % HDP Afghánistánu, přičemž do tohoto nezákonného obchodování s narkotiky bylo zapojeno odhadem asi 3,4 milionu Afghánců (12 % populace);

100. upozorňuje však na zjištění nedávné zprávy Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu, podle níž Tálibán získává jen 4 % ročního zisku z obchodu s narkotiky a místní farmáři 21 %, avšak 75 % tohoto obchodu obstarávají vládní úředníci, policie, místní a regionální makléři a pašeráci; dochází tedy ke stručnému závěru, že lví podíl na ziscích z obchodování s drogami mají ve skutečnosti afghánští spojenci NATO;

101. poznamenává, že mezi lety 2001 a 2009 vynaložily USA a mezinárodní společenství na opatření související s bojem proti obchodování s narkotiky 1,61 miliardy USD, aniž by se to výrazně odrazilo na produkci a pašování, a připomíná slova zvláštního zástupce USA pro Afghánistán a Pákistán Richarda Holbrooka, který označil dosavadní úsilí USA o potírání narkotik v Afghánistánu za „nejrozhazovačnější a nejneefektivnější program, který kdy vláda přijala“;

102. zdůrazňuje, že pokud jednou provždy neskončí závislost afghánského hospodářství na drogách a nebude nalezen životaschopný alternativní model hospodářského růstu, nebude dosaženo cílů spočívajících v obnovení bezpečnosti a stability v regionu;

103. podtrhuje význam dosud poměrně neúspěšného úsilí vynakládaného na postupné omezování produkce opia v Afghánistánu a v této souvislosti požaduje, aby byly vytvořeny schůdné alternativy, jak si 3,4 milionů Afghánců vydělávajících na opiu mohou vydělávat na živobytí jinak, a aby byla zlepšena situace ostatního venkovského obyvatelstva v Afghánistánu;

104. poukazuje na úspěšné snahy o postupné omezování produkce opia a její nahrazování pěstováním jiných plodin v Pákistánu, Laosu a Thajsku; bere rovněž na vědomí, že se i v Afghánistánu začínají pěstovat slibné nové plodiny, jako je šafrán, které mohou zemi přinést daleko větší zisky než opiový mák;

105. konstatuje, že pro Afghánistán by mohl být naplánován podobný proces postupného omezování pěstování opiového máku, a to při nákladech 100 milionů EUR ročně, které by byly po dobu pěti let specificky vyčleňovány jako 10 % pomoci, kterou této zemi poskytuje EU;

106. konstatuje, že nedávno podepsaná dohoda o obchodu a tranzitu mezi Afghánistánem a Pákistánem otevře možnosti producentům granátových jablek, která jsou nejznámějším legálním zemědělským produktem této oblasti a která jsou opakovaně zmiňována rozvojovými pracovníky ze zahraničí jako klíčová k vytvoření důstojných alternativních živností pro pěstitele opiového máku v jižním Afghánistánu;

107. vyjadřuje uznání Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu za jeho aktivní práci na podporu afgánské vlády v boji proti ilegálním drogám a žádá o posílení UNODC a jeho programů v Afghánistánu;

108. vyzývá k přijetí pětiletého národního plánu na eliminaci nezákonné produkce opia, v němž budou stanoveny konkrétní lhůty a kritéria a který bude realizovat úřad zřízený k tomuto účelu a disponující vlastním rozpočtem a personálem;

109. zdůrazňuje, že tento plán by měla podpořit spolupráce mezi EU a Ruskou federací, která je hlavním odbytištěm heroinu pocházejícího z Afghánistánu a druhým největším trhem s opiáty na světě po EU;

110. vyzývá vládu a parlament Afghánistánu, aby přijaly zvláštní právní předpisy zakazující všechny postupy vyhubování rostlin, při nichž by mohly být použity jiné než manuální či mechanické prostředky;

111. vyzývá Radu a Komisi, aby plně začlenily navrhovanou strategii do svých stávajících strategií, a naléhavě vyzývá členské státy EU, aby tento návrh plně zohlednily ve svých vnitrostátních plánech;

112. naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby plně zohlednily veškeré rozpočtové dopady návrhů obsažených v této zprávě;

*

* *

113. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO a vládám a parlamentům členských států a Islámské republiky Afghánistán.

Zavedení stálého krizového mechanismu na ochranu finanční stability eurozóny

P7_TA(2010)0491

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince. 2010 o zavedení stálého krizového mechanismu na ochranu finanční stability eurozóny

(2012/C 169 E/12)

Evropský parlament,

— s ohledem na články 121, 122, 126, 136 a 148 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále SFEU),

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2010 obsahující doporučení Komisi o řízení přeshraničních krizí v bankovním sektoru [1] (dále Ferreirova zpráva),

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2010 o evropském nástroji finanční stability a evropském mechanismu finanční stabilizace a o dalších opatřeních [2],

— s ohledem na otázku Komisi ze dne 24. června 2010 o evropském nástroji finanční stability a evropském mechanismu finanční stabilizace a o dalších opatřeních [3],

— s ohledem na svůj postoj ze dne 6. července 2010 o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 479/2009, pokud jde o kvalitu statistických údajů v rámci postupu při nadměrném schodku [4],

— s ohledem na svůj postoj ze dne 22. září 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský orgán pro bankovnictví [5] (dále zpráva Garcii-Margalla),

— s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2010 o zlepšení rámce správy ekonomických záležitostí a stability v Unii, zejména v eurozóně [6] (dále Feiova zpráva),

[1] Přijaté texty P7_TA(2010)0276.
[2] Přijaté texty P7_TA(2010)0277.
[3] Otázka k ústnímu zodpovězení 0095/2010.
[4] Přijaté texty, P7_TA(2010)0253.
[5] Přijaté texty P7_TA(2010)0337.
[6] Přijaté texty P7_TA(2010)0377.

— s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2010 o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám (přezkum v polovině období) ([1]) (dále Berèsové zpráva),

— s ohledem na prohlášení čelních představitelů států a vlád eurozóny ze dne 25. března 2010,

— s ohledem na závěry mimořádného zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN), které proběhlo ve dnech 9.–10. května 2010,

— s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace ([2]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 12. května 2010 nazvané „Posílení koordinace hospodářské politiky“ (KOM(2010)0250),

— s ohledem na dokument Evropské centrální banky (dále ECB) ze dne 10. června 2010 ke „Posílení správy ekonomických záležitostí v eurozóně“,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. června 2010 nazvané „Lepší koordinace hospodářské politiky pro stabilitu, růst a nová pracovní místa – Nástroje pro silnější správu ekonomických záležitostí EU“ (KOM(2010)0367),

— s ohledem na šest legislativních návrhů Komise o správě ekonomických záležitostí EU ze dne 29. září 2010 (dále legislativní balíček pro správu ekonomických záležitostí) – KOM(2010)0522, KOM(2010)0523, KOM(2010)0524, KOM(2010)0525, KOM(2010)0526 a KOM(2010)0527),

— s ohledem na rozhodnutí Evropské centrální banky 2010/624/EU ze dne 14. října 2010 o správě výpůjčních a úvěrových operací prováděných Unií v rámci evropského mechanismu finanční stabilizace ([3]),

— s ohledem na zprávu pracovní skupiny pro správu ekonomických záležitostí ze dne 21. října 2010 o posílení správy ekonomických záležitostí v EU určenou pro Evropskou radu,

— s ohledem na závěry zasedání Evropské rady ze dne 28. a 29. října 2010,

— s ohledem na prohlášení Euroskupiny ze dne 28. listopadu 2010,

— s ohledem na otázku Komisi B7-0199/2010 týkající se zavedení stálého krizového mechanismu na ochranu finanční stability eurozóny,

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že je třeba hledat komplexní a jednotné řešení krize veřejného dluhu v eurozóně, neboť nejednotný přístup se zatím neosvědčil,

([1]) Přijaté texty P7_TA(2010)0376.
([2]) Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 275, 20.10.10, s. 10.

Čtvrtek, 16. prosince 2010

B. vzhledem k tomu, že na mimořádném zasedání Ecofinu konaném ve dnech 9.–10. května 2010 Rada a členské státy odsouhlasily dočasný mechanismus pro zachování finanční stability v celkové výši 750 miliard EUR, včetně stabilizačního fondu rychlé reakce (evropský mechanismus finanční stabilizace, dále EFSM) v celkové výši 60 miliard EUR a evropského nástroje finanční stability (dále EFSF) v celkové výši až 440 miliard EUR, který mají doplňovat fondy MMF až do výše 250 miliard EUR,

C. vzhledem k tomu, že EFSM vychází z čl. 122 odst. 2 SFEU a mezivládní dohody mezi členskými státy; vzhledem k tomu, že uvolnění prostředků podléhá přísným podmínkám v rámci společné podpory EU/MMF a pravidlům a podmínkám podobným těm, které používá MMF, přičemž tyto jsou uzpůsobeny konkrétním sociálním a hospodářským podmínkám jednotlivých zemí, v nichž jsou prostředky využívány, a upraveny podle jejich rozvojových plánů,

D. vzhledem k tomu, že EFSF je zřízen jako zvláštní účelový nástroj, který je jednotlivými zúčastněnými členskými státy zaručen poměrně a koordinovaným způsobem podle podílů členských států na splaceném základním kapitálu ECB a podle jejich vnitrostátních, ústavou stanovených, požadavků, přičemž jeho platnost skončí po třech letech,

E. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení z 12. května 2010 uvedla, že krize ukázala, že je nezbytný robustní rámec pro řízení krizí, který doplní uplatňování posíleného Paktu stability a růstu a nového mechanismu makroekonomického dohledu, jehož cílem bude zabránit nepříznivému vývoji rozpočtové strategie a hospodářské soutěže,

F. vzhledem k tomu, že ECB začlenila do své zprávy ze dne 10. června 2010 návrhy na rámec řízení krize veřejného dluhu, který má poskytnout podporu těm členským státům eurozóny, jež se potýkají s problémy omezeného přístupu k soukromým úvěrům,

G. vhledem k tomu, že na zasedání Evropské rady konané ve dnech 28.–29. října 2010 se představitelé států a vlád dohodli na tom, že je nezbytné, aby členské státy zavedly mechanismus na ochranu finanční stability eurozóny (Evropský mechanismus stability, dále EMS),

H. vzhledem k tomu, že EMS má doplňovat nový rámec posílené správy ekonomických záležitostí, jehož cílem je účinný a důsledný hospodářský dohled a koordinace a který se zaměří na prevenci a podstatně sníží pravděpodobnost vzniku krize v budoucnosti,

I. vzhledem k tomu, že Parlament je toho názoru, že je nezbytný trvalý krizový mechanismus na ochranu finanční stability eurozóny, a že požadoval ve Feiově zprávě vytvoření Evropského měnového fondu (dále EMF),

J. vzhledem k tomu, že Parlament ve Ferreirově zprávě a zprávě Garcii-Margalla také stanovil, že je nezbytný mechanismus pro řešení krize v odvětví bankovnictví, který bude doplňovat pravomoci dohledu udělené novým orgánům (ESA), aby se zajistil dohled nad finančním systémem Unie,

K. vzhledem k tomu, že na schůzi Euroskupiny konané dne 6. prosince 2010 navrhl její předseda vytvoření celoevropských dluhopisů na podporu zemí, které se potýkající s finančními problémy, avšak tato možnost nebyla projednána a některé země vyjádřily vůči tomuto návrhu námitky,

L. vzhledem k tomu, že od 29. září 2010, kdy Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrhy týkající se správy ekonomických záležitostí, zaznamenaly trhy několik krizí, včetně krize veřejného dluhu v Irsku, kterou musí Parlament a Rada vzít v úvahu,

M. vzhledem k tomu, že je nezbytně nutné sjednotit stávající postupy koordinace hospodářské politiky a zbavit se vzájemně se překrývajících prvků, aby se zajistila srozumitelnost strategie EU pro účastníky trhu a občany, a že je třeba přejít na lépe sjednocený přístup a zavést změny v rozhodovacím procesu,

N. vzhledem k tomu, že Evropský výbor pro systémová rizika (dále ESRB) nese odpovědnost za makroobezřetnostní dohled nad finančním systémem, aby bylo možné zlepšit prevenci systémových rizik, jež mohou ohrožovat finanční stabilitu v EU, a vyvarovat se tak období značných finančních problémů, přispívat k řádnému fungování vnitřního trhu, a zajistit tak udržitelný přínos finančního odvětví pro hospodářský růst,

1. vyzývá Evropskou radu, aby specifikovala co nejdříve změny ve smlouvě, které je třeba učinit za účelem vytvoření trvalého EMS;

2. zdůrazňuje, že není možné z racionálního a praktického hlediska a s ohledem na demokratické zásady posuzovat legislativní balíček týkající se správy ekonomických záležitostí nezávisle na rozhodnutí Evropské rady vytvořit trvalý mechanismus;

3. by rád jako spolutvůrce právních předpisů zdůraznil, že je třeba vytvořit trvalý krizový mechanismus, který bude věrohodný, stabilní, dlouhodobý a bude vycházet ze základních technických skutečností a který by měl být přijat řádným legislativním postupem a měl by být založen na metodě Společenství, aby na jedné straně zajistil větší zapojení Evropského parlamentu, a zajistil tak lepší demokratickou odpovědnost, a na druhé straně vycházel z odborných znalostí, nezávislosti a objektivity Komise; naléhavě proto žádá Evropskou radu, aby k tomuto účelu vytvořila v rámci revize SFEU odpovídající právní základ;

4. konstatuje, že v každém případě by EMS/EMF měl být založen na solidaritě, měl by podléhat přísným podmínkám a měl by být financován mj. z inovačních finančních nástrojů a/nebo prostřednictvím příjmů z pokut udělovaných členským státům v důsledku řešení nadměrných schodků veřejných financí nebo opatření souvisejících s nepřiměřeným zadlužením nebo nadměrnou nerovnováhou, bude-li příslušné ustanovení zahrnuto do legislativního balíčku pro správu ekonomických záležitostí, o němž se v současné době jedná, a v podobě požadované v souladu s tímto ustanovením;

5. vyzývá Komisi, aby předložila sdělení, do něhož začlení všeobecné pokyny týkající se hospodářských politik (čl. 121 odst. 2 SFEU) a pokyny týkající se politik zaměstnanosti (čl. 148 odst. 2 SFEU), které budou prodiskutovány v rámci „evropského semestru“, s cílem omezit bezvýsledné a nekonečné diskuse; naléhavě žádá Komisi, aby zajistila větší účast Evropského parlamentu ve všech fázích této diskuse, a zlepšila tak demokratický dohled a zviditelnila Parlament v očích veřejností;

6. domnívá se, že politická reakce na specifická doporučení určená členským státům, jež byla přijata v rámci „evropského semestru“ by měla být konkrétně zohledněna při provádění legislativních návrhů týkajících se správy ekonomických záležitostí, které jsou v současné době konzultovány v Parlamentu a v Radě;

7. konstatuje, že ESRB by měl při zjišťování systémových rizik a zajišťování řádného fungování EMS úzce spolupracovat s Komisí, Radou a Parlamentem, a to zejména pokud jde o hodnocení solventnosti příslušné země;

8. vyzývá Komisi, aby po konzultaci s ECB předložila sdělení obsahující souhrnný popis EMS, v němž by objasnila postavení investorů, vkladatelů a účastníků trhu a jasně stanovila, že EMS bude plně v souladu s politikou a postupy IMF, pokud jde o zapojení soukromého sektoru, aby se rozptýlily obavy v souvislosti s trhem;

9. konstatuje, že trvalý krizový mechanismus by se měl začít uplatňovat co nejdříve, aby se zajistila stabilita trhu a posílila jistota, pokud jde o dluhopisy, které byly vystaveny před zřízením trvalého krizového mechanismu;

10. uznává, že přestože je v zájmu členských států, aby byl zřízen funkční krizový mechanismus, ne všechny členské státy budou v době zavedení tohoto mechanismu členskými státy nebo kandidátskými zeměmi eurozóny, a upozorňuje, že je třeba objasnit jejich situaci, zejména v případě těch, kteří usilují o členství v eurozóně a kteří mají státní dluh v euro; připomíná, že členové, kteří nepatří do eurozóny, mají k dispozici systém platební bilance podle článku 143 SFEU;

11. konstatuje proto, že členské státy mimo eurozónu by neměly být zapojeny do vytváření příslušného mechanismu a členským státům, které jsou ochotné podílet se na tomto mechanismu, by měla být tato příležitost poskytnuta;

12. vyzývá Evropskou radu, aby Komisi poskytla potřebný politický signál pro průzkum budoucího systému eurobondů, s jasným určením podmínek, za kterých by byl systém výhodný pro všechny účastnící se členské státy a pro eurozónu jako celek.

13. zdůrazňuje, že větší míra podmíněnosti by měla sloužit k obnově udržitelného růstu a nemělo by jí být dosaženo na úkor těch nejzranitelnějších, proto by neměla vést ke snižování minimálních příjmů a prohloubení chudoby a nerovností;

14. naléhavě vyzývá Komisi, aby urychleně předložila legislativní návrh týkající se společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

15. trvá na tom, aby byla pravidla uzpůsobena tak, aby byla použitelná pro zapojení věřitelů soukromého sektoru případ od případu, přičemž musí být zcela v souladu s politikami IMF;

16. zdůrazňuje, že při poskytování informací týkajících se vnitrostátních účtů je nezbytná vysoká úroveň transparentnosti, a to včetně všech pohybů podrozvahových účtů; konstatuje, že tyto informace musí doplňovat externí audity, spolehlivé statistické údaje a odpovědnost; vítá posílené pravomoci Eurostatu a připomíná, že Parlament již v minulosti žádal, aby Eurostat byl schopen provádět neohlášené kontroly účtů členských států jako součást posíleného fiskálního dohledu;

17. vyzývá Komisi, aby předložila sdělení obsahující souhrnný popis doložek a podmínek týkajících se EFSM a dalších nástrojů finanční pomoci a balíčků EU, které byly poskytnuty v souvislosti s krizí;

18. žádá Komisi, aby informovala Evropský parlament o předpokládaném dopadu (a) vytvoření mechanismu finanční stabilizace a (b) plného využití úvěrové linky na úvěrový rating;

19. žádá Komisi, aby v rozpočtu EU v každém roce existence EFSM seřadila výdaje podle důležitosti s cílem stanovit pořadí, ne jehož základě se budou rušit položky v případě, že bude nezbytné vrátit se zpět na úroveň 60 miliard EUR;

20. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Evropské rady, Radě, předsedovi Euroskupiny, Komisi, ECB a parlamentům a vládám členských států.

Situace v Pobřeží slonoviny

P7_TA(2010)0492

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o situaci v Pobřeží slonoviny

(2012/C 169 E/13)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Pobřeží slonoviny,

— s ohledem na volební legislativu Pobřeží slonoviny, zejména zákon č. 2001-303, a na nařízení č. 2008-133, zejména článek 64 tohoto nařízení,

— s ohledem na předběžnou zprávu volební pozorovatelské mise Evropské unie,

— s ohledem na komuniké předsedy Africké unie, prohlášení Rady Africké unie pro mír a bezpečnost a závěrečné komuniké z mimořádného zasedání hlav států a vlád Komise Hospodářského společenství států západní Afriky (ECOWAS) o Pobřeží slonoviny, které se konalo dne 7. prosince 2010 v nigerijské Abuji,

— s ohledem na prohlášení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU, které bylo přijato dne 3. prosince 2010 v Kinshase,

— s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky Catherine Ashtonové o volebním procesu a konkrétně na prohlášení ze dne 3. prosince 2010 o výsledcích voleb v Pobřeží slonoviny a prohlášení ze dne 1. prosince 2010 o výsledcích druhého kola prezidentských voleb v Pobřeží slonoviny,

— s ohledem na prohlášení Younga Jina Choie, zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN v Pobřeží slonoviny, ze dne 3. prosince 2010 o potvrzení výsledků druhého kola prezidentských voleb, které se konaly dne 28. listopadu 2010,

— s ohledem na prohlášení Rady bezpečnosti OSN ze dne 8. prosince 2010,

— s ohledem na závěry o Pobřeží slonoviny, které přijala Rada pro zahraniční věci na svém 3058. zasedání dne 13. prosince 2010,

— s ohledem na čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,

A. s ohledem na konání prezidentských voleb v Pobřeží slonoviny a na vážnou politickou a institucionální krizi, která zachvátila zemi po druhém kole voleb dne 28. listopadu 2010; vzhledem k tomu, že volební kampaň před druhým kolem voleb byla poznamenána napětím a násilnostmi, při nichž došlo ke zraněním i k několika ztrátám na životech,

B. vzhledem k tomu, že podle zpráv nezávislých pozorovatelů, zejména OSN a Evropské unie, proběhly volby, jejichž uspořádání stálo 400 milionů USD, obecně uspokojivě,

C. vzhledem k tomu, že Nezávislá volební komise Pobřeží slonoviny oznámila, že vítězem voleb se stal Alassane Ouattara, avšak Ústavní rada země výsledky anulovala na základě tvrzení, že v některých oblastech došlo k podvodům, a vyhlásila vítězem Laurenta Gbagbu,

D. vzhledem k tomu, že Ústavní rada má vůči občanům Pobřeží slonoviny povinnost nestranně uplatňovat zákony, a vzhledem k tomu, že ústava, zákon č. 2001-303 a článek 64 nařízení z roku 2008 jí uděluje pouze pravomoc zrušit prezidentské volby, nikoli však vyhlásit výsledky odlišné od výsledků oznámených Nezávislou volební komisí,

E. vzhledem k tomu, že dvě rezoluce OSN přijaté po mírové dohodě z roku 2005 udělují odpovědnost za ověřování výsledků Organizaci spojených národů, což bylo poprvé, kdy se tak stalo v Africe,

F. vzhledem k tomu, že zvláštní zástupce generálního tajemníka OSN potvrdil, že volební proces v Pobřeží slonoviny proběhl řádně a že výsledky vydané Nezávislou volební komisí odrážejí vůli obyvatel Pobřeží slonoviny, a prohlásil, že vítězem voleb se stal A. Ouattara,

G. vzhledem k tomu, že Rada bezpečnosti OSN přivítala ohlášení předběžných výsledků Nezávislou volební komisí Pobřeží slonoviny a zopakovala, že je ochotna učinit patřičné kroky proti těm, kteří brání mírovému procesu, zejména činnosti Nezávislé volební komise, jak je uvedeno v bodě 6 rezoluce č. 1946(2010),

Čtvrtek, 16. prosince 2010

H. vzhledem k tomu, že jediným zdrojem demokratické legitimity jsou všeobecné volby, jejichž výsledky potvrdila OSN,

I. vzhledem k tomu, že během svého mimořádného summitu, který se konal dne 7. prosince 2010, Hospodářské společenství států západní Afriky (ECOWAS) vyzvalo L. Gbagbu, aby se „okamžitě vzdal moci", a vyloučilo Pobřeží slonoviny „až do odvolání ze všech svých činností",

J. vzhledem k tomu, že prezident Africké unie Bingu Wa Mutharika zaujal postoj, vyjádřený v jeho oficiálním prohlášení ze dne 8. prosince 2010, že „pan Gbagbu musí respektovat vůli lidu vyjádřenou ve volbách a pokojně předat moc, aby v Africe nedošlo k dalšímu krveprolití", a že Africká unie „se spolu s ECOWAS a s mezinárodními pozorovateli řadí k těm, kteří potvrdili, že vítězem voleb se stal Alassane Ouattara",

K. s ohledem na obavy hospodářských subjektů, neboť současná situace by mohla vést k pauperizaci země a tím i jejích obyvatel a celé západní Afriky, neboť Pobřeží slonoviny vytváří 40 % HPD Západoafrické hospodářské a měnové unie,

L. vzhledem k tomu, že dosavadní prezident musí umožnit pokojné předání moci, díky němuž bude v zemi zachován mír, který je pro budoucnost Pobřeží slonoviny naprosto nezbytný, a musí tedy odstoupit, aby lidé v regionu znovu netrpěli,

1. domnívá se, že jediným zdrojem demokratické legitimity jsou všeobecné volby, jejichž výsledky potvrdila OSN, a vyzývá proto Laurenta Gbagbu, aby odstoupil a předal moc Alassanu Ouattarovi;

2. naléhá na všechny politické a ozbrojené síly v Pobřeží slonoviny, aby respektovaly vůli občanů, jejímž odrazem jsou výsledky voleb ze dne 28. listopadu 2010, jak je oznámila Nezávislá volební komise a potvrdil zvláštní zástupce generálního tajemníka OSN;

3. lituje, že před vyhlášením výsledků druhého kola prezidentských voleb došlo v Pobřeží slonoviny k násilným střetům, a vyjadřuje hlubokou solidaritu s oběťmi těchto násilností a s jejich rodinami; lituje také politických obstrukcí a pokusů o zastrašování členů Nezávislé volební komise, které v konečném důsledku vedly ke zpoždění při oznámení předběžných výsledků, a tím k narušení řádného průběhu demokratického volebního procesu;

4. hluboce lituje, že se Ústavní rada Pobřeží slonoviny, jejíž všechny členy jmenoval dosavadní prezident, rozhodla změnit výsledky oznámené volební komisí, čímž porušila zákon, který má sama uplatňovat, a domnívá se, že toto rozhodnutí je v rozporu s přáním občanů Pobřeží slonoviny vyjádřeným ve volbách;

5. zdůrazňuje význam rozhodnutí Africké unie dočasně vyloučit Pobřeží slonoviny „z účasti na všech činnostech organizace, dokud nebude skutečnou moc vykonávat demokraticky zvolený prezident Alassane Ouattara";

6. vítá prohlášení různých činitelů mezinárodního společenství, v nichž vyjadřují podporu volebnímu procesu v Pobřeží slonoviny a uznávají Alassana Ouattaru jako právoplatného vítěze voleb;

7. rozhodně podporuje úsilí Africké unie a ECOWAS o to, aby nedošlo k násilí a byla uznána legitimní vláda;

8. vyjadřuje svou plnou důvěru zvláštnímu zástupci generálního tajemníka OSN, který je odpovědný za potvrzení výsledků;

9. vyjadřuje hluboké znepokojení nad současnou patovou politickou situací, jež v zemi po volbách nastala, i nad hlášenými akty násilí, do nichž byly v některých případech zapojeny bezpečnostní síly Pobřeží slonoviny; zdůrazňuje, že je třeba pečlivě sledovat situaci v zemi a hlášené případy násilí;

10. lituje násilností, k nimž v zemi došlo, a domnívá se, že prioritou je chránit civilní obyvatelstvo; vyzývá všechny strany v Pobřeží slonoviny, aby zamezily veškerému riziku eskalace napětí a vyhýbali se jakýmkoli konfrontacím; vyzývá proto k akcím na obnovu demokratického fungování institucí, a to výhradně v zájmu obyvatel Pobřeží slonoviny a pro zachování míru;

11. vítá veškeré snahy o zprostředkování a vyzývá všechny politické síly v Pobřeží slonoviny, aby aktivně napomáhaly pokojnému předání moci a zabránily tak rozdělení země;

12. ostře odsuzuje, že se pozorovatelé Evropské unie v Pobřeží slonoviny stali terčem zastrašování, které vedlo k tomu, že mise musela z bezpečnostních důvodů odejít;

13. lituje pozastavení činnosti nevládních sdělovacích prostředí v Pobřeží slonoviny; připomíná, že pro všechny obyvatele Pobřeží slonoviny je zásadní, aby měli neomezený přístup k pluralitním a rozmanitým informacím ve sdělovacích prostředcích, a vyzývá orgány Pobřeží slonoviny, aby okamžitě obnovily rovnoprávný přístup ke státním sdělovacím prostředkům;

14. podporuje rozhodnutí EU uvalit na Laurenta Gbagbu sankce a vítá rozhodnutí rady EU přijmout cílená opatření proti těm, kteří brání procesu míru a usmíření, a zejména proti těm, kteří brání uplatnění výsledku volebního procesu; vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku Catherine Ashtonovou, aby co nejdříve představila nové iniciativy na podporu demokraticky zvolených orgánů v Pobřeží slonoviny;

15. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Catherine Ashtonové, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, operaci OSN v Pobřeží slonoviny (UNOCI), orgánům Africké unie, Hospodářskému společenství států západní Afriky (ECOWAS), Smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT-EU a vládám členských států EU.

Dobré životní podmínky nosnic

P7_TA(2010)0493

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o chovu nosnic v EU: zákaz používání klecových systémů od roku 2012

(2012/C 169 E/14)

Evropský parlament,

— s ohledem na směrnici Rady 1999/74/ES, kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic [1] a která od 3. srpna 1999, kdy vstoupila v platnost, zakazuje chov nosnic v klecových systémech a současně zavádí více než dvanáctileté přechodné období na to, aby chovatelé mohli své systémy odchovu vyměnit,

— s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 589/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla, pokud jde o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce [2],

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) [3],

— s ohledem na sdělení Komise KOM(2007)0865 ze dne 8. ledna 2008 o různých systémech chovu nosnic, a zejména o systémech spadajících do působnosti směrnice 1999/74/ES (SEC(2007)1750),

[1] Úř. věst. L 203, 3.8.1999, s. 53.
[2] Úř. věst. L 163, 24.6.2008, s. 6.
[3] Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

Čtvrtek, 16. prosince 2010

— s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 798/2008, ve znění nařízení (ES) č. 1291/2008, (ES) č. 411/2009, (EU) č. 215/2010, (EU) č. 241/2010, (EU) č. 254/2010, (EU) č. 332/2010, (EU) č. 925/2010 a (EU) č. 955/2010, kterým se stanoví seznam třetích zemí, území, oblastí nebo jednotek, z nichž lze do Společenství dovážet a přes jeho území přepravovat drůbež a drůbeží produkty, a požadavky na vydání veterinárního osvědčení (a které nahrazuje rozhodnutí Komise 2006/696/ES ze dne 1. ledna 2009) [1],

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. listopadu 2010 o krizi v odvětví živočišné výroby EU [2],

— s ohledem na čl. 115 odst. 5 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Komise poskytla Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova na jeho schůzích konaných ve dnech 30. srpna a 29. září 2010 informace o této problematice, nebyla však schopna poskytnout členům parlamentního uspokojivé odpovědi, např. proč nebyl vypracován akční plán,

B. vzhledem k tomu, že směrnice o dobrých životních podmínkách nosnic (1999/74/ES) zakazuje od 1. ledna 2012 chov nosnic v nezdokonalených klecových systémech, a vzhledem k tomu, že do té doby budou mít chovatelé ve starých členských státech více než 12 let, chovatelé v 10 nových členských státech osm let a chovatelé ve dvou nejnovějších členských státech 5 let na to, aby splnili ustanovení těchto právních předpisů,

C. vzhledem k tomu, že v nedávné době se toto odvětví potýkalo se závažnými nákazami a také s krizí na trhu, částečně vzhledem k vysokým výrobním nákladům způsobeným nárůstem cen krmiva, které tvoří až 50 % celkových nákladů chovatelů, přičemž k jejich nárůstu došlo v důsledku spekulací na trhu obilnin,

D. vzhledem k tomu, že mnoho chovatelů v Unii začalo s obměnou svých chovných systémů s cílem splnit požadavky nařízení Rady 1999/74/ES, do požadovaného termínu 1. ledna 2012 však tento proces nedokončí,

E. vzhledem k tomu, že Komise v roce 2008 přijala sdělení o různých systémech chovu nosnic, a zejména o systémech spadajících do působnosti směrnice Rady 1999/74/ES, v němž potvrdila, že rozhodnutí o postupném ukončení klecového chovu do 1. ledna 2012 bylo odůvodněné a že změna směrnice není nutná; vzhledem k tomu, že na zasedání Rady ve složení pro zemědělství, které se konalo dne 22. února 2010, Komise potvrdila své stanovisko,

F. vzhledem k tomu, že s vejci, která nebyla vyprodukována v souladu se směrnicí 1999/74/ES, nelze v EU zákonně obchodovat,

G. vzhledem k tomu, že členské státy odpovídají za vytvoření přiměřených, účinných a odrazujících systémů sankcí, které by zajistily uplatňování této směrnice, zatímco Komise coby strážkyně Smluv má za úkol dohlížet na postup jejího uplatňování v celé EU a případně přijímat nezbytná opatření,

H. vzhledem k tomu, že zprávy GŘ AGRI o současné situaci a odhady samotného odvětví pro následující léta ukazují, že značný počet členských států a 30 % producentů vajec zřejmě nedodrží lhůtu 1. ledna 2012 stanovenou pro odstranění klecových systémů,

I. vzhledem k tomu, že směrnice 1999/74/ES neposkytuje konkrétní mechanizmy, které by členským státům umožnily zabránit, aby se na jejich území obchodovalo s vejci či výrobky z nich pocházejícími z jiného členského státu, který nepřijal nezbytná opatření bránící tomu, aby byla na trh uváděna vejce ze zemědělských podniků, jež nesplňují požadavky směrnice 1999/74/ES,

[1] Úř. věst. L 226, 23.8.2008, s. 1.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2010)0402.

J. vzhledem k tomu, že producenti drůbežího masa a vajec nedostávají dotace EU v rámci prvního pilíře SZP a museli v posledních letech čelit hluboké krizi na trhu včetně nedávného strmého nárůstu cen krmiva, musejí však splňovat normy EU týkající se zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, které patří k nejpřísnějším na světě,

K. vzhledem k tomu, že výrobní náklady producentů vajec, kteří používají zdokonalené klecové systémy, jsou o 8–13 % vyšší než náklady producentů provozujících chov v běžných klecích, přičemž se odhaduje, že rozdíl v jejich příjmech činí 3–4 %,

1. vyzývá Komisi, aby zachovala požadavek zákazu klecového systému od 1. ledna 2012 ve smyslu směrnice o dobrých životních podmínkách nosnic (1999/74/ES) a aby důrazně odmítla jakékoliv pokusy členských států o odklad stanoveného termínu;

2. zdůrazňuje, že jakékoli prodloužení této lhůty nebo udělení výjimek by ve své podstatě vážně zhoršilo životní podmínky nosnic, narušilo trh a znevýhodnilo producenty, kteří již investovali do neklecového chovu nebo do zdokonalených klecových systémů; domnívá se však, že je nutné za jasně stanovených podmínek nalézt řešení pro producenty, kteří již začali vyměňovat své chovné systémy za nové klece či alternativní chovné metody, kteří však tento proces do 1. ledna 2012 nestihnou dokončit;

3. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že značný počet členských států a producentů vajec má při plnění harmonogramu zpoždění a nedodrží lhůtu stanovenou na rok 2012;

4. vítá úmysl Komise uspořádat v lednu 2011 schůzku s hlavními zúčastněnými stranami a příslušnými orgány, na níž bude posouzen současný stav uplatňování směrnice, zdůrazňuje však, že měla toto úsilí vyvinout mnohem dříve;

5. vyzývá Komisi, aby bezodkladně objasnila, jaká je situace v členských státech, a nejpozději do 1. března 2011 obeznámila Parlament s plánovanými opatřeními na zajištění souladu se směrnicí;

6. zdůrazňuje, že tato opatření by měla v první řadě zachovat rovné podmínky a chránit producenty, kteří budou k 1. lednu 2012 splňovat příslušné požadavky, před nespravedlivou konkurencí ze strany producentů v EU i mimo ni, kteří i po tomto datu budou nezákonně používat klecové systémy;

7. vyzývá Komisi, aby opakovaně sledovala postup v této věci a podnikla urychlené kroky vůči členským státům, aby zajistily, že jejich producenti vajec budou do 1. ledna 2012 splňovat požadavky stanovené touto směrnicí, a aby je přiměla k vypracování vlastních akčních plánů, které by obsahovaly i odrazující sankce, s cílem ukončit do 1. ledna 2012 používání klecových systémů na svém území;

8. je přesvědčen, že producenti vajec a členské státy, kteří vyvinuli úsilí ke splnění požadavků směrnice 1999/74/ES, by neměli být penalizováni nekalou a nezákonnou hospodářskou soutěží, zejména pokud jde o vejce a vaječné výrobky dovážené ze třetích zemí; zdůrazňuje, že vejce, která nejsou vyrobena v souladu se směrnicí 1999/74/ES, nelze legálně uvádět na trh ani nemohou být součástí vnitřního obchodu v EU; naléhá proto na Komisi, aby přijala opatření, která by zamezila narušení obchodu a která by producentům, již nesplňují stanovené požadavky, zabránila ve vývozu vajec ze své země;

9. trvá na tom, aby Komise nepodnikala žádné kroky vůči členskému státu, který zakáže prodej a dovoz vajec, jež nebyla vyprodukována v souladu s právem EU;

10. podotýká, že některé, nikoli všechny členské státy využívají možnost poskytování finanční podpory výrobcům, aby jim umožnily přechod na zdokonalené klece; zdůrazňuje však, že současná omezení kladená na finanční systémy některých členských států a obtíže, kterým čelí zemědělci v EU při získávání bankovních půjček za účelem financování investic do farem, činí přechod na zdokonalené klece před 1. lednem 2012 obtížnějším;

11. naléhavě žádá všechny členské státy, aby do svých programů rozvoje venkova začlenily opatření, která by pomohla drůbežářství splnit požadavky této směrnice;

12. zdůrazňuje, že je třeba spotřebitele informovat o tomto problému i o důsledcích nedodržování požadavků směrnice z hlediska životních podmínek nosnic a nespravedlivé hospodářské soutěže mezi zemědělci;

13. konstatuje, že vejce by měla být považována za základní potravinu, a poukazuje na to, že neplnění požadavků směrnice 1999/74/ES může znamenat riziko jejich nedostatku a značného nárůstu cen pro spotřebitele; zdůrazňuje navíc, že tento nedostatek a nárůst cen by mohl vést ke zvýšenému dovozu vajec či výrobků z nich ze třetích zemí, které nesplňují normy EU týkající se životních podmínek nosnic;

14. žádá Komisi, aby pomocí častějších inspekcí Potravinového a veterinárního úřadu důsledněji kontrolovala prosazování této směrnice;

15. požaduje, aby Komise nejpozději do 31. prosince 2011 předložila seznam producentů vajec a výrobků z nich, zpracovatelů a maloobchodníků, kteří nesplňují ustanovení směrnice 1999/74/ES;

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Malajsie: používání bití

P7_TA(2010)0494

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o Malajsii: bití holí

(2012/C 169 E/15)

Evropský parlament,

— s ohledem na naprostý zákaz mučení a krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, který platí za všech okolností a jako pevně stanovená norma mezinárodní práva se vztahuje na všechny státy,

— s ohledem na skutečnost, že tento zákaz je v praxi stanoven v mnoha mezinárodních a regionálních lidskoprávních nástrojích a dokumentech, k nimž patří Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Úmluva OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (dále jen „Úmluva proti mučení“),

— s ohledem na Minimální standardní zásady OSN pro zacházení s vězni,

— s ohledem na Úmluvu OSN o právním postavení uprchlíků,

— s ohledem na chartu organizace ASEAN o podpoře a ochraně lidských práv a základních svobod, která vstoupila v platnost dne 15. prosince 2008, a na vytvoření Mezivládní komise ASEAN pro lidská práva dne 23. října 2009,

— s ohledem na prohlášení ASEAN o ochraně a podpoře práv migrujících pracovníků ze dne 13. ledna 2007,

— s ohledem na obecné zásady pro politiku EU vůči třetím zemím týkající se mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, které byly přijaty v roce 2001 a revidovány v roce 2008,

— s ohledem na strategický dokument EU pro období 2007–2013 týkající se Malajsie,

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že tělesné tresty ve všech podobách jsou mezinárodním právem za všech okolností zakázány,

B. vzhledem k tomu, že malajské právo stanoví tresty bitím holí za přinejmenším 66 deliktů a že podle odhadů organizace Amnesty International je každoročně až 10 000 malajských občanů a vzrůstající počet uprchlíků a přistěhovalců v malajských vězeních podrobeno bití,

C. vzhledem k tomu, že malajské úřady v posledních letech rozšířily seznam deliktů, za něž hrozí trest bití, jako např. nezákonný vstup do země či užívání drog,

D. vzhledem k tomu, že Rada OSN pro lidská práva, jejímž členem je i Malajsie, přijala rezoluci č. 8/8, která uvádí, že „tělesné tresty mohou představovat mučení" a že bití holí způsobuje silnou bolest a utrpení a působí dlouhotrvající fyzické a psychické trauma,

E. vzhledem k tomu, že ačkoli malý počet zemí dosud uplatňuje bití holí – což je pozůstatek koloniální vlády –, Malajsie je jedinou zemí s vysokým počtem obyvatel a vysokou úrovní lidského rozvoje, která bití dosud používá,

F. vzhledem k tomu, že zahraniční oběti bití holí často nejsou informovány o obviněních vznesených proti nim, je jim upíráno právo na tlumočníka a přístup k právnímu zástupci, což porušuje jejich právo na objektivní a nestranný proces,

G. vzhledem k tomu, že lékaři zapojení do tohoto postupu, jejichž úlohou je pouze osvědčit, že stav vězně umožňuje, aby byl podroben bití, a vzkřísit jej, ztratí-li vědomí, porušují lékařskou etiku,

H. vzhledem k tomu, že Malajská advokátní komora, jež sdružuje 8 000 právníků, vyzvala ke zrušení tohoto trestu a uvedla, že bití porušuje všechny mezinárodní normy v oblasti lidských práv a několik úmluv o mučení,

1. důrazně odsuzuje bití holí a tělesné tresty a špatné zacházení s vězni ve všech podobách; je pevně přesvědčen, že Malajsie se nemůže dovolávat vlastních zákonů za účelem ospravedlnění praktik, které představují mučení a z pohledu mezinárodního práva jsou jednoznačně nezákonné;

2. naléhavě vybízí Malajsii, aby zavedla moratorium na bití holí a všechny formy tělesného trestání, a to ve všech případech, s cílem dosáhnout jejich odstranění ze zákonů a ukončení uplatňování v praxi;

3. vyzývá malajské úřady, aby neprodleně ukončily současnou praxi, kdy je na vězeňský personál a na lékařskou službu vyvíjen nátlak, aby se podílely na špatném zacházení s vězni, k němuž při bití holí dochází;

4. vyzývá malajský parlament, aby ratifikoval Úmluvu OSN proti mučení a její Opční protokol a Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a jeho protokoly a změnil malajské zákony tak, aby byly delikty spojené s přistěhovalectvím považovány za delikty správní povahy, a nikoli trestné činy, za něž hrozí trest odnětí svobody či tělesný trest, a aby již delikty spojené s drogami nebyly trestány bitím holí;

5. vyzývá Malajskou komisi pro lidská práva (SUHAKAM) a Malajský výbor pro reformu práva, aby vládě předložily vhodná doporučení týkající se odstranění tělesných trestů z příslušných zákonů;

6. vyzývá malajské úřady, aby uplatňovaly mezinárodní standardy týkající se ochrany migrantů, uprchlíků a žadatelů o azyl, a to i v průběhu trestních řízení vedených proti nim, s cílem zaručit jejich účinnou ochranu proti mučení a špatnému zacházení;

7. vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Komisi a Radu, aby v rámci svých politických kontaktů s touto zemí systematicky upozorňovaly na situaci v oblasti lidských práv v Malajsii, a především na údajná porušování lidských práv a špatné zacházení s migranty a žadateli o azyl;

8. naléhavě vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radu a Komisi, aby i nadále usilovně přesvědčovaly všechny mezinárodní partnery Evropské unie, aby ratifikovali a uplatňovali mezinárodní úmluvy týkající se zákazu mučení a špatného zacházení; vyzývá Evropskou unii, aby považovala boj proti mučení a špatnému zacházení za úkol prvořadého významu v rámci své politiky v oblasti lidských práv a usilovala o dosažení tohoto cíle zejména prostřednictvím posíleného uplatňování obecných zásad a ostatních nástrojů EU, jako je evropský nástroj pro demokracii a lidská práva;

9. považuje vytvoření Mezivládní komise ASEAN pro lidská práva za vítaný krok směrem ke komplexnějšímu přístupu a účinnějšímu uplatňování standardů v oblasti lidských práv v celém regionu; je přesvědčen, že tento orgán by se mohl zabývat otázkou bití holí v Malajsii, které se často týká migrantů a žadatelů o azyl pocházejících z ostatních zemí ASEAN;

10. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, vládě a parlamentu Malajsie, vládám členských států ASEAN, zvláštnímu zpravodaji OSN pro mučení a generálnímu tajemníkovi OSN.

Uganda: Bahatiho návrh zákona a diskriminace LGBT obyvatelstva

P7_TA(2010)0495

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o Ugandě: tzv. Bahatiho zákon a diskriminace lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů

(2012/C 169 E/16)

Evropský parlament,

— s ohledem na práva a nástroje v oblasti mezinárodních lidských práv, včetně těch, které jsou obsaženy v úmluvách OSN o lidských právech a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a které zajišťují dodržování lidských práv a základních svobod a zakazují diskriminaci,

— s ohledem na Dohodu o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000 (dohoda z Cotonou) a v ní obsažené doložky o lidských právech, zejména na článek 9,

— s ohledem na články 6 a 7 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a článek 19 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), které Evropskou unii a její členské státy zavazují k dodržování lidských práv a základních svobod a poskytují prostředky na úrovni EU k boji proti diskriminaci a porušování lidských práv,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, zejména na článek 21, který zakazuje diskriminaci na základě sexuální orientace,

— s ohledem na veškerou činnost EU zaměřenou na boj proti homofobii a diskriminaci na základě sexuální orientace,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o homofobii, ochraně menšin a antidiskriminačních postupech,

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. prosince 2009 o Ugandě: návrhy právních předpisů zaměřených proti homosexuálům ([1]),

— s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Catherine Ashtonové k Mezinárodnímu dni boje proti homofobii (17. května 2010),

— s ohledem na usnesení Společného parlamentního shromáždění AKT-EU ze dne 3. prosince 2009 o sociální a kulturní integraci a účasti mládeže,

— s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že návrh zákona proti homosexualitě, který předložil dne 25. září 2009 v ugandském parlamentu David Bahati jako poslanecký návrh, trestá homosexuální styky odnětím svobody v délce sedmi let až doživotí, případně trestem smrti; vzhledem k tomu, že tento návrh zákona stanovuje trest za neohlášení homosexuality dítěte nebo pacienta ve výši až tří let vězení; vzhledem k tomu, že návrh zákona se ještě projednává,

B. vzhledem k tomu, že mezinárodní společenství vesměs důrazně odsoudilo navrhovaný zákon, přičemž některé členské státy EU pohrozily odvoláním své rozvojové pomoci Ugandě, pokud tento návrh zákona bude schválen,

C. vzhledem k tomu, že dne 9. října a 15. listopadu 2010 místní list Rolling Stone otiskl seznam jmen a osobních údajů lidí, kteří jsou údajně homosexuálové, a naváděl čtenáře k jejich napadení či dokonce pověšení; vzhledem k tomu, že ugandský Nejvyšší soud nařídil zastavit vydávání tohoto listu,

D. vzhledem k tomu, že v Africe je homosexualita legální pouze ve 13 zemích a ve 38 zemích je trestná; vzhledem k tomu, že v Mauritánii, Súdánu a v severní Nigérii lze za homosexualitu udělit trest smrti,

1. znovu zdůrazňuje skutečnost, že sexuální orientace je záležitost, která spadá do oblasti individuálního práva na soukromí zaručeného mezinárodním právem v oblasti lidských práv, podle něhož je nutné zajistit rovnost a nediskriminaci a zároveň zaručit svobodu projevu;

2. připomíná ugandským orgánům jejich povinnosti vyplývající z mezinárodního práva a z dohody z Cotonou, která požaduje dodržování všeobecných lidských práv;

3. znovu opakuje, že se hlásí ke všeobecným lidským právům, v této souvislosti konstatuje, že obrana základních práv lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů nesmí být chápána jako vnucování evropských hodnot, ale spíše jako obrana a podpora sdílených všeobecných lidských práv, jež je jedním z cílů EU ve všech jejích vnějších činnostech;

4. odsuzuje jakýkoli pokus o podněcování k nenávisti a obhajobu násilí vůči jakékoli menšině, včetně z důvodů pohlaví či sexuální orientace; v této souvislosti odsuzuje návrhu zákona proti homosexualitě předložený v parlamentu a naléhavě žádá ugandské orgány, aby návrh zákona neschválily, ale aby provedly revizi svých právních předpisů s cílem přestat stíhat homosexualitu a dekriminalizovat okrajové skupiny, jako jsou aktivisté hájící zájmy lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů; podtrhuje, že zákon proti homosexualitě by měl mimořádně nepříznivý dopad na boj proti HIV/AIDS;

5. znovu rozhodně odsuzuje jakoukoli snahu o zavedení trestu smrti za jakýchkoli okolností a vydávání občanů Ugandy, kteří provozují homosexuální styky v zahraničí;

([1]) Úř. věst. C 286 E, 22.10.2010, s. 25.

6. vítá skutečnost, že ugandský Nejvyšší soud nařídil zastavit vydávání listu Rolling Stone; nicméně je nadále znepokojen tím, že mnoho Ugaňanů bylo přímo v důsledku uvedeného článku napadeno, přičemž mnoho se stále ještě obává útoků, a vyzývá orgány k jejich ochraně;

7. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, prezidentovi Ugandské republiky, předsedovi ugandského parlamentu, Východoafrickému zákonodárnému shromáždění a Komis Africké unie a jejím orgánům.

Eritrejští uprchlíci zadržovaní jako rukojmí na Sinaji

P7_TA(2010)0496

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o eritrejských uprchlících zadržovaných jako rukojmí na Sinaji

(2012/C 169 E/17)

Evropský parlament,

— s ohledem na barcelonské prohlášení z listopadu 1995,

— s ohledem na první konferenci Evropsko-středomořské sítě pro lidská práva, která se konala ve dnech 26. a 27. ledna 2006 v Káhiře,

A. vzhledem k tomu, že egyptské bezpečnostní orgány pátrají po stovkách eritrejských uprchlíků, kteří jsou podle Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) zadržováni jako rukojmí beduínskými pašeráky na Sinaji, neboť nezaplatili částku, kterou od nich pašeráci požadovali za to, že jim pomohou proniknout do Izraele,

B. vzhledem k tomu, že v úterý 7. prosince 2010 UNHCR vyjádřil obavy o 250 eritrejských migrantů, kteří jsou údajně drženi jako rukojmí na Sinajské poušti,

C. vzhledem k tomu, že podle dostupných zpráv tito obchodníci s lidmi požadují 8 000 USD za propuštění každé osoby a že jsou tito lidé drženi v kontejnerech a čelí špatnému zacházení,

D. vzhledem k tomu, že ve společné výzvě, kterou dne 1. prosince 2010 vydaly nevládní organizace, se uvádí, že na předměstí jednoho ze sinajských měst jsou již řadu měsíců zadržovány stovky nelegálních uprchlíků z Afrického rohu,

E. vzhledem k tomu, že podle nevládních organizací tito rukojmí za své převedení do Izraele již zaplatili 2 000 USD a pašeráci s nimi zacházejí mimořádně ponižujícím a nelidským způsobem,

F. vzhledem k tomu, že podle sdělení představitelů severosinajských úřadů po těchto Eritrejcích, kteří jsou údajně drženi v rozptýlených skupinách, aktivně pátrají bezpečnostní orgány,

1. vyzývá egyptské orgány, aby přijaly veškerá nezbytná opatření v zájmu propuštění eritrejských rukojmí, aby se zdržely používání smrtících zbraní proti nelegálním migrantům, kteří překračují egyptské hranice, aby chránily jejich důstojnost a jejich fyzické a duševní zdraví a umožnily zadržovaným migrantům kontaktovat UNHCR a poskytly tomuto úřadu přístup k žadatelům o azyl a k uprchlíkům, které drží státní orgány ve vazbě;

2. oceňuje soustavné úsilí egyptských orgánů ověřovat informace uváděné ve zprávách UNHCR ohledně skupiny asi 250 Eritrejců držených jako rukojmí na Sinaji obchodníky s lidmi, kteří porušují vnitrostátní právní předpisy a lidská práva;

3. zdůrazňuje, že hranice v Sinajské poušti se stala trasou pro převádění afrických migrantů, kteří hledají práci, včetně tisíců Eritrejců, kteří každoročně prchají ze své země, přičemž mnozí z nich směřují do Izraele;

4. připomíná, že v srpnu bylo při střetech s pašeráky, k nimž došlo v blízkosti hranic s Izraelem poté, co se afričtí migranti zadržovaní obchodníky s lidmi zmocnili zbraní svých únosců a pokusili se uprchnout, zabito sedm osob;

5. bere na vědomí, že v listopadu začal Izrael stavět podél své hranice plot v délce 250 km, který má zastavit příliv nelegálních přistěhovalců;

6. vítá, že Egypt proti obchodování s lidmi aktivně bojuje, zejména ustavením „Národního koordinačního výboru pro potírání a prevenci obchodování s lidmi" v roce 2007, a vyzývá všechny země, aby pokračovaly ve svém úsilí v boji proti zločinům obchodování s lidmi na celém světě a dodržovaly příslušné vnitrostátní právní předpisy;

7. oceňuje trvalé odhodlání Egypta plnit své závazky vyplývající z mezinárodních smluv, zejména z Úmluvy OSN o uprchlících z roku 1951;

8. uznává, že žadatel o azyl, který se účastní jednání, jež přímo či nepřímo ohrožuje bezpečnost a nezávislost hostitelské země, by měl být považován za hrozbu pro národní bezpečnost této země, jak stanoví UNHCR;

9. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce, Radě a Komisi, vládám a parlamentům členských států, egyptské vládě, generálnímu tajemníkovi OSN a Radě OSN pro lidská práva.

Zpřísnění unijního zákazu odstraňování žraločích ploutví

P7_TA(2010)0497

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o podpoře zpřísnění unijního zákazu odstraňování žraločích ploutví

(2012/C 169 E/18)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 123 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že odstraňování žraločích ploutví je pustošivou praktikou, při níž jsou žraločí ploutve odříznuty a tělo je vhozeno zpět do moře a která je motivována velkou poptávkou po labužnické polévce ze žraločích ploutví,

B. vzhledem k tomu, že odstraňování žraločích ploutví přispívá k mimořádnému poklesu pomalu rostoucích populací žraloků,

C. vzhledem k tomu, že jedné třetině evropských druhů žraloka hrozí vyhynutí,

D. vzhledem k tomu, že unijní zákaz odstraňování žraločích ploutví patří k nejmírnějším ve světě, neboť uděluje výjimky k oddělené vykládce ploutví a těl a vykazuje mimořádný podíl ploutví k počtu těl,

E. vzhledem k tomu, že Komise zvažuje řadu možností, jak upravit zákaz odstraňování žraločích ploutví (nařízení (ES) č. 1185/2003),

F. vzhledem k tomu, že v roce 2006 Parlament požádal Komisi, aby odstranila právní mezery v zákazu odstraňování žraločích ploutví,

G. vzhledem k tomu, že většina vědců a Mezinárodní unie pro zachování přírody a přírodních zdrojů doporučují, aby žraloci byli vykládáni přirozeně s ploutvemi na těle,

H. vzhledem k tomu, že Kostarika je v rámci OSN zastáncem metody „ploutví přirozeně připojených k tělu“, která je užívána v řadě rybářských oblastí střední a severní Ameriky,

1. vyzývá Komisi, aby u příležitosti druhého výročí akčního plánu Společenství pro žraloky, jež nastane v únoru 2011, předložila návrh zákazu odstraňování žraločích ploutví na palubě plavidel;

2. pověřuje svého předsedu, aby toto prohlášení spolu se jmény jeho signatářů ([1]) předal Komisi.

([1]) Seznam signatářů je zveřejněn v příloze 1 k zápisu ze zasedání ze dne 16. prosince 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

Podpora sportů na nejnižší úrovni ze strany Evropské unie

P7_TA(2010)0498

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o větší podpoře sportů na nejnižší úrovni ze strany Evropské unie

(2012/C 169 E/19)

Evropský parlament,

— ohledem na článek 165 SFEU,

— s ohledem na článek 123 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že se sport stal novou pravomocí EU,

B. vzhledem k tomu, že sport je důležitým faktorem sociální soudržnosti a přispívá k dosažení mnoha politických cílů, jako jsou např. podpora zdraví, vzdělávání, sociální začlenění, boj proti diskriminaci, kultura, snižování kriminality a boj proti drogové závislosti,

C. vzhledem k tomu, že převážná většina Evropanů, kteří provozují sport a rekreační fyzickou aktivitu, tak činí na nejnižší sportovní úrovni,

D. vzhledem k tomu, že hospodářská krize a tlak na omezení vládních výdajů by mohly mít vážné důsledky pro financování sportů na nejnižší úrovni,

1. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly sport určený všem, a posílily tak jeho vzdělávací a integrační úlohu, se zvláštním důrazem na málo zastoupené skupiny, jako jsou ženy, senioři a zdravotně postižení;

2. vyzývá členské státy k zajištění toho, aby sporty na nejnižší úrovni netrpěly v důsledku velkých škrtů v rozpočtu v dobách krize;

3. vyzývá Komisi, aby v připravovaném sdělení o sportu věnovala zvláštní pozornost sportům na nejnižší úrovni a aby zajistila dostatečné finanční prostředky na program EU, který se týká sportu, po roce 2012;

4. vyzývá Komisi, aby náležitě zohlednila výsledky studie o financování sportů na nejnižší úrovni s ohledem na možnou iniciativu EU týkající se hazardních her;

5. pověřuje svého předsedu, aby toto prohlášení spolu se jmény signatářů [1] předal Komisi a parlamentům členských států.

[1] Seznam signatářů je zveřejněn v příloze 2 k zápisu ze zasedání ze dne 16. prosince 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

Strategie EU v oblasti bezdomovectví

P7_TA(2010)0499

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 ke strategii EU v oblasti bezdomovectví

(2012/C 169 E/20)

Evropský parlament,

— s ohledem na své prohlášení ze dne 22. dubna 2008 o skoncování s bezdomovectvím na ulicích [1],

— s ohledem na článek 123 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že bezdomovectví i nadále ovlivňuje jednotlivce ve všech členských státech a představuje nepřijatelné porušení základních lidských práv,

B. vzhledem k tomu, že rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení,

1. vyzývá opětovně Radu, aby do konce roku 2010 přijala závazek s cílem skoncovat s bezdomovectvím na ulicích;

2. vyzývá Evropskou komisi, aby sestavila ambiciózní strategii EU zaměřenou na bezdomovectví a pomohla členským státům vypracovat účinné vnitrostátní strategie vycházející z pokynů uvedených ve společné zprávě o sociální ochraně a sociálním začlenění, která byla přijata v březnu 2010 a která tvoří součást strategie EU 2020;

3. vyzývá Eurostat, aby shromáždil údaje o bezdomovectví v EU;

4. podporuje následující priority, kterými je třeba se zabývat: nikdo nesmí spát na ulici; nikdo nesmí žít v nouzových obydlích déle, než to vyžaduje „stav nouze“; nikdo nesmí žít v přechodném ubytování déle, než je nezbytné k úspěšnému přesunu do dalšího ubytování; nikdo nesmí opustit veřejné zařízení bez možnosti bydlení; žádný mladý člověk se nesmí stát bezdomovcem v důsledku přechodu na samostatné bydlení;

5. pověřuje svého předsedu, aby toto prohlášení spolu se jmény signatářů [2] předal Radě, Komisi a parlamentům členských států.

[1] Úř. věst. C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

[2] Seznam signatářů je zveřejněn v příloze 3 k zápisu ze zasedání ze dne 16. prosince 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

Nástroje rychlé reakce EU

P7_TA(2010)0465

Doporučení Evropského parlamentu Radě ze dne 14. prosince 2010 týkající se vytvoření nástroje rychlé reakce EU (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 196 Lisabonské smlouvy, který stanoví, že „Unie podporuje spolupráci mezi členskými státy ve snaze posílit účinnost systémů pro předcházení přírodním nebo člověkem způsobeným pohromám a pro ochranu proti nim“ a že „činnost Unie je zaměřena na napomáhání soudržnosti akcí podnikaných v oblasti civilní ochrany na mezinárodní úrovni“;

— s ohledem na článek 214 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že činnosti Unie v oblasti humanitární pomoci jsou určeny k poskytnutí „pomoci a podpory obyvatelstvu třetích zemí postiženému přírodními nebo člověkem způsobenými pohromami“ a že její činnosti „jsou prováděny v souladu se zásadami mezinárodního práva a v souladu se zásadami nestrannosti, neutrality a nepřípustnosti diskriminace“,

— s ohledem na Evropský konsensus o humanitární pomoci, který v prosinci 2007 společně podepsali předseda Rady Evropské unie, předseda Evropského parlamentu a předseda Evropské komise, a na akční plán pro uplatňování konsensu, který v květnu 2008 předložila Komise,

— s ohledem na závěry Rady z prosince 2007, v nichž je Komise vyzývána, aby co nejlépe využívala mechanismus civilní ochrany Společenství a dále posilovala spolupráci mezi členskými státy,

— s ohledem na zásady pro použití prostředků vojenské a civilní ochrany pro odstraňování následků katastrof („zásady z Osla“) revidované dne 27. listopadu 2006,

— s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 23. února 2009 nazvané „Strategie EU na podporu snižování rizika katastrof v rozvojových zemích“,

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě z března 2008 nazvané „Posílení schopnosti Unie reagovat na katastrofy“ (KOM(2008)0130) a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. června 2008 o „posílení schopnosti Unie reagovat na katastrofy“ ([1]),

— s ohledem na zprávu Michela Barniera ze dne 9. května 2006 nazvanou „V zájmu evropských sil pro civilní ochranu: „europe aid“,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. února 2010 o nedávném zemětřesení na Haiti ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. září 2010 o prevenci přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem,

— s ohledem na návrh doporučení Radě ze dne 23. března 2010 týkajícího se vytvoření nástroje rychlé reakce EU, který předložili by Anneli Jäätteenmäkiová, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnezová a Frédérique Riesová za skupinu ALDE v souladu s čl. 121 odst. 1 jednacího řádu (B7-0228/2010),

— s ohledem na čl. 121 odst. 3 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a na stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0332/2010),

A. vzhledem k tomu, že počet katastrof způsobujících významné lidské, hospodářské a ekologické ztráty celosvětově stoupá, a vzhledem k tomu, že tyto krize mají stále větší dopad, četnost a rozsah ve více částech světa zejména kvůli důsledkům změny klimatu; a vzhledem k tomu, že se Evropská unie intenzivně snaží na tyto krize reagovat,

B. vzhledem k tomu, že při větším množství a četnosti zásahů uvnitř i vně Evropské unie situaci ztěžují celosvětová finanční krize a rozpočtová omezení, kvůli nimž jsou nákladově efektivní operace ještě nezbytnější,

C. vzhledem k tomu, že sdílení zdrojů mezi 31 státy, které jsou členy mechanismu civilní ochrany Společenství (EU-27, Norsko, Lichtenštejnsko, Chorvatsko, Island) nebo v rámci posílené spolupráce mezi členskými státy může představovat operační a finanční přínos,

D. vzhledem k tomu, že rozpočet Komise určený na humanitární katastrofy a zejména rozpočet GŘ ECHO nejenže nebyl navýšen, ale za posledních pět let v reálných hodnotách dokonce klesl,

E. vzhledem k tomu, že byl v posledních letech učiněn pokrok směrem k ucelenější reakci EU na katastrofy, zejména díky postupnému posilování mechanismu civilní ochrany, lepší interakci / koordinaci mezi civilní ochranou a humanitární pomocí a také díky uznání toho, že integrovaný přístup ke zvládání katastrof zahrnuje nejen reakci, ale také prevenci a připravenost,

F. vzhledem k tomu, že reakce Evropské unie na zemětřesení na Haiti spustila nejen rychlý, významný a rozsáhlý humanitární zásah, ale také mechanismus civilní ochrany, díky kterému bylo možné použít okamžitě a zároveň poprvé dva moduly (jednotka na čištění vody a předsunutá zdravotnická jednotka) financované prostřednictvím přípravné akce z roku 2008 pro nástroj rychlé reakce EU,

([1]) Úř. věst. C 286 E, 27.11.2009, s. 15.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0015.

Úterý, 14. prosince 2010

G. vzhledem k tomu, že zkušenosti získané při nedávných krizích i nadále ukazují, že je třeba zlepšit účinnost, koordinaci a viditelnost reakce EU na katastrofy, a vzhledem k tomu, že tyto katastrofy opět zdůraznily, že je třeba vytvořit nástroj rychlé reakce EU (evropskou jednotku civilní ochrany),

H. vzhledem k tomu, že schopnost EU chránit životy a majetek svých občanů je rozhodujícím faktorem její důvěryhodnosti,

1. doporučuje Radě následující:

a) uznává, že začlenění civilní ochrany a humanitární pomoci do působnosti jediného komisaře odpovědného za humanitární pomoc a reakci na krize povede k lepší součinnosti uvnitř Komise a zvýší provázanost celkové reakce EU na katastrofy;

b) vyzývá k větší integraci pracovních metodik v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci v rámci GŘ ECHO a zároveň k uchování jejich charakteristických rysů díky jasnému rozlišení a oddělení jejich úloh s cílem maximalizovat jejich součinnost a doplňkovost a posílit jejich účinnost; vyzývá také, aby vojenští a civilní zaměstnanci a humanitární pracovníci zapojení do reakce na katastrofu nebo humanitární akce jednali v souladu se zásadami neutrality, nezávislosti a nestrannosti;

c) znovu opakuje, že by využití civilní ochrany při jakékoliv humanitární krizi mělo být založeno na potřebách a mělo by doplňovat humanitární pomoc, se kterou by zároveň mělo být v souladu podle Evropského konsensu o humanitární pomoci a pokynů OSN (pokynů z Osla) s cílem zajistit soulad s humanitárními zásadami neutrality, humanity, nestrannosti a nezávislosti;

d) trvá na tom, že pomoc EU v případě přírodních katastrof nebo katastrof způsobených člověkem by měla být ve všech případech, kdy je to možné, zaměřena na pomoc místnímu hospodářství, například nákupem potravin produkovaných na místní nebo regionální úrovni, a na poskytování nezbytného materiálu pro zemědělce, aby tak mohlo být obnoveno hospodářství venkova;

e) žádá Radu a Komisi, aby vyjasnily ujednání o spolupráci a koordinaci mezi Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a Komisí, pokud jde o řízení reakce na rozsáhlé katastrofy mimo území Evropské unie;

f) navrhuje, aby bylo ve spolupráci s národní vládou postiženého státu a za využití zástupců EU a členských států na místě vyvinuto úsilí o místní koordinaci, čímž se zajistí cílená a kompetentní reakce v postižených oblastech;

g) naléhavě vyzývá Radu, aby zvážila posílení schopnosti EU reagovat na katastrofy a považovala tento úkol za významnou prioritu, zejména s ohledem na diskuse o zřízení jednotky civilní ochrany EU, a aby zohlednila opakované žádosti Evropského parlamentu o uskutečnění návrhů předložených v Barnierově zprávě z roku 2006;

h) vyzývá k okamžitému zřízení jednotky civilní ochrany EU, která musí být přiměřeně vybavena všemi nezbytnými technologickými a technickými zdroji;

i) v souvislosti s akcemi následujícími po přírodní katastrofě také vyzývá k lepší koordinaci mezi humanitárními agenturami a mechanismy civilní ochrany členských států a GŘ ECHO a případnou budoucí evropskou jednotkou civilní ochrany;

j) naléhavě vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s národními vládami, místními orgány a organizacemi občanské společnosti v přijímajících zemích vytvořila programy zaměřené na prevenci katastrof v rámci komunit a na schopnost řízení reakce na tyto události;

k) vyzývá Radu, aby v rámci řádného legislativního postupu přijala opatření (která navrhne Komise) zaměřená na to, aby bylo v rámci stávajícího mechanismu civilní ochrany EU, jenž je v současnosti založen na ad hoc dobrovolných příspěvcích členských států, možno lépe předvídat a plánovat; navrhuje, že by tato opatření mohla obsahovat ujednání testovaná v rámci přípravné akce EU, včetně prostředků na úrovni EU, dobrovolného sdružování zdrojů, mapování stávajících kapacit, stanovení různých scénářů a rozvoje dalších vzdělávacích činností;

l) vyzývá také k vytvoření realistických rozpočtů, v nichž budou prostředky na přírodní katastrofy nebo humanitární akce vyčleňovány na základě výdajů v minulém roce;

m) domnívá se, že jednotka civilní ochrany EU by měla navazovat na mechanismus civilní ochrany EU, optimalizovat dostupné nástroje, které by se tak staly účinnějšími a viditelnějšími, na dobrovolném základě sdružovat stávající logistické a lidské zdroje, měla by se zabývat školením v oblasti reakce na katastrofy či řízení katastrof za současného rozvíjení iniciativ v oblasti přípravných akcí a měla by být schopna zajistit naléhavou pomoc do 24 hodin po katastrofě;

n) doporučuje, aby jednotka civilní ochrany EU vycházela z následujících zásad, přičemž by měla:

— vycházet z posouzení potřeb připraveného za účasti všech subjektů působících v humanitární oblasti;

— mít civilní charakter;

— působit pod vlajkou Evropské unie;

— dodržovat mezinárodní humanitární právo;

— respektovat dobrovolný charakter účasti členských států na připravovaných nástrojích;

— vycházet ze zásady sdílení břemene;

— být otevřená příspěvkům zemí mimo EU;

— uznávat ústřední úlohu OSN při koordinaci mezinárodní pomoci mimo území Evropské unie;

— být uspořádána na preventivním základě v souladu s konkrétními scénáři;

o) domnívá se, že zejména s ohledem na humanitární operace a na základě zkušeností získaných při zásazích na Haiti a v Pákistánu by EU pokud možno měla působit pod koordinačním vedením OSN a zaměřovat se na ty oblasti, kde mohou být její zásahy přínosnější;

p) domnívá se, že evropská jednotka civilní ochrany by mohla být založena na závazku některých členských států dobrovolně poskytovat předem určené moduly civilní ochrany, které se mohou okamžitě zapojit do operací EU koordinovaných MIC, že by většina těchto modulů, které již na vnitrostátní úrovni existují, a nevyžadují tedy významné dodatečné náklady, zůstala pod jejich kontrolou, a vysílání těchto modulů připravených ve stavu pohotovosti by tvořilo jádro systému civilní ochrany EU pro reagování na katastrofy uvnitř i vně EU;

q) domnívá se, že dodatečné moduly civilní ochrany by mohly být financovány z prostředků EU, pokud jde o některé konkrétní požadavky, u nichž byly zjištěny nedostatky, a v jejichž případě by byl zásah na úrovni EU přínosem, a zdůrazňuje, že je důležité zvýšit financování dopravy a připravit dopravní moduly ve stavu pohotovosti;

r) zdůrazňuje, že je třeba vytvořit komplexní a proaktivní systém reakce na katastrofy, v rámci něhož by se měly koordinovat různé zásahové prostředky, které mají Unie a členské státy k dispozici, jako je například krizové řízení (civilní a vojenské), finanční pomoc a rozvojová politika či sociální a environmentální politika; je v této souvislosti přesvědčen, že je třeba efektivněji zvládnout přechod mezi reakcí na katastrofu a odstraňováním následků katastrofy; připomíná návrh zřídit Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci v souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy (čl. 214 odst. 5) a s ohledem na Evropský rok dobrovolnictví 2011 vyzývá Evropskou komisi a Radu, aby spolu s Evropským parlamentem začaly co nejdříve pracovat na pravidlech a postupech pro fungování sboru, a to zejména s ohledem na podobné iniciativy některých členských států;

s) připomíná Radě, že využívání vojenských prostředků a schopností v reakci na katastrofy, zejména v oblasti logistiky, dopravy a infrastrukturní podpory humanitární pomoci, by mělo být výjimečné, a k takovémuto kroku by se mělo přistupovat až v nejkrajnějším případě a za podmínky v souladu se stávajícími dohodami, jako jsou Evropský konsensus o humanitární pomoci a zásady z Osla týkající se využití prostředků vojenské a civilní ochrany pro zmírnění následků mezinárodních katastrof;

t) uznává, že vojenské a civilní obranné prostředky v případě pomoci při katastrofách by měly být využívány až v nejnutnějším případě, a to v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci a zásadami z Osla; připomíná, že vojenské prostředky jsou spolu s civilní ochranou a humanitární pomocí často významným přínosem v reakci na krizi, a konstatuje, že vojenské prostředky mohou být nezbytné pro pokrytí chybějící kritické kapacity (zejména v případě strategické přepravy, specializovaných prostředků, těžké techniky a přepravy); zdůrazňuje proto, že je třeba vytvořit komplexní přístup a zlepšit synergii civilních a vojenských kapacit a stanovit oblasti, v nichž by členské státy mohly spojit své úsilí a kapacity na úrovni EU s cílem posílit reakci EU na katastrofy, což má obzvláště význam v době obtížné ekonomické situace;

u) zdůrazňuje, že je třeba vytvořit stále dostupné civilní kapacity, které budou operovat nezávisle na vojenských strukturách, a stanovit v této souvislosti oblasti, v nichž mohou členské státy sdružovat své úsilí a kapacity na úrovni EU;

v) naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby spolupracovaly na uskutečňování akčního plánu na podporu viditelnosti, který by měl zahrnovat konkrétní opatření na zvýšení viditelnosti reakce EU na katastrofy;

w) vybízí k využívání systému Globálního monitoringu životního prostředí a bezpečnosti (GMES) ke stálému sledování oblastí, v nichž by mohlo dojít ke krizím, což umožní zvýšit připravenost na vysílání humanitární pomoci, a zdůrazňuje, že je velmi důležité zřídit kontrolní mechanismus zaměřený na úsilí EU a posuzování vyslané pomoci;

x) vybízí k vytvoření rozpočtů na výzkum a průmyslového potenciálu (například satelitní vyobrazení v programu GMES) s cílem zlepšit jednotlivé fáze zvládání katastrof;

y) vyzývá Radu, aby výše uvedená doporučení vzala v úvahu při zkoumání nadcházejícího sdělení Komise o posílení schopnosti Evropské unie reagovat na katastrofy, který Evropská komise ohlásila, a při přijímání závěrů v souvislosti s tímto sdělením;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto doporučení Radě a pro informaci také Komisi.

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÝ PARLAMENT

Uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU: Portugalsko/záplavy - Francie/bouře Xynthia

P7_TA(2010)0453

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 26 této dohody,

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002, kterým se zřizuje Fond solidarity Evropské unie [2],

— s ohledem na společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o Fondu solidarity přijaté v rámci dohodovacího řízení dne 17. července 2008,

— s ohledem na dopis Výboru pro regionální rozvoj,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0335/2010),

1. schvaluje rozhodnutí připojené k tomuto usnesení;

2. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady toto rozhodnutí podepsal a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

---

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 311, 14.11.2002, s. 3.

Úterý, 14. prosince 2010

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]), a zejména na bod 26 této dohody,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002, kterým se zřizuje Fond solidarity Evropské unie ([2]),

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie zřídila Fond solidarity Evropské unie (dále jen „fond“), aby prokázala svou solidaritu s obyvatelstvem regionů postižených přírodními katastrofami.

(2) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z fondu v rámci ročního stropu ve výši 1 miliardy EUR.

(3) Nařízení (ES) č. 2012/2002 obsahuje ustanovení, podle nichž mohou být prostředky z fondu uvolněny.

(4) Portugalsko podalo žádost o uvolnění prostředků z fondu z důvodu přírodní katastrofy způsobené sesuvy půdy a povodněmi na ostrově Madeira.

(5) Francie podala žádost o uvolnění prostředků z fondu s ohledem na katastrofu způsobenou bouří „Xynthia“.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 bude z Fondu solidarity Evropské unie uvolněna částka ve výši 66 891 540 EUR v prostředcích na závazky a na platby.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 311, 14.11.2002, s. 3.

Návrh opravného rozpočtu č. 9/2010: Fond solidarity EU (záplavy v Portugalsku - bouře Xynthia ve Francii) - hospodářská obnova: evropská distribuční soustava větrné energie na moři

P7_TA(2010)0454

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 9/2010 na rozpočtový rok 2010, oddíl III – Komise (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 314 této smlouvy, a na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

— s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ([1]), a zejména články 37 a 38,

— s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2010, schválený s konečnou platností dne 17. prosince 2009 ([2]),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a o řádném finančním řízení ([3]),

— s ohledem na předběžný návrh opravného rozpočtu č. 9/2010 Evropské unie na rozpočtový rok 2010, který předložila Komise dne 13. října 2010 (KOM(2010)0577),

— s ohledem na postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 9/2010 sestavený Radou dne 10. prosince 2010 (17633/2010 – C7-0409/2010),

— s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0341/2010),

A. vzhledem k tomu, že návrh opravného rozpočtu č. 9/2010 k souhrnnému rozpočtu na rok 2010 zahrnuje následující prvky:

— uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU ve výši 66,9 milionů EUR v prostředcích na závazky a platby v souvislosti s následky sesuvů půdy a mohutných záplav na portugalském ostrově Madeira a s následky bouře Xynthia ve Francii,

— odpovídající snížení prostředků na platby ve výši 66,9 milionů EUR v položce 06 04 14 03 – Projekty v oblasti energetiky na podporu hospodářského oživení – evropská distribuční soustava větrné energie na moři,

B. vzhledem k tomu, že účelem návrhu opravného rozpočtu č. 9/2010 je formálně zapsat tuto rozpočtovou úpravu do rozpočtu na rok 2010,

([1]) Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 64, 12.3.2010.
([3]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

1. bere na vědomí návrh opravného rozpočtu č. 9/2010;

2. schvaluje postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 9/2010 beze změny a pověřuje svého předsedu, aby prohlásil opravný rozpočet č. 8/2010 za přijatý s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: SI/Mura, Slovinsko

P7_TA(2010)0455

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/014 SI/Mura, Slovinsko) (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1] (dále jen „IID ze dne 17. května 2006“), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2] (dále jen „nařízení o EFG“),

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0336/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

D. vzhledem k tomu, že Slovinsko požádalo o finanční pomoc v souvislosti s případy propuštění 2 554 pracovníků v podniku Mura, European Fashion Design, který působí v odvětví výroby oděvů,

---

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách, včetně posouzení, jaké dopady mají tyto dočasné a individualizované služby na dlouhodobou reintegraci propuštěných pracovníků na trh práce;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere však na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se Komise dopustila při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, při níž by se měla výrazně zvýšit potřeba této podpory;

7. připomíná, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí připojené k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/014 SI/Mura, Slovinsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]), a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ([2]), a zejména na čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory propuštěným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na pracovní trh.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Slovinsko předložilo dne 28. dubna 2010 žádost o uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s propouštěním v podniku Mura a doplnilo ji o dodatečné informace dne 24. června 2010. Tato žádost splňuje požadavky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku 2 247 940 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Slovinska by proto měly být z EFG uvolněny prostředky na finanční příspěvek,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Fondu EU pro přizpůsobení se globalizaci uvolní celkem 2 247 940 EUR v prostředcích na závazky a na platby.

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Heidelberger Druckmaschinen AG/Německo

P7_TA(2010)0456

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Německo) (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1] (dále jen „IID ze dne 17. května 2006“), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2] (dále jen „nařízení o EFG“),

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0337/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Úterý, 14. prosince 2010

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

D. vzhledem k tomu, že Německo požádalo o finanční pomoc v souvislosti s případy propuštění 1 181 pracovníků ve čtyřech výrobních závodech podniku Heidelberger Druckmaschinen v Bádensku-Württembersku, který působí v odvětví výroby tiskařských strojů,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách, včetně posouzení toho, jaké účinky mají tyto dočasné a individualizované služby z hlediska dlouhodobého znovuzačlenění propuštěných pracovníků na trh práce;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se Komise dopustila při provádění rámcových programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, při níž by se měla výrazně zvýšit potřeba této podpory;

7. připomíná, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí připojené k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Německo)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory propuštěným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na pracovní trh.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Německo předložilo dne 27. května 2010 žádost o uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s propouštěním v podniku Heidelberger Druckmaschinen a až do 1. července 2010 ji doplňovalo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje požadavky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku 8 308 555 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Německa by proto měly být z EFG uvolněny prostředky na finanční příspěvek,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolní částka ve výši 8 308 555 EUR v prostředcích na závazky a na platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Wielkopolskie Automotive, Polsko

P7_TA(2010)0457

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (žádost EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive, Polsko) (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1] (interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006), a zejména na bod 28 uvedené dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2],

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0359/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

D. vzhledem k tomu, že Polsko požádalo o pomoc v souvislosti s propuštěním 590 osob ve dvou podnicích vyvíjejících činnost spadající do oddílu 29 (výroba motorových vozidel, přívěsů a návěsů) v rámci klasifikace NACE (revize 2) v regionu NUTS II Wielkopolskie,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

Úterý, 14. prosince 2010

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive, Polsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 uvedené dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory propuštěným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na pracovní trh.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Polsko předložilo dne 5. února 2010 žádost o uvolnění prostředků z EFG z důvodu propouštění ve dvou podnicích vyvíjejících činnost spadající do oddílu 29 (výroba motorových vozidel, přívěsů a návěsů) v rámci klasifikace NACE (revize 2) v regionu NUTS II Wielkopolskie (PL41) a do 6. července 2010 ji doplňovalo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje požadavky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku 633 077 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Polska by proto měly být z EFG uvolněny prostředky na finanční příspěvek.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Fondu EU pro přizpůsobení se globalizaci uvolní celkem 633 077 EUR v prostředcích na závazky a na platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda nebo předsedkyně	*předseda nebo předsedkyně*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci:Aragón Retail trade, Španělsko

P7_TA(2010)0458

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade, Španělsko) (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]) (IID ze dne 17. května 2006), a zejména na bod 28 uvedené dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ([2])(dále jen „nařízení o EFG“),

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0358/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

D. vzhledem k tomu, že Španělsko požádalo o pomoc v souvislosti s propuštěním 1 154 osob ve 593 podnicích vyvíjejících činnost spadající do oddílu 47 (maloobchod kromě motorových vozidel a motocyklů) v rámci klasifikace NACE (revize 2) v regionu NUTS II Aragonie,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade, Španělsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 uvedené dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory propuštěným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na pracovní trh.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Španělsko předložilo dne 6. května 2010 žádost o uvolnění prostředků z EFG z důvodu propouštění v 593 podnicích vyvíjejících činnost spadající do oddílu 47 (maloobchod kromě motorových vozidel a motocyklů) v rámci klasifikace NACE (revize 2) v regionu NUTS II Aragonie (ES24) a do 1. července 2010 ji doplnilo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje požadavky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit prostředky ve výši 1 560 000 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Španělska by proto měly být z EFG uvolněny prostředky na finanční příspěvek.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolňuje částka ve výši 1 560 000 EUR v prostředcích na závazky a platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda nebo předsedkyně*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Comunidad Valenciana Textiles, Španělsko

P7_TA(2010)0459

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení(žádost EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles, Španělsko) (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1] (IIA ze dne 17. březen 2006), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci („nařízení o EFG“) [2],

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0357/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

D. vzhledem k tomu, že Španělsko požádalo o pomoc v souvislosti se zrušením 350 pracovních míst ve 143 podnicích, jejich činnost spadá do oddílu 13 (výroba oděvů) v rámci klasifikace NACE (2. revize) v regionu NUTS II Comunidad Valenciana,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere však na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí připojené k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

Úterý, 14. prosince 2010

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles, Španělsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory propuštěným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na pracovní trh.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Španělsko předložilo dne 22. března 2010 žádost o uvolnění prostředků z EGF v souvislosti s propouštěním v 143 podnicích, jejichž činnost spadá do oddílu 13 (výroba oděvů) klasifikace NACE (2. revize) v jediném regionu NUTS II Comunidad Valenciana (ES52) a ke dni 17. června 2010 ji doplnilo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje požadavky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku ve výši 2 059 466 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Španělska by proto měly být z EGF uvolněny prostředky na finanční příspěvek.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolňuje částka ve výši 2 059 466 EUR v prostředcích na závazky a platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Comunidad Valenciana, Natural Stone/Španělsko

P7_TA(2010)0460

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana, Natural Stone/Španělsko) (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1] (IID ze dne 17. května 2006), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č.°1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci („nařízení o EFG“) [2],

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0356/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Úterý, 14. prosince 2010

D. vzhledem k tomu, že Španělsko požádalo o pomoc v souvislosti se zrušením 300 pracovních míst v 66 podnicích, jejich činnost spadá do oddílu 23 (výroba ostatních nekovových minerálních výrobků) odvětví NACE (2. revize) v regionu NUTS II Comunidad Valenciana,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí připojené k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana, Natural Stone/Španělsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 tohoto nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory propuštěným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na pracovní trh.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Dne 9. března 2010 Španělsko předložilo žádost o uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s propouštěním v 66 podnicích, jejichž činnost spadá do oddílu 23 (výroba ostatních nekovových minerálních výrobků) odvětví NACE revize 2 v jediném regionu NUTS II, Comunidad Valenciana (ES52), a do 25. května 2010 ji doplnilo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje požadavky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku ve výši 1 422 850 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Španělska by proto měly být z EGF uvolněny prostředky na finanční příspěvek.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolňuje částka ve výši 1 422 850 EUR v prostředcích na závazky a platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Lear/Španělsko

P7_TA(2010)0461

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/023 ES/Lear, Španělsko) (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0625– C7-0360/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]) (IIA ze dne 17. května 2006), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ([2]) (dále jen „nařízení o EFG“),

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0351/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

D. vzhledem k tomu, že Španělsko požádalo o finanční pomoc v souvislosti s případy 508 propuštěných pracovníků v podniku Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L Sociedad Unipersonal, který působí v automobilovém průmyslu,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách, včetně posouzení toho, jaké účinky mají tyto dočasné a individualizované služby z hlediska dlouhodobého znovuzačlenění propuštěných pracovníků na trh práce;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (žádost EGF/2010/023 ES/Lear, Španělsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (dále jen „EFG“) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na trh práce.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala i podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Španělsko předložilo dne 23. července 2010 žádost o uvolnění prostředků z EFG z důvodu propouštění ve společnosti Lear a dne 10. srpna 2010 ji doplnilo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje podmínky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku ve výši 382 200 EUR.

(5) Z EFG by proto měly být uvolněny prostředky na finanční příspěvek v souvislosti s uvedenou žádostí Španělska,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolňuje částka ve výši 382 200 EUR v prostředcích na závazky a platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: H. Cegielski - Poznaň/Polsko

P7_TA(2010)0462

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Polsko) (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]) (IID ze dne 17. května 2006), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ([2]) (dále jen „nařízení o EFG“),

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0352/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných v období od 1. května 2009 byla působnost EFG rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

D. vzhledem k tomu, že Polsko požádalo o finanční pomoc v souvislosti s případy 189 propuštěných pracovníků ve společnosti H.Cegielski-Poznań a u čtyř jejích dodavatelů, kteří působí v odvětví výroby naftových motorů k pohánění lodí,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách, včetně posouzení toho, jaké účinky mají tyto dočasné a individualizované služby z hlediska dlouhodobého znovuzačlenění propuštěných pracovníků na trh práce;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne xxx

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Polsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (dále jen „EFG“) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na trh práce.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala i podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Polsko předložilo dne 8. března 2010 žádost o uvolnění prostředků z EFG z důvodu propouštění ve společnosti H.Cegielski-Poznań Poland S.A. a až do dne 10. srpna 2010 ji doplňovalo o dodatečné informace. Tato žádost splňuje podmínky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku ve výši 114 250 EUR.

(5) Z EFG by proto měly být uvolněny prostředky na finanční příspěvek v souvislosti s uvedenou žádostí Polska,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolňuje částka ve výši 114 250 EUR v prostředcích na závazky a platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda nebo předsedkyně*

Rozšíření oblasti působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany ***I

P7_TA(2010)0463

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2007)0298),

— s ohledem na čl. 63 odst. 3 a 4 Smlouvy o ES, podle kterých Rada konzultovala s Parlamentem (C6-0196/2007),

— s ohledem na svůj postoj ze dne 23. dubna 2008 ([1])

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 a čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na příslib zástupce Rady obsažený v dopise ze dne 18. listopadu 2010, že postoj Parlamentu bude schválen, v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0347/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

([1]) Úř. věst. C 259 E, 29.10.2009, s. 126.

3. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2007)0112

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/…/EU, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice Rady 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, směrnice 2011/51/EU.)

Dohoda mezi Evropskou unií a Gruzií o usnadnění udělování víz ***

P7_TA(2010)0464

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody mezi Evropskou unií a Gruzií o usnadnění udělování víz (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Postup souhlasu)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (11324/2010),

— s ohledem na návrh dohody mezi Evropskou unií a Gruzií o usnadnění udělování víz (10304/2010),

— s ohledem na žádost o udělení souhlasu předloženou Radou na základě čl. 77 odst. 2 písm. a) a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C7-0391/2010),

— s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 8 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0345/2010),

1. souhlasí s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a Gruzie.

Úterý, 14. prosince 2010

Vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví ***I

P7_TA(2010)0469

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 377/2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2009)0322),

— s ohledem na čl. 251 odst. 2, čl. 63 odst. 3 písm. b) a článek 66 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0055/2009),

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3, článek 74 a čl. 79 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské Unie,

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 1. prosince 2010 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0342/2010),

1. přijímá svůj níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Úterý, 14. prosince 2010

P7_TC1-COD(2009)0098

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2010, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 377/2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 493/2011.)

Evropský ochranný příkaz ***I

P7_TA(2010)0470

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na podnět skupiny členských států (00002/2010),

— s ohledem na čl. 76 písm. b) a čl. 82 odst. 1 druhý pododstavec písm. d) a čl. 289 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie, na jehož základě předložila Rada svůj návrh směrnice Parlamentu (C7-0006/2010),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 a článek 15 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Výboru pro právní záležitosti k navrhovanému právnímu základu,

— s ohledem na odůvodněné stanovisko předložené v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality vnitrostátním parlamentem a uvádějící, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na příspěvky předložené vnitrostátními parlamenty k návrhu legislativního aktu,

— s ohledem na články 37, 44 a 55 jednacího řádu,

— s ohledem na s ohledem na společná jednání Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví podle článku 51 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0354/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Úterý, 14. prosince 2010

P7_TC1-COD(2010)0802

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/…/EU o evropském ochranném příkazu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. ***a) a*** d) této smlouvy,

s ohledem na iniciativu Belgického království, Bulharské republiky, Estonské republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Maďarské republiky, Polské republiky, Portugalské republiky, Rumunska, Finské republiky a Švédského království,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Podle čl. 82 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie je justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí.

(3) Podle stockholmského programu, který přijala Evropská rada na zasedání ve dnech 10. a 11. prosince 2009, by se vzájemné uznávání mohlo rozšířit na všechny typy rozsudků a soudních rozhodnutí, které mohou být v závislosti na právním systému buď trestní, nebo správní povahy. ***Program dále vyzývá Komisi a členské státy, aby posoudily, jak zlepšit právní předpisy a praktická opatření zaměřená na podporu ochrany obětí.*** Uvedený program rovněž stanoví, že je obětem trestného činu možné nabídnout zvláštní ochranná opatření, která by měla být účinná v rámci celé Unie. ***Tato směrnice bude součástí koherentního a komplexního souboru opatření v oblasti práv obětí.***

(4) V usnesení Evropského parlamentu ze dne ***26. listopadu 2009 o odstraňování násilí páchaného na ženách se členské státy vyzývají, aby zlepšily své vnitrostátní právní předpisy a politiky zaměřené proti všem formám násilí páchaného na ženách a aby zahájily kroky k potírání příčin tohoto násilí, v neposlední řadě prostřednictvím preventivních opatření, a dále se vyzývá Unie, aby všem obětem násilí zajistila právo na pomoc a podporu. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. února 2010 o rovnosti žen a mužů v Evropské unii – 2009 podporuje návrh na zavedení evropského příkazu k ochraně obětí.***

(5) Ve společném prostoru práva bez vnitřních hranic je nutné zajistit, aby ochrana poskytovaná ***fyzické*** osobě v jednom členském státě byla zachována a pokračovala rovněž v jakémkoli jiném členském státě, do nějž se dotyčná osoba přestěhuje nebo přestěhovala. Také by mělo být zajištěno, aby oprávněný výkon práva občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, přiznaného čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a článkem 21 Smlouvy o fungování Evropské unie, nevedl ke ztrátě jejich ***ochrany***.

(6) Za účelem dosažení těchto cílů by tato směrnice měla stanovit pravidla, na jejichž základě je možné rozšířit ochranu vyplývající z ***určitých*** ochranných ***opatření*** přijatých podle práva jednoho členského státu (dále jen „vydávající stát“) i na další členský stát, v němž se chráněná osoba ***rozhodne pobývat nebo se zdržovat*** (dále jen „vykonávající stát“) ▌.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010.

(7) Tato směrnice zohledňuje různé právní tradice členských států i skutečnost, že účinnou ochranu je možné zajistit prostřednictvím ochranných příkazů přijímaných jinými orgány než trestními soudy. Tato směrnice nezakládá povinnost změnit vnitrostátní systémy přijímání ochranných opatření.

(8) Tato směrnice se vztahuje na ochranná opatření, která jsou zaměřena na ochranu určité osoby proti trestnému činu jiné osoby, který může jakýmkoli způsobem ohrozit život, tělesnou, duševní a sexuální integritu dané osoby, a to např. prevencí jakékoli formy obtěžování, jakož i proti činu, který může ohrozit důstojnost nebo osobní svobodu, např. předcházení únosům, pronásledování a jiným formám nepřímého nátlaku. Dále se vztahuje na opatření, která usilují o zabránění novému trestnému jednání či zmírnění dopadů předchozího trestného jednání. Tato osobní práva chráněné osoby jsou základními hodnotami uznávanými a dodržovanými ve všech členských státech. Je třeba zdůraznit, že tato směrnice se vztahuje na ochranná opatření, jejichž cílem je ochrana všech obětí, a nikoli pouze obětí násilí páchaného na základě příslušnosti k pohlaví, přičemž se zohlední zvláštní povaha každého spáchaného trestného činu.

(9) Tato směrnice se vztahuje na ochranná opatření bez ohledu na povahu – trestní, občanskoprávní či správní – justičního či rovnocenného orgánu, který přijímá dotyčné rozhodnutí, ať už v rámci trestního řízení, či v rámci jakéhokoli jiného řízení ve věci činu, který byl nebo mohl být předmětem řízení soudu příslušného zejména pro trestní věci.

(10) Tato směrnice se má vztahovat na ochranná opatření vydávaná ve prospěch obětí nebo možných obětí trestných činů; neměla by se vztahovat na opatření vydaná za účelem ochrany svědků.

(11) Je-li ochranné opatření podle této směrnice vydáno na ochranu příbuzného hlavní chráněné osoby, může tento příbuzný rovněž požádat o vydání evropského ochranného příkazu, který bude vydán v souladu s podmínkami stanovenými touto směrnicí.

(12) Každá žádost o vydání evropského ochranného příkazu by měla být v adekvátní lhůtě posouzena s ohledem na bližší okolnosti případu, včetně jeho naléhavosti, předpokládané datum příjezdu chráněné osoby na území vykonávajícího státu a případně s ohledem na míru ohrožení chráněné osoby.

(13) Jsou-li osobě, která představuje nebezpečí, nebo chráněné osobě sdělovány informace podle této směrnice, měly by být tyto informace zároveň poskytnuty případnému opatrovníkovi nebo zákonnému zástupci dotčené osoby. Současně je nutné důsledně zohledňovat skutečnost, že chráněná osoba, osoba, která představuje nebezpečí, nebo jejich zákonný zástupce pro všechna jednání musí obdržet informace podle této směrnice v jazyce, kterému rozumí.

(14) Orgány příslušné pro vydávání a uznávání evropského ochranného příkazu by měly náležitě zohledňovat potřeby obětí, a to zejména zranitelných osob, jako jsou např. nezletilí nebo zdravotně postižené osoby.

(15) ***Pro použití této směrnice mohlo být ochranné opatření uloženo na základě rozsudku, jak je vymezeno v článku 2*** rámcového rozhodnutí ***Rady*** 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty [1], ***nebo na základě rozhodnutí o opatřeních dohledu, jak je vymezeno v článku 4*** rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby [2] mezi členskými státy Evropské unie.

[1] Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102.
[2] Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20.

(16) V souladu s článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie by osoba, která představuje nebezpečí, měla buď v řízení vedoucím k přijetí ochranného opatření nebo před vydáním evropského ochranného příkazu mít možnost být vyslechnuta a napadnout dané ochranné opatření.

(17) Aby se zabránilo spáchání nového trestného činu proti oběti ve vykonávajícím členském státu, měl by mít dotyčný stát právní základ pro uznání rozhodnutí ve prospěch oběti, které bylo předtím přijato ve vydávajícím státě, a zároveň by se mělo zabránit tomu, aby oběť musela ve vykonávajícím státě zahájit nové řízení nebo znovu předkládat důkazní prostředky, jako by rozhodnutí ve vydávajícím státě nebylo přijato.***Uznání evropského ochranného příkazu vykonávajícím státem znamená mimo jiné, že příslušný orgán uvedeného státu, s výhradou omezení uvedených v této směrnici, přijme existenci a platnost ochranného opatření přijatého ve vydávajícím státě, uzná faktickou situaci popsanou v evropském důkazním příkazu a souhlasí, že ochrana by měla být poskytnuta a její poskytování by mělo pokračovat v souladu s jeho vnitrostátním právem.***

(18) ***Tato směrnice obsahuje vymezené množství povinností či zákazů, které, jsou-li uloženy ve vydávajícím státě a obsaženy v evropském ochranném příkazu, by měly být uznány a vykonány ve vykonávajícím státě, s výhradou omezení stanovených v této směrnici. Umožňují-li to vnitrostátní právní předpisy, lze na vnitrostátní úrovni přijímat další ochranná opatření, jako je povinnost osoby, která představuje nebezpečí, zdržovat se na konkrétním místě. Vydávající stát může tato opatření uložit v řízení, jehož výsledkem je přijetí některého ochranného opatření, které podle této směrnice může být právním základem evropského ochranného příkazu.***

(19) Protože jsou v členských státech k vydávání a výkonu ochranných opatření příslušné různé druhy orgánů (občanskoprávní, trestní či správní), jeví se jako vhodné poskytnout touto směrnicí vysokou úroveň flexibility v mechanismu spolupráce mezi členskými státy. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě proto nemusí ve všech případech přijmout stejné ochranné opatření, jako bylo přijato ve vydávajícím státě, avšak může do určité míry uvážit přijetí jakéhokoli opatření, které v obdobné situaci shledává přiměřeným a dostatečným podle svého vnitrostátního práva s cílem poskytnout pokračující ochranu chráněné osobě s ohledem na ochranné opatření přijaté ve vydávajícím státě a popsané v evropském ochranném příkazu.

(20) Povinnosti či zákazy, na které se tato směrnice použije, zahrnují mimo jiné opatření zaměřená na omezení osobních kontaktů či kontaktů na dálku mezi chráněnou osobou a osobou, která představuje nebezpečí, např. uložením určitých podmínek těchto kontaktů nebo uložením omezení ohledně obsahu komunikace.

(21) Příslušný orgán vykonávajícího státu by měl informovat osobu, která představuje nebezpečí, příslušný orgán vydávajícího státu a chráněnou osobu o jakémkoli opatření přijatém na základě evropského ochranného příkazu. Při oznámení osobě, která představuje nebezpečí, by měl být řádně zohledněn zájem chráněné osoby na tom, aby nebyla odhalena její adresa nebo jiné kontaktní údaje. Takové údaje by měly být z oznámení vyloučeny, pokud nejsou adresa či jiné kontaktní údaje zahrnuty v povinnosti či zákazu uloženém jako opatření výkonu osobě, která představuje nebezpečí.

(22) Pokud příslušný orgán ve vydávajícím státě zrušil evropský ochranný příkaz, měl by příslušný orgán ve vykonávajícím státě ukončit opatření, která přijal za účelem výkonu evropského ochranného příkazu, tedy příslušný orgán vykonávajícího státu může – nezávisle, podle svého vnitrostátního práva – přijmout jakékoli ochranné opatření v rámci svých vnitrostátních právních předpisů s cílem chránit dotyčnou osobu.

(23) Vzhledem k tomu, že se tato směrnice zabývá situací, kdy se chráněná osoba přestěhovala do jiného členského státu, nezahrnuje uplatňování jejích ustanovení žádný přenos pravomoci týkající se hlavních, odložených, alternativních, podmíněných nebo vedlejších sankcí nebo bezpečnostních opatření uložených osobě, která představuje nebezpečí, na vykonávající stát, pokud má tato osoba i nadále bydliště ve státě, který ochranné opatření vydal.

(24) ***Tam, kde je to vhodné, by mělo být možné použít elektronické prostředky s cílem uvést v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy do praxe opatření přijatá na základě této směrnice.***

(25) V rámci spolupráce mezi orgány zapojenými do zajištění ochrany chráněné osoby by měl příslušný orgán vykonávajícího státu sdělit příslušnému orgánu vydávajícího státu jakékoli porušení opatření přijatých ve vykonávajícím státě za účelem výkonu evropského ochranného příkazu. Toto sdělení by mělo umožnit příslušnému orgánu vydávajícího státu urychleně rozhodnout o vhodné reakci ohledně ochranného opatření uloženého v jeho státě vůči osobě, která představuje nebezpečí. Taková reakce může zahrnovat, je-li to vhodné, uložení trestu odnětí svobody namísto původně přijatého opatření nezahrnujícího odnětí svobody, např. jako alternativu k předběžnému zadržení nebo jako důsledek podmínečného přerušení trestu. Je jasné, že takové rozhodnutí, protože nespočívá v uložení trestní sankce ex novo ve vztahu k novému trestnému činu, není v rozporu s možností, že vykonávající stát případně uloží trestní či netrestní sankce v případě porušení opatření přijatých za účelem výkonu evropského ochranného příkazu.

(26) Vzhledem k různým právním tradicím členských států, pokud by v případě obdobném faktické situaci popsané v evropském ochranném příkazu nebylo ve vykonávajícím státu k dispozici žádné ochranné opatření, měl by příslušný orgán vykonávajícího státu podat příslušnému orgánu vydávajícího státu zprávu o jakémkoli porušení ochranného opatření uvedeného v evropském ochranném příkazu, které je mu známo.

(27) V zájmu hladkého uplatňování této směrnice v každém jednotlivém případě by příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu měly vykonávat své pravomoci v souladu s touto směrnicí a s ohledem na zásadu ne bis in idem.

(28) Osoba, na kterou se vztahuje ochranný příkaz, by v žádném případě neměla hradit dodatečné náklady, které vzniknou na základě uplatnění evropského ochranného příkazu a které jsou nepřiměřené v porovnání s podobným vnitrostátním případem. Členské státy by měly při uplatňování této směrnice zajistit, aby v přímém důsledku uznání evropského ochranného příkazu nebyla chráněná osoba povinna zahájit další vnitrostátní řízení, aby od vykonávajícího orgánu získala v přímé návaznosti na uznání evropského ochranného příkazu rozhodnutí o přijetí jakéhokoli opatření, které by bylo podle jeho vnitrostátního práva v obdobném případě dostupné pro zajištění ochrany chráněné osoby.

(29) S ohledem na zásadu vzájemného uznávání, ze které tato směrnice vychází, by členské státy měly při uplatňování tohoto nástroje podporovat v nejvyšší možné míře přímý kontakt mezi příslušnými orgány.

(30) Aniž je dotčena nezávislost justice a rozdíly v její organizaci v rámci Unie, členské státy by měly případně od osob odpovědných za odbornou přípravu soudců, státních zástupců, příslušníků policie a soudních úředníků zapojených do řízení, jehož výsledkem je vydání nebo uznání evropského ochranného příkazu, vyžadovat, aby zajistily náležité školení, pokud jde o cíle této směrnice.

(31) Členské státy by měly v zájmu snazšího hodnocení uplatňování této směrnice předávat Komisi údaje, které se týkají uplatňování vnitrostátních postupů ve věci evropského ochranného příkazu, a to alespoň počet žádostí o vydání evropského ochranného příkazu a počet vydaných nebo uznaných příkazů. Pro tyto účely by byly užitečné i další údaje, např. o povaze spáchaných trestných činů.

(32) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany osob, jimž hrozí nebezpečí, nemůže být s ohledem na přeshraniční povahu daných situací uspokojivě dosaženo jednostranným jednáním členských států a mohlo by jich být vzhledem k rozsahu a možným účinkům lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie v souladu se zásadou subsidiarity přijmout opatření uvedená v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(33) Tato směrnice by měla přispět k ochraně osob, které jsou v nebezpečí, a tak doplnit, avšak nikoli ovlivnit, již platné nástroje v této oblasti, jako je rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV a rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV.

(34) Spadá-li rozhodnutí týkající se ochranného opatření do oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech [1]*, nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti* [2]*, nebo Haagské úmluvy z roku 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí* [3]*, měly by být uznání a výkon tohoto rozhodnutí provedeny v souladu s uvedeným právním nástrojem.*

(35) Členské státy a Komise by případně měly do stávajících vzdělávacích programů a osvětových kampaní zaměřených na ochranu obětí trestných činů zahrnout informace o evropském ochranném příkazu.

(36) Osobní údaje zpracované v rámci provádění této směrnice by měly být chráněny v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech [4]*a v souladu se zásadami stanovenými v Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, kterou všechny členské státy ratifikovaly.*

(37) Tato směrnice by měla zachovávat základní práva, jak jsou zaručena v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU.

(38) Členské státy se vyzývají, aby při uplatňování této směrnice zohlednily práva a zásady zakotvené v Úmluvě OSN o odstranění všech forem diskriminace žen,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíl

Tato směrnice stanoví pravidla umožňující justičnímu nebo rovnocennému orgánu v členském státě, v němž bylo vydáno ochranné opatření s cílem chránit osoby před trestným činem jiné osoby, který může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu a důstojnost, osobní svobodu nebo sexuální integritu, vydat evropský ochranný příkaz umožňující příslušnému orgánu v jiném členském státě pokračovat v ochraně dotyčné osoby na území tohoto členského státu v důsledku toho, že ve vydávajícím státě došlo ke spáchání činu, který byl nebo mohl být předmětem řízení soudu příslušného zejména pro trestní věci.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

[1] *Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.*
[2] *Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1.*
[3] *Úř. věst. L 151, 11.6.2008, s. 39.*
[4] *Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.*

1) „evropským ochranným příkazem“ ▌rozhodnutí ***přijaté justičním nebo rovnocenným orgánem členského státu týkající se ochranného opatření, na jehož základě justiční či rovnocenný orgán*** jiného členského státu ***přijme jakékoli*** vhodné ▌opatření podle svého vnitrostátního práva ***s cílem pokračovat v ochraně chráněné*** osoby;

2) „ochranným opatřením“ rozhodnutí přijaté ***vydávajícím státem v souladu s jeho vnitrostátním právem a postupy, jímž se osobě, která představuje nebezpečí pro zájmy chráněné osoby, ukládá jedna nebo více z povinností nebo zákazů uvedených v článku 5 s cílem ochránit chráněnou osobu před trestným činem, který může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu, důstojnost, osobní svobodu nebo sexuální integritu***;

3) „chráněnou osobou“***fyzická*** osoba, která je předmětem ochrany vyplývající z ochranného opatření přijatého vydávajícím státem;

4) „osobou, která představuje nebezpečí“, ***fyzická*** osoba, jíž byla uložena jedna nebo více z povinností nebo zákazů uvedených v ***článku 5***;

5) „vydávajícím státem“ členský stát, v němž bylo ▌přijato ochranné opatření, na jehož podkladě byl vydán evropský ochranný příkaz;

6) „vykonávajícím státem“ členský stát, kterému byl evropský ochranný příkaz předán za účelem jeho uznání;

7) „státem dohledu“ členský stát, jemuž byl postoupen rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatření dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV.

▌

Článek 3

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí ***Komisi***, který justiční ***či rovnocenný*** orgán nebo orgány jsou podle jeho vnitrostátního práva příslušné vydávat a uznávat evropský ochranný příkaz v souladu s touto směrnicí, je-li daný členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem.

▌

2. ***Komise*** zpřístupní obdržené informace všem členským státům. ***Členské státy informují*** Komisi ***o veškerých změnách informací uvedených v odstavci 1***.

Článek 4

Účast ústředního orgánu

1. Každý členský stát může určit ústřední orgán nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní systém, které budou příslušným orgánům nápomocny.

2. Členský stát může, je-li to nezbytné kvůli organizaci jeho vnitřního soudního systému, přenést na svůj ústřední orgán nebo orgány odpovědnost za administrativní doručení a převzetí evropského ochranného příkazu a za veškerý další související úřední písemný styk. V důsledku toho lze veškerou komunikaci, konzultace, výměny informací, dotazy a oznámení mezi příslušnými orgány řešit případně za pomoci určeného ústředního orgánu nebo ústředních orgánů dotčeného členského státu.

3. Členský stát, který hodlá využít možností uvedených v tomto článku, sdělí Komisi informace o určeném ústředním orgánu nebo ústředních orgánech. Tyto údaje jsou závazné pro všechny orgány vydávajícího členského státu.

Článek 5

Podmínky existence ochranného opatření podle vnitrostátního práva

Evropský ochranný příkaz lze vydat pouze tehdy, pokud bylo ve vydávajícím státě již přijato ochranné opatření ukládající osobě, která představuje nebezpečí, jednu nebo více z těchto povinností nebo zákazů:

a) povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde má chráněná osoba bydliště nebo které navštěvuje;

b) zákaz nebo úpravu kontaktů, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně kontaktů prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmikoli jinými prostředky; nebo

c) zákaz nebo úpravu týkající se přiblížení se chráněné osobě více než na předepsanou vzdálenost.

Článek 6

Vydání evropského ochranného příkazu

1. ***Evropský ochranný příkaz může být vydán, pokud se chráněná osoba rozhodne pobývat, nebo již pobývá, v jiném členském státě, nebo pokud se chráněná osoba rozhodne se zdržovat, nebo se již zdržuje v jiném členském státě. Při rozhodování o vydání evropského ochranného příkazu zohlední příslušný orgán ve vydávajícím státě mimo jiné délku jednoho či několika období, po která chráněná osoba zamýšlí se zdržovat ve vydávajícím státě, a závažnost potřeby ochrany.***

2. Příslušný orgán vydávajícího státu může vydat evropský ochranný příkaz pouze na žádost chráněné osoby a po ověření, že ochranné opatření splňuje všechny požadavky stanovené v článku 5.

3. Chráněná osoba ▌může podat žádost o vydání evropského ochranného příkazu buď příslušnému orgánu vydávajícího státu, nebo příslušnému orgánu vykonávajícího státu. Jestliže se žádost podává ve vykonávajícím státě, předá tamní příslušný orgán tuto žádost co nejdříve příslušnému orgánu vydávajícího státu ▌.

4. Před vydáním evropského ochranného příkazu má osoba, která představuje nebezpečí, právo na slyšení a právo napadnout ochranné opatření, pokud jí tato práva nebyla udělena během řízení, jehož výsledkem bylo přijetí ochranného opatření.

5. ***Pokud příslušný*** orgán ▌přijme ochranné opatření obsahující jednu nebo více z povinností nebo zákazů uvedených v ***článku 5***, uvědomí ***jakýmkoli vhodným způsobem v souladu s postupy podle svých vnitrostátních právních předpisů*** chráněnou osobu o možnosti požádat o evropský ochranný příkaz, pokud se tato osoba ***rozhodne přestěhovat do jiného členského státu, a o základních podmínkách pro podání takové žádosti***. Tento orgán chráněné osobě poradí, aby žádost podala ještě předtím, než opustí území vydávajícího státu.

6. Má-li chráněná osoba opatrovníka nebo zákonného zástupce, může tento podat žádost uvedenou v odstavcích 2 a 3 jménem chráněné osoby.

7. Je-li žádost o vydání evropského ochranného příkazu zamítnuta, příslušný orgán vydávajícího státu informuje chráněnou osobu o případných opravných prostředcích, které proti tomuto rozhodnutí existují podle jeho vnitrostátního práva.

Článek 7

Forma a obsah evropského ochranného příkazu

Evropský ochranný příkaz se vydává v souladu s formulářem uvedeným v příloze I této směrnice. Musí obsahovat zejména tyto informace:

a) totožnost a státní příslušnost chráněné osoby, jakož i totožnost a státní příslušnost ***opatrovníka nebo*** zákonného zástupce této osoby, je-li chráněná osoba nezletilá nebo nemá-li způsobilost k právním úkonům;

b) ***datum, od kterého chráněná osoba zamýšlí pobývat nebo se zdržovat ve vykonávajícím státě, a období, po které/která se v tomto státě zamýšlí zdržovat/zdržuje, jsou-li známy;***

c) jméno, adresu, číslo telefonu a faxu a adresa elektronické pošty příslušného orgánu vydávajícího státu;

d) určení ***(např. prostřednictvím čísla a data) právního aktu obsahujícího ochranné*** opatření, na jehož podkladě byl přijat evropský ochranný příkaz;

e) souhrn skutečností a okolností, které vedly k uložení ochranného opatření ve vydávajícím státě;

f) povinnosti nebo zákazy uložené v ochranném opatření, které je základem pro evropský ochranný příkaz, osobě, která představuje nebezpečí, jejich délka a ▌označení ***trestu či sankce, existuje-li, jež lze uložit v případě porušení ochranného opatření;***

g) použití technického zařízení, existuje-li, které bylo poskytnuto chráněné osobě nebo osobě, která představuje nebezpečí, jakožto prostředek k posílení ochranného opatření;

h) totožnost a státní příslušnost osoby, která představuje nebezpečí, a její kontaktní údaje;

i) skutečnost, zda byla chráněné osobě nebo osobě, která představuje nebezpečí, poskytnuta bezplatná právní pomoc ve vydávajícím státě, pokud je tato skutečnost známa příslušnému orgánu vydávajícího státu bez dalšího zjišťování;

j) v případě potřeby další okolnosti, které by mohly mít vliv na posouzení nebezpečí, jemuž je chráněná osoba vystavena;

k) výslovné uvedení případné skutečnosti, že rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV již byl postoupen ▌státu dohledu, a určení orgánu uvedeného státu příslušného pro výkon tohoto rozsudku nebo rozhodnutí.

Článek 8

Postup předávání

1. Předává-li příslušný orgán vydávajícího státu příslušnému orgánu vykonávajícího státu evropský ochranný příkaz, učiní tak jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, aby se mohl příslušný orgán vykonávajícího členského státu přesvědčit o jeho pravosti. ***Veškerý úřední styk rovněž probíhá přímo mezi těmito příslušnými orgány.***

Úterý, 14. prosince 2010

2. Není-li příslušnému orgánu ve vykonávajícím nebo vydávajícím státě znám příslušný orgán ve druhém státě, provede tento orgán za účelem získání nezbytných informací všechna příslušná šetření, a to i prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě ***podle rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti*** [1], národního člena Eurojustu nebo národního koordinačního systému Eurojustu ve svém státě.

3. Není-li orgán vykonávajícího státu, který obdrží evropský ochranný příkaz, příslušný k jeho uznání, postoupí jej z úřední povinnosti příslušnému orgánu ***a neprodleně o tom uvědomí příslušný orgán vydávajícího státu jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu***.

Článek 9

Opatření ve vykonávajícím státě

1. ***Příslušný orgán vykonávajícího státu ihned po obdržení evropského ochranného příkazu předaného v souladu s článkem 8 tento příkaz uzná a přijme rozhodnutí o přijetí jakéhokoli opatření, které by bylo podle jeho vnitrostátního práva v obdobném případě možné, aby zajistil ochranu chráněné osoby, pokud se nerozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání uvedených v článku 10.***

2. Opatření přijaté příslušným orgánem vykonávajícího státu podle odstavce 1 a jakékoli jiné opatření přijaté na základě následného rozhodnutí uvedeného v článku 11 musí v co největší míře odpovídat ochrannému opatření nařízenému ve vydávajícím státě.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu uvědomí ***osobu, která představuje nebezpečí,*** příslušný orgán vydávajícího státu a chráněnou osobu o ***jakýchkoli opatřeních přijatých podle odstavce 1 a také o možných právních důsledcích porušení takového opatření vyplývajících z vnitrostátního práva a podle čl. 11 odst. 2. Adresa nebo jiné kontaktní údaje týkající se chráněné osoby nesmějí být prozrazeny osobě, která představuje nebezpečí, pokud to není nutné v zájmu vykonání opatření uskutečněného podle odstavce 1.***

4. Pokud se příslušný orgán vykonávajícího státu domnívá, že informace předané spolu s evropským ochranným příkazem podle článku 7 jsou neúplné, neprodleně o tom uvědomí vydávající orgán jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a stanoví příslušnému orgánu vydávajícího státu přiměřenou lhůtu k poskytnutí chybějících informací.

Článek 10

Důvody pro odmítnutí uznání evropského ochranného příkazu

I

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností:

a) evropský ochranný příkaz není úplný nebo nebyl doplněn ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;

b) nebyly dodrženy požadavky stanovené v ***článku 5***;

c) ochranné opatření ***se vztahuje na čin, který není trestným činem podle práva vykonávajícího státu***;

[1] ***Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130.***

d) ochrana vyplývá z výkonu trestu nebo opatření, na nějž se podle práva vykonávajícího státu vztahuje amnestie, a týká se činu nebo jednání spadajícího podle tohoto práva do jeho pravomoci;

e) podle práva vykonávajícího státu se osobě, která představuje nebezpečí, přiznává imunita, která znemožňuje přijmout ▌ opatření ***na základě evropského ochranného příkazu***;

f) trestní stíhání osoby, která představuje nebezpečí z důvodu činu nebo jednání, v souvislosti s nímž bylo přijato ochranné opatření, je podle práva vykonávajícího státu promlčeno, pokud daný čin nebo jednání spadá podle vnitrostátního práva tohoto státu do jeho pravomoci;

g) uznání evropského ochranného příkazu by porušilo zásadu ne bis in idem;

h) podle práva vykonávajícího státu nemůže být osoba, která představuje nebezpečí, z důvodu svého věku trestně odpovědná za čin nebo jednání, pro něž bylo přijato ochranné opatření;

i) ochranné opatření se týká trestného činu, který je podle práva vykonávajícího státu považován za trestný čin, který byl zcela nebo z podstatné zčásti spáchán na jeho území.

2. ***Pokud příslušný orgán vykonávajícího státu na základě jednoho z výše uvedených důvodů odmítne uznat evropský ochranný příkaz,***

a) uvědomí neprodleně o tomto odmítnutí a souvisejících důvodech vydávající stát a chráněnou osobu;

b) v případě potřeby uvědomí chráněnou osobu o možnosti požádat o přijetí ochranného opatření podle jeho vnitrostátního práva;

c) popřípadě informuje chráněnou osobu o opravných prostředcích, které proti tomuto rozhodnutí existují podle jeho vnitrostátního práva.

Článek 11

Rozhodné právo a příslušnost ve vykonávajícím státě

1. Vykonávající stát je příslušný přijímat a vykonávat opatření v tomto státě po uznání evropského ochranného příkazu. Při přijímání a výkonu rozhodnutí podle čl. 9 odst. 1 se uplatňuje právo vykonávajícího státu, včetně pravidel týkajících se opravných prostředků proti rozhodnutím přijatým ve vykonávajícím státě v souvislosti s evropským ochranným příkazem.

2. V případě porušení jednoho nebo více opatření, která vykonávající stát přijal po uznání evropského ochranného příkazu, má příslušný orgán vykonávajícího státu na základě odstavce 1 pravomoc:

a) uložit trestní sankce a přijmout jakékoli jiné opatření v důsledku porušení daného opatření, pokud toto porušení představuje podle právních předpisů vykonávajícího státu trestný čin;

b) přijmout v souvislosti s porušením opatření rozhodnutí jiné než trestní povahy;

c) přijmout jakékoli naléhavé a předběžné opatření s cílem ukončit porušování, případně v očekávání následného rozhodnutí ze strany vydávajícího státu.

3. Pokud na vnitrostátní úrovni neexistuje žádné opatření, které by mohlo být v podobném případě přijato ve vykonávajícím státě, podá příslušný orgán vykonávajícího státu příslušnému orgánu vydávajícího státu zprávu o jakémkoli porušení ochranného opatření uvedeného v evropském ochranném příkazu, které je mu známo.

Článek 12

Oznámení v případě porušení

Příslušný orgán vykonávajícího státu oznámí příslušnému orgánu vydávajícího státu nebo státu dohledu jakékoli porušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu. Pro hlášení se použije jednotný formulář obsažený v příloze II.

Článek 13

Příslušnost ve vydávajícím státě

1. Příslušný orgán ve vydávajícím státě má ***výlučnou příslušnost k přijímání rozhodnutí týkajících se***:

a) obnovení, přezkumu***, změny, odvolání*** a zrušení ochranného opatření ***a následně i evropského ochranného příkazu***,

b) ***uložení opatření spojeného s odnětím svobody v důsledku odvolání ochranného opatření za předpokladu, že se ochranné opatření uplatňovalo na základě rozsudku ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV nebo na základě rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV.***

▌

2. Na rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 se použije právo vydávajícího státu.

3. Pokud již rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV již byl postoupen jinému členskému státu***, nebo je-li takový rozsudek či rozhodnutí jinému členskému státu postoupen po vydání evropského ochranného příkazu***, přijímají se následná rozhodnutí v souladu s příslušnými ustanoveními uvedených rámcových rozhodnutí.

4. Příslušný orgán vydávajícího členského státu neprodleně informuje příslušný orgán vykonávajícího členského státu o jakémkoli rozhodnutí přijatém v souladu s odstavcem 1.

5. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu odvolá či zruší evropský ochranný příkaz v souladu s odst. 1 písm. a), ukončí příslušný orgán vykonávajícího státu opatření přijatá v souladu s čl. 9 odst. 1, jakmile je o této skutečnosti příslušným orgánem vydávajícího státu náležitě informován.

6. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu pozměnil evropský ochranný příkaz v souladu s odst. 1 písm. a), příslušný orgán vykonávajícího státu případně:

a) v souladu s článkem 9 upraví opatření přijatá na základě evropského ochranného příkazu; nebo

b) odmítne vykonat pozměněné opatření nebo zákaz, pokud nespadá mezi druhy opatření nebo zákazů uvedené v článku 5 nebo pokud jsou informace předávané spolu s evropským ochranným příkazem podle článku 7 neúplné a nebyly doplněny ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu v souladu s čl. 9 odst. 4.

Článek 14

Důvody pro přerušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může ***ukončit opatření přijatá při výkonu evropského ochranného příkazu:***

a) existují-li jednoznačné informace o tom, že chráněná osoba nemá bydliště ani místo pobytu na území vykonávajícího státu, že se na jeho území nezdržuje nebo že toto území definitivně opustila;

b) pokud v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího státu uplynula maximální délka trvání opatření přijatých při výkonu evropského ochranného příkazu;

c) v případě uvedeném v čl. 13 odst. 6 písm. b);

d) je-li rozsudek podle článku 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o ochranných opatřeních podle článku 4 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV předán vykonávajícímu státu po uznání evropského ochranného příkazu.

2. Příslušný orgán vykonávajícího státu o tomto rozhodnutí neprodleně informuje příslušný orgán vydávajícího státu a pokud možno i chráněnou osobu.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu může před zánikem opatření podle odstavce 1 písm. b) požádat příslušný orgán vydávajícího státu, aby poskytl informace o tom, zda je vzhledem k okolnostem daného případu stále nezbytná ochrana stanovená v evropském ochranném příkazu. Příslušný orgán vydávajícího státu na tuto žádost neprodleně odpoví.

Článek 15

Priorita při uznávání evropského ochranného příkazu

Uznání evropského ochranného příkazu má stejnou prioritu, jakou by mělo poskytnutí ochrany v podobném případě na základě vnitrostátního práva, a to s ohledem na bližší okolnosti případu, včetně jeho naléhavosti, předpokládané datum příjezdu chráněné osoby na území vykonávajícího státu a popřípadě s ohledem na míru ohrožení chráněné osoby.

I

Článek 16

Konzultace mezi příslušnými orgány

Příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se mohou navzájem konzultovat, aby usnadnily plynulé a účinné uplatňování této směrnice.

Článek 17

Jazyky

1. Evropský ochranný příkaz musí být ***příslušným orgánem vydávajícího státu*** přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu.

2. Příslušný orgán vykonávajícího státu přeloží do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vydávajícího státu formulář uvedený v článku 12.

3. Každý členský stát může v okamžiku přijetí této směrnice nebo později uvést v prohlášení, které bude uloženo u ***Komise***, že přijme překlad do jednoho nebo více dalších úředních jazyků orgánů Unie.

Článek 18

Náklady

Náklady vyplývající z uplatňování této směrnice, s výjimkou nákladů vzniklých výlučně na území vydávajícího státu, nese ***v souladu se svým vnitrostátním právem*** vykonávající stát.

Článek 19

Vztah k jiným dohodám a ujednáním

1. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v okamžiku vstupu této směrnice v platnost, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle této směrnice a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy pro přijímání ochranných opatření.

2. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání po vstupu v platnost této směrnice, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle této směrnice a pokud pomáhají zjednodušit nebo usnadnit postupy pro přijímání ochranných opatření.

3. Do … (*) oznámí členské státy Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 1, které si přejí nadále uplatňovat. Členské státy ▌Komisi rovněž oznámí všechny nové dohody nebo ujednání podle odstavce 2 do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 20

Vztah k jiným nástrojům

1. Touto směrnicí není dotčeno používání nařízení Rady (ES) č. 44/2001, nařízení Rady (ES) č. 2201/2003, Haagské úmluvy z roku 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí, ani Haagské úmluvy z roku 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.

2. Touto směrnicí není dotčeno používání rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV a rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV.

Článek 21

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s ▌touto směrnicí do … (**). ***Neprodleně o tom uvědomí Komisi. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.***

2. Členské státy sdělí ▌Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů ***, které přijmou*** v oblasti působnosti této směrnice.

(*) Tři měsíce ode dne vstupu této směrnice v platnost.
(**) ***Tři*** roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Článek 22

Shromažďování údajů

Členské státy v zájmu snazšího hodnocení uplatňování této směrnice předávají Komisi údaje týkající se uplatňování vnitrostátních postupů ve věci evropského ochranného příkazu, a to alespoň počet žádostí o vydání evropského ochranného příkazu a počet vydaných nebo uznaných příkazů.

Článek 23

Přezkum

Do … (*) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrhy.

Článek 24

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	Za Radu
předseda	předseda nebo předsedkyně

(*) Čtyři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Úterý, 14. prosince 2010

PŘÍLOHA I

EVROPSKÝ OCHRANNÝ PŘÍKAZ

uvedený v článku 7

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/.../EU ZE DNE ... O EVROPSKÉM OCHRANNÉM PŘÍKAZU(*)

K informacím obsaženým v tomto formuláři je třeba přistupovat jako k důvěrným.

Vydávající stát:

Vykonávající stát:

a) Údaje o chráněné osobě:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné ***nebo dřívější*** příjmení:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Adresy / místa pobytu:

— ve vydávajícím státě:

— ve vykonávajícím státě:

— jinde:

Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):

Byla chráněné osobě poskytnuta bezplatná právní pomoc ve vydávajícím státě (je-li tato informace známa bez dalšího zjišťování) ?

☐ Ano

☐ Ne

☐ ***Není známo***

Je-li chráněná osoba nezletilá nebo nemá-li způsobilost k právním úkonům, údaje o jejím ***opatrovníku nebo*** zákonném zástupci.

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné ***nebo dřívější*** příjmení:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Úřední adresa:

(*) Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice.

b) Chráněná osoba se rozhodla pobývat nebo již pobývá ve vykonávajícím členském státě, nebo se rozhodla zdržovat se nebo se již zdržuje ve vykonávajícím členském státě.

Datum, od kterého má chráněná osoba v úmyslu pobývat nebo se zdržovat se ve vykonávajícím státě (je-li známo):

Období, po které/která se v tomto státě hodlá zdržovat/zdržuje (je-li známo):

c) Byla chráněné osobě ***nebo osobě, která představuje nebezpečí***, poskytnuta ***technická zařízení pro výkon*** ochranného opatření?

☐ Ano; uveďte prosím krátký souhrn použitých nástrojů:

☐ Ne

d) Příslušný orgán, jenž vydal evropský ochranný příkaz:

Úřední název:

Úplná adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Údaje o kontaktní osobě (kontaktních osobách):

Příjmení:

Jméno (jména):

Zastávané místo (titul/funkce):

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

E-mail (je-li k dispozici):

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

e) Určení ochranného opatření, na jehož podkladě byl vydán evropský ochranný příkaz:

Ochranné opatření bylo vydáno dne (datum: dd-mm-rrrr):

Ochranné opatření je vykonatelné dne (datum: dd-mm-rrrr):

Spisová značka ochranného opatření (je-li k dispozici):

Orgán, který přijal ochranné opatření:

f) Shrnutí skutkového stavu a popis okolností, ***včetně případné klasifikace příslušného protiprávního jednání***, jež vedly k uložení ochranného opatření uvedeného v písmeni e):

Úterý, 14. prosince 2010

(g) Údaje o povinnostech nebo zákazech uložených ochranným opatřením osobě, která představuje nebezpečí:

Povaha povinnosti: (můžete zaškrtnout více políček)

☐ ***povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde má chráněná osoba bydliště nebo které navštěvuje;***

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím přesně, do kterých lokalit, míst nebo vymezených oblastí je osobě, která představuje nebezpečí, zakázán vstup:

☐ ***zákaz nebo úpravu kontaktů, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně kontaktů prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmikoli jinými prostředky;***

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím všechny příslušné podrobnosti:

☐ ***zákaz nebo úpravu týkající se přiblížení se*** chráněné osobě více než na předepsanou vzdálenost;

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím přesně vzdálenost, již musí osoba, která představuje nebezpečí, vůči chráněné osobě dodržovat:

Uveďte prosím dobu, po kterou jsou osobě, která představuje nebezpečí, výše uvedené povinnosti uloženy:

Údaj o ***případném*** trestu nebo ***sankci v případě porušení tohoto zákazu***:

h) Údaje o osobě, která představuje nebezpečí a jíž byly uloženy povinnosti nebo zákazy uvedené v písmeni g):

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné ***nebo dřívější*** příjmení:

Případné pseudonymy:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Adresy / místa pobytu:

— ve vydávajícím státě:

— ve vykonávajícím státě:

— jinde:

Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):

Uveďte prosím tyto údaje, jsou-li k dispozici:

— Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti osoby (průkaz totožnosti, cestovní pas):

Byla osobě, která představuje nebezpečí, poskytnuta bezplatná právní pomoc ve vydávajícím státě (je-li tato informace známa bez dalšího zjišťování) ?

☐ Ano

☐ Ne

☐ ***Není známo***

i) Jiné okolnosti, jež by mohly mít vliv na posouzení nebezpečí, které by mohlo chráněné osobě hrozit (nepovinné údaje):

j) Další užitečné informace (např., jsou-li k dispozici a jsou-li zapotřebí, informace o jiných státech, v nichž byla v minulosti přijata ochranná opatření v souvislosti s toutéž chráněnou osobou):

k) Zaškrtněte prosím příslušné políčko a doplňte:

☐ rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV již byl postoupen jinému členskému státu

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím kontaktní údaje příslušného orgánu, jemuž byl rozsudek předán:

☐ rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV již bylo postoupeno jinému členskému státu

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím kontaktní údaje příslušného orgánu, jemuž bylo rozhodnutí o opatření dohledu předáno:

Podpis orgánu vydávajícího evropský ochranný příkaz nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje správnost obsahu příkazu:

Jméno:

Zastávané místo (titul/funkce):

Datum:

Spisová značka (je-li k dispozici):

(Popřípadě) Úřední razítko:

Úterý, 14. prosince 2010

PŘÍLOHA II

FORMULÁŘ

uvedený v článku ***12***

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/.../EU ZE DNE ... O EVROPSKÉM OCHRANNÉM PŘÍKAZU (*)

HLÁŠENÍ O PORUŠENÍ OCHRANNÉHO OPATŘENÍ, NA JEHOŽ PODKLADĚ BYL VYDÁN EVROPSKÝ OCHRANNÝ PŘÍKAZ A KTERÉ JE V NĚM POPSÁNO

K informacím obsaženým v tomto formuláři je třeba přistupovat jako k důvěrným.

(a) Údaje o totožnosti osoby, která představuje nebezpečí Příjmení: Jméno (jména): Případné rodné ***nebo dřívější*** příjmení: Případné pseudonymy: Pohlaví: Státní příslušnost: Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici): Datum narození: Místo narození: Adresa: Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):
(b) Údaje o totožnosti chráněné osoby: Příjmení: Jméno (jména): Případné rodné ***nebo dřívější*** příjmení: Pohlaví: Státní příslušnost: Datum narození: Místo narození: Adresa: Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):
(c) Údaje o evropském ochranném příkazu: Příkaz byl vydán dne: Spisová značka (je-li k dispozici): Orgán, který vydal příkaz: Úřední název: Adresa:

(*) Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice.

(d) Údaje o orgánu příslušném pro výkon případného ochranného opatření, jež bylo přijato ve vykonávajícím státě v souladu s evropským ochranným příkazem:

Úřední název orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Zastávané místo (titul/funkce):

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

E mail:

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

(e) Porušení povinností ***uložených příslušnými orgány vykonávajícího členského státu po uznání*** evropského ochranného příkazu nebo další zjištění, která by mohla vést k přijetí jakéhokoli následného rozhodnutí:

Porušení se týká této povinnosti (můžete zaškrtnout více políček):

☐ ***povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde má chráněná osoba bydliště nebo které navštěvuje;***

☐ ***zákaz nebo úpravu kontaktů, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně kontaktů prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmikoli jinými prostředky;***

☐ ***zákaz nebo úpravu týkající se přiblížení se*** chráněné osobě více než na předepsanou vzdálenost;

☐ ***jakékoli jiné opatření, které odpovídá ochrannému opatření na základě evropského ochranného příkazu a které přijaly příslušné orgány vykonávajícího státu po uznání evropského ochranného příkazu***

Popis porušení povinnosti (místo, čas a bližší okolnosti):

V souladu s čl. 11 odst. 2:

— ***opatření přijatá ve vykonávajícím členském státě v důsledku porušení povinnosti:***

— ***možný právní důsledek porušení povinnosti ve vykonávajícím státě:***

Další zjištění, která by mohla vést k přijetí jakéhokoliv následného rozhodnutí

Popis zjištění:

(f) Kontaktní údaje o osobě, na kterou je možné se obrátit v případě potřeby dalších informací o porušení opatření dohledu:

Příjmení:

Jméno (jména):

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Elektronická adresa:

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

Podpis orgánu vydávajícího formulář nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje správnost obsahu formuláře:

Jméno:

Zastávané místo (titul/funkce):

Datum:

(Popřípadě) Úřední razítko:

Úterý, 14. prosince 2010

Obchodování s lidmi ***I

P7_TA(2010)0471

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0095),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2, čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0087/2010),

— s ohledem na stanovisko Výboru pro právní záležitosti k navrhovanému právnímu základu,

— s ohledem na článek 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na příspěvky, které vnitrostátní parlamenty zaslaly k tomuto návrhu legislativního aktu,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 21. října. 2010,

— po konzultaci s Výborem regionů,

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 25. listopadu 2010 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na články 55 a 37 jednacího řádu,

— s ohledem na společná jednání Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví podle článku 51 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0348/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2010)0065

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/…/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, směrnice 2011/36/EU.)

Dohoda mezi Evropskou unií a Gruzií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob ***

P7_TA(2010)0472

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Gruzií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Postup souhlasu)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (15507/2010),

— s ohledem na návrh dohody mezi Evropskou unií a Gruzií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (14654/2010),

— s ohledem na žádost o udělení souhlasu předloženou Radou na základě čl. 79 odst. 3 a čl. 218 odst. 6 druhého pododstavce písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C7-0392/2010),

— s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 8 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0346/2010),

1. uděluje svůj souhlas s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a Gruzie.

Středa, 15. prosince 2010

Uvolnění prostředků z nástroje pružnosti na program celoživotního učení, na program pro konkurenceschopnost a inovace a pro Palestinu

P7_TA(2010)0474

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z nástroje pružnosti (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010– 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]) (dále jen „IID ze dne 17. května 2006"), a zejména na bod 27 této dohody,

— s ohledem na první čtení návrhu souhrnného rozpočtu na rok 2011 ze dne 20. října 2010 ([2]),

— s ohledem na výsledky dohodovacího jednání ze dne 15. listopadu 2010,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0367/2010),

A. vzhledem k tomu, že stropy víceletého finančního rámce, zejména podokruhu1a a okruhu 4, neumožňují financování priorit EU, aniž by nedošlo k ohrožení stávajících nástrojů a politik,

B. vzhledem k tomu, že obě složky rozpočtového orgánu se v rámci dohodovacího řízení dohodly na tom, že pokud bude možné dosáhnout celkové dohody o všech dosud nevyřešených otázkách, uvolní prostředky z nástroje pružnosti na posílení stanovených priorit zahrnutých v těchto dvou okruzích,

1. konstatuje, že navzdory mírnému zvýšení prostředků na závazky u několika málo rozpočtových položek stropy podokruhu 1a a okruhu 4 neumožňují odpovídající financování vybraných priorit, které prosazují Parlament a Rada;

2. vítá proto dohodu, jíž bylo dosaženo na dohodovacím jednání, týkající se použití nástroje pružnosti na financování programu celoživotního vzdělávání a programu pro konkurenceschopnost a inovace v rámci podokruhu 1a a poskytnutí finanční pomoci Palestině, mírovému procesu a agentuře UNRWA z okruhu 4 v celkové výši 105 milionů EUR;

3. připomíná, že tyto programy jsou pro budoucnost Unie klíčové, jelikož jednoznačně stimulují hospodářskou činnost, a také pro úlohu Unie jako globálního hráče;

4. opakuje, že uvolnění prostředků z tohoto nástroje, jak je uvedeno v bodu 27 IID ze dne 17. května 2006, opět poukazuje na zásadní potřebu stále větší flexibility rozpočtu EU;

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0372.

5. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

6. pověřuje svého předsedu, aby společně s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

7. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o uvolnění prostředků z nástroje pružnosti

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

S ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([1]), a zejména na pátý odstavec bodu 27 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k tomu, že po prozkoumání všech možností přerozdělení položek v rámci podokruhu 1a a okruhu 4 se v rámci dohodovacího jednání dne 11. listopadu 2010 obě složky rozpočtového orgánu dohodly, že uvolní z nástroje pružnosti jako doplněk financování v rozpočtu na rok 2011 nad úroveň stropů stanovených podokruhu 1a a okruhu 4 následující prostředky:

— 18 milionů EUR na program celoživotního vzdělávání v rámci podokruhu 1a;

— 16 milionů EUR na program pro konkurenceschopnost a inovace v rámci podokruhu 1a;

— 71 milionů EUR pro Palestinu v rámci okruhu 4.

ROZHODLI TAKTO:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2011 se nástroj pružnosti použije pro zajištění částky 34 milionů EUR v prostředcích na závazky v rámci podokruhu 1a a částky 71 milionů EUR v prostředcích na závazky v rámci okruhu 4.

Tato částka se použije jako doplněk financování:

— 18 milionů EUR na program celoživotního vzdělávání v rámci podokruhu 1a;

— 16 milionů EUR na program pro konkurenceschopnost a inovace v rámci podokruhu 1a;

— 71 milionů EUR pro Palestinu v rámci okruhu 4.

([1]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V …dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda / předsedkyně*

Postoj Parlamentu k novému návrhu rozpočtu na rok 2011 ve znění pozměněném Radou

P7_TA(2010)0475

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2011, všechny oddíly, ve znění pozměněném Radou (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 314 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ([1]),

— s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ([2]),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. března 2010 o prioritách pro rozpočet na rok 2011 ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. června 2010 o mandátu ke třístranným rozhovorům o návrhu rozpočtu na rok 2011 ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2010 o postoji Rady k návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2011- všechny oddíly ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o probíhajících jednáních o rozpočtu na rok 2011 ([7]),

— s ohledem na nový návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2011, který předložila Komise dne 26. listopadu 2010 (KOM(2010)0750) v souladu s čl. 314 odst. 8 Smlouvy o fungování Evropské unie,

([1]) Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.
([2]) Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.
([3]) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
([4]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0086.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0205.
([6]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0372.
([7]) Přijaté texty, P7_TA(2010)0433.

— s ohledem na závěry třístranných rozhovorů o rozpočtu dne 6. prosince 2010,

— s ohledem na postoj k návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2011, který schválila Rada dne 10. prosince 2010 (17635/2010 – C7-0411/2010),

— s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0369/2010),

1. je toho názoru, že ačkoliv návrh rozpočtu ve znění pozměněném Radou zcela neodpovídá skutečné potřebě udržitelného, koherentního a efektivního rozpočtu Unie, klade si Parlament za cíl poskytnout Unii rozpočet, který lze v plném rozsahu a předvídatelně plnit od počátku rozpočtového roku;

2. soudí, že vývoj, kterým prošel systém vlastních zdrojů EU, kdy „vlastní zdroje" byly postupně nahrazeny příspěvky členských států, a v důsledku toho jsou nyní vnímány jako přílišná zátěž pro veřejné finance členských států, činí reformu tohoto systému nezbytnější než kdy jindy; bere na vědomí prohlášení Komise; opakuje však, že je důležité, aby Komise předložila do 1. července 2011 zásadní návrhy ve věci nových vlastních zdrojů pro EU na základě článku 311 Smlouvy o fungování Evropské unie a vyzývá Radu, aby se zavázala, že povede o těchto návrzích diskusi s Evropským parlamentem v rámci procesu jednání o příštím víceletém finančním rámci v souladu s prohlášením č. 3, které je součástí interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006;

3. v souladu s čl. 314 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie se domnívá, že jsou nezbytné určité rezervy prostředků, které Komisi pomohou zlepšit transparentnost informování a čerpání prostředků v oddíle III rozpočtu; schvaluje návrh rozpočtu na rok 2011 ve znění pozměněném postojem Rady;

4. schvaluje společné prohlášení o prostředcích na platby připojené k tomuto usnesení;

5. pověřuje svého předsedu, aby prohlásil rozpočet za přijatý s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

6. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a ostatním dotčeným orgánům a institucím.

PŘÍLOHA

NÁVRH SPOLEČNÉHO PROHLÁŠENÍ O PROSTŘEDCÍCH NA PLATBY

„S ohledem na pokračující úsilí o fiskální konsolidaci v členských státech souhlasí Evropský parlament a Rada s výší prostředků na platby na rok 2011 stanovenou v návrhu rozpočtu Komise ze dne 26. listopadu 2010. Evropský parlament a Rada žádají Komisi, aby předložila opravný rozpočet, pokud prostředky uvedené v rozpočtu na rok 2011 nebudou dostatečné pro pokrytí výdajů v rámci podokruhu 1a (Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost), podokruhu 1b (Soudržnost pro růst a zaměstnanost), okruhu 2 (Ochrana přírodních zdrojů a hospodaření s nimi), okruhu 3 (Občanství, svoboda, bezpečnost a právo) a okruhu 4 (EU jako globální hráč).

Evropský parlament a Rada zejména naléhavě vyzývají Komisi, aby nejpozději do konce září roku 2011 předložila aktualizované údaje o aktuálním stavu a odhadech týkajících se prostředků na platby v podokruhu 1b (Soudržnost pro růst a zaměstnanost) a rozvoj venkova v rámci okruhu 2 (Ochrana přírodních zdrojů a hospodaření s nimi) a v případě potřeby předložila za tímto jediným účelem návrh opravného rozpočtu.

Evropský parlament a Rada přijmou postoj k jakémukoli návrhu opravného rozpočtu co nejrychleji, aby se zabránilo jakémukoli výpadku v prostředcích na platby. Evropský parlament a Rada se dále zavazují urychleně zpracovat jakýkoli možný převod prostředků na platby, včetně převodů napříč okruhy finančního rámce, aby byly prostředky na platby co nejlépe využity a odpovídaly skutečnému plnění a potřebám."

Středa, 15. prosince 2010

Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Noord Holland ICT/Nizozemsko

P7_TA(2010)0476

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (žádost EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Nizozemsko) (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1] (IID ze dne 17. května 2006), a zejména na bod 28 této dohody,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2] (dále jen „nařízení o EFG“),

— s ohledem na dopis Výboru pro zaměstnanost a sociální věci,

— s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0353/2010),

A. vzhledem k tomu, že Evropská unie vytvořila patřičné legislativní a rozpočtové nástroje, které mají poskytovat další pomoc pracovníkům, které zasáhly důsledky velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu, při jejich novém začlenění na trhu práce,

B. vzhledem k tomu, že u žádostí podaných po 1. květnu 2009 byla působnost EGF rozšířena i na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímé souvislosti s celosvětovou finanční a hospodářskou krizí,

C. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie propuštěným pracovníkům by měla být dynamická a měla by být poskytnuta co nejrychleji a co nejúčinněji v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise, jež bylo přijato během dohodovacího jednání dne 17. července 2008, a s náležitým ohledem na IID ze dne 17. května 2006 ve vztahu k přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG,

D. vzhledem k tomu, že Nizozemsko požádalo pomoc v souvislosti s propuštěním 613 osob ve dvou podnicích vyvíjejících činnost spadající do oddílu 46 (maloobchod kromě motorových vozidel a motocyklů) v rámci klasifikace NACE (revize 2) v regionu NUTS II Severní Holandsko (Noord Holland) v Nizozemsku,

E. vzhledem k tomu, že žádost splňuje kritéria způsobilosti stanovená v nařízení o EFG,

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

1. žádá zúčastněné orgány, aby vyvinuly potřebné úsilí s cílem urychlit uvolnění prostředků z EFG;

2. připomíná, že orgány přislíbily zajistit hladký a rychlý proces přijímání rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG, jejichž prostřednictvím poskytnou jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou na pomoc pracovníkům, které zasáhlo propouštění v důsledku globalizace a finanční a hospodářské krize; zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát EFG při opětovném začleňování propuštěných pracovníků na trh práce;

3. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 6 nařízení o EFG má být zajištěno, aby EFG podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do pracovního procesu; opětovně poukazuje na to, že finanční pomoc z EFG nesmí nahrazovat opatření, za něž jsou na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv odpovědné podniky, ani opatření k restrukturalizaci podniků nebo odvětví;

4. konstatuje, že informace o koordinovaném souboru individualizovaných služeb, které mají být financovány z EFG, obsahují podrobné údaje o tom, nakolik tyto služby doplňují opatření financovaná ze strukturálních fondů; znovu žádá o předložení srovnávacího hodnocení těchto údajů ve výročních zprávách;

5. vítá skutečnost, že v rámci uvolňování prostředků z EFG Komise navrhla k nevyužitým prostředkům Evropského sociálního fondu alternativní zdroje prostředků na platby, neboť Evropský parlament opakovaně připomínal, že EFG byl vytvořen jako samostatný zvláštní nástroj s vlastními cíli a termíny plnění, a je tedy nutné identifikovat příslušné rozpočtové položky pro převody;

6. bere na vědomí, že za účelem uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s touto žádostí budou prostředky na platby převedeny z rozpočtové položky určené na podporu malých a středních podniků a inovace; vyjadřuje politování nad závažnými nedostatky, kterých se dopustila Komise při provádění programů pro konkurenceschopnost a inovace, zejména během hospodářské krize, která by měla potřebnost takové podpory značně zvýšit;

7. zdůrazňuje, že fungování a přínos EFG by měly být hodnoceny v rámci obecných hodnocení programů a různých dalších nástrojů vytvořených na základě IID ze dne 17. května 2006, a to v rámci přezkumu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013 v polovině období;

8. vítá novou formu návrhu Komise, která ve své důvodové zprávě předložila jasné a podrobné informace o této žádosti a zhodnotila kritéria způsobilosti, přičemž zároveň vysvětlila důvody, které ji vedly ke schválení této žádosti, což je v souladu s požadavky Parlamentu;

9. schvaluje rozhodnutí uvedené v příloze k tomuto usnesení;

10. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal toto rozhodnutí a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení i s přílohou Radě a Komisi.

Středa, 15. prosince 2010

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Nizozemsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení [1], a zejména na bod 28 této dohody,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci [2], a zejména na čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (dále jen „EFG“) byl zřízen za účelem poskytování dodatečné podpory pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, a za účelem poskytování podpory při jejich opětovném začleňování na trh práce.

(2) Působnost EFG byla rozšířena na žádosti podané od 1. května 2009, aby zahrnovala i podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize.

(3) Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v mezích ročního stropu 500 milionů EUR.

(4) Dne 8. dubna 2010 předložilo Nizozemsko žádost o uvolnění prostředků z EFG v souvislosti s propouštěním osob ve dvou podnicích vyvíjejících činnost spadající do oddílu 46 (maloobchod kromě motorových vozidel a motocyklů) v rámci klasifikace NACE (revize 2) v regionu NUTS II Severní Holandsko (Noord Holland) (NL32) a až do 5. srpna 2010 doplňovalo žádost o další informace. Tato žádost splňuje podmínky pro stanovení výše finančních příspěvků podle článku 10 nařízení (ES) č. 1927/2006. Komise proto navrhuje uvolnit částku ve výši 2 557 135 EUR.

(5) V souvislosti s uvedenou žádostí Nizozemska by proto měly být z EFG uvolněny prostředky na finanční příspěvek,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 se z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci uvolňuje částka ve výši 2 557 135 EUR v prostředcích na závazky a platby.

[1] Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V … dne …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda nebo předsedkyně*

Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky *

P7_TA(2010)0477

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 k návrhu nařízení Rady, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky (KOM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Zvláštní legislativní postup – konzultace – posílená spolupráce)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2010)0105),

— s ohledem na čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7–0315/2010),

— s ohledem na svůj postoj ze dne 16. června 2010 [1], kterým vyslovil souhlas s rozhodnutím Rady, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky,

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/405/EU ze dne 12. července 2010, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky [2],

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. července 2010,

— s ohledem na článek 55 a čl. 74g odst. 3 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0360/2010),

1. schvaluje pozměněný návrh Komise;

2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie odpovídajícím způsobem změnila;

3. vyzývá Komisi, aby předložila návrh změny nařízení (ES) č. 2201/2003 spočívající pouze v neprodleném doplnění ustanovení o *forum necessitatis*, a to velmi naléhavě ještě před slíbeným celkovým přezkumem uvedeného nařízení;

[1] Přijaté texty, P7_TA(2010)0216.
[2] Úř. věst. L 189, 22.7.2010, s. 12.

Středa, 15. prosince 2010

4. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;

5. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;

6. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 1 **Návrh nařízení** **Právní východisko 2**	
s ohledem na rozhodnutí Rady ***[…]*** ze dne ***[…]***, jímž se schvaluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky ([7]),	s ohledem na rozhodnutí Rady ***2010/405/EU*** ze dne ***12. července 2010***, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky ([1]),
([7]) Úř. věst. L ***[…] ze dne […]***, s. ***[…]***.	([1]) Úř. věst. L ***189, 22.7.2010***, s. ***12***.
Pozměňovací návrh 2 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 1**	
(1) Evropská unie si stanovila za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru musí Evropská unie přijmout opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem.	(1) Evropská unie si stanovila za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru musí Unie přijmout opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, ***zejména pokud jsou nezbytná k řádnému fungování vnitřního trhu***.
Pozměňovací návrh 3 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 2**	
(2) ***Rada v souladu s čl. 81 odst. 3*** Smlouvy o fungování Evropské unie ***přijala opatření ohledně rodinného práva s mezinárodním prvkem***.	(2) ***Podle článku 81*** Smlouvy o fungování Evropské unie ***mají tato opatření zahrnovat opatření pro zajištění slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech***.
Pozměňovací návrh 4 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 6**	
(6) Bulharsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko, Rumunsko a Slovinsko předložily později Komisi žádost, v níž uvedly, že hodlají navázat mezi sebou posílenou spolupráci v oblasti práva rozhodného ve věcech manželských, ***a vyzvaly Komisi, aby předložila za tímto účelem návrh Radě***. Řecko dne 3. března 2010 svou žádost stáhlo.	(6) ***Belgie,*** Bulharsko, ***Německo***, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, ***Lotyšsko***, Lucembursko, Maďarsko, ***Malta,*** Rakousko, ***Portugalsko,*** Rumunsko a Slovinsko předložily následně Komisi žádost, v níž uvedly, že hodlají mezi sebou navázat posílenou spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech manželských. Řecko dne 3. března 2010 svou žádost stáhlo.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 5 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 7**	
(7) Rada přijala dne ***[…]*** rozhodnutí ***[…]***, kterým se schvaluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky.	(7) Rada přijala dne ***12. července 2010*** rozhodnutí ***2010/405/EU***, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky.
Pozměňovací návrh 6 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 8**	
(8) Podle čl. 328 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie je posílená spolupráce při navázání otevřena všem členským státům, s výhradou dodržení případných podmínek účasti stanovených povolujícím rozhodnutím. Je jim rovněž otevřená kdykoli, s výhradou dodržení, kromě uvedených podmínek, aktů již přijatých v jejím rámci.	(8) Podle čl. 328 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie je posílená spolupráce při navázání otevřena všem členským státům, s výhradou dodržení případných podmínek účasti stanovených povolujícím rozhodnutím. Je jim rovněž otevřená kdykoli, s výhradou dodržení, kromě uvedených podmínek, aktů již přijatých v jejím rámci. ***Komise a členské státy účastnící se posílené spolupráce by měly dbát na to, aby podporovaly účast co největšího počtu členských států. Toto nařízení by mělo být závazné v celém rozsahu a přímo použitelné pouze v zúčastněných členských státech v souladu se Smlouvami.***
Pozměňovací návrh 7 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 9 a (nový)**	
	(9a) Věcná působnost i konkrétní ustanovení tohoto nařízení by měly být v souladu s nařízením (ES) č. 2201/2003. Toto nařízení by se však nemělo vztahovat na prohlášení manželství za neplatné. Mělo by se vztahovat pouze na zrušení nebo uvolnění z manželského svazku. Právo stanovené kolizními normami tohoto nařízení by se mělo vztahovat na důvody rozvodu nebo rozluky. Předběžné otázky týkající se problémů, jako je právní způsobilost a platnost manželství, a záležitostí jako majetkové důsledky rozvodu nebo rozluky, jméno, rodičovská zodpovědnost, vyživovací povinnost nebo případná jiná dodatečná opatření, by měly být stanoveny kolizními normami platnými v daném zúčastněném členském státě.
Pozměňovací návrh 8 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 10**	
(10) Za účelem řádného vymezení územní působnosti tohoto nařízení je třeba určit členské státy, které se budou účastnit na posílené spolupráci.	(10) Za účelem řádného vymezení územní působnosti tohoto nařízení je třeba určit členské státy, které se budou účastnit na posílené spolupráci, ***v souladu s čl. 1 odst. 2***.

Středa, 15. prosince 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 9
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 10 a (nový)

	(10a) Toto nařízení by mělo být obecné povahy v tom smyslu, že jeho jednotná pravidla v oblasti kolizních norem by mohla určit právo zúčastněného členského státu, nezúčastněného členského státu nebo státu, který není členem Evropské unie.

Pozměňovací návrh 10
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 11

(11) Toto nařízení by se mělo použít bez ohledu na povahu soudu, který se sporem zabývá.	(11) Toto nařízení by se mělo použít bez ohledu na povahu soudu, který se sporem zabývá. ***Za zahájení řízení u soudu by se měl případně považovat okamžik stanovený podle nařízení (ES) č. 2201/2003***.

Pozměňovací návrh 11
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 12

(12) Aby manželé měli možnost zvolit rozhodné právo, na něž mají úzkou vazbu, nebo v případě, že nedojde k volbě, aby se toto právo použilo na jejich rozvod nebo rozluku, mělo by se toto právo použít, i když není právem některého členského státu. V případě, že je určeno právo jiného členského státu, síť vytvořená rozhodnutím Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci [1], ***může*** *napomáhat soudům při zjišťování obsahu zahraničního práva*.	(12) Aby manželé měli možnost zvolit rozhodné právo, na něž mají úzkou vazbu, nebo v případě, že nedojde k volbě, aby se toto právo použilo na jejich rozvod nebo rozluku, mělo by se toto právo použít, i když není právem některého členského státu. V případě, že je určeno právo jiného členského státu, ***by mohla soudům při zjišťování obsahu cizího práva napomáhat*** síť vytvořená rozhodnutím Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci [1]***, ve znění rozhodnutí č. 568/2009/ES ze dne 18. června 2009*** [2].
[1] Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.	[1] Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25. ***[2] Úř. věst. L 168, 30.6.2009, s. 35.***

Pozměňovací návrh 12
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 13

(13) Zvýšení mobility občanů vyžaduje jednak větší flexibilitu, jednak větší právní jistotu. Aby toto nařízení odpovídalo tomuto cíli, musí posílit autonomii stran ve věcech rozvodu a rozluky a ponechat jim při jejich rozvodu nebo rozluce určitou možnost volby rozhodného práva. ***Tato možnost by neměla být rozšířena na prohlášení manželství za neplatné, které má úzkou vazbu na podmínky platnosti manželství a pro něž není autonomie stran vhodná***.	(13) Zvýšení mobility občanů vyžaduje jednak větší flexibilitu, jednak větší právní jistotu. Aby toto nařízení odpovídalo tomuto cíli, musí posílit autonomii stran ve věcech rozvodu a rozluky a ponechat jim při jejich rozvodu nebo rozluce určitou možnost volby rozhodného práva.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 13 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 14**	
(14) Manželé by měli mít možnost zvolit právo země, k níž mají zvláštní vazby, nebo právo místa soudu jako rozhodné právo pro rozvod a rozluku. Právo, které manželé zvolí, musí být v souladu se základními právy ***zakotvenými*** ve smlouvách a v Listině základních práv Evropské unie. ***Možnost volby rozhodného práva pro rozvod a rozluku nesmí být na újmu nejlepšího zájmu dítěte.***	(14) Manželé by měli mít možnost zvolit právo země, k níž mají zvláštní vazby, nebo právo místa soudu jako rozhodné právo pro rozvod a rozluku. Právo, které manželé zvolí, musí být v souladu se základními právy ***uznanými*** ve smlouvách a v Listině základních práv Evropské unie.
Pozměňovací návrh 14 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 15**	
(15) Pro manžele je důležité, aby před určením rozhodného práva měli přístup k aktuálním informacím o zásadních aspektech vnitrostátních právních předpisů, právních předpisů Evropské unie a vedení sporu ve věcech rozvodu a rozluky. Komise za účelem zaručení přístupu k příslušným kvalitním informacím tyto informace pravidelně aktualizuje *a vkládá je do informačního systému založeného na internetu a určeného veřejnosti, vytvořeného* rozhodnutím ***Rady*** 2001/470/ES.	(15) Pro manžele je důležité, aby před určením rozhodného práva měli přístup k aktuálním informacím o zásadních aspektech vnitrostátních právních předpisů, právních předpisů Evropské unie a vedení sporu ve věcech rozvodu a rozluky. Pro zajištění tohoto přístupu ke vhodným a kvalitním informacím Komise tyto informace pravidelně aktualizuje *v internetovém systému určeném veřejnosti, který byl vytvořen* rozhodnutím 2001/470/ES, ***ve znění rozhodnutí č. 568/2009/ES***.
Pozměňovací návrh 15 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 15 a (nový)**	
	(15a) Pokud se manželé nejsou schopni dohodnout na rozhodném právu, měli by projít smírčím řízením, jehož součástí bude alespoň jedna konzultace se schváleným prostředníkem.
Pozměňovací návrh 16 **Návrh nařízení** **Bod odůvodnění 16**	
(16) Zasvěcená volba ***obou*** manželů je hlavní zásadou tohoto nařízení. Každý z manželů by měl přesně vědět, jaké jsou právní a společenské důsledky volby rozhodného práva. Možnost zvolit rozhodné právo po vzájemné dohodě nesmí být na újmu práv a rovnosti vyhlídek ***obou*** manželů. V tomto ohledu by si *vnitrostátní soudy měly* být *vědomy* důležitosti zasvěcené volby ***obou*** manželů ohledně právních důsledků dohody o volbě rozhodného práva.	(16) Zasvěcená volba manželů je hlavní zásadou tohoto nařízení. Každý z manželů by měl přesně vědět, jaké jsou právní a společenské důsledky volby rozhodného práva. Možnost zvolit rozhodné právo po vzájemné dohodě nesmí být na újmu práv a rovnosti vyhlídek manželů. V tomto ohledu by si *soudci v* ***zúčastněných*** *členských státech měli* být *vědomi* důležitosti zasvěcené volby manželů ohledně právních důsledků dohody o volbě rozhodného práva.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 17

(17) Měly by být vytvořeny určité záruky pro to, aby si *manželské páry* uvědomily důsledky své volby. Dohoda o volbě rozhodného práva by přinejmenším měla být vyhotovena písemně, datována a podepsána oběma stranami. Pokud však právo zúčastněného členského státu, v němž mají oba manželé místo obvyklého bydliště, obsahuje doplňující formální pravidla, je třeba tato pravidla dodržovat. Tato doplňující formální pravidla mohou existovat například v zúčastněném členském státě, v němž je dohoda součástí manželské smlouvy.	(17) ***V zájmu zajištění právní jistoty a lepšího přístupu ke spravedlnosti by pravidla pro materiální a formální platnost právních úkonů měla být stanovena tak, aby usnadňovala zasvěcenou volbu manželů a aby byla respektována jejich dohoda. Pokud jde o formální platnost,*** měly by být vytvořeny určité záruky pro to, aby si *manželé* uvědomili důsledky své volby. Dohoda o volbě rozhodného práva by přinejmenším měla být vyhotovena písemně, datována a podepsána oběma stranami. Pokud však právo zúčastněného členského státu, v němž mají oba manželé ***v době uzavření dohody*** místo obvyklého bydliště, obsahuje doplňující formální pravidla, je třeba tato pravidla dodržovat. Tato doplňující formální pravidla mohou existovat například v zúčastněném členském státě, v němž je dohoda součástí manželské smlouvy. ***Pokud v době uzavření dohody mají oba manželé místo obvyklého bydliště v odlišných zúčastněných členských státech, které stanoví rozdílná formální pravidla, stačilo by dodržet formální pravidla jednoho z těchto států. Pokud v okamžiku uzavření dohody má místo obvyklého bydliště v zúčastněném členském státě, který stanoví doplňující formální pravidla, pouze jeden z manželů, je třeba tato pravidla dodržet.***

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 19

(19) Nedojde-li k volbě rozhodného práva, toto nařízení by mělo stanovit harmonizované kolizní normy na základě různých kolizních kritérií založených na úzké vazbě mezi manželi a dotyčným právem s ohledem na zaručení právní jistoty a předvídatelnosti a zabránit tomu, aby jeden z manželů požádal o rozvod dříve než ten druhý kvůli tomu, aby se řízení řídilo určitým právem, které považuje za vhodnější pro ochranu svých zájmů. Tato kolizní kritéria ***byla*** zvolena tak, aby se řízení ve věcech rozvodu nebo rozluky řídilo právem, k němuž mají manželé úzkou vazbu, ***a zakládají se v první řadě na právu v místě obvyklého bydliště***.	(19) Nedojde-li k volbě rozhodného práva, toto nařízení by mělo stanovit harmonizované kolizní normy na základě různých kolizních kritérií založených na úzké vazbě mezi manželi a dotyčným právem s ohledem na zaručení právní jistoty a předvídatelnosti a zabránit tomu, aby jeden z manželů požádal o rozvod dříve než ten druhý kvůli tomu, aby se řízení řídilo určitým právem, které považuje za vhodnější pro ochranu svých zájmů. Tato kolizní kritéria ***by měla být*** zvolena tak, ***aby bylo zajištěno,*** aby se řízení ve věcech rozvodu nebo rozluky řídilo právem, k němuž mají manželé úzkou vazbu.

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 19 a (nový)

	(19a) Pokud toto nařízení odkazuje v zájmu uplatnění práva určitého státu na státní příslušnost jako na hraniční určovatel, měla by být otázka, jak postupovat v případech vícenásobné státní příslušnosti, vyřešena v souladu s vnitrostátním právem při plném respektování obecných zásad Evropské unie.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 19 b (nový)

	(19b) Pokud je soudu podán návrh na změnu rozluky na rozvod a strany si nezvolí rozhodné právo, mělo by se na rozvod použít právo, které se použilo v případě rozluky. Tato kontinuita by u obou stran přispěla k předvídatelnosti a posílila by právní jistotu. Pokud však právo, které bylo použito na rozluku, neupravuje změnu rozluky na rozvod, měl by se rozvod při neexistenci volby práva stranami řídit kolizními normami. To by nemělo bránit manželům usilovat o rozvod na základě jiných pravidel stanovených v tomto nařízení.

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 20

(20) V určitých situacích by však měly být použity právní předpisy soudu, který se věcí zabývá, zejména v případě, kdy rozhodné právo neupravuje rozvod, nebo kdy rozhodné právo jednomu z manželů nezajišťuje rovnost přístupu k rozvodu nebo k rozluce z důvodu jeho pohlaví.	(20) V určitých situacích by však měly být použity právní předpisy soudu, který se věcí zabývá, zejména v případě, kdy rozhodné právo neupravuje rozvod, nebo kdy rozhodné právo jednomu z manželů nezajišťuje rovnost přístupu k rozvodu nebo k rozluce z důvodu jeho pohlaví. ***Tím by však nemělo být dotčeno ustanovení o veřejném pořádku (ordre public).***

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 21

(21) Za výjimečných okolností by měly důvody veřejného pořádku umožnit soudům zúčastněných členských států, aby vyloučily ***cizí právo***, pokud by jeho použití v konkrétním případě bylo zjevně v rozporu s veřejným pořádkem místa, jehož soud ve věci jedná. Soudy by nicméně neměly mít možnost použít výhradu veřejného pořádku, aby vyloučily ***právo*** jiného ***členského*** státu, pokud by to odporovalo Listině základních práv Evropské unie, zejména jejímu článku 21, který zakazuje jakoukoli diskriminaci.	(21) Za výjimečných okolností by měly důvody veřejného pořádku umožnit soudům zúčastněných členských států, aby vyloučily ***určité ustanovení cizího práva***, pokud by jeho použití v konkrétním případě bylo zjevně v rozporu s veřejným pořádkem místa, jehož soud ve věci jedná. Soudy by nicméně neměly mít možnost použít výhradu veřejného pořádku, aby vyloučily ***ustanovení práva*** jiného státu, pokud by to odporovalo Listině základních práv Evropské unie, zejména jejímu článku 21, který zakazuje jakoukoli diskriminaci.

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 21 a (nový)

	(21a) Pokud toto nařízení odkazuje na situaci, kdy právo zúčastněného členského státu, u jehož soudu bylo zahájeno řízení, rozvod neupravuje, měla by se tato skutečnost vykládat tak, že právo tohoto členského státu neobsahuje institut rozvodu. V takovém případě by soud neměl mít povinnost prohlásit manželství za rozvedené podle tohoto nařízení. Pokud toto nařízení odkazuje na situaci, kdy právo zúčastněného členského státu, u jehož soudu bylo zahájeno řízení, nepovažuje příslušné manželství za platné v souvislosti s rozvodovým řízením, měla by se tato skutečnost vykládat mimo jiné tak, že podle práva tohoto členského státu takové manželství neexistuje. V takovém případě by soud neměl mít povinnosti prohlásit takové manželství za rozvedené nebo nařídit jeho rozluku podle tohoto nařízení.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 22

(22) Protože v některých státech a v zúčastněných členských státech existují vedle sebe dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel vztahujících se k otázkám, které upravuje toto nařízení, je zapotřebí stanovit, v jaké míře se ustanovení tohoto nařízení použijí v rámci různých územních jednotek těchto států a zúčastněných členských států.	(22) Protože v některých státech a v zúčastněných členských státech existují vedle sebe dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel vztahujících se k otázkám, které upravuje toto nařízení, je zapotřebí stanovit, v jaké míře se ustanovení tohoto nařízení použijí v rámci různých územních jednotek těchto států a zúčastněných členských států***, nebo v jaké míře se toto nařízení použije na různé kategorie osob v těchto státech a v zúčastněných členských státech***.

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 22 a (nový)

	(22a) Neexistují-li pravidla pro určení rozhodného práva, měly by manželé při volbě práva státu, jehož je jeden z nich státním příslušníkem, a skládá-li se tento stát z více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní systém nebo soubor pravidel upravující rozvod, zároveň uvést, na právu které územní jednotky se dohodli.

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení
Čl. 1 – odst. 1 a (nový)

	1a. Toto nařízení se nepoužije na následující otázky, i když vyvstanou pouze jako předběžná otázka v souvislosti s řízením o rozvodu nebo rozluce:
	a) způsobilost fyzických osob k právním úkonům;
	b) existence, platnost nebo uznání manželství;
	c) prohlášení manželství za neplatné;
	d) jméno manželů;
	e) majetkové důsledky manželství;
	f) rodičovská zodpovědnost;
	g) vyživovací povinnost;
	h) svěřenství nebo dědění.

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení
Čl. 1 – odst. 2

2. Pro účely tohoto nařízení se pod pojmem „zúčastněný členský stát“ rozumí členský stát, který se podílí na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věci rozvodu a rozluky podle rozhodnutí *[*Rady ***[…]*** ze dne ***[…]***, kterým se schvaluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky*]*.	2. Pro účely tohoto nařízení se pojmem „zúčastněný členský stát“ rozumí členský stát, který se podílí na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věci rozvodu a rozluky podle rozhodnutí Rady ***2010/405/EU*** ze dne ***12. července 2010***, kterým se schvaluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky, ***nebo podle rozhodnutí přijatého v souladu s čl. 331 odst. 1 druhým nebo třetím pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie***.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 31 **Návrh nařízení** **Článek 1 a (nový)**	
	Článek 1a ***Vztah k nařízení (ES) č. 2201/2003*** ***Tímto nařízením není dotčeno uplatňování nařízení (ES) č. 2201/2003.***
Pozměňovací návrh 32 **Návrh nařízení** **Článek 1 b (nový)**	
	Článek 1b ***Definice*** ***Pro účely tohoto nařízení se pojmem „soud" rozumí všechny příslušné orgány zúčastněných členských států, do jejichž pravomoci náleží záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení.***
Pozměňovací návrh 34 **Návrh nařízení** **Čl. 3 – odst. 1 – návětí**	
1. Manželé ***si*** mohou ***po vzájemné dohodě zvolit z následujících rozhodných práv ve věcech rozvodu a rozluky, pokud je zvolené*** právo ***v souladu se základními právy zakotvenými ve smlouvách a v Listině základních práv Evropské unie a se zásadou veřejného pořádku***:	1. Manželé ***se*** mohou ***dohodnout***, že ***pro rozvod a rozluku určí rozhodné*** právo ***za předpokladu, že se jedná o některé z následujících práv***:
Pozměňovací návrh 39 **Návrh nařízení** **Čl. 3 – odst. 3**	
3. Dohoda uvedená v odstavci 2 bude vyhotovena písemně, datována a podepsána oběma stranami. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.	***3. Pokud tak stanoví právo místa soudu, mohou manželé rovněž určit rozhodné právo před soudem v průběhu soudního řízení. V tomto případě soud zaprotokoluje toto určení v souladu s právem místa soudu.***
Pokud však právo zúčastněného členského státu, v němž mají oba manželé místo obvyklého bydliště v době uzavření dohody, obsahuje doplňující formální pravidla pro tento druh dohody, budou tato pravidla použita. Pokud manželé mají místo obvyklého bydliště v odlišných zúčastněných členských státech a pokud práva těchto členských států zakotvují odlišná formální pravidla, dohoda je platná co do formy, splňuje-li podmínky stanovené právem jedné z těchto zemí.	

Středa, 15. prosince 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 40 **Návrh nařízení** **Čl. 3 – odst. 4**	
4. Pokud tak stanoví právo místa soudu, mohou manželé rovněž určit rozhodné právo před soudem v průběhu soudního řízení. V tomto případě soud zaprotokoluje určení v souladu s právem místa soudu.	***vypouští se***
Pozměňovací návrh 41 **Návrh nařízení** **Článek 3 a (nový)**	
	Článek 3a ***Souhlas a materiální platnost*** ***1. Existence a platnost dohody o volbě práva nebo některého jejího ustanovení se určuje podle práva, které by se na základě tohoto nařízení použilo, kdyby byla dohoda nebo její ustanovení platná.*** ***2. Vyplývá-li však z okolností, že by nebylo přiměřené určovat účinky chování jednoho z manželů podle práva uvedeného v odstavci 1, může se tento z manželů za účelem stanovení skutečnosti, že neprojevil souhlas, odvolat na právo státu, v němž má v okamžiku zahájení soudního řízení místo svého obvyklého bydliště.***
Pozměňovací návrh 42 **Návrh nařízení** **Článek 3 b (nový)**	
	Článek 3b ***Formální platnost*** ***1. Dohoda uvedená v čl. 3 odst. 1 a 2 musí být vyhotovena písemně, datována a podepsána oběma manželi. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.*** ***2. Pokud však právo zúčastněného členského státu, v němž mají oba manželé místo obvyklého bydliště v době uzavření dohody, stanoví pro tento typ dohod dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.*** ***3. Pokud mají manželé v době uzavření dohody místo obvyklého bydliště v odlišných zúčastněných členských státech a práva těchto členských států stanoví odlišné formální požadavky, je dohoda formálně platná, splňuje-li požadavky stanovené právem jednoho z těchto států.*** ***4. Pokud v okamžiku uzavření dohody má místo obvyklého bydliště v zúčastněném členském státě pouze jeden z manželů a pokud tento stát stanoví pro tento typ dohod dodatečné formální požadavky, tyto požadavky se uplatní.***

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 43 **Návrh nařízení** **Článek 4 a (nový)**	
	Článek 4a ***Změna rozluky na rozvod*** ***1. V případě změny rozluky na rozvod a nedohodnou-li se strany jinak v souladu s článkem 3, je rozhodným právem pro rozvod právo, které bylo použito pro rozluku.*** ***2. Pokud však právo, které bylo použito na rozluku, změnu rozluky na rozvod neupravuje, použije se článek 4, nedohodnou-li se strany jinak v souladu s článkem 3.***
Pozměňovací návrh 45 **Návrh nařízení** **Článek 7 a (nový)**	
	Článek 7a ***Rozdíly ve vnitrostátním právu*** ***Nic v tomto nařízení nezavazuje soudy zúčastněného členského státu, jehož právo neupravuje rozvod nebo nepovažuje dotyčné manželství za platné pro účely rozvodového řízení, manželství rozvést za použití tohoto nařízení.***
Pozměňovací návrh 46 **Návrh nařízení** **Článek 8**	
Nesjednocené systémy	*Státy se dvěma nebo více právními* systémy - *územními celky*
1. Je-li stát tvořen více územními celky, z nichž každý má vlastní právní předpisy ve věcech rozvodu a rozluky, považuje se každý územní celek pro účely určení rozhodného práva podle tohoto nařízení za stát.	1. Je-li stát tvořen více územními celky, z nichž každý má vlastní právní předpisy ve věcech rozvodu a rozluky, považuje se každý územní celek pro účely určení rozhodného práva podle tohoto nařízení za stát. ***1a. V souvislosti s takovým státem:*** ***a) každý odkaz na místo obvyklého bydliště v tomto státě znamená odkaz na místo obvyklého bydliště v územním celku tohoto státu;*** ***b) každý odkaz na státní příslušnost se vztahuje k územnímu celku určenému právem tohoto státu, nebo, neexistují-li příslušná pravidla, k územnímu celku zvolenému manželi, nebo, nedojde-li k volbě, k územnímu celku, ke kterému má jeden z manželů nebo oba manželé nejužší vazbu.***

Středa, 15. prosince 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 47 **Návrh nařízení** **Článek 8 a (nový)**	
	Článek 8a ***Státy se dvěma nebo více právními systémy-interpersonální konflikty*** ***V souvislosti se státem, ve kterém jsou uplatňovány dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel použitelných pro různé kategorie osob a upravujících záležitosti, na něž se vztahuje toto nařízení, je třeba odkazem na právo tohoto státu rozumět odkaz na právní systém, který je určen platnými pravidly tohoto státu. Neexistují-li příslušná pravidla, použije se právní systém nebo soubor pravidel, k němuž má jeden z manželů nebo oba manželé nejužší vazbu.***
Pozměňovací návrh 48 **Návrh nařízení** **Článek 8 b (nový)**	
	Článek 8b ***Vyloučení použití tohoto nařízení na vnitřní kolize*** ***Zúčastněný členský stát, v němž se použijí na záležitosti, na které se vztahuje toto nařízení, rozdílné právní systémy nebo soubory pravidel, nemá za povinnost použít toto nařízení v případě kolizí práv vzniklých výlučně mezi těmito rozdílnými právními systémy nebo soubory pravidel.***
Pozměňovací návrh 49 **Návrh nařízení** **Čl. 9 – odst. 1 – písm. a**	
a) formálních ***pravidel*** týkajících se dohod o volbě rozhodného práva; a	a) formálních ***požadavků*** týkajících se dohod o volbě rozhodného práva ***v souladu s čl. 3b odst. 2 až 4;*** a
Pozměňovací návrh 51 **Návrh nařízení** **Čl. 10 – odst. 1 – pododstavec 2**	
Dohoda o volbě rozhodného práva uzavřená ***podle práva zúčastněného členského státu před použitelností*** tohoto nařízení však rovněž nabývá účinnosti, pokud ***splňuje podmínky zakotvené v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci***.	Dohoda o volbě rozhodného práva uzavřená ***přede dnem použitelnosti*** tohoto nařízení však rovněž nabývá účinnosti, pokud ***je v souladu s články 3a a 3b***.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ	POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
Pozměňovací návrh 52	
Návrh nařízení	
Čl. 11 – odst. 1	
1. ***Toto nařízení nenarušuje*** platnost ***dvojstranných nebo mnohostranných*** úmluv, jichž se účastní jeden nebo více zúčastněných členských států v době přijímání tohoto nařízení a ***které se týkají věcí, které upravuje toto nařízení, bez újmy na povinnostech zúčastněných členských států podle článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie***.	1. ***Tímto nařízením není dotčena*** platnost ***mezinárodních*** úmluv, jichž se účastní jeden nebo více zúčastněných členských států v době přijímání tohoto nařízení ***nebo v době přijímání rozhodnutí uvedeného v čl. 1 odst. 2 a které stanoví kolizní normy pro rozvod nebo rozluku***.
Pozměňovací návrh 53	
Návrh nařízení	
Čl. 11 – odst. 2	
2. Toto nařízení je ***bez ohledu na odstavec 1*** pro zúčastněné členské státy nadřazeno dohodám ***ohledně záležitostí,*** které upravuje toto nařízení ***a jichž se zúčastněné členské státy účastní***.	2. Toto nařízení je ***však*** pro zúčastněné členské státy nadřazeno dohodám ***uzavřeným výhradně mezi dvěma nebo více z nich, pokud se tyto dohody týkají záležitostí***, které upravuje toto nařízení.
Pozměňovací návrh 54	
Návrh nařízení	
Čl. 12 – odst. 1	
Nejpozději ***[***pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost***]*** předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Zprávu podle potřeby doprovodí návrhy na úpravu.	***1.*** Nejpozději pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost ***a poté každých pět let*** předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Zprávu podle potřeby doprovodí návrhy na úpravu ***tohoto nařízení***.
Pozměňovací návrh 55	
Návrh nařízení	
Čl. 12 – odst. 1 a (nový)	
	1a. Zúčastněné členské státy sdělí za tímto účelem Komisi příslušné údaje týkající se uplatňování tohoto nařízení jejich soudy.
Pozměňovací návrh 56	
Návrh nařízení	
Čl. 13 – odst. 2 a (nový)	
	V případě členských států účastnících se na základě rozhodnutí přijatého v souladu s čl. 331 odst. 1 druhým nebo třetím pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie je toto nařízení použitelné ode dne uvedeného v příslušném rozhodnutí.

Středa, 15. prosince 2010

Ratingové agentury***I

P7_TA(2010)0478

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0289),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0143/2010),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ze dne 19. listopadu 2010 ([1]),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 8. prosince 2010 ([2]),

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 8. prosince 2010 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A7-0340/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 337, 14.12.2010, s. 1.
([2]) Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

Středa, 15. prosince 2010

P7_TC1-COD(2010)0160

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 15. prosince 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 513/2011.)

Zrušení směrnic týkajících se metrologie ***I

P7_TA(2010)0479

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se zrušují směrnice Rady 71/317/EHS, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, pokud jde o metrologii (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2008)0801),

— s ohledem na čl. 251 odst. 2 a článek 95 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0467/2008),

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 a článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. května 2009 ([1]),

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 10. listopadu 2010 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0050/2010),

1. přijímá svůj níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. schvaluje společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise, které je přílohou tohoto usnesení;

([1]) Úř. věst. C 277, 17.11.2009, s. 49.

3. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2008)0227

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 15. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/…/EU, kterou se zrušují směrnice Rady 71/317/EEC, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, pokud jde o metrologii

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/17/EU).

PŘÍLOHA

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

V souladu s článkem 25 směrnice 2004/22/ES o měřících přístrojích vyzývají Evropský parlament a Rada Komisi, aby do 30. dubna 2011 předložila zprávu o provedení této směrnice a případně předložila legislativní návrh.

V této souvislosti a v souladu se zásadami zdokonalování tvorby právních předpisů (zahrnující případně posouzení dopadu a otevřenou konzultaci) bude vypracováno posouzení, zda by měla být oblast působnosti směrnice 2004/22/ES rozšířena tak, aby zahrnovala měřící přístroje, na něž se v současnosti vztahují směrnice 71/317/EHS, 71/347/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, a pokud ano, v jakém rozsahu.

Na základě výsledku uvedeného posouzení bude rovněž přezkoumáno stanovené datum zrušení těchto směrnic s cílem zajistit soulad legislativní činnosti Unie, pokud jde o měřící přístroje.

Občanská iniciativa ***I

P7_TA(2010)0480

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o občanské iniciativě (KOM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2010)0119),

— s ohledem na čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0089/2010),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. července 2010 ([1]),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 10. června 2010 ([2]),

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 8. prosince 2010 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Petičního výboru, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0350/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. schvaluje prohlášení předsednictví Rady a Komise, které je přílohou tohoto usnesení;

3. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

([1]) Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.
([2]) Úř. věst. C 267, 1.10.2010, s. 57.

P7_TC1-COD(2010)0074

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 15. prosince 2010 k k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2011 o občanské iniciativě

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 211/2011.)

PŘÍLOHA

Prohlášení

Prohlášení Komise

– I –

Komise poskytne o občanské iniciativě přesné informace. Zejména na toto téma vypracuje a aktualizuje ucelenou a uživatelsky přívětivou příručku ve všech úředních jazycích Unie, která bude dostupná na internetových stránkách Komise týkajících se občanské iniciativy. V případě potřeby Komise organizátorům v průběhu procesu registrace a zpracování návrhů občanských iniciativ poskytne podporu a vedení. Komise bude navíc na požádání organizátory informovat o stávajících a zamýšlených legislativních návrzích týkajících se otázek, jimiž se iniciativa zabývá.

Středa, 15. prosince 2010

– II –

Po registraci navrhované iniciativy v jednom úředním jazyce mohou organizátoři v jakékoli fázi sběru prohlášení o podpoře Komisi požádat, aby byly do registru začleněny překlady navrhované iniciativy v jakémkoli dalším úředním jazyce. Za překlady budou odpovídat organizátoři. Před tím, než Komise odsouhlasí přijetí nových jazykových verzí do registru, zkontroluje, zda mezi zněním originálu a novými jazykovými zněními nejsou žádné zjevné a důležité nesrovnalosti, pokud jde o nadpis, předmět a cíle.

Prohlášení belgického předsednictví

Předsednictví bude usilovat o zajištění toho, aby opatření potřebná pro uplatňování tohoto nařízení byla zavedena co nejdříve a nejpozději do jednoho roku po jeho vstupu v platnost, jak je v nařízení stanoveno.

Označení „evropské dědictví“ ***I

P7_TA(2010)0486

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí opatření Evropské unie pro označení „evropské dědictví“ (KOM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0076),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0071/2010),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na odůvodněné stanovisko předložené francouzským Senátem v rámci protokolu (č. 2) o používání zásad subsidiarity a proporcionality uvádějící, že dotyčný návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 9. června 2010 ([1]),

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0311/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř.věst. C 267, 1.10.2010, s. 52.

P7_TC1-COD(2010)0044

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 16. prosince 2010 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. …/2011/EU kterým se zavádí opatření Evropské unie pro označení „evropské dědictví“

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 167 této smlouvy,

Čtvrtek, 16. prosince 2010

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([1]),

poté, co postoupily návrh vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem Smlouvy o ***fungování Evropské unie (Smlouva o fungování EU)*** je stále užší svazek evropských národů a zejména článek 167 ***Smlouvy o fungování EU*** ukládá Evropské unii, aby přispívala k rozkvětu kultur členských států a přitom respektovala jejich národní a regionální různorodost a zároveň zdůrazňovala společné kulturní dědictví. ***Čl. 167 odst. 2 Smlouvy o fungování EU dále stanoví, že Unie v souladu se zásadou proporcionality přispívá ke zlepšování znalosti a šíření kultury a dějin evropských národů.***

(2) Lepší pochopení a oceňování významu společného, a přesto rozmanitého dědictví, zejména mezi mládeží, přispěje k posílení pocitu sounáležitosti s Evropskou unií a k upevnění mezikulturního dialogu. Proto je důležité podporovat lepší přístup ke kulturnímu dědictví a zdůrazňovat jeho evropský rozměr.

(3) Smlouva o fungování EU rovněž zavádí občanství Unie, které doplňuje státní občanství příslušných členských států a které je důležitým prvkem ochrany a posílení procesu evropské integrace. Aby občané mohli evropskou integraci plně podporovat, je třeba klást větší důraz na jejich společné hodnoty, dějiny a kulturu jako na klíčové prvky jejich členství ve společnosti založené na zásadách svobody, demokracie, dodržování lidských práv, na kulturní ***a jazykové*** rozmanitosti, toleranci a solidaritě.

(4) V dubnu roku 2006 zahájilo v Granadě několik členských států společně se Švýcarskem mezivládní projekt označení „evropské dědictví".

(5) Rada Evropské unie přijala dne 20. listopadu 2008 ([3]) závěry s cílem změnit mezivládní projekt označení „evropské dědictví" na opatření Evropské unie a vyzvala Komisi, aby jí předložila odpovídající návrh na zavedení označení „evropské dědictví" Evropské unie, v němž budou upřesněny praktické postupy realizace tohoto projektu.

(6) Veřejná konzultace a posouzení dopadů provedené Komisí potvrdily, že mezivládní projekt označení „evropské dědictví" je cenná iniciativa, ale že je zapotřebí tento projekt dále rozvinout, aby byl plně využit jeho potenciál, a potvrdily, že zapojení Evropské unie může označení „evropské dědictví" jednoznačně přinést přidanou hodnotu a kvalitativní posun vpřed.

(7) Označení „evropské dědictví" by mělo zúročit zkušenosti doposud získané v rámci mezivládního projektu.

([1]) Úř. věst. C 267, 1.10.2010, s. 52.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010.
([3]) Úř. věst. C 319, 13.12.2008, s. 11.

(8) Projekt označení „evropské dědictví“ by měl usilovat o ***doplňování, avšak ne zdvojování iniciativ***, jako je seznam světového dědictví UNESCO***, reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví UNESCO*** a „evropské kulturní trasy“ Rady Evropy. Přidaná hodnota nového označení „evropské dědictví“ by měla být založena na přínosu vybraných pamětihodností pro evropské dějiny a kulturu i ***pro vznik Unie***, na jasném vzdělávacím rozměru, který osloví občany***, a zejména mládež***, a na budování sítí mezi pamětihodnostmi, které umožní výměnu zkušeností a osvědčených postupů. Iniciativa by měla být zaměřena hlavně na propagaci pamětihodností a přístup k nim***, čímž by přispěla ke sdílení historického a kulturního dědictví v rámci Unie,*** a na kvalitu poskytovaných vysvětlení a navrhovaných činností, nikoli na ochranu pamětihodností, která by měla být zaručena stávajícími režimy ochrany.

(9) Kromě posilování pocitu sounáležitosti občanů EU s Unií a podněcování mezikulturního dialogu by opatření Unie pro označení „evropské dědictví“ také mohlo přispívat ke zvyšování hodnoty a profilu kulturního dědictví, k posílení úlohy kulturního dědictví v hospodářském a udržitelném rozvoji regionů, zejména prostřednictvím cestovního ruchu zaměřeného na kulturu, k posilování synergií mezi kulturním dědictvím a soudobou tvorbou a tvořivostí, k usnadnění sdílení zkušeností a osvědčených postupů po celé Evropě a obecněji k podpoře demokratických hodnot a lidských práv, na kterých je založen proces evropské integrace.

(10) Tyto cíle jsou plně v souladu s cíli evropského programu pro kulturu, mezi něž patří i podpora kulturní rozmanitosti a mezikulturního dialogu a podpora kultury jako katalyzátoru tvořivosti ([1]).

(11) Je velmi důležité, aby nové označení „evropské dědictví“ bylo udělováno na základě společných, jasných a transparentních kritérií a postupů.

(12) Členské státy by měly mít možnost předběžně vybrat pamětihodnosti, kterým již bylo označení „evropské dědictví“ uděleno v rámci mezivládního projektu označení „evropské dědictví“. Tyto pamětihodnosti budou posouzeny na základě nových kritérií a postupů.

(13) Budoucí hodnocení označení „evropské dědictví“ by mohla přezkoumat rozšíření této iniciativy na třetí země, které se účastní programu Kultura.

(14) Správní opatření pro označení „evropské dědictví“ by měla ***být*** jednoduchá a flexibilní, v souladu se zásadou subsidiarity.

(15) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nelze v uspokojivé míře dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich tedy zejména z důvodu potřeby nových společných, jasných a transparentních kritérií a postupů pro označení „evropské dědictví“, jakož i silnější koordinace mezi členskými státy, lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v témže článku toto rozhodnutí nepřekračuje míru nezbytnou k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí zavádí opatření Evropské unie nazvané Označení „evropské dědictví“.

([1]) KOM(2007)0242.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se výrazem „pamětihodnosti“ rozumějí památky, přírodní***, podmořské, průmyslové*** nebo městské pamětihodnosti, ***archeologická naleziště,*** kulturní krajiny, památná místa, kulturní statky a objekty a nehmotné dědictví, které se váže k určitému místu, včetně současného dědictví.

Článek 3

Cíle

1. Obecným cílem opatření je přispívat k:

— posilování pocitu sounáležitosti občanů EU***, a zejména mládeže,*** s Unií na základě společných ***hodnot a*** prvků ***evropských dějin a*** společného kulturního dědictví ▌,

— upevňování mezikulturního dialogu a ***dialogu mezi územími a také k oceňování významu rozmanitosti***.

2. ***Za tímto účelem jsou*** dílčí cíle opatření ***následující***:

— ***zdůraznit symbolickou*** hodnotu a ***zviditelnit*** profil pamětihodností, které hrály ***významnou*** roli v dějinách a ***kultuře Evropy nebo*** při budování ***Unie***,

— zlepšit povědomí občanů EU o ***dějinách*** Evropy ***a budování*** Unie, jakož i o jejich společném, a přesto rozmanitém ***hmotném a nehmotném*** kulturním dědictví, zejména ve vztahu k demokratickým hodnotám a lidským právům, na kterých je proces evropské integrace založen.

3. ***Pamětihodnosti samy budou usilovat o tyto*** konkrétní cíle:

— posilovat evropský význam pamětihodností,

— zvyšovat povědomí ***zejména*** mladých lidí a ***občanů EU obecně*** o jejich společném kulturním dědictví a ***posílit jejich smysl pro evropskou identitu***,

— usnadňovat sdílení zkušeností a výměnu osvědčených postupů po celé Evropě,

— zlepšovat ***nebo usnadňovat*** přístup k místům kulturního dědictví pro veškerou veřejnost, zejména pro mládež,

— upevňovat mezikulturní dialog, zejména mezi mládeží, prostřednictvím vzdělávání v oblasti umění, kultury a historie a ***interaktivního vzdělávaní on-line***,

— podporovat synergie mezi kulturním dědictvím a soudobou tvorbou a ***podporovat*** tvořivost,

— ***podporovat propojení kulturního dědictví a hospodářské činnosti, která se kolem něj rozvíjí, a zároveň plně respektovat jeho integritu a přispívat k jeho udržitelnosti a udržitelnosti jeho okolí,***

— přispívat k atraktivnosti***, zvýšení kulturního vlivu, rozvoji cestovního ruchu*** a udržitelnému rozvoji příslušných regionů,

— ***podporovat vytváření evropských sítí s cílem posílit společné evropské dědictví.***

Článek 4

Účast na opatření

Opatření se mohou účastnit členské státy Unie. Tato účast je dobrovolná.

Článek 5

Komplementarita s dalšími iniciativami

Komise a členské státy zajistí, aby opatření Označení „evropské dědictví" doplňovalo***, avšak nezdvojovalo další iniciativy*** v oblasti kulturního dědictví, jako je seznam světového dědictví UNESCO***, reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví UNESCO*** a „evropské kulturní trasy" Rady Evropy.

Článek 6

Přístup k opatření

Označení „evropské dědictví" mohou získat pamětihodnosti, jak jsou vymezeny v článku 2.

Článek 7

Kritéria

Udělení označení „evropské dědictví" vychází z následujících kritérií:

(1) Kandidátské pamětihodnosti ***označení „evropské dědictví"*** musí mít symbolickou hodnotu pro Evropu a musí platit, že v minulosti hrály ***významnou*** úlohu v dějinách a ***kultuře Evropy nebo*** při budování ***Unie***. Musí proto prokázat:

— svůj přeshraniční nebo celoevropský charakter – minulý a současný vliv a přitažlivost kandidátské pamětihodnosti musí přesahovat státní hranice členského státu, nebo

— své místo a úlohu v evropské historii a při evropské integraci a svou spojitost s klíčovými evropskými událostmi nebo osobnostmi, jakož i s kulturními, uměleckými, ***náboženskými,*** politickými, sociálními, vědeckými, technickými, ***enviromentálními*** nebo průmyslovými hnutími, nebo

— své místo a úlohu v rozvíjení a propagaci společných hodnot, které jsou základem evropské integrace, jako je svoboda, demokracie, dodržování lidských práv, kulturní rozmanitost, tolerance a solidarita.

(2) Kandidátské pamětihodnosti ***označení „evropské dědictví"*** musí předložit projekt, ***jehož provádění se zahájí nejpozději do konce roku udělení označení a*** který ***zahrnuje všechny následující prvky***:

— zvyšovat povědomí o významu pamětihodnosti pro Evropu, zejména prostřednictvím vhodných informačních činností, systému označování a školení personálu,

— pořádat vzdělávací aktivity určené především pro mládež, zvyšující porozumění společné historii Evropy a společnému, a přesto rozmanitému evropskému dědictví a posilující pocit příslušnosti ke společnému prostoru,

— podporovat používáním několika jazyků Unie ***mnohojazyčnost a regionální různorodost, coby klíč k mezikulturnímu dialogu***,

— ***spolupracovat s pamětihodnostmi***, kterým ***již*** bylo ▌označení „evropské dědictví" ***uděleno***,

— zvyšovat profil a přitažlivost pamětihodnosti v celoevropském měřítku, ***mimo jiné*** prostřednictvím ***nových informačních a komunikačních technologií***,

— ***zajistit, aby pamětihodnost byla přístupná občanům EU a zároveň byla plně zachována její integrita.***

▌Pořádání uměleckých a kulturních aktivit (například různých akcí, festivalů, pobytových programů atd.), které podporují mobilitu evropských ***kulturních zprostředkovatelů,*** umělců a sbírek, podněcují mezikulturní dialog a povzbuzují vazby mezi kulturním dědictvím a soudobou tvorbou a tvořivostí je vítáno, kdykoli to umožní konkrétní povaha pamětihodnosti.

(3) Kandidátské pamětihodnosti předloží plán řízení, v němž se zaváží ke všem následujícím prvkům:

— zajišťovat řádnou správu pamětihodnosti,

— zajišťovat ochranu pamětihodnosti a její zachování pro budoucí generace v souladu s příslušnými režimy ochrany,

— zajišťovat kvalitu přijímání návštěvníků, například kvalitu historických prezentací, informací pro návštěvníky, systému značení apod,

— zajišťovat přístup pro co nejširší veřejnost, ***včetně starších osob a osob s postižením,*** například prostřednictvím určitých úprav pamětihodnosti nebo prostřednictvím školení personálu a ***za pomoci internetu***,

— věnovat zvláštní pozornost návštěvníkům z řad mládeže, a to zejména tím, že jim bude umožněn přístup za výhodnějších podmínek,

— propagovat pamětihodnosti jako turistické destinace a ***zároveň omezovat potenciální negativní dopady, které mají vliv na pamětihodnost nebo její okolí***,

— vytvořit ucelenou a komplexní komunikační strategii s důrazem na význam pamětihodnosti pro Evropu,

— zajišťovat, aby byl plán řízení co nejšetrnější k životnímu prostředí ▌.

Článek 8

Evropská komise nezávislých odborníků

1. Zřizuje se evropská komise nezávislých odborníků (dále jen „komise odborníků“), která bude provádět výběr a monitorování na evropské úrovni. Komise odborníků zajistí jednotné uplatňování zmíněných kritérií ve všech členských státech účastnících se opatření.

2. Komise odborníků má ***13 členů***. Čtyři z těchto členů jmenuje Evropský parlament, čtyři Rada a čtyři Komise ***a jednoho Výbor regionů, v souladu se svými příslušnými postupy***. Komise odborníků určí svého předsedu.

3. Členové komise odborníků musí být nezávislí odborníci. Tito odborníci musí mít značné zkušenosti a odborné znalosti v oblastech ▌souvisejících s cíli označení „evropské dědictví“. ***Orgány, které odborníky nominují, musí v co největší míře zajistit, aby se jejich odbornosti vzájemně doplňovaly a aby bylo z geografického hlediska jejich zastoupení vyvážené.***

4. Členové komise odborníků jsou jmenováni na tři roky. Odchylně od tohoto ustanovení budou v prvním roce platnosti tohoto rozhodnutí Komisí jmenováni čtyři odborníci na jeden rok, Evropským parlamentem čtyři odborníci ***a Výborem regionů jeden odborník*** na dva roky a Radou čtyři odborníci na tři roky.

5. ***Členové komise odborníků informují o střetu zájmů nebo potenciálním střetu zájmů ve vztahu k určité pamětihodnosti***. Pokud ***člen o střetu zájmů informuje, nebo pokud*** vyjde ***takovýto*** střet zájmů ***najevo***, nezúčastní se tento člen hodnocení uvedené pamětihodnosti ***ani žádných jiných pamětihodností ve stejném členském státě***.

6. Všechny zprávy, doporučení a oznámení komise odborníků se budou zveřejňovat.

Článek 9

Formulář žádosti

▌Komise ***vypracuje*** společný formulář žádosti vycházející z kritérií výběru ***uvedených v článku 7*** a všechny kandidátské pamětihodnosti jej budou používat. Při výběru budou brány v úvahu pouze žádosti předložené na tomto oficiálním formuláři žádosti.

Článek 10

Předběžný výběr na vnitrostátní úrovni

1. Za předběžný výběr pamětihodností za účelem udělení označení „evropské dědictví“ zodpovídají členské státy ***v úzké spolupráci s místními a regionálními orgány***.

2. Každý členský stát dostane možnost provést předběžný výběr nejvýše dvou pamětihodností za ***dva roky*** v souladu s časovým rozvrhem v příloze. ▌

3. Každý členský stát stanoví své vlastní postupy a svůj vlastní časový rozvrh pro předběžný výběr pamětihodností v souladu se zásadou subsidiarity a zajistí, aby správní opatření zůstala co nejjednodušší a nejflexibilnější. O výsledcích předběžného výběru však uvědomí Komisi nejpozději dne ***1. března*** roku konání ***předběžného výběru***.

4. Předběžný výběr ▌bude ***probíhat v souladu s kritérii stanovenými*** v článku 7 a použije se při něm formulář žádosti zmíněný v článku 9.

5. Komise zveřejní úplný seznam předběžně vybraných pamětihodností a informuje o tom Evropský parlament, Radu a Výbor regionů.

Článek 11

Konečný výběr na úrovni Unie

1. Za konečný výběr pamětihodností za účelem udělení označení „evropské dědictví“ zodpovídá Komise a bude jej provádět komise odborníků.

2. Komise odborníků vyhodnotí žádosti předběžně vybraných pamětihodností a vybere nejvýše jednu pamětihodnost z každého členského státu. V případě potřeby si může vyžádat další informace a také může zorganizovat návštěvy příslušných pamětihodností.

3. Konečný výběr ▌bude ***probíhat v souladu s kritérii stanovenými*** v článku 7 a použije se při něm formulář žádosti zmíněný v článku 9.

4. Komise odborníků vydá zprávu o předběžně vybraných pamětihodnostech nejpozději dne ***15. prosince*** roku konání ***předběžného výběru***. Tato zpráva bude obsahovat doporučení pro udělení označení „evropské dědictví" a odůvodnění pro pamětihodnosti, které nebyly zahrnuty do konečného seznamu.

5. Kandidátské pamětihodnosti, které nebyly zahrnuty do konečného seznamu, se mohou podáním nové žádosti znovu přihlásit do předběžného výběru na vnitrostátní úrovni v dalších letech.

Článek 12

Nadnárodní pamětihodnosti

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se za „nadnárodní pamětihodnost" považuje:

— několik pamětihodností ležících v různých členských státech, jež se spojí kolem jednoho určitého tématu a podají jednu společnou žádost,

— jedna určitá pamětihodnost, která leží na území alespoň dvou různých členských států.

2. Žádosti pro nadnárodní pamětihodnosti se budou řídit stejným postupem jako žádosti pro jiné pamětihodnosti. Budou předběžně vybrány ***všemi dotčenými členskými státy*** v rámci ***jejich*** limitu nejvýše dvou pamětihodností, jak je stanoven v článku 10. ***Nadnárodní pamětihodnosti určí jednu ze zúčastněných pamětihodností jako koordinátora, který bude pro Komisi představovat jediné kontaktním místo. Koordinátor včas poskytne informace o nadnárodních kandidaturách ve všech členských státech, aby byla zajištěna účast příslušných pamětihodností na území celé Unie. Všechny pamětihodnosti náležející k nadnárodní pamětihodnosti musí splňovat kritéria stanovená v článku 7 a vyplnit formulář žádosti uvedený v článku 9***.

Zvláštní pozornost se věnuje nadnárodním pamětihodnostem, které vytváří základ přeshraničního evropského dědictví tím, že mají hmotný i nehmotný symbolický význam.

3. Pokud určitá nadnárodní pamětihodnost splní všechna kritéria stanovená v článku 7, bude této pamětihodnosti při konečném výběru dána přednost.

4. Pokud jedna z pamětihodností náležejících k nadnárodní pamětihodnosti přestane splňovat kritéria stanovená v článku 7 nebo dodržovat závazky přijaté v žádosti, použije se postup podle článku 15.

Článek 13

Určení

1. Komise oficiálně určí pamětihodnosti, kterým se uděluje označení „evropské dědictví", v průběhu roku následujícího po konání výběrového řízení, a to ***s náležitým ohledem*** na doporučení komise odborníků. Komise uvědomí o přijatých rozhodnutích Evropský parlament**,** Radu ***a Výbor regionů***.

2. Označení „evropské dědictví" bude pamětihodnostem uděleno natrvalo za podmínek stanovených v článcích 14 a 15 a v závislosti na tom, zda opatření bude pokračovat.

3. Udělení označení „evropské dědictví s sebou" nenese závazky v oblasti městského rozvoje nebo povinnosti s ohledem na právní předpisy, krajinné úpravy, mobilitu nebo architektonické aspekty. Jediné příslušné právo je místní právo.

Článek 14

Monitorování

1. Každá pamětihodnost, které bylo uděleno označení „evropské dědictví“, bude pravidelně monitorována, aby se zaručilo, že nadále splňuje kritéria stanovená v článku 7 a dodržuje všechny závazky, které přijala ve své žádosti.

2. Za monitorování všech pamětihodností ležících na území určitého členského státu zodpovídá příslušný členský stát. Tento členský stát shromažďuje všechny potřebné informace a jednou za čtyři roky vypracuje podrobnou zprávu, v souladu s časovým rozvrhem v příloze.

3. Tato zpráva bude zaslána Komisi a předložena k přezkoumání komisi odborníků nejpozději dne ***1. března*** roku, kdy probíhá monitorování.

4. Nejpozději dne ***15. prosince*** roku, kdy probíhá monitorování, vydá komise odborníků zprávu o stavu pamětihodností označených jako evropské dědictví v příslušném členském státě, která bude v případě potřeby obsahovat doporučení, k nimž je nutno přihlédnout v dalším období monitorování.

5. Komise stanoví ***po konzultaci s komisí odborníků společné ukazatele*** pro členské státy ▌, aby zajistila jednotný přístup k monitorování.

Článek 15

Odebrání označení

1. Pokud komise odborníků zaznamená, že určitá pamětihodnost již neplní kritéria stanovená v článku 7 nebo že již nedodržuje všechny závazky, které přijala ve své žádosti, zahájí dialog s dotčeným členským státem prostřednictvím Komise, s cílem pomoci provést u dané pamětihodnosti nezbytné změny.

2. Pokud po uplynutí lhůty 18 měsíců od zahájení dialogu nebyly u pamětihodnosti nezbytné změny provedeny, oznámí to komise odborníků Komisi. Toto oznámení musí doprovázet odůvodnění, jakož i doporučení, jak situaci zlepšit.

3. Pokud nebyla doporučení provedena ani po uplynutí nové lhůty 18 měsíců, komise odborníků doporučí odebrat dotyčné pamětihodnosti označení „evropské dědictví“.

4. Komise přijme konečné rozhodnutí o odebrání označení „evropské dědictví“ s ***náležitým ohledem na doporučení komise odborníků***. Komise o svém rozhodnutí uvědomí Evropský parlament***,*** Radu ***a Výbor regionů***.

5. Oznámení a doporučení komise odborníků se zveřejňují.

6. Pamětihodnosti se mohou označení „evropské dědictví“ kdykoli vzdát. V takovém případě uvědomí dotčený členský stát, který tuto skutečnost sdělí Komisi. Komise přijme konečné rozhodnutí o odebrání označení „evropské dědictví“ a informuje o tom Evropský parlament, Radu a Výbor regionů.

Článek 16

Praktická opatření

1. Komise provádí opatření Unie pro označení „evropské dědictví". Zejména:

— zajišťuje celkovou koherenci a kvalitu opatření,

— zajišťuje koordinaci mezi členskými státy a komisí odborníků,

— ***s ohledem na cíle stanovené v článku 3 a v souladu s kritérii stanovenými v článku 7*** stanoví obecné zásady ***usnadňující*** postup výběru a monitorování a vypracuje formulář žádosti,

— poskytuje podporu evropské komisi nezávislých odborníků.

2. Komise zodpovídá za informování o označení „evropské dědictví" a jeho zviditelnění na úrovni Unie, zejména prostřednictvím vytvoření a správy zvláštních internetových stránek ***a používáním nového loga, zvyšováním profilu a přitažlivosti pamětihodnosti v celoevropském měřítku, například prostřednictvím využívání možností, které nabízejí nové technologie, moderní a digitální a interaktivní prostředky, a prostřednictvím usilování o synergie s ostatními evropskými iniciativami. Všechna doporučení a oznámení komise odborníků podle čl. 8 odst. 6, čl. 10 odst. 5 a čl. 15 odst. 5 budou zveřejněna na výše uvedených internetových stránkách.***

3. Komise podporuje činnosti zaměřené na vytváření sítí pamětihodností označených jako evropské dědictví.

4. Činnosti podle odstavců 2 a 3, jakož i náklady na komisi odborníků budou financovány prostřednictvím finančního rámce stanoveného v článku 18.

Článek 17

Hodnocení

1. Komise zajistí externí a nezávislé hodnocení opatření pro označení „evropské dědictví". Toto hodnocení proběhne jednou za šest let v souladu s časovým rozvrhem stanoveným v příloze a přezkoumá všechny aspekty včetně účinnosti procesů souvisejících s prováděním opatření, počtu pamětihodností, ***zeměpisné oblasti působnosti a*** účinků opatření a toho, jak by bylo možné je zlepšit, a zda by mělo opatření Označení „evropské dědictví" pokračovat.

2. Komise předloží zprávu o tomto hodnocení Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců od jeho dokončení***, případně k ní přiloží příslušné návrhy***.

I

Článek 18

Finanční ustanovení

1. Finanční krytí pro provádění opatření v období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2013 je stanoveno na 1 350 000 EUR.

2. Roční prostředky schvaluje rozpočtový orgán v souladu s limity víceletého finančního rámce.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA

ČASOVÝ ROZVRH

Časový rozvrh pro Označení „evropské dědictví“

[Rok n]	Přijetí rozhodnutí Přípravné práce
[Rok n + 1]	***Přípravné práce***
[Rok n + 2]	***Předběžný výběr*** členskými státy ▌
[Rok n + 3]	***Konečné určení pamětihodností***
[Rok n + 4]	***Předběžný výběr členskými státy***
[Rok n + 5]	***Konečné určení pamětihodností a monitorování***
[Rok n + 6]	***Předběžný*** výběr ***členskými státy***
[Rok n + 7]	***Konečné určení pamětihodností*** ***Hodnocení Označení „evropské dědictví“***
[Rok n + 8]	***Předběžný výběr členskými státy***
[Rok n + 9]	***Konečné určení pamětihodností a monitorování***
[Rok n + 10]	***Předběžný výběr členskými státy***
[Rok n + 11]	***Konečné určení pamětihodností***
[Rok n + 12]	***Předběžný výběr členskými státy***
[Rok n + 13]	***Konečné určení pamětihodností*** ***Hodnocení Označení „evropské dědictví“***

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Účast Švýcarské konfederace na programu „Mládež v akci“ a na akčním programu v oblasti celoživotního učení ***

P7_TA(2010)0487

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací, kterou se stanoví podmínky pro účast Švýcarské konfederace na programu „Mládež v akci“ a na akčním programu v oblasti celoživotního učení (2007–2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Souhlas)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (12818/2010),

— s ohledem na návrh rozhodnutí mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací, kterou se stanoví podmínky pro účast Švýcarské konfederace na programu „Mládež v akci“ a na akčním programu v oblasti celoživotního učení (2007–2013) (13104/2009),

— s ohledem na žádost o souhlas, kterou předložila Rada v souladu s čl. 165 odst. 4 a čl. 166 odst. 4 a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C7-0277/2010),

— s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 8 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0334/2010),

1. uděluje souhlas s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a Švýcarské konfederace.

Kontrola Komise ze strany členských států při výkonu prováděcích pravomocí ***I

P7_TA(2010)0488

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2010)0083),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 291 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0073/2010),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 1. prosince 2010 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Rozpočtového výboru, Výboru pro rozvoj, Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro zahraniční obchod, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro rybolov, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro ústavní záležitosti (A7-0355/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. schvaluje společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise, které je přílohou tohoto usnesení;

3. bere na vědomí prohlášení Komise, které je přílohou tohoto usnesení;

4. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

5. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2010)0051

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 16. prosince 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2010, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 182/2011.)

PŘÍLOHA

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY A KOMISE

V čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení se stanoví, že Komise přijme návrh prováděcího aktu, pokud výbor vydá kladné stanovisko. Toto ustanovení nevylučuje, že Komise může, jak je tomu v současnosti, ve velmi výjimečných případech zohlednit nové okolnosti, které se objevily po hlasování, a rozhodnout o nepřijetí návrhu prováděcího aktu, poté, co o této skutečnosti řádně informuje výbor a normotvůrce.

Čtvrtek, 16. prosince 2010

PROHLÁŠENÍ KOMISE

Komise přistoupí k přezkumu všech platných legislativních aktů, které nebyly před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost upraveny v souladu s regulativním postupem s kontrolou, aby mohla posoudit, zda musí být tyto nástroje upraveny v souladu s režimem aktů v přenesené pravomoci zavedeným článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Komise co nejdříve předloží vhodné návrhy, a to nejpozději ve lhůtách uvedených v orientačním kalendáři, který je přiložen k tomuto prohlášení.

V průběhu uvedeného slaďování bude Komise pravidelně informovat Evropský parlament o návrzích prováděcích opatření souvisejících s těmito nástroji, které by se měly v budoucnu stát akty v přenesené pravomoci.

Pokud jde o platné legislativní akty, které v současnosti odkazují na regulativní postup s kontrolou, Komise provede přezkum ustanovení spojených s tímto postupem u každého nástroje, který má v úmyslu pozměnit, aby je mohla ve vhodnou dobu upravit podle kritérií stanovených ve Smlouvě. Evropský parlament a Rada budou mít navíc právo upozornit na základní akty, jejichž úprava je podle jejich názoru prioritní.

Komise zhodnotí výsledky tohoto procesu do konce roku 2012, aby posoudila kolik legislativních aktů odkazujících na regulativní postup s kontrolou je stále v platnosti. Komise poté připraví vhodné legislativní iniciativy za účelem dokončení úprav. Celkovým cílem Komise je, aby byla všechna ustanovení odkazující na regulativní postup s kontrolou do konce sedmého volebního období Parlamentu vyškrtnuta ze všech legislativních nástrojů.

Komise poznamenává, že v nedávné době zahájila studii, jež poskytne ucelený a objektivní přezkum všech aspektů politiky a praxe EU v oblasti ochrany trhu. Studie mimo jiné posoudí metody a fungování stávajícího nástroje na ochranu trhu, jeho využití a účinnost při dosahování cílů Komise v oblasti obchodní politiky, posoudí účinnost stávajících a budoucích politických rozhodnutí Evropské unie (pokud jde například o test unijních zájmů, pravidlo nižšího cla, systém výběru cla) ve srovnání s politickými rozhodnutími přijatými určitými obchodními partnery a prozkoumá základní antidumpingové a antisubvenční právní předpisy na základě správní praxe orgánů EU, rozsudků Soudního dvora Evropské unie a doporučení a rozhodnutí Orgánu pro řešení sporů při Světové obchodní organizaci.

Na základě výsledků studie a vývoje jednání v rámci rozvojového programu z Dohá má Komise v úmyslu prozkoumat, zda dále aktualizovat a modernizovat nástroje EU na ochranu trhu a jakým způsobem tak učinit.

Komise rovněž připomíná nedávné iniciativy, které přijala za účelem zlepšení průhlednosti provádění nástrojů na ochranu trhu (jako například jmenování úředníka pro slyšení), a spolupráci s členskými státy při objasňování klíčových prvků praktik ochrany trhu. Komise této práci přikládá velkou důležitost a bude se v rámci konzultací s členskými státy snažit o vymezení dalších iniciativ, které by v tomto ohledu mohly být přijaty.

Podle pravidel postupu projednávání ve výborech založených na rozhodnutí Rady 1999/468/ES musí Komise v případě záporného stanoviska regulativního výboru SZP předložit dotčený návrh opatření Radě, která může během jednoho měsíce přijmout rozdílné rozhodnutí. Komise nicméně není zproštěna možnosti jednat, může buď dané opatření zavést nebo odložit jeho použitelnost. Komise tedy může opatření přijmout, pokud se po zralé úvaze domnívá, že pozastavení jeho použitelnosti by mělo například nevratné negativní dopady na trh. Přijme-li později Rada opačné rozhodnutí, opatření provedené Komisí se pochopitelně stává zbytečným. Stávající pravidla tak Komisi poskytují nástroj, který umožňuje ochranu společného zájmu celé Unie přijetím opatření alespoň na prozatímní bázi.

Článek 7 tohoto nařízení sleduje cíl zachovat tento přístup v rámci nových ustanovení o postupu projednávání ve výborech, ale omezit jej na výjimečné situace a na základě jasně vymezených a restriktivních kritérií. Komise by mohla návrhy opatření přijmout i přes záporné stanovisko přezkumného výboru, pokud by „jejich urychlené nepřijetí vedlo k významnému narušení trhů (…) nebo finančních zájmů Unie“. Toto ustanovení se týká situací, ve kterých není možné čekat, až výbor opět odhlasuje tentýž či jiný návrh opatření, neboť mezitím by došlo k výraznému narušení trhu, například z důvodu spekulativního chování subjektů. Členským státům a Komisi by toto ustanovení – v zájmu zajištění schopnosti Unie jednat – poskytlo příležitost k další podložené debatě o návrhu opatření, aniž by záležitosti zůstaly nedořešeny a otevřeny spekulacím s negativními důsledky pro trhy a rozpočet.

Takové situace mohou nastat zejména v kontextu každodenního řízení SZP (například stanovení vývozních náhrad, správa licencí, zvláštní ochranná doložka), kdy musejí být rozhodnutí často přijímána rychle a mohou mít důležité hospodářské důsledky pro trhy, a tedy i chovatele a subjekty, ale také pro rozpočet Unie.

V případech, kdy Evropský parlament nebo Rada Komisi oznámí, že návrh prováděcího aktu podle jejich názoru překračuje prováděcí pravomoci uvedené v základním aktu, Komise návrh prováděcího aktu oka- mžitě přezkoumá, přičemž zohlední postoj, který zaujaly Evropský parlament nebo Rada.

Komise bude jednat způsobem, jenž patřičně zohlední naléhavost věci.

Před tím, než se Komise rozhodne, zda by měl být návrh prováděcího aktu přijat, pozměněn či stažen, bude Evropský parlament nebo Radu informovat o opatřeních, která zamýšlí přijmout a o důvodech, jež ji k tomu vedly.

Dodatek

PŘÍLOHA prohlášení I Komise

Orientační tabulka základních aktů, které před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost nespadaly pod postup spolurozhodování a které musí musí být upraveny s ohledem na článek 290 SFEU

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
ESTAT	1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1365/2006 o statistice přepravy věcí po vnitrozemských vodních cestách a o zrušení směrnice Rady 80/1119/EHS ([1])	2011,4. čtvrtletí		X
SANCO	2.	Směrnice Rady 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství ([2])	březen 2012		X
	3.	Směrnice Rady 90/426/EHS o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí ([2])	březen 2012		X
	4.	Směrnice Rady 91/68/EHS o veterinárních podmínkách obchodu s ovcemi a kozami uvnitř Společenství ([2])	březen 2012		X
	5.	Směrnice Rady 2004/68/ES, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS ([2])	březen 2012		X
	6.	Směrnice Rady 2009/158/ES o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí ([2])	březen 2012		X
	7.	Směrnice Rady 92/65/EHS o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS ([2])	březen 2012		X

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	8.	Směrnice Rady 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (2)	březen2012		X
	9.	Směrnice Rady 89/556/EHS o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí (2)	březen 2012		X
	10.	Směrnice Rady 90/429/EHS, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz (2)	březen 2012		X
	11.	Směrnice Rady 2002/99/ES, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (pouze import) (2)	březen 2012		X
	12.	Směrnice Rady 92/118/EHS o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS (2)	březen 2012		X
	13.	Směrnice Rady 2006/88/ES o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (2)	březen 2012		X
	14.	Směrnice Rady 92/35/EHS, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní (2)	březen 2012		X
	15.	Směrnice Rady 77/391/EHS, kterou se zavádějí opatření Společenství pro eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu (2)	březen 2012		X
	16.	Směrnice Rady 82/400/EHS, kterou se mění směrnice 77/391/EHS a zavádějí doplňující opatření Společenství k eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu (2)	březen 2012		X
	17.	Rozhodnutí Rady 90/242/EHS o finančním opatření Společenství na eradikaci brucelózy u ovcí a koz (2)	březen 2012		X

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	18.	Směrnice Rady 90/423/EHS, kterou se mění směrnice 85/511/EHS, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení kulhavky a slintavky, směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství a směrnice 72/462/EHS o veterinárních a hygienických otázkách dovozu skotu, prasat a čerstvého masa nebo masných výrobků ze třetích zemí ([2])	březen 2012		X
	19.	Směrnice Rady 2003/85/ES, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 89/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnice 92/46/EHS ([2])	březen 2012		X
	20.	Směrnice Rady 2005/94/ES o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS ([2])	březen 2012		X
	21.	Směrnice Rady 92/66/EHS, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby ([2])	březen 2012		X
	22.	Směrnice Rady 80/1095/EHS, kterou se stanoví podmínky, za nichž se může území Společenství stát prostým klasického moru prasat a prostým klasického moru prasat ([2])	březen 2012		X
	23.	Rozhodnutí Rady 80/1096/EHS, kterým se zavádějí finanční opatření Společenství k eradikaci klasického moru prasat ([2])	březen 2012		X
	24.	Směrnice Rady 92/119/EHS, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat ([2])	březen 2012		X
	25.	Směrnice Rady 2001/89/ES o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat ([2])	březen 2012		X
	26.	Rozhodnutí Rady 79/511/EEC o finančním příspěvku Společenství ke kampani proti slinivce a kulhavce v jihovýchodní Evropě ([2])	2011/2012		X
	27.	rozhodnutí Rady 89/455/EHS, kterým se zavádějí opatření Společenství k zavedení pilotních projektů pro eradikaci nebo prevenci vztekliny ([2])	březen 2012		X
	28.	Rozhodnutí Rady 2009/470/ES o některých výdajích ve veterinární oblasti	2012 druhé pololetí		X
	29.	Směrnice Rady 82/894/EHS o hlášení chorob zvířat ve Společenstvíon ([2])	březen 2012		X

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	30.	Směrnice Rady 89/662/EHS o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([2])	březen 2012		X
	31.	Směrnice Rady 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([2])	březen 2012		X
	32.	Rozhodnutí Rady 92/438/EHS o informatizaci veterinárních postupů při dovozu (projekt Shift), o změně směrnic 90/675/EHS, 91/496/EHS a 91/628/EHS a rozhodnutí 90/424/EHS a o zrušení rozhodnutí 88/192/EHS ([2])	březen 2012		X
	33.	Směrnice Rady 96/93/ES o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty ([2])	březen 2012		X
	34.	Směrnice Rady 2008/71/ES o identifikaci a evidování prasat ([2])	březen 2012		X
	35.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 ([3])	2011 první čtvrtletí		X
	36.	Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz ([2])	březen 2012		X
	37.	Směrnice Rady č. 2009/157/ES o čistokrevném plemenném skotu	2011 první čtvrtletí		X
	38.	Směrnice Rady č. 88/661/EHS o zootechnických normách pro plemenná prasata	2011 první čtvrtletí		X
	39.	Směrnice Rady č. 89/361/EHS o čistokrevných plemenných ovcích a kozách	2011 první čtvrtletí		X
	40.	Směrnice Rady 90/427/EHS o zootechnických a genealogických podmínkách pro obchod s koňovitými uvnitř Společenství	2011 první čtvrtletí		X
	41.	Směrnice Rady 90/428/EHS o obchodu s koňovitými určenými pro soutěže a o podmínkách jejich účasti v soutěžích	2011 první čtvrtletí		X
	42.	Směrnice Rady 91/174/EHS o zootechnických a genetických podmínkách uvádění čistokrevných zvířat na trh	2011 první čtvrtletí		X

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	43.	Směrnice Rady 94/28/ES, kterou se stanoví zásady zootechnických a genealogických podmínek pro dovoz zvířat, spermatu, vajíček a embryí ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 77/504/EHS o čistokrevném plemenném skotu	2011 první čtvrtletí		X
	44.	Směrnice Rady 97/78/ES, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství ([2])	březen 2012		X
	45.	Směrnice Rady 91/496/EHS, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ([2])	březen 2012		X
	46.	Směrnice Rady 98/58/ES o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely ([4])	2013–2014		X
	47.	Směrnice Rady 2008/119/ES, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat ([4])	2013–2014		X
	48.	Směrnice Rady 2008/120/ES, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat (kodifikované znění) ([4])	2013–2014		X
	49.	Směrnice Rady 1999/74/ES, kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic ([4])	2013–2014		X
	50.	Směrnice Rady 2007/43/ES o minimálních pravidlech pro ochranu kuřat chovaných na maso ([4])	2013–2014		X
	51.	Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 o ochraně zvířat při usmrcování ([4])	2013–2014		X
	52.	Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 ([4])	2013–2014		X
	53.	Směrnice Rady 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství ([5])	2012 druhé pololetí		X
	54.	Směrnice Rady 2007/33/ES o ochraně proti cystotvornému háďátku bramborovému a o zrušení směrnice 69/465/EHS ([5])	2012 druhé pololetí	X	

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	55.	Směrnice Rady 93/85/EHS o ochraně proti bakteriální kroužkovitosti bramboru ([5])	2012 druhé pololetí	X	
	56.	Směrnice Rady 98/57/ES o ochraně proti Ralstonia solanacearum (Smith) Yabuuchi et al. ([5])	2012 druhé pololetí	X	
	57.	Směrnice Rady 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh	2011 druhé pololetí		X
	58.	Směrnice Rady 69/464/EHS o ochraně proti rakovině bramboru	2013 druhé pololetí	X	
	59.	Směrnice Rady 66/402/EHSo uvádění osiva obilovin na trh	2011 druhé pololetí		X
	60.	Směrnice Rady 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh	2011 druhé pololetí		X
	61.	Směrnice Rady 98/56/ES o uvádění rozmnožovacího materiálu okrasných rostlin na trh	2011 druhé pololetí		X
	62.	Směrnice Rady 1999/105/ES o uvádění reprodukčního materiálu lesních dřevin na trh	2011 druhé pololetí		X
	63.	Směrnice Rady 2002/53/ES o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin	2011 druhé pololetí		X
	64.	Směrnice Rady 2002/54/ES o uvádění osiva řepy na trh	2011 druhé pololetí		X
	65.	Směrnice Rady 2002/55/ES o uvádění osiva zeleniny na trh	2011 druhé pololetí		X
	66.	Směrnice Rady 2002/56/ES o uvádění sadby brambor na trh	2011 druhé pololetí		X
	67.	Směrnice Rady 2002/57/ES o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh	2011 druhé pololetí		X
	68.	Směrnice Rady 2008/72/ES o uvádění sadby a rozmnožovacího materiálu zeleniny mimo osivo na trh	2011 druhé pololetí		X
	69.	Směrnice Rady 2008/90/ES o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce	2011 druhé pololetí		X
	70.	Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství ([6])	2012–2013	viz poznámka (poznámka pod čarou na předchozí stránce)	
	71.	Směrnice Rady o sbližování právních předpisů členských států týkajících se výrobků, jejichž skutečná povaha není rozpoznatelná a které proto ohrožují zdraví nebo bezpečnost spotřebitelů	2011 druhé pololetí		X

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
MARKT	72.	Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství	2011 ([7])	X	
TRADE	73.	Nařízení Rady (EHS) č. 3030/93 o společných pravidlech dovozu některých textilních výrobků pocházejících ze třetích zemí	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	74.	Nařízení Rady (ES) č. 517/94 o společných pravidlech dovozu textilních výrobků pocházejících z některých třetích zemí, na které se nevztahují dvoustranné dohody, protokoly nebo jiná ujednání ani jiná zvláštní pravidla dovozu Společenství	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	75.	Nařízení Rady (ES) č. 2248/2001 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Chorvatskou republikou na straně druhé a pro používání Prozatímní dohody mezi Evropským společenstvím a Chorvatskou republikou	konec 2010 / začátek r. 2011	X	
	76.	Nařízení Rady (ES) č. 953/2003 k zamezení přesměrování obchodu s některými klíčovými léky do Evropské unie	konec 2010 / začátek r. 2011	X	
		[Nařízení Rady (ES) č. 868/2004 o ochraně před poskytováním dotací a před nekalými cenovými praktikami způsobujícími újmu leteckým dopravcům Společenství při poskytování leteckých služeb ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství] ([8])			
	77.	Nařízení Rady (ES) č. 673/2005 o stanovení dodatečných cel na dovoz některých produktů pocházejících ze Spojených států amerických	konec 2010 / začátek r. 2011	X	
	78.	Nařízení Rady (ES) č. 1616/2006 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Albánskou republikou na straně druhé a pro používání prozatímní dohody mezi Evropským společenstvím a Albánskou republikou	konec 2010 / začátek r. 2011	X	
	79.	Nařízení Rady (ES) č. 1528/2007 o uplatňování režimu stanoveného v dohodách zakládajících hospodářské partnerství nebo vedoucích k jeho založení na produkty pocházející z některých států, které jsou součástí skupiny afrických, karibských a tichomořských států (AKT)	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	80.	Nařízení Rady (ES) č. 55/2008 o zavedení autonomních obchodních preferencí pro Moldavsko a o změně nařízení (ES) č. 980/2005 a rozhodnutí Komise 2005/924/ES	konec r. 2010 / začátek 2011	X	

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	81.	Nařízení Rady (ES) č. 140/2008 ze dne 19. listopadu 2007 o některých postupech pro uplatňování Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Černá Hora na straně druhé a pro uplatňování Prozatímní dohody mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Republikou Černá Hora na straně druhé	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	82.	Nařízení Rady (ES) č. 594/2008 o některých postupech pro uplatňování Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé a pro uplatňování Prozatímní dohody o obchodu a obchodních záležitostech mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	83.	Nařízení Rady (ES) č. 732/2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	84.	Nařízení Rady (ES) č. 1215/2009, kterým se zavádějí mimořádná obchodní opatření pro země a území účastnící se procesu stabilizace a přidružení zavedeného Evropskou unií či s tímto procesem spjaté	konec r. 2010 / začátek r. 2011	X	
	85.	Nařízení Rady (ES) č. 1342/2007 o správě určitých omezení dovozu některých výrobků z oceli z Ruské federace	začátek r. 2011	X	
	86.	Nařízení Rady (ES) č. 1340/2008 o obchodu s některými výrobky z oceli mezi Evropským společenstvím a Republikou Kazachstán	začátek r. 2011	X	
MARE	87.	Nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu	listopad 2011		X
	88.	Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 o společné organizaci trhu	listopad 2011		X
	89.	Nařízení Rady (ES) č. 850/98 o technických opatření	listopad 2011	X	
	90.	Nařízení Rady (ES) č. 2187/2005o technických opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře	listopad 2011	X	
	91.	Nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 o opatření pro obnovu populace úhoře říčního	listopad 2011	X	

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	92.	Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství	listopad 2011	X	
	93.	Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 o předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu	listopad 2011	X	
	94.	Nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 o udělování oprávnění k rybolovným činnostem	listopad 2011	X	
	95.	Nařízení Rady (ES) č. 812/2004 o náhodných úlovků kytovců při rybolovu	listopad 2011	X	
	96.	Nařízení Rady (ES) č. 1966/2006 o elektronickém zaznamenávání a hlášení rybolovných činností a o zařízení pro dálkové snímání ([9])	viz poznámka		
	97.	Nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 o Středozemním moři	listopad 2011	X	
ENV	98.	Směrnice Rady 87/217/EHS o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem	1. polovina 2011	X	
	99.	Nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství	2. polovina 2011		X
ENER	100.	Nařízení Rady (ES) č. 733/2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu (kodifikované znění) Nařízení Rady (ES) č. 1048/2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 733/2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu ([10])	před rokem 2013 se neplánuje žádný termín ([11])		X
CLIMA	101.	2002/358/ES: Rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících	— ([12])		X
	102.	Návrh rozhodnutí Komise, kterým se mění rozhodnutí Komise 2006/944/ES („přidělené množství (AA) rozhodnutí“)	konec 2010		X
ENTR	103.	Nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (kodifikované znění nařízení 3448/93)	4. čtvrtletí 2010		X

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
AGRI	104.	Nařízení Rady (ES) č. 247/2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie	23/09/2010		X
	105.	Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)	30/09/2010		X
	106.	Nařízení Rady (ES) č. 73/2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení […]	30/09/2010		X
	107.	Nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů	1. čtvrtletí 2011		X
	108.	Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky	4. čtvrtletí 2010	X	
	109.	Nařízení Rady (ES) č. 378/2007 o pravidlech pro dobrovolné odlišení přímých plateb podle nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, a o změně nařízení (ES) č. 1290/2005	4. čtvrtletí 2010	X	
	110.	Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91	4. čtvrtletí 2010	X	
	111.	Nařízení Rady (ES) č. 165/94 o spolufinancování teledetekčních kontrol Společenstvím a kterým se mění nařízení (EHS) č. 3508/92 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství	Bude zrušeno„přizpůsobením nařízení 1290/2005“	X	
	112.	Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality	4. čtvrtletí 2010		X
	113.	Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin	4. čtvrtletí 2010		X
	114.	Nařízení Rady (ES) č. 1405/2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a mění nařízení (ES) č. 1782/2003	4. čtvrtletí 2010		X

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	115.	Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů)	4. čtvrtletí 2010		X
	116.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89	4. čtvrtletí 2011 (ex-PRAC)	X	
	117.	Nařízení Rady (ES) č. 485/2008 o kontrole opatření tvořících součást systému financování Evropského zemědělského záručního fondu, prováděné členskými státy (kodifikované znění)	4. čtvrtletí 2010	X	
	118.	Nařízení Rady (EHS) č. 922/72, kterým se pro chovatelský rok 1972/1973 stanoví obecná pravidla pro poskytování podpory pro chov bource morušového	Bude zrušeno „novou jednotnou společnou tržní organizací“	X	
	119.	Nařízení Rady (EHS) č. 352/78 o připisování jistot, kaucí nebo záruk, které byly poskytnuty v rámci společné zemědělské politiky a následně propadly	polovina r. 2011 - PAC post 2013		X
	120.	Nařízení Rady (ES) č. 814/2000 ze dne 17. dubna 2000 o informačních opatřeních v oblasti společné zemědělské politiky	polovina r. 2011	X	
	121.	Nařízení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky	pol. r. 2011 - SZP po roce 2013		X
	122.	Nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 o glukose a laktose (kodifikované znění)	polovina r. 2011	X	
	123.	Nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ze dne 17. prosince 2007 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích	polovina r. 2011		X
	124.	Nařízení Rady (ES) č. 637/2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1782/2003 a zavádí národní programy restrukturalizace odvětví bavlny	pol. r. 2011 - SZP po roce 2013		X
	125.	Nařízení Rady (ES) č. 614/2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin (kodifikované znění)	polovina r. 2011	X	

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	126.	Směrnice Rady 2001/112/ES o ovocných šťávách a některých podobných produktech určených k lidské spotřebě	září 2010		X
	127.	*Nařízení Rady (ES) č. 78/2008 o opatřeních, která má Komise přijmout pro období 2008–2013 prostřednictvím aplikací dálkového průzkumu zavedených v rámci společné zemědělské politiky*	Bude zrušeno při harmonizaci nařízení 1290/2005	X	
	128.	Nařízení Rady (ES) č. 1217/2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropském společenství	4. čtvrtletí 2011	X	
	129.	Nařízení Rady (EHS) č. 706/73 o předpisech Společenství vztahujících se na britské Normanské ostrovy a ostrov Man, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty	4. čtvrtletí 2011	X	
	130.	Nařízení Rady (ES) č. 2799/98 o agromonetární úpravě pro euro	4. čtvrtletí 2011 - PAC post 2013		X
	131.	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES o kávových a cikorkových extraktech	4. čtvrtletí 2011 (ex-PRAC)	X	
	132.	Směrnice Evropského parlamentu A Rady 2000/36/ES o kakaových a čokoládových výrobcích určených k lidské spotřebě	4. čtvrtletí 2011 (ex-PRAC)	X	
	133.	Směrnice Rady 2001/110/ES o medu	4. čtvrtletí 2011	X	
	134.	Směrnice Rady 2001/113/ES o ovocných džemech, rosolech a marmeládách a kaštanovém krému určených k lidské spotřebě	4. čtvrtletí 2011	X	
	135.	Směrnice Rady 2001/114/ES o některých druzích zahuštěného a sušeného mléka určeného k lidské spotřebě	4. čtvrtletí 2011	X	
	136.	Směrnice Rady 2001/111/ES o některých druzích cukru určených k lidské spotřebě	4. čtvrtletí 2011	X	
	137.	Nařízení Rady (EHS) č. 451/89 o postupu použitelném pro určité zemědělské produkty pocházející z třetích zemí oblasti Středomoří	4. čtvrtletí 2011	X	
	138.	Nařízení Rady (EHS) č. 3491/90 o dovozech rýže pocházející z Bangladéše	4. čtvrtletí 2011	X	

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	139.	Nařízení Rady (EHS) č. 478/92, kterým se otevírá roční celní kvóta Společenství pro krmivo pro psy nebo kočky, určené pro maloobchodní prodej, kódu KN 2309 10 11, a roční celní kvóta Společenství pro krmivo pro ryby kódu KN ex 2309 90 41, která pocházejí a jsou dovážena z Faerských ostrovů	4. čtvrtletí 2011 – možná už neplatí – bude potvrzeno	X	
	140.	Nařízení Rady (EHS) č. 3125/92 o režimu pro dovoz produktů z odvětví skopového a kozího masa pocházejících z Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, Slovinska, Černé hory, Srbska a bývalé Jugoslávské republiky Makedonie do Společenství	4. čtvrtletí 2011 – možná už neplatí – bude potvrzeno	X	
	141.	Nařízení Rady (EHS) č. 1108/93, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla ke dvoustranným dohodám o zemědělství mezi Společenstvím na jedné straně a Rakouskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem na straně druhé	4. čtvrtletí 2011	X	
	142.	Nařízení Rady (ES) č. 774/94 o otevření a správě některých celních kvót Společenství pro vysoce jakostní hovězí maso, vepřové maso, drůbeží maso, pšenici, sourež a otruby, vedlejší mlýnské produkty a jiné zbytky	4. čtvrtletí 2011	X	
	143.	Nařízení Rady (ES) č. 2184/96 o dovozech rýže pocházející a dovážené z Egypta do Společenství	4. čtvrtletí 2011 – je možné, že bude již zastaralé – bude potvrzeno	X	
	144.	Nařízení Rady (ES) č. 2398/96 o otevření celní kvóty pro krůtí maso, které pochází a dováží se z Izraele v rámci dohody o přidružení a prozatímní dohody mezi Evropským společenstvím a Státem Izrael	4. čtvrtletí 2011 – je možné, že bude již zastaralé bude potvrzeno	X	
	145.	Nařízení Rady (ES) č. 2005/97, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla pro zvláštní režim dovozu olivového oleje pocházejícího z Alžírska	4. čtvrtletí 2011	X	
	146.	Nařízení Rady (ES) č. 2007/97, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla pro zvláštní režim dovozu olivového oleje pocházejícího z Libanonu	4. čtvrtletí 2011	X	
	147.	Nařízení Rady (ES) č. 779/98 o dovozu zemědělských produktů pocházejících z Turecka do Společenství, o zrušení nařízení (EHS) č. 4115/86 a o změně nařízení (ES) č. 3010/95	4. čtvrtletí 2011	X	
	148.	Nařízení Rady (ES) č. 1506/98, kterým se stanoví koncese ve formě celní kvóty Společenství pro lískové ořechy pro Turecko na rok 1998 a kterým se pozastavují některé koncese	4. čtvrtletí 2011 – je možné, že bude již zastaralé – bude potvrzeno	X	

Čtvrtek, 16. prosince 2010

Oblast		Akty, které musí být přezkoumány	Orientační časový plán	Pouze sladění	Obsaženo v širším návrhu
	149.	Nařízení Rady (ES) č. 1722/1999 o dovozu otrub, krupičných otrub a jiných zbytků vzniklých prosévánim, mletím nebo jiným způsobem zpracování některých obilovin pocházejících z Alžírska, Maroka a Egypta a o dovozu pšenice tvrdé pocházející z Maroka	4. čtvrtletí 2011 – je možné, že bude již zastaralé – bude potvrzeno	X	
	150.	Nařízení Rady (ES) č. 1149/2002 o otevření autonomní kvóty pro dovoz vysoce jakostního hovězího masa	4. čtvrtletí 2011	X	
	151.	Nařízení Rady (ES) č. 1532/2006 o podmínkách pro některé dovozní kvóty na vysoce jakostní hovězí maso	4. čtvrtletí 2011	X	
	152.	Nařízení Rady (ES) č. 617/2009 o otevření autonomní celní kvóty pro dovoz vysoce jakostního hovězího masa	4. čtvrtletí 2011		X
HOME	153.	Směrnice Rady 2003/110/ES o pomoci při tranzitu za účelem vyhoštění leteckou cestou	2012,2. polovina		X

(1) Rozsah změn závisí na výsledku schůzky s členskými státy plánované na prosince 2010. Toto nařízení bylo přijato postupem spolurozhodování.
(2) Součást balíčku obsahujícího mj. návrh právní úpravy EU o zdraví zvířat a návrh na přezkum nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách
(3) Tento akt spadá do společné pravomoci GŘ SANCO/GŘ AGRI.
(4) Přezkum právní úpravy EU o životních podmínkách zvířat (přesný harmonogram dosud nebyl stanoven) – Související usnesení EP ze dne 5. května 2010 o hodnocení a posouzení akčního plánu Společenství v oblasti dobrých životních podmínek zvířat 2006–2010 (2009/2202(INI)), v němž Parlament vyzval Komisi, aby tyto akty přepracovala na obecný horizontální nástroj.
(5) Součást probíhajícího přezkumu fytosanitární legislativy EU
(6) Týká se probíhajícího přezkumu fytosanitární legislativy EU - dosud nebylo rozhodnuto, zda se přezkum omezí na harmonizaci.
(7) Kvůli složitosti tématu z politického hlediska nemohlo být datum upřesněno.
(8) Nařízení bylo omylem na originálním seznamu, neboť původně spadalo pod spolurozhodování před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Bylo uvedeno v harmonizaci PRAC.
(9) Bude zrušeno nařízením (ES) č. 1224/2009, žádné zvláštní úpravy nejsou zapotřebí.
(10) Pracuje se na právním stanovisku, zda se tato nařízení týkají článku 290 nebo 291 SFEU.
(11) Pracuje se na posouzení, zda jsou splnění podmínky článku 290 SFEU.
(12) Rozhodnutí Rady o uzavření Kjótského protokolu jménem Společenství; nebude přezkoumáno ani jinak novelizováno. Mělo být přijato pouze jednou prováděcí rozhodnutí - rozhodnutí 2006/944/ES uvedené na následujícím řádku.

Oznámení č. | Obsah (pokračování) | Strana

2012/C 169 E/16 Uganda: Bahatiho návrh zákona a diskriminace LGBT obyvatelstva

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o Ugandě: tzv. Bahatiho zákon a diskriminace lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů 134

2012/C 169 E/17 Eritrejští uprchlíci zadržovaní jako rukojmí na Sinaji

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o eritrejských uprchlících zadržovaných jako rukojmí na Sinaji 136

2012/C 169 E/18 Zpřísnění unijního zákazu odstraňování žraločích ploutví

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o podpoře zpřísnění unijního zákazu odstraňování žraločích ploutví 137

2012/C 169 E/19 Podpora sportů na nejnižší úrovni ze strany Evropské unie

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o větší podpoře sportů na nejnižší úrovni ze strany Evropské unie 138

2012/C 169 E/20 Strategie EU v oblasti bezdomovectví

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 ke strategii EU v oblasti bezdomovectví 139

DOPORUČENÍ

Evropský parlament

Úterý, 14. prosince 2010

2012/C 169 E/21 Nástroje rychlé reakce EU

Doporučení Evropského parlamentu Radě ze dne 14. prosince 2010 týkající se vytvoření nástroje rychlé reakce EU (2010/2096(INI)) 140

III *Přípravné akty*

EVROPSKÝ PARLAMENT

Úterý, 14. prosince 2010

2012/C 169 E/22 Uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU: Portugalsko/záplavy - Francie/bouře Xynthia

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD)) 145

PŘÍLOHA 146

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č. | Obsah (pokračování) | Strana

2012/C 169 E/23 Návrh opravného rozpočtu č. 9/2010: Fond solidarity EU (záplavy v Portugalsku - bouře Xynthia ve Francii) - hospodářská obnova: evropská distribuční soustava větrné energie na moři

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 9/2010 na rozpočtový rok 2010, oddíl III – Komise (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD)) 147

2012/C 169 E/24 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: SI/Mura, Slovinsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/014 SI/Mura, Slovinsko) (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD)) 148

PŘÍLOHA 150

2012/C 169 E/25 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Heidelberger Druckmaschinen AG/Německo

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Německo) (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD)) 151

PŘÍLOHA 153

2012/C 169 E/26 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Wielkopolskie Automotive, Polsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (žádost EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive, Polsko) (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD)) 154

PŘÍLOHA 156

2012/C 169 E/27 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci:Aragón Retail trade, Španělsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade, Španělsko) (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD)) 157

PŘÍLOHA 159

2012/C 169 E/28 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Comunidad Valenciana Textiles, Španělsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení(žádost EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles, Španělsko) (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD)) 160

PŘÍLOHA 162

Oznámení č. | Obsah (pokračování) | Strana

2012/C 169 E/29 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Comunidad Valenciana, Natural Stone/Španělsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana, Natural Stone/Španělsko) (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD)) 163

PŘÍLOHA 165

2012/C 169 E/30 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Lear/Španělsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/023 ES/Lear, Španělsko) (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD)) 166

PŘÍLOHA 168

2012/C 169 E/31 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: H. Cegielski - Poznań/Polsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném finančním řízení (žádost EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Polsko) (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD)) 169

PŘÍLOHA 171

2012/C 169 E/32 Rozšíření oblasti působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD)) 172

P7_TC1-COD(2007)0112

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/.../EU, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice Rady 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany 173

2012/C 169 E/33 Dohoda mezi Evropskou unií a Gruzií o usnadnění udělování víz ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody mezi Evropskou unií a Gruzií o usnadnění udělování víz (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE)) 173

2012/C 169 E/34 Vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 377/2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD)) 174

P7_TC1-COD(2009)0098

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 377/2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví 175

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č. | Obsah (pokračování) | Strana

2012/C 169 E/35 Evropský ochranný příkaz ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD)) 175

P7_TC1-COD(2010)0802

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/…/EU o evropském ochranném příkazu 176

PŘÍLOHA I 190

PŘÍLOHA II 194

2012/C 169 E/36 Obchodování s lidmi ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD)) 196

P7_TC1-COD(2010)0065

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/…/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí 2002/629/SVV 197

2012/C 169 E/37 Dohoda mezi Evropskou unií a Gruzií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Gruzií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE)) 197

Středa, 15. prosince 2010

2012/C 169 E/38 Uvolnění prostředků z nástroje pružnosti na program celoživotního učení, na program pro konkurenceschopnost a inovace a pro Palestinu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z nástroje pružnosti (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010– 2010/2293(BUD)) 198

PŘÍLOHA 199

2012/C 169 E/39 Postoj Parlamentu k novému návrhu rozpočtu na rok 2011 ve znění pozměněném Radou

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2011, všechny oddíly, ve znění pozměněném Radou (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD)) 200

PŘÍLOHA 201

2012/C 169 E/40 Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Noord Holland ICT/Nizozemsko

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o využití prostředků z Fondu solidarity Evropské unie podle bodu 26 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni a řádném rozpočtovém řízení (žádost EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Nizozemsko) (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD)) ... 202

PŘÍLOHA 204

Oznámení č. | Obsah (pokračování) | Strana

2012/C 169 E/41 Rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 k návrhu nařízení Rady, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky (KOM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS)) 205

2012/C 169 E/42 Ratingové agentury***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD)) 218

P7_TC1-COD(2010)0160

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 15. prosince 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách 219

2012/C 169 E/43 Zrušení směrnic týkajících se metrologie ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se zrušují směrnice Rady 71/317/EHS, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, pokud jde o metrologii (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD)) 219

P7_TC1-COD(2008)0227

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 15. prosince 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/.../EU, kterou se zrušují směrnice Rady 71/317/EEC, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS, pokud jde o metrologii 220

PŘÍLOHA 220

2012/C 169 E/44 Občanská iniciativa ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o občanské iniciativě (KOM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD)) 220

P7_TC1-COD(2010)0074

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 15. prosince 2010 k k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2011 o občanské iniciativě 221

PŘÍLOHA 221

Čtvrtek, 16. prosince 2010

2012/C 169 E/45 Označení „evropské dědictví“ ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí opatření Evropské unie pro označení „evropské dědictví“ (KOM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD)) 223

CS

(Pokračování na následující straně)

P7_TC1-COD(2010)0044

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 16. prosince 2010 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. …/2011/EU kterým se zavádí opatření Evropské unie pro označení „evropské dědictví“ .. 223

PŘÍLOHA 233

2012/C 169 E/46 Účast Švýcarské konfederace na programu „Mládež v akci“ a na akčním programu v oblasti celoživotního učení ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací, kterou se stanoví podmínky pro účast Švýcarské konfederace na programu „Mládež v akci“ a na akčním programu v oblasti celoživotního učení (2007–2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE)) 234

2012/C 169 E/47 Kontrola Komise ze strany členských států při výkonu prováděcích pravomocí ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD)) 234

P7_TC1-COD(2010)0051

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 16. prosince 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2010, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí 235

PŘÍLOHA 235

Dodatek 237

Vysvětlivky k použitým symbolům

*	Konzultace
**I	Spolupráce: první čtení
**II	Spolupráce: druhé čtení
***	Postup souhlasu
***I	Spolurozhodování: první čtení
***II	Spolurozhodování: druhé čtení
***III	Spolurozhodování: třetí čtení

(Druh postupu se určuje právním základem navrženým Komisí)

Politické pozměňující návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ▌.

Technické opravy a úpravy ze strany příslušných oddělení: nový text či text nahrazující původní znění je označen kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ‖.

CS

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS